

Úvodní stránka>Vyhledat právníka>Druhy právnických profesí

Druhy právnických profesí

V rámci různých právních a soudních systémů členských států Evropské unie (EU) existuje široké spektrum právnických povolání (profesí), jako jsou například advokáti, notáři, soudci, státní zástupci a soudní úředníci. Příslušníci právnických profesí nepoužívají ve všech členských státech stejné tituly a jejich úkoly a postavení se mohou v jednotlivých členských státech podstatně lišit.

Tato stránka poskytuje všeobecné informace o různých právnických povoláních (o jejich úloze a funkcích).

Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlaječku.

Pokud potřebujete získat právní poradenství nebo vyhledat právníka v některém členském státě Evropské unie, můžete navštívit oddíl [Vyhledat právníka](#).

Úvod

S výjimkou podmínek pro výkon advokacie neupravuje právo Unie výkon právnických profesí. Právníké profese jsou obecně upraveny na úrovni členských států. Třebaže si tyto vnitrostátní právní úpravy mohou být v lečtem podobné, přesto se v jednotlivých zemích podstatně liší, jelikož jsou odrazem často starých tradic.

Řadu doporučení pro právníká povolání vydal Výbor ministrů Rady Evropy (COE). Jedna z těchto iniciativ se týká výkonu profese advokáta. Další se týká soudcovské nezávislosti. Doporučení COE a další informace k této problematice můžete nalézt na jeho [internetových stránkách](#).

Kromě toho v [Evropské úmluvě o lidských právech](#) stojí, že každý, kdo je obviněn z trestného činu, má právo se obhajovat osobně nebo, pokud nemá prostředky na zaplacení obhájce, aby mu byl poskytnut bezplatně, jestliže to zájmy spravedlnosti vyžadují. Toto ustanovení se týká především trestních věcí, avšak [Evropský soud pro lidská práva](#) (ESLP) její působnost rozšířil, aby pokrývala rovněž občanskoprávní věci.

Soudci

Soudce nebo arbit spravedlnosti je vedoucí úředník, který předsedá soudu, a to buď sám, nebo jako člen senátu soudců. Pravomoci, funkce, způsob jmenování, disciplinární odpovědnost a odborná příprava soudců se v jednotlivých právních řádech velmi liší. Soudce je jako rozhodčí hry, který proces vede nestranně a na veřejném soudním jednání. Soudce vyslechne všechny svědky a projedná jakékoli další důkazy předložené účastníky věci, posuzuje důvěryhodnost stran a poté v dané věci na základě svého výkladu práva a svého vlastního osobního úsudku rozhodne.

Více informací o tomto povolání naleznete na těchto internetových stránkách:

[Asociace evropských soudců správních soudů](#) (AEAJ),

[Asociace evropských soudců a státních zástupců](#) (EJPA),

[Mezinárodní asociace soudců](#) (zejména evropská sekce),

[Evropští soudci pro demokracii a svobodu](#) (MEDEL).

Státní zástupci

V trestním řízení zastává velmi důležitou roli úřad státního zastupitelství či úřad veřejného žalobce. Systémy členských států jsou rovněž velmi různorodé, co se týče úlohy, úkolů a pravomocí státních zástupců.

Zaměstnanci soudů

Funkce a označení zaměstnanců soudů se mohou velmi různit, například: „Greffier“ ve Francii, „Rechtspfleger“ v Německu.

Navíc funkce, které zastávají se značně rozcházejí mezi právními systémy: asistují soudcům nebo státním zástupcům, řídí soudy, zodpovídají za některá řízení. V závislosti na podmínkách v konkrétních zemích musí absolvovat studium práva, mohou poskytovat právní poradenství nebo participovat na dalším vzdělávání.

V každém případě jsou důležitou součástí soudů tím, že jsou v kontaktu s oběti i žalovanými a zvyšování celé účinnosti systému soudnictví.

Příslušníci této profese jsou na evropské úrovni zastupováni [Evropskou unií Rechtspflegerů](#) (E.U.R), což ne nevládní organizace, která spojuje profesní asociace z několika zemí. Cílem E.U.R je účastnit se na přípravě, rozvoji a harmonizaci práva na evropské a mezinárodní úrovni; spolupracovat s Evropskými institucemi; zastupovat profesní zájmy svých členů a propagovat profesní zájem na lepším fungování justice.

Soudní exekutoři

Povolání soudního exekutora upravuje právo jednotlivých členských států a tato úprava se v jednotlivých členských státech liší.

Na evropské úrovni příslušníky této profese zastupuje [Mezinárodní unie soudních exekutorů](#) (UIHJ). Záměrem UIHJ je zastupovat své členy v mezinárodních organizacích a zajišťovat spolupráci s vnitrostátními profesními orgány. Má za cíl zdokonalovat vnitrostátní procesní právo a mezinárodní smlouvy a usilovat o prosazování myšlenek, projektů a iniciativ, které pomáhají zlepšovat a pozvedávat nezávislost statusu soudních exekutorů.

Soudní exekutory rovněž zastupuje [Evropská komora soudních exekutorů](#) (francouzská zkratka je CEHJ). Coby nezisková organizace podle belgického práva usiluje CEHJ o větší jednotné zapojení soudních exekutorů do debaty právníků na evropské úrovni.

Advokáti

Úlohou advokáta, kterého může představovat jednotlivce, společnost či stát, je jednat jako důvěryhodný poradce a zástupce klienta, jako odborník respektovaný třetími stranami a jako nepostradatelný účastník nestranného výkonu spravedlnosti. Plněním všech těchto úkolů advokát, který čestně slouží zájmům svého klienta a chrání jeho práva, rovněž plní funkce advokáta ve společnosti – tj. zabraňuje sporům a pomáhá jim předcházet, dbá na to, aby se spory řešily v souladu s uznávanými zásadami občanského, veřejného nebo trestního práva a při řádném zohlednění práv a zájmů, a podporuje rozvoj práva a hájí svobodu, spravedlnost a právní stát.

Při výkonu činnosti podléhají advokáti profesním organizacím nebo orgánům v rámci svých členských států (advokátní komory a sdružení právníků), které jsou odpovědné za stanovování pravidel profesní etiky a za kárná opatření vůči advokátům a právníkům.

Evropská unie neupravuje podmínky pro výkon právníkého povolání. Nicméně [směrnice](#) z roku 1998 stanovuje podmínky, na základě kterých může advokát, jenž získal kvalifikaci v jednom členském státě, trvale vykonávat své povolání v jiném členském státě.

Na úrovni EU advokáty zastupuje [Rada advokátních komor a sdružení právníků Evropy](#) (CCBE) – mezinárodní neziskové sdružení založené v roce 1960.

Působí jako styčný bod mezi EU a evropskými vnitrostátními advokátními komorami a sdruženími právníků ve všech věcech společného zájmu týkajících se výkonu povolání advokáta.

Notáři

Notáři jsou právníci se specializací na výkon určitých právních úkonů, ke kterým mají oprávnění. Vzhledem ke svým úkolům a odpovědnosti hrají notáři významnou roli v právních systémech 22 členských států, jejichž právní řád vychází z římského civilního práva. Irsko je jedinou jurisdikcí obyčejového práva v Evropské unii a má rovněž profesi notáře, mezi jejichž úkoly patří široké spektrum právních služeb a jejichž funkcí a pravomocí se v zásadě využívá u právních úkonů a písemností, jež se mají použít v zahraniční jurisdikci. Mají v rámci domácí jurisdikce důležitou roli v mezinárodním obchodu.

Jejich úkolem je především:

vyhotovovat soukromoprávní dohody a poskytovat poradenství stranám s tím, že jsou povinni se všemi stranami jednat nestranně. Notář odpovídá za zákonnost vyhotovených úředních dokumentů a za poradenství, které poskytuje. Je povinen strany informovat o důsledcích přebíraných závazků a povinností,

připojovat doložky o přímé vykonatelnosti do listin, které vyhotovil. Listinu lze poté zaevidovat přímo do úředních záznamů nebo lze na povinnost v ní uvedenou provést přímo exekuci při nesplnění povinnosti bez předchozího zásahu soudu,

hrát roli rozhodce, který nestranně a při striktním dodržování práva umožňuje stranám dosáhnout vzájemně přijatelné dohody.

Notáři jsou veřejní úředníci – státy na ně delegují část veřejné moci, aby mohli plnit veřejnou službu – vykonávající své funkce v rámci svobodného povolání

Notář je vázán profesním tajemstvím. Podmínky pro jmenování notářem jsou podobné podmínkám pro soudce, a kromě toho, že na činnost notářů dohlíží ministr spravedlnosti, platí pro ně stejná nezávislost, trvalost úřadu, nestrannost, nevyvratitelná pravomoc a vykonatelnost jejich úkonů.

V Evropské unii slouží občanům přibližně 35 000 notářů v 22 členských státech, jejichž právní řády vycházejí z římského civilního práva.

Ve styku s evropskými institucemi zastupuje notáře z jurisdikcí EU založených na římském civilním právu [Rada notářství Evropské unie](#) (CNUE), která byla založena v roce 1993. CNUE zastupuje notářství všech členských států EU, ve kterých institut notářství podle římského civilního práva existuje: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Francie, Itálie, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko. Irsko má svou vlastní národní organizaci zastupující notáře, na mezinárodní úrovni je však zastupováno subjektem „UK and Ireland Notarial Forum“.

Poslední aktualizace: 11/09/2023

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz [právní upozornění](#).

Druhy právnických profesí - Belgie

Tato část uvádí přehled různých právnických povolání v Belgii.

Právníká povolání – úvod

V této části jsou uvedeny některé informace týkající se právnických povolání, jako jsou:

státní zástupci,

soudci,

advokáti,

notáři a

soudní exekutoři.

Státní zastupitelství

Organizace

Státní zastupitelství (*ministère public / openbaar ministerie*, také známé jako *parquet/parket*), které v zásadě zahajuje trestní stíhání (viz níže), se skládá ze státních zástupců, kteří jsou kvalifikovanými soudci (*magistrats/magistraten*) a kteří vykonávají své povinnosti v oblasti jurisdikce konkrétního soudu, ke kterému jsou přiděleni.

Na úrovni soudního obvodu (*arrondissement judiciaire / gerechtelijk arrondissement*) vykonává funkci státního zástupce u soudu prvního stupně (*tribunal de première instance / rechtbank van eerste aanleg*) a obdobně u soudu pro mladistvé (*tribunal de la jeunesse / jeugdrechtbank*), což je součástí soudu prvního stupně, **královský prokurátor** *procureur du Roi / procureur des Konings*), jeho první zástupci (*premiers substitués / eerste substituten*) a zástupci ve funkci prokurátora státního zástupce (*substitués / substituten*). Tuto funkci vykonávají rovněž u policejního soudu nebo soudů (*tribunal de police / politierechtbank*) a u obchodního soudu (*tribunal de commerce / handelsrechtbank*) v rámci své působnosti.

U pracovních soudů (*tribunaux de travail / arbeidsrechtbanken*) tuto funkci vykonává úředník známý jako **pracovní auditor** (*auditeur du travail / arbeidsauditeur*), kterému rovněž pomáhají zástupci a případně první zástupci. V této funkci rovněž působí u trestního soudu (*tribunal correctionnel / correctionele rechtbank*), což je součástí soudu prvního stupně, nebo u policejního soudu nebo soudů v trestních věcech, které jsou v jejich kompetenci.

Na úrovni odvolacích soudních dvorů (*cour d'appel / hof van beroep*) a pracovních soudních dvorů (*cour du travail / arbeidshof*) funkci státního zástupce vykonává **generální prokurátor** (*procureur-général / procureur-generaal*), který řídí státní zástupce generální prokuratury (*parquet général / parket-generaal*) a odpovídajícího orgánu pracovního soudního dvoru (*auditorat général / arbeidsauditoraat-generaal*) a vykonává nad nimi dohled. U odvolacího soudu je generálnímu prokurátorovi nápomocen první generální advokát (*premier avocat-général / eerste advocaat-generaal*), generální advokáti (*avocats-généraux / advocaten-generaal*) a zástupci generálního prokurátora (*substitués généraux / substituten-generaal*). U pracovního soudního dvora je generálnímu prokurátorovi rovněž nápomocen první generální advokát, generální advokáti a generální zástupci.

U kasačního soudního dvora (*Cour de cassation / Hof van cassatie*) vykonává funkci státního zástupce **generální prokurátor kasačního soudního dvora**, kterému je nápomocen první generální advokát a generální advokáti. I když se používá stejná terminologie, funkce státního zastupitelství je zde zcela odlišná. Kasační soudní dvůr nerozhoduje o věci samé, ale ověřuje zákonnost a správnost daného soudního řízení.

Úřad státního zastupitelství je při výkonu vyšetřování a stíhání **nezávislý**, podléhá pouze právu odpovědného ministra nařizovat trestní stíhání a vydávat směrnice o trestní politice, včetně politiky vyšetřování a trestního stíhání.

Úloha a povinnosti

Státní zastupitelství plní řadu úkolů a povinností. Jeho práce spočívá v **řešení a sledování** jak věcí **trestních**, tak **věcí občanskoprávních**.

V trestních věcech jednají pracovníci státního zastupitelství ve veřejném zájmu a snaží se zajistit řádný průběh a ukončení trestního řízení. Dělají to jak v samotném hlavním soudním řízení, tak v dřívějších šetřeních a vyšetřovacích řízeních (nad nimiž dohlíží jeden ze dvou soudů: poradní senát (*chambre du conseil / raadkamer*) nebo obžalovací senát (*chambre des mises en accusation / kamer van inbeschuldigingstelling*)). Při soudním jednání navrhuje použití trestního práva; rovněž se snaží zajistit, aby byla přijata nezbytná opatření pro náležitý výkon vynesených rozsudků. **U porotního soudu** (*cour d'assises / hof van assisen*) vykonává funkci státního zástupce generální prokurátor odvolacího soudního dvora, který však může touto funkcí pověřit jiného člena prokuratury.

V občanskoprávních věcech státní zastupitelství zasahuje z vlastní iniciativy za okolností stanovených zákonem a pokaždé, když jeho zásah vyžaduje veřejný pořádek. V takových případech předkládá písemné nebo ústní stanovisko. Státní zastupitelství povinně obdrží výzvu k vyjádření stanoviska ohledně věcí, které se týkají konkrétních oblastí vyjmenovaných v článku 764 prvním pododstavci soudního řádu (*Code judiciaire / Gerechtelijk Wetboek*). Rovněž

může obdržet výzvu k vyjádření stanoviska u jakékoli jiné věci, považuje-li to za vhodné a je-li to v jeho místní příslušnosti, přičemž soud nebo soudní dvůr to může nařídít z moci úřední (odst. 764 druhý pododstavec soudního řádu).

Kromě těchto hlavních úkolů státního zastupitelství rovněž zajišťuje, aby **příslušná rozhodnutí a pokyny v oblasti trestní politiky byly sledovány a řádně uplatňovány**.

Pokyny pro trestní politiku vydává ministr spravedlnosti po konzultaci s kolegiem složeným z generálních prokurátorů u pěti odvolacích soudních dvorů (*collège des procureurs généraux / college van procureurs-generaal*).

Toto kolegium spadá do pravomoci ministra spravedlnosti a přijímá rozhodnutí za účelem nejvyšší možné jednotnosti při vytváření a koordinování politiky a celkového řádného fungování státního zastupitelství.

Pravomoci kolegia zahrnují celé území Belgického království a jeho rozhodnutí jsou závazná pro generální prokurátory u odvolacích soudních dvorů a pro všechny členy státního zastupitelství spadající pod jejich pravomoc a vedení.

Více informací je k dispozici na [internetových stránkách státního zastupitelství](#).

Soudci

Organizace

Belgický stát je založen na principu dělby moci, konkrétně na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní. Soudnictví je nezávislé.

Rozlišuje soudce – *magistrature assise / de zittende magistratuur*, kteří rozhodují ve věcech, které jim jsou předloženy, a státního zástupce – *magistrature debout / de staande magistratuur*, pracovníky, kteří působí na státním zastupitelství (viz výše).

Soudnictví je tvořeno soudy, které rozhodují o právních věcech. Rovněž přezkoumávají zákonnost aktů výkonné moci.

Obecně platí, že soudcům, kteří zasedají u soudů, se obvykle říká „soudci“ (*juges/rechters*), zatímco soudcům zasedajícím u soudních dvorů se říká „radové“ (*conseillers/raadsheren*).

Úlohou soudců je uplatnit právo na situaci nebo spor, který jim byl předložen v občanskoprávní věci, nebo na osoby, které se dopustily trestného činu.

U některých nižších soudů zasedají soudci z povolání vedle neprofesionálních nebo laických soudců. Laické soudce najdeme u těchto soudů:

Obchodní soud: soudci z povolání a soudci obchodního soudu (laičtí) (tzv. *juges consulaires / consulaire rechters*).

Pracovní soud: soudci z povolání a soudci pracovního soudu (laičtí) (tzv. *juges sociaux / sociale rechters*).

Soud pro výkon trestu (*tribunal de l'application des peines / strafuitvoeringsrechtbank*): soudci z povolání a přisedící soudci pro výkon trestu (*Assesseeurs en Application des Peines / Assesoren in straitvoeringszaken*).

Státní zastupitelství vykonává v rámci soudnictví specifické sociální poslání, které kromě dodržování trestněprávních norem zahrnuje i úkoly civilní povahy v oblasti pracovního, mládežnického a obchodního práva.

Správa a podpora

[Kolegium soudů](#)

Soudy jsou součástí soudnictví. V demokratickém právním státě přispívají k řešení nebo prevenci konfliktů nezávislým, nestranným a profesionálním způsobem v souladu s pravomocemi, které jim byly svěřeny zákonodárcem. Dodržují zákonná pravidla a využívají dostupné zdroje k zajištění nejvyšších standardů kvality.

Kolegium soudů (*Collège des cours et tribunaux / College van de hoven en rechtbanken*) pomáhá soudům při plnění jejich hlavních úkolů tím, že:

transparentním, profesionálním a odůvodněným způsobem vyžaduje nezbytné zdroje a zajišťuje jejich optimální využití,

působí jako mluvčí správy soudů vůči externím zúčastněným stranám,

pomáhá s řízením soudů.

[Kolegium státního zastupitelství](#)

Kolegium státního zastupitelství (*Collège du ministère public / College van het openbaar ministerie*) je složeno z pěti generálních prokurátorů, federálního prokurátora (*procureur fédéral / federale procureur*), tří poradců státního zástupce (*Conseil des procureurs du Roi / Raad van procureurs des Konings*) a poradce pracovních auditorů (*Conseil des auditeurs du travail / Raad van arbeidsauditeurs*). Společně zvažují otázky týkající se řádné správy státního zastupitelství.

Prezident kolegia generálních prokurátorů je také prezidentem kolegia státního zastupitelství.

Za prvé kolegium státního zastupitelství pomáhá při řízení provádění trestní politiky, jak ji zřídilo kolegium generálních prokurátorů. Za druhé kolegium usiluje o nejvyšší kvalitu komunikace, řízení znalostí, automatizace, měření pracovní zátěže, pracovních procesů, statistik a strategických standardů řízení lidských zdrojů v rámci státního zastupitelství. Nakonec kolegium poskytuje podporu soudním orgánům, jmenovitě generálním prokurátorům, úřadu generálního prokurátora u pracovního soudu (*auditorats généraux du travail / arbeidsauditoraten*), oddělení státního zastupitelství (*parquets du procureur du Roi / parketten van de procureur des Konings*), úřadu státního zástupce u pracovního soudu (*auditorats du travail / arbeidsauditoraten*) a úřadu federálního prokurátora (*parquet fédéral/federaal parket*).

K plnění těchto úkolů přijme kolegium státního zastupitelství veškerá nezbytná opatření a může vydávat závazná doporučení a směrnice.

Schází se jednou týdně. Pravidelně konzultuje s ministerstvem spravedlnosti.

Stanovisko

[Poradní výbor soudního sboru](#)

Poradní výbor soudního sboru (*Conseil consultatif de la magistrature / Adviesraad van de magistratuur*) zastupuje soudnictví před úřady ve vztahu k postavení, pracovním podmínkám a právům soudců.

Autonomní a federální orgány soudního systému

[Přezkum a stanovisko](#) [Nejvyšší soudní rady](#)

Nejvyšší soudní rada (*Conseil supérieur de la Justice / Hoge Raad voor Justitie*) musí pomáhat belgickému soudnímu systému k efektivnějšímu fungování tím, že hraje klíčovou roli při výběru a jmenování soudců, prostřednictvím externích kontrol jeho fungování, zejména prostřednictvím auditů, individuálních dotazů, vyřizování stížností a vydávání stanovisek.

Nejvyšší soudní rada je nezávislá na parlamentu, vládě a soudnictví.

[Soudní vzdělávací institut](#)

Odborná příprava

Soudní vzdělávací institut (*Institut de formation judiciaire / Instituut voor Gerechtelijke Opleiding*) je nezávislý federální orgán přispívající k vysokým standardům kvality, který je odpovědný za vypracování a provádění komplexní politiky rozvoje, provádění odborné přípravy soudců a zaměstnanců soudnictví.

Právníci

Úloha a povinnosti

Advokáti (*avocats/advocaten*) jsou odborníci v oblasti práva a spravedlnosti. Podléhají pravidlům chování, která zaručují jejich **úplnou nezávislost**. Rovněž jsou vázáni služebním tajemstvím.

Advokáti jsou vyškoleni, aby mohli jednat v různých oblastech práva, které se často překrývají (právo obchodních společností, správní právo, právo územního plánování, daňové právo, rodinné právo atd.). V průběhu své kariéry se advokáti mohou specializovat na jednu nebo více oblastí, kde získali zvláštní odborné znalosti.

Advokáti mohou pomoci nejen u soudu, ale v jakékoli situaci, kdy budete potřebovat právní pomoc, zástupce, navrhovatele nebo dokonce morální podporu. Jejich poslání je proto trojí:

Advokáti **radí**

Advokáti **usmířují**

Advokáti **obhajují**.

Každý advokát může jménem klienta činit podání a zastupovat jej u kteréhokoliv soudu v zemi – policejního soudu, soudu pro civilní soudnictví (*justice de paix / Vrederegerecht*), soudu prvního stupně, obchodního soudu, pracovního soudu, odvolacího soudu, pracovního soudu, porotního soudu nebo u Státní rady (*Conseil d'État / Raad van State*), stejně jako v jiných zemích Evropské unie.

Advokáti také poskytují pomoc v rozhodčím nebo mediačním řízení, při alternativním řešení sporů, nebo při jakémkoliv jednání.

Nejednájí pouze v případě sporu. Prostřednictvím poradenství, které poskytují, nebo smluv, které vypracovávají nebo upravují, často předcházejí nutnosti obracet se na soud.

Mohou také pomoci, pokud potřebujete pronajmout nebo koupit nemovitost, chcete-li založit společnost, bojujete-li s dluhy, chcete-li uzavřít smlouvu s novým zaměstnavatelem, pokud jste se stali obětí nehody nebo útoku, pokud jste předvoláni k soudu nebo pokud se rozcházíte se svým partnerem.

Advokáti pro každého:

Pro lidi s nízkými příjmy zákon poskytuje služby právní pomoci (*aide juridique / juridische bijstand*, dříve známé jako „pro deo“) a pomoc se soudními náklady (*assistance judiciaire / rechtsbijstand*):

Prostřednictvím **právní pomoci** jsou služby advokáta zpřístupněny zcela nebo částečně bezplatně. Jedná se o dvoustupňový systém:

Právní pomoc prvního stupně (*aide juridique de première ligne / eerstelijnsbijstand*) je k dispozici všem a nesouvisí s příjmem. Advokáti jsou k dispozici v pohotovostním režimu (*permanence/permanentie*) pro krátké konzultace: úvodní rady, žádosti o informace atp.

Subjekty odpovědné za poskytování právní pomoci prvního stupně jsou známé jako „komise právní pomoci“ (*Commissions d'Aide Juridique / Commissies voor Juridische Bijstand*).

Právní pomoc druhého stupně (*aide juridique de deuxième ligne / tweedelijnsbijstand*) je k dispozici osobám, které splňují určité finanční podmínky nebo se nacházejí v určitých situacích. Tato podpora – bezplatná nebo zpoplatněná pouze částečně v závislosti na individuálních okolnostech – znamená, že bude jmenován advokát, který vám bude nápomocen v soudních nebo správních řízeních a bude vám poskytovat podrobnější rady nebo bude dokonce vystupovat jako účastník mediace.

Subjekty odpovědné za poskytování právní pomoci druhé řádu jsou známé jako „kanceláře právní pomoci“ (*Bureaux d'Aide Juridique / Bureaus voor Juridische Bijstand*).

Pomoc se soudními náklady znamená, že poplatky vzniklé v průběhu řízení – náklady za registraci (*droit de greffe / griffierechten* nebo *droits d'enregistrement / registratierechten*), odměny splatné exekutorům (*huissiers de justice / rechtsdeurwaarders*), notářům (*notaires/notarissen*) nebo za znalecké posudky – nebudou účtovány, nebo budou účtovány pouze částečně. Pro získání pomoci se soudními náklady musí klienti kontaktovat kancelář právní pomoci sami nebo prostřednictvím svého advokáta.

Odpovědné orgány

Všichni advokáti jsou členy advokátní komory (*barreau/balie*). V současné době je v Belgii 25 advokátních komor.

Sdružení francouzsky a německy hovořících advokátních komor (*Ordre des barreaux francophones et germanophone / Kammer der französischsprachigen und deutschsprachigen Rechtsanwaltschaften* (AVOCATS.BE)) sdružuje advokátní komory francouzsky a německy hovořících komunit v zemi (11 francouzsky hovořících advokátních komor a jedna německy hovořící).

Vlámská advokátní komora (*Orde van Vlaamse Balies* (OVBB)) sdružuje advokátní komory nizozemsky hovořící komunity v zemi (13 advokátních komor).

Informace o povolání advokáta lze získat na následujících internetových stránkách:

[Sdružení francouzsky a německy hovořících advokátních komor v Belgii](#)

[Sdružení vlámských advokátů](#)

Přístup do těchto databází je **bezplatný**.

Notáři

Notáři jsou **státní úředníci** jmenovaní králem, jejichž zvláštní úlohou je ověřovat před nimi činěná právní jednání. Některá právní jednání k zaznamenání dohody dosažené mezi stranami ze zákona vyžadují účast notáře („**veřejné listiny**“, *actes authentiques / authentieke akten*). Například při prodeji nemovitosti je vyžadováno zapojení notáře. Kromě vypracování veřejných listin může být notář požádán o likvidaci pozůstalosti, vypracování soukromé smlouvy, vyjádření stanoviska atd.

Sféra odpovědnosti notářů zahrnuje tři hlavní oblasti:

Majetkové právo (prodej nemovitosti, půjčka atd.),

Rodinné právo (manželské smlouvy, dědictví, rozvod atd.) a

Obchodní právo (zakládání společností atd.).

Existuje **Národní notářská komora** (*Chambre nationale des notaires / Nationale Kamer van Notarissen*). Její hlavní **cíle** jsou:

zastupovat belgické notáře při jednání s úřady v rámci své působnosti,

stanovovat pravidla profesionálního chování,

dávat doporučení notářským komorám, aby pomohly při udržování profesionální kázně.

Provinční komory jsou disciplinárními orgány profese: jejich hlavním úkolem je zajistit dodržování pravidel profesionálního chování a urovnávat profesní spory (mimo jiné vyřizovat stížnosti). Pokud jde o stížnosti, byla zřízena také [národní mediační služba](#) pro notáře (www.ombudsnotaire.be).

Existuje také Královská federace belgických notářů (*Fédération Royale du Notariat Belge* (Fednot) / *Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat* (Fednot)), Fednot je profesní sdružení, které notářům pomáhá poskytováním právních stanovisek, rad, doporučení v oblasti řízení notářské kanceláře, řešení v oblasti informačních technologií, školení a komunikace s veřejností. V síti Fednot je 1 150 notářských kancelářů, což zahrnuje 1 550 notářů a 8 000 spolupracovníků.

Více informací je k dispozici na [internetových stránkách Královské federace belgických notářů](#).

Ostatní právnícká povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutoři jsou **úředníci veřejného práva**, kteří působí jako **osoby samostatně výdělečně činné**. Jinými slovy, mají dvojí profesionální identitu: na jedné straně jsou to veřejní činitelé, na druhé straně vykonávají své povolání **nezávisle**.

Jsou **právními úředníky**, protože stát na ně přenesl část veřejné moci. Z tohoto důvodu nemohou odmítnout žádost, pokud to jejich řád profesního chování nebo zákon neumožňují, například v případech střetu zájmů nebo protiprávní žádosti. Nikdy nejednají z vlastní iniciativy, ale vždy na žádost někoho, kdo jim dal formální pokyny. Při každém úkolu, který vykonávají, musí dodržovat různé právní požadavky. Mohou si účtovat odměny za úkony, které vykonávají, aby pokryly část nebo všechny své náklady.

Jako **osoby samostatně výdělečně činné** jednají soudní exekutoři nezávisle a nestranně. Jejich profesionální zkušenosti jsou k dispozici všem. Od úřadů nedostávají žádný plat, náhradu ani jiné požitky. Musí si vše platit sami.

Kroky, které může exekutor podniknout, lze rozdělit do dvou širokých kategorií: **„mimosoudní“ opatření** (*interventions extrajudiciaires / buitengerechtelijke tussenkomsten*, jako je mimosoudní vymáhání dluhů nebo oficiální skutková zjištění) a **„soudní“ opatření** (*interventions judiciaires / gerechtelijke tussenkomsten*, což znamená doručování nebo výkon rozhodnutí). Pokud soudní exekutor provede některý z těchto kroků, často bude mít povinnost poskytnout vám informace o tom, jak můžete uplatnit svá práva, a odpovědět na vaše otázky týkající se role soudního exekutora, a to bez ohledu na to, zda jste exekutora požádali, aby jednal, nebo zda je krok podniknutý exekutorem zaměřen vůči vám.

V každém soudním obvodu je **sdrůžení** (*chambre/kameraman*) všech soudních exekutorů v **obvodu**. Jeho hlavním úkolem je zajistit, aby soudní exekutoři v obvodu dodržovali pravidla profesionální kázně a zákony a předpisy, které se jich týkají, a urovnávat spory, které mezi nimi mohou vzniknout.

Existuje také Belgické národní sdrůžení soudních exekutorů (*Chambre nationale des huissiers de Justice de Belgique / Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders van België*), jehož hlavní **cíle** jsou:

zajistit jednotnost disciplíny a pravidel profesionálního chování mezi exekutory,

hájit zájmy svých členů a

zastupovat je.

Více informací je k dispozici na internetových stránkách [Belgického národního sdrůžení soudních exekutorů](#).

Ostatní

Soudcům a pracovníkům státního zastupitelství pomáhá řada administrativních a právních odborníků, například: soudní tajemníci, referendáři, právníci, tajemníci a administrativní pracovníci.

Při každém jednání je soudci nápomocen **soudní tajemník** (*greffier/griffier*). Soudní tajemník ulehčuje práci soudce například tím, že připravuje podklady potřebné k soudnímu jednání. Soudní tajemník na jednání zaznamenává řízení a zajišťuje řádné vypracování všech potřebných dokumentů. Soudní tajemník vykonává a koordinuje úkoly soudní kanceláře (*greffe/griffie*). Každý soud má soudní kancelář, kterou řídí vedoucí soudní tajemník (*greffier en chef / hoofdgriffier*). V soudní kanceláři je jeden nebo více soudních tajemníků v závislosti na velikosti soudu. Soudním tajemníkům mohou pomáhat administrativní pracovníci.

Referendáři (*référéndaires/referendarissen*) jsou právníci, kteří pomáhají soudcům při vypracovávání jejich rozsudků. Spolupracují při zpracovávání soudních spisů na odpovědnost a podle pokynů soudců. Studují spis, zkoumají vznesené právní otázky a navrhuji rozsudky.

Státní zástupci mohou rovněž pověřit právníky, aby připravili právní aspekty jejich případů. Tito právníci jsou známí jako *juristes du parquet / parketjuristen*. Provádějí právní rešerše, řídí vyšetřování nebo připravují právní aspekty předvolání a podání na základě pokynů a na odpovědnost jednoho nebo více právních zástupců kanceláře státního zástupce.

Každá kancelář státního zástupce má sekretariát v čele s vedoucím tajemníkem. Tito tajemníci pomáhají státním zástupcům při rešerši, dokumentaci a při sestavování spisů. Aktualizují dokumenty a rejstříky státního zastupitelství, vedou archivy apod. Počet tajemníků závisí na velikosti státního zastupitelství. Tajemníkům mohou být nápomocni administrativní pracovníci.

Soudní rejstříky a kanceláře státního zástupce zaměstnávají velké množství administrativních pracovníků. Administrativní pracovníci spravují spisy projednávaných případů a údaje vložené do databází. Ostatní administrativní pracovníci zajišťují poštu a přijímají návštěvy.

Více informací o těchto profesích najdete v [tomto dokumentu](#) (378 Kb) .

Organizace poskytující bezplatnou právní pomoc

Všichni občané mohou získat **bezplatné počáteční právní poradenství** poskytované právními odborníky. Toto se označuje jako **právní pomoc prvního stupně** (viz výše):

praktické informace,

právní informace,

předběžné právní stanovisko nebo

odkaz na specializovanou organizaci.

Záležitost zde není okamžitě vyřešena, ale je poskytnuta **první orientace**. Skupiny právníků jsou k dispozici v pohotovostním režimu u soudů, středisek komunitárního práva (*maisons de justice / justitiehuizen*), některých obecních úřadů (*administrations communales / gemeentelijke diensten*), většiny veřejných středisek sociální péče (*center publiques d'action sociale / openbare centra voor maatschappelijk welzijn*) a u různých sdrůžení, která poskytují právní služby.

Více informací naleznete v online brožuře: [L'aide juridique: un meilleur accès à la justice \(Právní pomoc: Lepší přístup ke spravedlnosti\)](#).

Právní databáze

Informace jsou k dispozici na [internetových stránkách Federální veřejné služby soudnictví](#) (ministerstvo spravedlnosti).

Poslední aktualizace: 28/07/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí – Bulharsko

Tato stránka obsahuje informace o právnických profesích v Bulharsku

Právnícké profese: úvod

Státní zástupci

Vyšetřovatelé

Soudci

Struktura právnických profesí: advokáti

Notáři

Další právnícké profese

Právnícké profese: úvod

K hlavním právnickým profesím v Bulharsku patří: **státní zástupce, vyšetřovatel, soudce, advokát, notář, soukromý a státní exekutor a rejstříkový soudce.**

Požadavky pro výkon těchto profesí stanoví Ústava Bulharské republiky a zákon o soudním systému.

Státní zástupci

Struktura

Státní zastupitelství Bulharské republiky tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, Nejvyšší kasační státní zastupitelství, Nejvyšší správní státní zastupitelství, Národní vyšetřovací služba, odvolací státní zastupitelství, zvláštní odvolací státní zastupitelství, vojenské odvolací státní zastupitelství, okresní státní zastupitelství, Zvláštní státní zastupitelství, vojenská okresní státní zastupitelství a oblastní státní zastupitelství. V rámci okresních státních zastupitelství fungují okresní vyšetřovací oddělení a v rámci Zvláštního státního zastupitelství funguje Vyšetřovací oddělení. Okresní státní zastupitelství sestávají ze správních oddělení, jejichž státní zástupci se zabývají řízeními týkajícími se správních věcí.

Státní zastupitelství je jednotné a centralizované. Všichni státní zástupci a vyšetřovatelé jsou podřízeni nejvyššímu státnímu zástupci. Každý státní zástupce je podřízen svému příslušnému nadřízenému státnímu zástupci a všichni státní zástupci a vyšetřovatelé jsou podřízeni správnímu předsedovi příslušného státního zastupitelství. Vojenští státní zástupci a vyšetřovatelé jsou při výkonu svých funkcí nezávislí na vojenských orgánech.

Nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává prezident Bulharské republiky na návrh [Nejvyšší soudní rady](#) (Vis šadeben savet, VSS) na období sedmi let bez možnosti dalšího jmenování.

O jmenování, povýšení nebo přeřazení do nižší funkce, přeložení a zbavení úřadu státního zástupce rozhoduje Nejvyšší soudní rada.

Státní zástupce musí splňovat tyto podmínky:

státní zástupce Nejvyššího kasačního státního zastupitelství a státní zástupce Nejvyššího správního státního zastupitelství – alespoň 12 let právní praxe; státní zástupce odvolacího státního zastupitelství, státní zástupce vojenského odvolacího státního zastupitelství a státní zástupce zvláštního odvolacího státního zastupitelství – alespoň 10 let právní praxe, ale státní zástupce zvláštního odvolacího státního zastupitelství – alespoň 12 let právní praxe, z čehož nejméně 8 let praxe jako státní zástupce nebo vyšetřovatel;

státní zástupce okresního státního zastupitelství, státní zástupce vojenského okresního státního zastupitelství, státní zástupce Zvláštního státního zastupitelství – alespoň 8 let právní praxe, ale státní zástupce Zvláštního státního zastupitelství – alespoň 10 let právní praxe, z čehož nejméně 5 let praxe jako státní zástupce nebo vyšetřovatel;

státní zástupce oblastního státního zastupitelství – alespoň 3 roky právní praxe;

čekatel státního zastupitelství – nevyžaduje se žádná předchozí praxe.

Státní zástupci obdrží definitivu rozhodnutím Nejvyšší soudní rady na základě dokončení pětiletého služebního období a kladného hodnocení výkonnosti.

Úloha a činnost

Nejvyšší státní zástupce řídí státní zastupitelství, vydává instrukce a pokyny k činnostem státního zastupitelství, společně s vedením ministerstva a státními orgány zřizuje zvláštní meziresortní oddělení, jež napomáhají vyšetřování pod procesním vedením státního zástupce, jehož k tomu nejvyšší státní zástupce určí. Nejvyšší státní zástupce může věc předložit Ústavnímu soudu.

Státní zástupce vede vyšetřování jako dohlížející státní zástupce. Státní zástupce podává odvolání a žádá o zrušení či změnu nezákonných opatření ve lhůtách a za podmínek, jež stanoví zákon. Může pozastavit provádění opatření do doby, než příslušný orgán odvolání zváží. Proti veškerým úkonům státního zástupce lze podat odvolání na přímo nadřízeném státním zastupitelství, nejsou-li tyto úkony předmětem soudního přezkumu. Nadřízený státní zástupce nebo státní zástupce z nadřízeného státního zastupitelství může provádět činnosti, jež spadají do kompetence jemu podřízených státních zástupců, a v zákonem stanovených případech může písemně pozastavit nebo odvolat jejich rozhodnutí.

Při výkonu svých funkcí jsou státní zástupci nezávislí a jednají v souladu s právními předpisy. Státní zástupci jsou politicky neutrální. Při vydávání aktů vycházejí státní zástupci ze zákona a z důkazů shromážděných v dané věci, přičemž jsou vedeni vlastním svědomím a vnitřním přesvědčením.

Více informací viz internetové stránky [Státního zastupitelství Bulharské republiky](#) (Prokuratura na Republika Balgarija).

Bulharské sdružení státních zástupců je dobrovolné nepolitické sdružení úředníků, kteří pracují či pracovali na státním zastupitelství v Bulharské republice.

Jeho cílem je sdružovat úředníky státních zastupitelství celé země a zajistit nezbytné informace a výměnu odborných stanovisek k práci státních zastupitelství a rozšiřovat mezinárodní vztahy státních zastupitelství a státních zástupců. Více informací viz internetové stránky sdružení <http://ecocrime.bg>

.

Vyšetřovatelé

V souladu se zákonem o soustavě soudů mají vyšetřovatelé v Bulharské republice status soudních úředníků, která zahrnuje soudce a státní zástupce.

Vyšetřujícími orgány jsou Národní vyšetřovací služba, okresní vyšetřovací oddělení okresních státních zastupitelství a vyšetřovací oddělení Zvláštního státního zastupitelství. Vyšetřovací oddělení na sofijském městském státním zastupitelství má status okresního vyšetřovacího oddělení.

Národní vyšetřovací služba je řízena přímo nejvyšším státním zástupcem nebo ředitelem, který je zároveň náměstkem nejvyššího státního zástupce pro vyšetřování. Ředitel Národní vyšetřovací služby je zodpovědný za správní a organizační vedení vyšetřovatelů a úředníků Národní vyšetřovací služby a poskytuje metodologické vedení vyšetřovatelům okresních vyšetřovacích oddělení okresních státních zastupitelství.

Okresní vyšetřovací oddělení na okresních státních zastupitelstvích a vyšetřovací oddělení zvláštního státního zastupitelství jsou složena z vyšetřovatelů.

Vyšetřovatelé okresních vyšetřovacích oddělení na okresních státních zastupitelstvích a vyšetřovacího oddělení na Zvláštním státním zastupitelství vyšetřují případy, které jim byly přiděleny správním předsedou příslušného státního zastupitelství.

Při plnění svých povinností v souvislosti s trestním řízením jednají vyšetřovatelé pod vedením a dohledem státního zástupce.

Příkazy, jež vydávají vyšetřovatelé v souvislosti s vyšetřováním, jsou závazné pro všechny státní orgány, právnícké osoby a občany.

Soudci

O jmenování, povýšení nebo přeřazení do nižší funkce, přeložení a zbavení úřadu soudce v Bulharsku rozhoduje Nejvyšší soudní rada.

Struktura

Soudci musí splňovat tyto podmínky:

soudce Nejvyššího kasačního soudu a soudce Nejvyššího správního soudu – alespoň 12 let právní praxe;
soudce odvolacího soudu, soudce vojenského odvolacího soudu, soudce Zvláštního odvolacího trestního soudu – alespoň 10 let právní praxe, ale soudce Zvláštního odvolacího trestního soudu – alespoň 12 let právní praxe, z čehož alespoň 8 let praxe jako soudce v trestních věcech;
soudce okresního soudu, soudce správního soudu, soudce vojenského soudu, soudce Zvláštního trestního soudu – alespoň 8 let právní praxe, ale soudce Zvláštního trestního soudu – alespoň 10 let právní praxe, z čehož alespoň 5 let praxe jako soudce v trestních věcech;
soudce oblastního soudu – alespoň 3 roky právní praxe;
soudní čekatel – nevyžaduje se žádná předchozí praxe.

Soudci obdrží definitivu rozhodnutím Nejvyšší soudní rady na základě dokončení pětiletého služebního období a kladného hodnocení výkonnosti.

Bulharskou soudcovskou unii založilo dne 28. března 1997 v Sofii třicet zakládajících členů, mezi něž patřili soudci Nejvyššího kasačního soudu i okresních a oblastních soudů z celé země.

Bulharská soudcovská unie navazuje na činnost Unie bulharských soudců, která byla založena v roce 1919 a až do roku 1945 působila jako neformální profesní organizace, která sdružovala soudcovské společnosti a měla za cíl chránit jeho profesní zájmy i projednávat a řešit jeho problémy.

Více informací viz internetové stránky [Bulharské soudcovské unie](#) (Sajuz na sadiite v Balgarija).

Unie „SDRUŽENÍ BULHARSKÝCH SOUDCŮ“ byla založena s cílem zajistit občanům spravedlnost, transparentnost a přístup ke spravedlnosti.

V rámci soudního systému se snaží postupovat v souladu s ústavními i zákonnými normami a dodržovat pravidla profesní i obecné etiky. Více informací viz internetové stránky sdružení <https://judgesbg.org>.

Úloha a činnost

Bulharská soudcovská unie vede spisy včetně těch, které se týkají disciplinárních řízení vedených proti soudcům, plní úlohu mediátora ve sporech mezi soudci a jinými státními úředníky, poskytuje podporu zákonodárci v průběhu legislativního procesu, uchovává záznamy a vydává noviny.

Soudní asistenti a asistenti státních zastupitelství

Při okresních, správních a odvolacích soudech, na Nejvyšším kasačním soudu a na Nejvyšším správním soudu působí soudní asistenti.

Při okresních a odvolacích státních zastupitelstvích, na Nejvyšším kasačním státním zastupitelství a na Nejvyšším správním státním zastupitelství působí asistenti státních zastupitelství.

Osoba, která splňuje požadavky stanovené pro funkci soudce, státního zástupce nebo vyšetřovatele a která uspěla ve výběrovém řízení pro soudní úředníky, je jmenována soudním asistentem nebo asistentem státního zastupitelství.

Soudní asistenti jsou jmenováni správním předsedou příslušného soudu. Asistenti státních zastupitelství jsou jmenováni nejvyšším státním zástupcem nebo správním ředitelem příslušného státního zastupitelství.

Struktura právnických profesí: advokáti

Advokáti

Profese advokáta je v Bulharsku upravena Ústavou. Advokátem může být pouze osoba, která složila slib a je zapsána v seznamu advokátní komory. V každém soudním obvodu okresního soudu působí jedna advokátní komora podřízená Nejvyšší advokátní radě, jejíž sídlo se nachází v Sofii. Status, práva a povinnosti advokátů stanoví zákon o advokacii.

Nejvyšší advokátní rada je právnícká osoba, která sdružuje zástupce advokátních komor, přičemž na každých 40 advokátů připadá 1 delegát.

Nejvyšší advokátní rada svolává a pořádá setkání Valného shromáždění bulharských advokátů, vykonává jeho rozhodnutí a připravuje pro něj zprávy a předkládá je, stanoví výši vstupních a ročních příspěvků advokátů do rozpočtu rady, vydává vyhlášky v souladu se zákonem o advokacii, rozhoduje o odvoláních proti protiprávním rozhodnutím valných shromáždění advokátních komor a proti legalitě voleb do advokátních rad, rozhoduje o odvoláních a protestech proti rozhodnutím advokátních rad o přijetí advokátních koncipientů a proti rozhodnutím o zamítnutí zápisu do seznamu advokátů, zajišťuje a potvrzuje výdaje spojené s fungováním Nejvyššího kontrolního výboru a Nejvyššího disciplinárního soudu.

Nejvyšší advokátní rada vede jeden rejstřík advokátů, jeden rejstřík advokátních koncipientů a advokátních kanceláří a jeden rejstřík cizích advokátů, kteří mají právo hájit účastníky řízení před bulharskými soudy.

Právní databáze

Více informací viz internetové stránky [Nejvyšší advokátní rady](#) (Visšija advokatski savet).

Notáři

Struktura

Notář je osoba pověřená státem k pořizování notářských úkonů stanovených zákonem. Notář je při výkonu svých povinností nezávislý a řídí se výhradně zákonem. Činnost všech notářů z hlediska souladu se zákonem a řádem notářské komory kontroluje ministr spravedlnosti.

Postavení notářů, jejich práva a povinnosti jsou stanoveny bulharským zákonem o notářích a výkonu notářského povolání.

Úloha a činnost

[Notářská komora](#) (Notarialnata kamara) je organizace notářů v Bulharské republice, která byla založena podle zákona o notářích a výkonu notářského povolání. Všichni notáři jsou ze zákona členy Notářské komory Bulharské republiky. Notářská komora je právnícká osoba, jejíž sídlo se nachází v Sofii. Orgány notářské komory jsou valné shromáždění, výbor, dozorčí výbor a disciplinární komise. Předseda výboru vystupuje jako zástupce notářské komory. Notářská komora pořádá a podporuje aktivity notářů, chrání a propaguje prestiž profese a udržuje vztahy s mezinárodními organizacemi, které vyvíjejí obdobnou činnost.

Více informací viz internetové stránky [notářské komory](#).

Další právnícké profese

Soukromí exekutoři

Soukromý exekutor je osoba, kterou stát pověřil prováděním exekucí občanskoprávních nároků a vymáhání veřejnoprávních nároků. Pravomoc soukromého exekutora je omezena územím obvodu příslušného okresního soudu.

Komora soukromých exekutorů má za úkol propagaci profese soukromého exekutora i zlepšování vykonávacích řízení v Bulharsku tím, že bude hájit veřejný zájem a podporovat své členy.

Právní databáze

[Komora soukromých exekutorů](#) (Kamarata na častnite sadebni izpalniteli) vede rejstřík soukromých exekutorů.

Rejstřík je veřejný, přístup do něj zajišťují webové stránky komory. Každý má právo požádat o informace z rejstříku a obdržet z něj výpis (zákon o soukromých exekutorech).

Soukromí exekutoři musí ministerstvu spravedlnosti předkládat půlroční a výroční zprávy o své činnosti, které ministr spravedlnosti používá coby základ pro vytváření, údržbu a rozvoj informačního systému pro výkon soudních rozhodnutí. Užívání tohoto informačního systému podléhá poplatku vybíranému ministerstvem spravedlnosti ve výši, která je určena tarifně a je schválena radou ministrů. Státní orgány, orgány místní samosprávy a místní orgány státní správy a osoby pověřené výkonem veřejných funkcí mají do tohoto informačního systému bezplatný přístup z moci úřední.

Státní exekutoři

Státní exekutoři mají za úkol provádět exekuci nároku v občanskoprávních věcech. Stát může státním exekutorům svěřit i provádění exekucí veřejnoprávních nároků v případech stanovených zákonem.

Počet státních exekutorů je stanoven ministrem spravedlnosti.

U oblastních soudů, kde nepůsobí žádný státní exekutor, vykonává jeho funkci soudce oblastního soudu určený předsedou tohoto soudu; tato skutečnost se oznámí ministru spravedlnosti.

Státní exekutory jmenuje na základě výběrového řízení ministr spravedlnosti. Ministr spravedlnosti může výběrové řízení vyhlásit rovněž na návrh předsedy některého z oblastních soudů.

 Bulharské sdružení státních exekutorů (Asociacijata na daržavnite sadebni izpalniteli v Balgarija) je nezávislou a dobrovolnou profesní organizací, která sdružuje bulharské státní exekutory a chrání jejich profesní, duševní, kulturní, sociální a hmotné zájmy a přispívá k propagaci profese a její prestiže v rámci státu a společnosti.

Právní databáze

Webové stránky Bulharského sdružení státních exekutorů umožňují přístup do **Rejstříku státních exekutorů** (Registarat na daržavnite sadebni izpalniteli).

Rejstříkoví soudci

Při oblastních soudech působí rejstříkoví soudci.

Rejstříkový soudce nařizuje nebo zamítá vklady, poznámky nebo výmazy v katastru nemovitostí, rozhoduje o vydávání výpisů a osvědčení a provádí notářské a jiné úkony, které stanoví zákon. Rejstříkový soudce může provádět činnost pouze ve svém vlastním soudním obvodu.

Počet rejstříkových soudců je stanoven ministrem spravedlnosti.

U oblastních soudů, kde nepůsobí žádný rejstříkový soudce nebo kde rejstříkový soudce nemůže plnit své povinnosti, přebírá tyto povinnosti soudce oblastního soudu; tato skutečnost se oznámí ministru spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti může uložit státnímu exekutorovi příslušného soudu, aby vykonával povinnosti rejstříkového soudce.

Rejstříkové soudce jmenuje na základě výběrového řízení ministr spravedlnosti. Ministr spravedlnosti může výběrové řízení vyhlásit rovněž na návrh předsedy některého z oblastních soudů.

Bulharské sdružení rejstříkových soudců je nezávislou a dobrovolnou profesní organizací, která sdružuje bulharské rejstříkové soudce a chrání jejich profesní, duševní, kulturní, sociální a hmotné zájmy a přispívá k propagaci profese a její prestiže v rámci státu a společnosti. Více informací viz internetové stránky sdružení <http://www.basv.free.bg>.

Další informace o soudních úřednících [najdete zde](#) (378 Kb) .

Poslední aktualizace: 08/05/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Česko

Na této stránce naleznete přehled právnických povolání v České republice.

Právníká povolání – úvod

Právníká povolání zahrnují soudce pracující u soudů, státní zástupce, advokáty, notáře a exekutory.

Státní zástupci

Organizace

Státní zástupci jsou právníkou profesí činnou na státním zastupitelství. Státní zastupitelství je soustava státních orgánů, které jsou určeny k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve vymezených věcech. Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

Soustava státních zastupitelství kopíruje soustavu soudů (okresní, krajská a vrchní). Na vrcholu soustavy je Nejvyšší státní zastupitelství se sídlem v Brně, které odpovídá za centrální organizaci státních zástupců a řízení státního zastupitelství. Vláda má pravomoc jmenovat a odvolávat Nejvyššího státního zástupce, a to na návrh ministra spravedlnosti

Profesní sdružení

Dobrovolným stavovským sdružením státních zástupců je Unie státních zástupců ČR **Unie státních zástupců České republiky**, jejímž cílem je napomáhat plnění úkolů státního zastupitelství a prosazovat zákonost v rozhodování bez ohledu na jakékoliv vlivy. Unie se rovněž podílí na vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů a zastupuje zájmy státních zástupců.

Stavovským předpisem je Kodex profesionální etiky státního zástupce.

Seznam státních zástupců seřazený dle úřadu, ke kterému jsou přiděleni, je k dispozici na webové stránce Ministerstva spravedlnosti: **Ministerstvo spravedlnosti**.

Úloha a povinnosti - působnost státního zastupitelství

Státní zástupci jsou veřejnými funkcionáři, jejichž úkolem je zastupování státu při ochraně veřejného zájmu zejména při podávání veřejné žaloby v trestním řízení, výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova, činnost při prevenci kriminality a poskytování pomoci obětem trestných činů.

Působnost státního zastupitelství v trestním řízení

Státní zástupce vystupuje z pozice orgánu činného v trestním řízení, přičemž jsou mu svěřeny pravomoci ve všech stádiích trestního řízení. Státní zástupce je vybaven určitými procesními právy a současně jsou mu uloženy odpovídající procesní povinnosti.

Státní zastupitelství působí v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem č. 283/1993 Sb. Je tedy především orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu. Dále také vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda, působí v jiném než trestním řízení a vykonává další úkoly, stanoví-li tak zvláštní zákon.

V přípravném řízení trestním státní zástupce vykonává dozor nad zachováním zákonosti. V přípravném řízení je výhradně státní zástupce oprávněn k určitým úkonům, a to dle zmocnění obsaženého v trestním řádu (zákon č. 141/1961).

Před zahájením trestního stíhání je státní zástupce povinen přijímat oznámení o skutečnostech nasvědčujících, že byl spáchán trestný čin (§ 158 odst. 2 trestního řádu).

Státní zástupce podáním obžaloby (návrhu na potrestání) dává podnět k tomu, aby soud mohl zahájit řízení před soudem, u něhož tuto obžalobu (návrh na potrestání) zastupuje. Státní zástupce je povinen účastnit se hlavního líčení, na počátku přednáší obžalobu, na závěr závěrečnou řeč.

Státnímu zástupci jsou také svěřeny pravomoci při sjednávání dohody o vině a trestu.

Státní zástupce je oprávněn podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Odvolání může podat jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného.

Dovolání je oprávněn podat nejvyšší státní zástupce.

Dále je státní zástupce oprávněn podat návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch i v neprospěch obviněného.

V řízení proti mladistvému je státnímu zástupci uložena povinnost být vždy přítomen nejen u hlavního líčení, ale i ve veřejném zasedání (zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže).

Rozhodování o odklonech v přípravném řízení patří mezi výhradní rozhodovací pravomoci státního zástupce.

Činnost státního zastupitelství v netrestních věcech

Státní zastupitelství je také oprávněno podat návrh na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení, to však jen v případech, které stanoví zákon.

Základem působnosti státního zastupitelství v občanském soudním řízení je čl. 80 Ústavy České republiky, který stanoví, že státní zastupitelství na základě zákona vykonává vedle veřejné žaloby i další úkoly. Zákon o státním zastupitelství pak stanoví, že státní zastupitelství působí i v jiném než trestním řízení. Tato jeho působnost je dále upravena občanským soudním řádem; upravuje se, kdy může státní zastupitelství vstoupit do zahájeného řízení v civilních věcech.

Vedle možnosti zasáhnout do občanského soudního řízení vstupem také státní zastupitelství může samo podat návrh na zahájení řízení, např. ve věcech popření otcovství Nejvyšším státním zástupcem zákona o rodině

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce státního zástupce

Funkce státního zástupce vzniká jmenováním. Státního zástupce jmenuje na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou. Státní zástupce skládá po svém jmenování do rukou ministra spravedlnosti slib

Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je:

způsobilý k právním úkonům,

bezúhonný,

ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let,

získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,

úspěšně složil závěrečnou zkoušku,

jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a

souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

Státní zástupce je jmenován na dobu časově neomezenou, může však být své funkce dočasně zproštěn na základě rozhodnutí ministra spravedlnosti.

Funkce státního zástupce zaniká dosažením věku 70 let, zemře-li státní zástupce nebo je-li prohlášen za mrtvého a dále např. byl-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena, odepřel-li složení slibu, pozbyl-li státní občanství ČR, nabyli-li funkci neslučitelnou s funkcí státního zástupce, byl-li odsouzen pro trestný čin, byl-li shledán nezpůsobilým k výkonu své funkce a nebo mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci. Funkce rovněž zaniká uložením kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce nebo vzdáním se funkce.

Ministr spravedlnosti rovněž sestavuje rozpočet státního zastupitelství. Postavení státních zástupců se řídí zákonem č. 283/1993 Sb.

Neslučitelnost funkcí

Státní zástupce nesmí až na zákonem stanovené výjimky působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení. Nesmí také kromě výkonu funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, anebo činností spojených s dočasným přidělením k ministerstvu nebo Justiční akademii, zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost, s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu.

Plátové poměry

Upravuje je právní předpis, plátcem příjmu státních zástupců je stát.

Odpovědnost za výkon funkce

Za škodu, kterou státní zástupce způsobí nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem odpovídá dle zvláštního právního předpisu stát.

Státní zástupce odpovídá též za kárné provinění.

Soudci

Organizace

Základní úprava postavení soudce je obsažena v čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky. Podle tohoto článku jsou soudci při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Postavení soudců se dále řídí zákonem č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.

Způsob ustavení do funkce a průběh výkonu funkce

Soudce je po splnění všech potřebných podmínek jmenován do své funkce prezidentem republiky a ujímá se jí složením slibu. Na jmenování soudcem však není právní nárok.

Příprava na výkon funkce probíhá absolvováním tříleté přípravné služby justičních čekatelů vykonávané při soudech. Po uplynutí přípravné služby je čekatel připuštěn ke složení odborné justiční zkoušky.

Jmenování do funkce soudce není časově omezeno, soudce však může výkon své funkce přerušit, je-li jejího výkonu dočasně zproštěn ministrem spravedlnosti. Funkce soudce zaniká uplynutím roku, v němž soudce dosáhl věku 70 let, smrtí soudce nebo jeho prohlášením za mrtvého a dále na základě rozhodnutí o zjištění jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci, případně vzdal-li se soudce své funkce.

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce soudce

Podmínky pro jmenování jsou následující:

státní občanství České republiky,

plná způsobilost k právním úkonům,

bezúhonnost,

věk nejméně 30 let,

vysokoškolské vzdělání získané řádným ukončením studia v magisterském studijním programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,

složení odborné justiční zkoušky,

zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku, že bude svou funkci řádně zastávat,

souhlas s ustanovením soudce a přidělením ke konkrétnímu soudu.

Laičtí soudci (přísedící) jsou jmenováni ze zástupců široké veřejnosti (za podmínky, že nemají záznam v rejstříku trestů). Skládají přísahu do rukou předsedy soudu a svou funkci vykonávají po dobu čtyř let.

Neslučitelnost funkcí

Soudci je zakázáno zastávat, s výjimkou funkce předsedy nebo místopředsedy soudu, jakoukoliv jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech Parlamentu.

Platové poměry

Výše hmotného zabezpečení soudců se řídí zákonem.

Úloha a povinnosti

Základním právem a povinností soudců je při výkonu své funkce zachovávat nezávislost a vázanost pouze zákonem, který vykládají podle svého nejlepšího vědomí a svědomí; nesmí se přitom nechat ovlivnit např. zájmy politických stran, veřejného mínění nebo sdělovacích prostředků. Narušování nebo ohrožování nezávislosti a nestrannosti soudců je zakázáno.

Soudce dále musí rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů a poskytovat účastníkům řízení a jejich zástupcům možnosti k uplatnění jejich práv účastníkům řízení, nesmí však přitom s nimi jednat o obsahu projednávané věci nebo o procesních otázkách, které na ni mohou mít vliv.

Soudce musí i po zániku soudcovské funkce zachovávat mlčenlivost o všem, o čem se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce; které může být jen výjimečně zproštěn.

Seznam soudců a soudů, u nichž soudci působí, je k dispozici na webové stránce Ministerstva spravedlnosti: [Ministerstvo spravedlnosti](#).

[Soudcovská unie](#) nezastupuje všechny soudce, neboť členství v ní je dobrovolné; jejím shromážděním byly přijaty Etické zásady chování soudce jako mravní principy soudcovské činnosti.

Kategorie a specializace soudců

Soudci mohou krom rozhodovací činnosti zastávat i funkce předsedů a místopředsedů soudů. Do těchto funkcí jsou jmenováni prezidentem republiky (Nejvyšší soud a Nejvyšší správní soud) nebo ministrem spravedlnosti (vrchní, krajské a okresní soudy). Mezi zvláštní úkoly těchto funkcionářů patří výkon státní správy soudů.

Další soudcem zastávanou funkcí může být předsednictví v kolegiu Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu a předsednictví v senátu soudu.

Základem vnitřní organizace okresních, krajských a vrchních soudů jsou soudní oddělení specializovaná v úsecích trestním, občanskoprávním a správního soudnictví na jednotlivé typy řízení.

Odpovědnost za výkon funkce soudce

Za případnou škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím soudce, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření a škodu způsobenou nesprávným úředním postupem odpovídá stát; od dotčeného soudce může být vymáhána regresní úhrada pouze tehdy, byla-li jeho vina zjištěna v kárném nebo trestním řízení. Soudce odpovídá za svou odbornou úroveň při výkonu soudcovské funkce.

Další soudní personál

[Asistent soudce/Asistent státního zástupce](#) (374 Kb) [en](#)

[Čekatel](#) (422 Kb) [en](#)

[Vyšší soudní úředník/Vyšší úředník státního zastupitelství](#) (372 Kb) [en](#)

Notáři

Organizace

Notáři a jejich činnost (výkon notářství) se řídí zákonem č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Notáři jsou povinné členy Notářské komory, organizace zodpovědné za správu této profese. Komora organizuje rovněž profesní vzdělávání a přezkušování notářských kandidátů. Seznam notářů, uspořádaný dle oblastí, lze nalézt na internetové stránce [Notářská komora](#).

Způsob ustavení do funkce a průběh výkonu funkce

Do notářského úřadu, na jehož obsazení byl vypsán konkurz, je jmenován ministrem spravedlnosti na základě návrhu Komory. Funkce notáře vzniká zápisem do seznamu notářů vedeného Notářskou komorou ČR.

Přípravu na výkon úřadu vykonává adept (notářský koncipient) formou výkonu notářské praxe v zaměstnaneckém poměru u notáře. Další fází přípravy na funkci notáře je status notářského kandidáta, který již vykonal alespoň tříletou notářskou praxi a složil notářskou zkoušku.

Výkon notářského úřadu není časově omezen, může však být pozastaven. Funkce notáře zaniká dosažením věku 70 let, smrtí nebo prohlášením za mrtvého, odvoláním notáře, ztrátou státního občanství ČR, zbavením způsobilosti k právním úkonům, ale též např. odmítl-li jmenovaný notář složit slib nebo mu jeho zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře.

Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu stanoví ministr spravedlnosti po vyjádření Notářské komory.

Při výkonu notářství je notář nezávislý. Je vázán pouze právním předpisy. Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností (až na zákonem stanovené výjimky).

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce notáře

Podmínky pro jmenování jsou následující:

státní občanství České republiky,
plná způsobilost k právním úkonům,
bezúhonnost,

vysoškolské vzdělání,
vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
složení notářské zkoušky.

Předpokladem zahájení činnosti notáře je jmenování notářem,

složení slibu do rukou ministra spravedlnosti, pokud již dříve slib neskládal,
pořízení úředního razítka notáře,
uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

Neslučitelnost funkcí

Funkce notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku; notář však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Platové poměry

Notářský řád stanoví, že činnost notáře se vykonává za úplatu, do níž náleží zejména odměna, náhrada za promeškaný čas a náhrada hotových výdajů. Náklady hradí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu, notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů. Podrobnosti o odměně notářů stanoví zvláštní právní předpis.

Úloha a povinnosti notáře

Notář má právo vykonávat notářskou činnost, přičemž je povinen dodržovat zákony a další obecně závazné právní předpisy; při poskytování právní pomoci je také vázán pokyny klienta. Má právo odmítnout provedení požadovaných úkonů pouze, pokud by odporovaly obecně závazným předpisům, jestliže notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci, nebo notář ve věci již poskytl právní pomoc jiné osobě s rozpornými zájmy, nebo pokud žadatel nesloží bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře. Notář má právo odstoupit od smlouvy s klientem nebo žadatelem o právní pomoc, došlo-li k narušení vzájemné důvěry.

Notář má dále povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s notářskou činností a které se mohou dotýkat oprávněných zájmů klienta nebo žadatele o právní pomoc, které jej mohou zprostit pouze osoby, jichž se provedené úkony týkaly.

Notáři poskytují právní a jiné služby mj. v těchto oblastech:

Dědictví – vystupují jako soudní komisaři, tedy jakožto soudní orgán,

Sepisují notářské zápisy – o právních úkonech, o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob, o jiných skutkových dějích a stavu věci

Sepisují smlouvy,

Provádějí notářské úschovy

Sepisují notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti,

Sepisují či uschovávají závěti

Sepisují předmanželské smlouvy (požadavek formy notářského zápisu), zástavní smlouvy a rejstřík zástav

Provádějí legalizace a vidimace

Vydávají výpisy z Katastru nemovitostí ČR, atd.

Odpovědnost notáře při výkonu funkce

Notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníkovi za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem své činnosti a současně odpovídá i svým pracovníkům za škodu, která by jim mohla vzniknout při plnění jejich pracovních povinností. K tomu účelu je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti.

Notář je též kárně odpovědný za výkon své funkce.

Státní dohled nad činností notářů vykonává Ministerstvo spravedlnosti; Notářská komora ČR a notářské komory.

Profesní sdružení

Notářské komory, zřízené zákonem v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze, sdružují všechny notáře se sídlem v jejich obvodech. Notářská komora je právnickou osobou s vlastními příjmy a orgány.

Notářská komora ČR je ústřední samosprávnou profesní organizací skládající se z notářských komor; je právnickou osobou s vlastními příjmy a orgány a jejím úkolem je krom jiného vedení a správa centrální evidenci závětí, která je neveřejným seznamem v elektronické podobě zahrnujícím závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů, o ustanovení správce dědictví a o jeho odvolání aj. Notářská komora ČR vede také rejstřík zástav.

Organizace právníké profese: právníci

Advokáti

Advokáti jsou povinně členy České advokátní komory ([Česká advokátní komora](#)), ústřední nevládní organizace odpovědné za samosprávu advokacie. Podmínky poskytování právních služeb advokáty upravuje zákon č. 85/1996 Sb., [o advokacii](#).

Podmínky výkonu advokacie

Advokátem může být pouze osoba zapsaná v seznamu advokátů, který vede [Česká advokátní komora](#). Do seznamu komora zapíše na základě písemné žádosti každého, který splňuje následující podmínky:

má [způsobilost k právním úkonům](#),

je [bezúhonný](#),

získal vysokoškolské vzdělání v rámci [magisterského](#) studijního programu v oblasti práva

vykonával po dobu alespoň tří let právní praxi jako [advokátní koncipient](#),

složil [advokátní zkoušku](#) a

složil do rukou předsedy [advokátní komory](#) [slib](#).

Za úplatu a soustavně mohou v [České republice](#) právní služby poskytovat jen:

advokáti zapsaní v seznamu advokátů [České advokátní komory](#)

evropských advokátů.

V České republice vykonává činnost pouze jeden druh advokátů bez rozlišení, až v průběhu vykonávání praxe si každý jednotlivý advokát buduje svou vlastní specializaci v některém z odvětví práva.

Práva a povinnosti advokáta při výkonu funkce

Funkce advokáta vzniká zapsáním do seznamu advokátů.

Příprava na výkon funkce probíhá formou výkonu právní praxe advokátního koncipienta v zaměstnaneckém poměru u advokáta.

Doba, na kterou je advokát do seznamu zapsán, není časově omezena, výkon advokacie může však být pozastaven, a to buď ze zákona, nebo na základě rozhodnutí České advokátní komory.

Oprávnění k výkonu advokacie pak zaniká vyškrtnutím ze seznamu advokátů, a to ze zákona zejména v případě smrti advokáta nebo jeho prohlášení za mrtvého, zbavení nebo omezení jeho způsobilosti k právním úkonům, uložení kárného opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů, prohlášení konkursu vůči advokátovi anebo na základě žádosti advokáta. O vyškrtnutí může také rozhodnout Česká advokátní komora.

Neslučitelnost funkcí

Zákon stanoví, že advokát nesmí být současně s výkonem advokacie v pracovním nebo jiném obdobném poměru, s výjimkou pracovního poměru vysokoškolského učitele a nesmí ani vykonávat jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie.

Platové poměry

Výkon advokacie zpravidla probíhá za odměnu hrazenou klientem, na jejíž zaplacení může advokát požadovat přiměřenou zálohu. Způsob určení odměny advokáta za poskytování právních služeb a náhrad hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas advokáta je stanoven obecně závazným předpisem.

Odměna advokáta za poskytování právních služeb se v zásadě řídí jeho smlouvou s klientem (tzv. smluvní odměna) a, není-li takto určena, ustanoveními advokátního tarifu o mimosmluvní odměně. Byl-li advokát k poskytnutí právních služeb ustanoven, hradí jeho odměnu stát.

Profesní sdružení

Česká advokátní komora se sídlem v Praze a pobočkou v Brně je samosprávnou stavovskou organizací všech advokátů; má vlastní orgány a vydává pro advokáty závazné stavovské předpisy vyhlášené ve Věstníku České advokátní komory.

Jedním z těchto předpisů jsou Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky,

Odpovědnost za výkon funkce

Advokát klientovi odpovídá za škodu, kterou by mu on, jeho zaměstnanec nebo zástupce způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Pro případ této odpovědnosti musí být advokát pojištěn.

Advokát je také kárně odpovědný za kárné provinění, kterým je závažné nebo opětovně zaviněné porušení povinností mu stanovených. **Právní databáze**
Seznam advokátů lze nalézt na webové stránce [Česká advokátní komora](#). Na těchto stránkách lze vyhledat advokáty nejen podle teritoriálních kritérií, ale především také podle jejich specializace a jazykové dovednosti.

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup do této databáze je zdarma.

Komerční právníci / právní poradci

V České republice vykonává praxi pouze jeden druh advokátů.

Ostatní právnícká povolání

Exekutoři

Soudní exekutor je [svobodné](#) [právnícké](#) povolání, které podle [exekučního řádu](#) zajišťuje provádění [exekucí](#). Všichni soudní exekutoři jsou povinně sdružení v samosprávné [Exekutorské komoře](#).

Jejich postavení je upraveno v zákoně 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Exekutory jmenuje ministr spravedlnosti.

Exekutor má v ČR postavení veřejného činitele a jeho úkony se považují za úkony soudu.

Soudním exekutorem může být jmenován občan České republiky, který:

je plně [způsobilý k právním úkonům](#)

má české [vysokoškolské](#) právnícké vzdělání

je [bezúhonný](#)

vykonal alespoň tříletou praxi

složil [exekutorskou zkoušku](#).

Způsob ustavení do funkce průběh výkonu funkce

Exekutor je po složení slibu jmenován do funkce ministrem spravedlnosti do exekutorského úřadu, na jehož obsazení bylo vypsáno výběrové řízení. Ke dni jmenování se stává členem Exekutorské komory. Příprava na výkon funkce exekutora probíhá formou výkonu praxe exekutorského koncipienta, který je zaměstnancem exekutora, vyšší úrovní přípravy pak je funkce exekutorského kandidáta, který musí před zapsáním do seznamu vykonat alespoň tříletou exekutorskou praxi a složit exekutorskou zkoušku.

Jmenování není časově omezeno, ministr spravedlnosti však může pozastavit exekutorovi výkon úřadu. Po dobu pozastavení úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost a je mu ustanoven zástupce, stejně jako i po dobu trvání jiných překážek bránících výkonu exekutorské činnosti (např. nemoc, dovolená).

Výkon funkce exekutorského úřadu zaniká okamžikem zániku členství v Exekutorské komoře, jenž je spojen se smrtí exekutora nebo jeho prohlášením za mrtvého, odvoláním exekutora, pozbytím státního občanství ČR, jeho zbavením nebo omezením způsobilosti k právním úkonům.

Neslučitelnost funkcí

Činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Platové poměry

Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu, která se skládá zejména z odměny exekutora, náhrady hotových výdajů, náhrady za ztrátu času při provádění exekuce a náhrady za doručení písemností. Odměna exekutora může být stanovena dohodou mezi exekutorem a oprávněným; není-li takové dohody, řídí se její výše obecně závazným právním předpisem. Exekutor má právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce.

Odpovědnost exekutora:

Exekutor odpovídá za škodu způsobenou v souvislosti s exekuční činností jím samým nebo jeho zaměstnancem. Za účelem krytí případné škody musí být pojištěn.

Exekutor a exekutorský kandidát také odpovídá za kárné provinění způsobené porušením zákonné povinnosti nebo závažným nebo opětovným narušením důstojnosti exekutorského povolání.

Více podrobností naleznete na webové stránce [Exekutorská komora](#)

Organizace, které poskytují právní služby pro bono (zdarma)

Existuje řada nevládních organizací, které poskytují veřejnou právní pomoc v různých oblastech: například [Ekologický právní servis](#), [Iuridicum remedium](#).

Ve vymezených případech poskytuje bezplatné právní poradenství také Česká advokátní komora.

Exekutorská komora ČR vede bezplatné právní poradny týkající se provádění exekucí a výkonů rozhodnutí.

Poslední aktualizace: 24/11/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právníckých profesí - Dánsko

Tento oddíl poskytuje přehled právníckých povolání v Dánsku.

Státní zástupci

Organizace

Za dánské státní zastupitelství (*den danske anklagemyndighed*) odpovídá ministr spravedlnosti, který dohlíží na státní zástupce. Státní zastupitelství se skládá z nejvyššího státního zástupce (*rigsadvokaten*), státních zástupců (*statsadvokaterne*) a velitelů policejních okrsků (*politidirektørerne*).

Nejvyšší státní zástupce vede trestní řízení před Nejvyšším soudem a účastní se také jednání před **Komisí pro přezkum trestních věcí** (*Den Særlige Klageret*)

Nejvyšší státní zástupce je nadřízeným ostatních státních zástupců a dohlíží na jejich práci. Zabývá se opravnými prostředky proti rozhodnutím vydaným státními zástupci v prvním stupni.

Úloha a povinnosti

Úkoly a organizace [státního zastupitelství](#) jsou popsány v části 10 (§§ 95–107) **dánského zákona o soudní správě (retsplejeloven)**.

Úkolem státního zastupitelství je ve spolupráci s policií stíhat trestné činy v souladu s pravidly stanovenými v zákoně o soudní správě. Ustanovení § 96 odst. 2 vyžaduje, aby státní zastupitelství při řízení postupovalo rychlostí, kterou udává povaha dané věci. V této souvislosti musí státní zastupitelství zajistit, aby byly stíhány osoby, které mají být potrestány, a nikoli osoby nevinné („zásada objektivit“).

Šest regionálních státních zástupců vede trestní řízení – opravné prostředky a řízení před porotou – před vrchními soudy a dohlíží na postup velitelů policejních okrsků při řešení trestních věcí. Regionální státní zástupci se rovněž zabývají stížnostmi proti rozhodnutím vydaným veliteli policejních okrsků v souvislosti s trestním stíháním. A nakonec se státní zástupci zabývají případy náhrady škody ve vztahu k trestnímu stíhání a stížnostmi proti policii.

Státní zástupce pro závažné hospodářské trestné činy (*Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet*) odpovídá za stíhání v případech významných finančních trestných činů na území celého státu.

Hlavní státní zástupce pro závažné mezinárodní trestné činy (*Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager*) má vnitrostátní odpovědnost za stíhání mezinárodních trestných činů spáchaných v zahraničí. Patří sem věci týkající se genocidy, trestných činů proti lidskosti a válečných trestných činů.

Velitelé policejních okrsků vystupují jako státní zástupci u okresních soudů (prvního stupně), a jsou tedy – kromě řízení policie – odpovědní za šetření a vyšetřování vedená policejním okrskem a za provádění činnosti místního státního zastupitelství.

Soudci

Organizace

[Dánská rada pro jmenování do soudních funkcí \(Dommerudnævnelsesrådet\)](#) předkládá doporučení **ministru spravedlnosti** pro všechna jmenování do soudních funkcí s výjimkou pozice předsedy Nejvyššího soudu. V praxi se ministr spravedlnosti vždy řídí doporučeními této rady.

Disciplinární řízení týkající se soudců a dalších soudních zaměstnanců dánských soudů řeší [zvláštní soud pro kárné řízení a obnovu řízení v trestních věcech \(Den Særlige Klageret\)](#).

[Dánská soudní správa \(Domstolsstyrelsen\)](#) má celkovou odpovědnost za odbornou přípravu a vzdělávání právních zaměstnanců soudů.

Úloha a povinnosti

V Dánsku se **soudci z povolání** obvykle nesespecializují na tu či onu právní oblast. Jejich jmenování může být trvalé nebo dočasné („konstitueret“). Asistenti (*retsassessorer*) a zástupci (*dommerfuldmægtige*) soudců se obvykle zabývají méně komplexními případy (například případy předkládanými exekutory).

Laičtí soudci (lægdommere) se účastní, s některými důležitými výjimkami, všech trestních věcí projednávaných soudy prvního a druhého stupně. V občanskoprávních řízeních prvního a druhého stupně mohou být přizváni přísedící se zvláštní odborností (*sagkyndige domsmænd*). Laičtí soudci a přísedící se zvláštní odborností jsou jmenováni na dobu čtyř let.

Právní databáze

Další informace naleznete na adrese:

Webové stránky [Sdružení dánských soudců \(Den Danske Dommerforening\)](#)

Domovská stránka [Sdružení zástupců soudců \(Dommerfuldmægtigforeningen\)](#)

Informace o [soudních úřednících](#) (361 Kb) [en](#)

Organizace právnických povolání: advokáti (advokater)

Advokáti

Advokáti vykonávající soukromou právní praxi

Všichni dánští advokáti jsou členy **Dánské advokátní a právnícké společnosti (Advokatsamfundet)**, která byla založena v roce 1919.

Podnikoví právníci a advokátní koncipienti (advokatfuldmægtige)

Advokáti a advokátní koncipienti jsou sdružení ve Sdružení advokátů a advokátních koncipientů (Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige – FAAF), které je součástí Dánského sdružení právníků a ekonomů (*Danmark Jurist- og Økonomforbund – Djøf*). Djøf je největší dánská odborová a advokátní organizace pro studenty a zaměstnance v oblasti práva, správy, řízení, výzkumu, vzdělávání, komunikace, ekonomie a politických věd. Odborový svaz má přibližně 50 000 členů pracujících v těchto oborech. Z přibližně 1 500 členů FAAF je přibližně 900 soukromých právníků.

Podnikoví právníci

Podnikoví právníci jsou organizováni v Dánské advokátní a právnícké společnosti, ale mohou se také rozhodnout pro členství ve sdružení podnikových právníků (*Danske Virksomhedsjurister – DVJ*). Dnes jsou přibližně dvě třetiny členů sdružení DVJ držiteli osvědčení povolujícího vykonávat praxi. DVJ obecně zastupuje profesní zájmy podnikových právníků. Usiluje také o to, aby pozice a vzrůstající důležitost podnikového právníka pro obchodní komunitu, orgány, nevládní organizace a společnost obecně byla uznávána a chápána. DVJ je členem **Evropské asociace podnikových právníků (ECLA)**.

Advokáti vykonávající soukromou právní praxi vs. podnikoví právníci

V Dánsku podléhají **podnikoví právníci** s osvědčením povolujícím vykonávat praxi naprosto stejným předpisům jako advokáti vykonávající soukromou advokátní praxi. Zákon o soudní správě mezi těmito dvěma kategoriemi právníků nerozlišuje a obě jsou zahrnuty v Dánské advokátní a právnícké společnosti.

Znamená to, že podnikoví právníci mají v podstatě stejné právní postavení jako ostatní advokáti, pokud jde o kodex chování (*advokatetiske regler*), služební tajemství, mlčenlivost ve vztahu klient-právník, právní výsadu atd. Oblast působnosti kodexu chování však byla rozšířena tak, aby bylo zajištěno, že se vztahuje i na podnikové právníky, s úpravami zohledňujícími zvláštní podmínky, ve kterých pracují.

Zásada důvěrnosti mezi klientem a advokátem, která se vztahuje na podnikové právníky, tedy vyplývá ze stejných pravidel, jaká platí pro advokáty vykonávající soukromou právní praxi. Zda je standard pro podnikové právníky stejný jako pro ostatní právníky nebo nižší, soudy dosud nepřezkoumaly.

Jediná výjimka z pravidla, že podnikoví právníci mají stejné právní postavení jako ostatní advokáti, se týká toho, koho může podnikový právník zastupovat jako advokát. Zákonná možnost působit jako podnikový právník je považována za implicitní výjimku z § 124 zákona o soudní správě týkající se typu společnosti, pro kterou může advokát pracovat.

Pokud tedy podnikoví právníci nemají zároveň soukromou advokátní praxi, mohou používat titul „advokát“ pouze tehdy, když zastupují společnost nebo organizaci, jejímž jsou zaměstnancem. To znamená, že pokud zaměstnavatel požádá podnikového právníka, aby poskytl právní poradenství klientovi nebo členovi, nemůže podnikový právník vystupovat jako advokát, ledaže by měl rovněž soukromou advokátní praxi a poskytoval poradenství klientovi nebo členovi prostřednictvím této praxe.

Pokud podnikový právník nemá rovněž soukromou advokátní praxi a poskytuje právní poradenství klientovi nebo členovi, který je spotřebitelem, a pokud je poradenství poskytováno pro obchodní účely, vztahuje se na podnikového právníka zákon o právním poradenství (*lov om juridisk rådgivning*) s jednou

výjimkou: zákon se nevztahuje na právní poradenství poskytované odbory a nevládními organizacemi. Důvodem této výjimky je skutečnost, že takové poradenství není poskytováno pro komerční účely a je obecně považováno za službu, která přesahuje rámec obecných služeb, jež odborová organizace poskytuje svým členům při plnění svých hlavních cílů.

Právní poradenství poskytované spotřebiteli zaměstnancem odborové organizace, který má oprávnění k výkonu povolání, se proto řídí pouze obecnými předpisy týkajícími deliktů či kvazideliktů odpovědnosti a kodexem profesní etiky se řídí pouze nepřímo. Podle posledně uvedeného, srov. § 126 odst. 4 zákona o výkonu spravedlnosti, se advokát nesmí (v neprofesionálním postavení) chovat způsobem, který je pro advokáta nevhodný, pokud jedná v obchodních nebo finančních záležitostech.

Zákon o právních poradcích

Od července 2006 se na právní poradenství poskytované spotřebitelům pro komerční účely vztahuje zvláštní zákon, který platí bez ohledu na vzdělání osoby poskytující poradenství. V zákoně je výslovně uvedeno, že se nevztahuje na právní poradenství poskytované advokáty při výkonu nezávislého povolání advokáta. Nevztahuje se ani na právní poradenství poskytované odborovými organizacemi nebo nevládními organizacemi, neboť takové poradenství se nepovažuje za poradenství poskytované pro komerční účely (viz výše). Zákon se dále nevztahuje na právní poradenství poskytované finančními podniky, na které se vztahuje zákon o finančním podnikání, pokud ministr hospodářství a obchodu vydal pravidla správné praxe v dané oblasti.

Jak však bylo uvedeno výše, neznamená to, že právní poradenství poskytované osobou s licenci k výkonu povolání není regulováno zákonem. Pokud podnikový právník s licenci k výkonu povolání poskytuje právní poradenství spotřebiteli (tj. někomu jinému než svému zaměstnavateli) a podnikový právník nemá zároveň soukromou advokátní praxi, vztahuje se na tuto službu zákon o právním poradenství, pokud se má za to, že poradenství bylo poskytnuto pro obchodní účely.

Hlavní prvky zákona o právním poradenství jsou:

Právní poradce se musí chovat v souladu se správnou praxí právního poradce. To znamená, že poradce musí své povinnosti vykonávat pečlivě, svědomitě a v souladu s oprávněnými požadavky nejlepšího zájmu klienta. Rada musí být poskytnuta s nezbytnou rychlostí.

Dohody o poskytování právního poradenství musí být písemné.

Právní poradce není povinen uzavřít pojištění občanské odpovědnosti, ale uzavřená smlouva musí obsahovat informace o těchto záležitostech.

Právní poradce musí klienta informovat o nákladech na právní poradenství.

Právní poradce nesmí přijímat svěřené finanční prostředky.

Právní poradce nesmí plnit úkoly, na kterých má osobní nebo finanční zájem.

Právní poradce musí dodržovat pravidla správné praxe pro právní poradce vydaná ministrem spravedlnosti. Veřejný ochránce práv spotřebitelů dohlíží na dodržování zákona a pravidel správné praxe ze strany poradců.

Právní databáze

Tyto informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Dánské advokátní a právní společnosti](#).

Webové stránky obsahují informace o povolání advokáta v Dánsku a seznam praktikujících advokátů.

Ostatní právníká povolání

Organizace poskytující právní pomoc

Instituce poskytující právní pomoc jsou k dispozici v celém Dánsku. Zájemci o právní pomoc se mohou obrátit na [oddělení pro občanské záležitosti \(Civilstyrelsen\)](#), které je odkáže na nejbližší instituci. Adresa je:

Oddělení pro civilní záležitosti

Toldbodden 2, 2. patro.

8800 Viborg.

Tel: +45 33 92 33 34

E-mail: civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

Poslední aktualizace: 15/05/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Německo

Tato stránka obsahuje informace o právnických profesích v Německu.

Státní zástupce (Staatsanwalt)

Úloha a povinnosti

Státní zastupitelství (Staatsanwaltschaft) je nezávislým orgánem trestního soudnictví, který má v hierarchii místo na stejné úrovni jako soudy. Odpovídá za vedení vyšetřování v přípravném řízení a zastupuje obžalobu v trestních řízeních a také odpovídá za výkon rozsudku. Pokud zákon nestanoví jinak, je státní zastupitelství v rámci trestního řízení příslušné i pro stíhání přestupků.

Státní zastupitelství má povinnost při předložení dostatečných důkazů zasahovat v případech všech postihnutelných trestných činů (zásada legality). To znamená, že státní zastupitelství musí obžalovat a stíhat každého podezřelého, v jehož případě jsou splněny zákonné podmínky. Státní zastupitelství je vázáno povinností objektivit a nestrannosti. Musí prokázat skutečnosti jak v neprospěch, tak i ve prospěch podezřelého. Jsou-li splněny zákonem stanovené podmínky, musí vznést obžalobu. Pokud se řízení týká méně závažného trestného činu, může státní zastupitelství upustit od trestního stíhání, pokud se vina pachatele považuje za zanedbatelnou a neexistuje veřejný zájem na trestním stíhání. Za určitých podmínek stanovených právem se k zahájení hlavního líčení vyžaduje rovněž souhlas příslušného soudu. Obviněný může být rovněž povinen splnit určité povinnosti a pokyny, aby mohla být věc uzavřena.

Při vyšetřování v rámci trestního řízení je státní zastupitelství oprávněno využít i jiných osob, mimo jiné policejních úředníků, vyšetřovatelů daňových úniků a celních úředníků. Tyto osoby se musí řídit pokyny státního zastupitelství.

Podání obžaloby je v trestním řízení podmínkou pro soudní projednání. S výjimkou přestupků musí obžalobu podat státní zastupitelství. Během hlavního líčení je státní zástupce přítomen jakožto zástupce žalujícího orgánu.

Státní zastupitelství jedná jak v řízení v prvním stupni, tak v odvolacím řízení (odvolání a revize).

V řízení v prvním stupni musí státní zástupce přečíst obžalobu. Státní zástupce má právo vyslýchat obžalovaného a svědky. Může rovněž předkládat vlastní návrhy na provedení důkazů. Na konci jednání přednese státní zástupce svou řeč, v níž zhodnotí skutkový a právní stav a obvykle navrhne odsouzení obžalovaného a určitý trest nebo zproštění viny.

Se souhlasem státního zastupitelství, soudu a obžalovaného může být trestní řízení ještě i v této fázi řízení zastaveno, například pokud je vina obžalovaného po skončení řízení považována za zanedbatelnou.

Má-li státní zastupitelství za to, že rozhodnutí soudu je třeba z věcných nebo právních důvodů přezkoumat, má právo podat opravný prostředek – třeba i ve prospěch obžalovaného.

Organizace

Státní zastupitelství má své sídlo u Zemského soudu, Vrchního zemského soudu a Spolkového soudního dvora a má hierarchickou strukturu.

Vzhledem ke federálnímu systému uspořádání Německa je zapotřebí rozlišovat mezi pravomocemi spolku a pravomocemi spolkových zemí.

Státní zastupitelství spolkových zemí (*Staatsanwaltschaften der Länder*)

S výjimkou trestných činů, pro které je příslušný spolkový nejvyšší státní zástupce u Spolkového soudního dvora, jsou pro trestní stíhání příslušní státní zastupitelství spolkových zemí. Úřad spolkového nejvyššího státního zástupce u Spolkového soudního dvora na úrovni spolku a státní zastupitelství na úrovni zemí jsou oddělené a samostatné orgány. Mezi spolkovou úrovní a zemskou úrovní není žádný hierarchický vztah. Ve výjimečných případech však může spolkový nejvyšší státní zástupce u Spolkového soudního dvora postoupit řízení spadající do jeho působnosti státním zastupitelstvím spolkových zemí nebo řízení spadající do jejich působnosti převést na sebe.

Všech 16 spolkových zemí má svá vlastní státní zastupitelství, která jsou organizována takto:

Každému Zemskému soudu je přiděleno státní zastupitelství, které je příslušné také pro okresní soudy, které náleží k soudnímu obvodu Zemského soudu.

Úřady státních zástupců podléhají vrchnímu státnímu zastupitelství příslušných Vrchních zemských soudů, které je dozorováno a řízeno příslušným zemským ministerstvem spravedlnosti.

Vrchní státní zastupitelství je příslušné pro řízení o opravných prostředcích u Vrchních zemských soudů. Pokud takové řízení spadá do kompetence Spolkového soudního dvora, přebírá úkoly státního zástupce nejvyšší spolkový státní zástupce.

Další informace o činnosti státních zastupitelství jsou k dispozici v sekci [soudy a státní zastupitelství](#) na internetových stránkách spolkového ministerstva spravedlnosti a ochrany spotřebitele.

Mnoho státních zastupitelství má také vlastní internetové stránky, které jsou dostupné přes portály justiční správy jednotlivých zemí.

Spolkový nejvyšší státní zástupce při Spolkovém soudním dvoru (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*)

Soudnictví ve Spolkové republice Německo spadá v zásadě do působnosti spolkových zemí (články 30, 92 a 96 ústavy). „Spolkový nejvyšší státní zástupce při Spolkovém soudním dvoru“ je jediným federálním státním zastupitelstvím. Nazývá se rovněž „Bundesanwaltschaft“. Kromě spolkového nejvyššího státního zástupce se skládá z dalších spolkových advokátů, vyšších státních zástupců a státních zástupců a dalších zaměstnanců. Spolkový nejvyšší státní zástupce předsedá federálnímu státnímu zastupitelství u Spolkového soudního dvora.

Spolkový nejvyšší státní zástupce při Spolkovém soudním dvoru vykonává úřad státního zastupitelství ve všech závažných trestních věcech týkajících se ochrany státu, které mají zvláštní dopad na vnitřní bezpečnost (zejména teroristické násilné trestné činy) nebo na vnější bezpečnost (velezrada a špionáž). V případě jiných trestných činů, které se týkají státní ochrany, přebírá Spolkový nejvyšší státní zástupce při Spolkovém soudním dvoru trestní stíhání za určitých podmínek stanovených v § 120 odst. 2 zákona o organizaci soudů (tzv. „evokační právo“). Mezi povinnosti spolkového nejvyššího státního zástupce při Spolkovém soudním dvoru patří rovněž stíhání trestných činů podle občanského trestního zákoníku a účast na odvoláních a opravných prostředcích u trestních senátů Spolkového soudního dvora.

Spolkového nejvyššího státního zástupce jmenuje spolkový prezident na návrh spolkového ministra spravedlnosti a ochrany spotřebitele. Návrh musí schválit Spolková rada. Spolkový nejvyšší státní zástupce podléhá správnímu dohledu spolkového ministra spravedlnosti a ochrany spotřebitele. Spolkový ministr však nesmí vykonávat žádný správní dohled ani pravomoc nad státními zástupci spolkových zemí.

Soudci

Organizace

Povolání soudce je jak na úrovni spolkových, tak na úrovni Zemských soudů upraveno **německým zákonem o soudcích** (*Deutsches Richtergesetz – DRiG*).

Další právní úprava může být rovněž obsažena v příslušných zemských zákonech.

Služební dohled nad soudci ve spolkových zemích provádí ministerstva spravedlnosti jednotlivých zemí. Dohled nad soudci Spolkového soudního dvora s výjimkou soudců Spolkového ústavního soudu provádí spolková ministerstva.

Úloha a povinnosti

Soudci z povolání a laičtí soudci (*Berufsrichter und Laienrichter*)

Soudci z povolání (profesionální soudci) jsou ve službě spolku nebo spolkové země. Soudci ve službě spolkové země vykonávají službu např. u okresního, Zemského nebo Nejvyššího zemského soudu. Většina soudců je ve službě spolkové země.

Spolkoví soudci rozhodují ve věcech u Spolkového ústavního soudu, Spolkového soudního dvora, Spolkového pracovního soudu, Spolkového finančního soudu, Spolkového sociálního soudu, Spolkového správního soudu a Spolkového patentového soudu.

Vedle soudců z povolání rozhodují v trestním řízení také laičtí soudci (*Schöffen*). Jedná se o čestnou funkci, do níž jsou občané jmenováni. Teoreticky se tak může stát dokonce bez souhlasu jmenovaného kandidáta; pouze za výjimečných okolností lze tuto službu odmítnout. Laičtí soudci zasedají u okresních soudů a také v senátech trestních soudů a soudů pro mladistvé, které jsou součástí Zemských soudů.

V podstatě mají laičtí soudci tatáž hlasovací práva jako soudci z povolání. Znamená to tedy, že soudci z povolání a laičtí soudci rozhodují společně o otázce viny obžalovaného a výši trestu.

Podle **§ 36 ústavního zákona o soudech** (*Gerichtsverfassungsgesetz – GVG*) jsou laičtí soudci voleni každých pět let. Jako laičtí soudci mohou působit pouze němečtí státní příslušníci (**§ 31 GVG**). Do tohoto úřadu by neměli být jmenováni občané, kteří (**§ 33 GVG**):

na začátku výkonu služby laického soudce ještě nedosáhli 25 let nebo naopak přesáhli věk 70 let,

nemají trvalé bydliště v příslušné samosprávné oblasti,

nejdou pro výkon úřadu způsobilí ze zdravotních důvodů,

nejdou pro výkon úřadu způsobilí z důvodu nedostatečné znalosti německého jazyka,

se pravděpodobně dostanou do vážných finančních problémů.

Tento úřad nemohou vykonávat občané, kteří

nemají v důsledku soudního výroku způsobilost zastávat veřejnou funkci nebo byli odsouzeni k trestu odnětí svobody na dobu delší než šest měsíců za úmyslný trestný čin, nebo

jsou vyšetřováni pro trestný čin, což může vést ke ztrátě způsobilosti zastávat veřejnou funkci (**§ 32 GVG**).

Laičtí soudci mají právo na náhrady. Jejich výše je upravena v zákoně o odměňování a náhradách soudců (*Justizvergütungs- und –entschädigungsgesetz, § 55 GVG*). Jednotlivé země vydávají informační brožury, které laické soudce informují o jejich povinnostech a jsou rovněž přístupné na internetu. Země také laickým soudcům nabízejí školení.

Vyšší soudní úředníci (*Rechtspfleger*)

Vyšší soudní úředníci jsou úředníci soudní služby. Jako „druhý pilíř soudní moci“ vykonávají převážně úkoly v oblasti tzv. dobrovolného soudnictví (mj. v pozůstalostním řízení, v opatrovnických věcech, ve věcech péče o dítě a adopce, v katastrálních věcech, ve věcech obchodního rejstříku a rejstříku družstev

a partnerství/podílníků/partnerů, ve věcech týkajících se svazů, ve věcech majetkového práva a rejstříku plavidel atd.). Kromě toho jsou však pověřeni i řadou dalších soudních úkonů, např. pokud jde o soudní řízení o platebním rozkazu, právní pomoc, exekuci, nucenou dražbu a nucenou správu, insolvenční řízení, určení výše nákladů, výkon sankcí, řízení před spolkovým patentním soudem a mezinárodní právní řízení.

Počet vyšších soudních úředníků již dnes u okresních/místních soudů převyšuje počet soudců. Oblast činnosti vyššího soudního úředníka upravuje zákon o vyšších soudních úřednících (*Rechtspflegergesetz*). Stejně jako soudci jsou vyšší soudní úředníci při plnění svých úkolů a při rozhodování věcně nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem a právem. Proti rozhodnutí vyšších soudních úředníků v zásadě existuje opravný prostředek, tak jak je upraven v procesních předpisech.

Databáze

Databáze věnované soudnictví a přístupné veřejnosti:

internetové stránky [spolkového ministerstva spravedlnosti a ochrany spotřebitele](#)

internetové stránky ministerstev spravedlnosti spolkových zemí (např. [Hamburk](#), [Berlín](#) nebo [Bavorsko](#))

různé soudy, které zveřejňují informace na internetu

společný [justiční portál spolku a spolkových zemí](#)

Informace lze nalézt také na internetových stránkách [unie německých soudců](#) (*Deutscher Richterbund*) nebo [unie německých vyšších soudních úředníků](#) (*Bund Deutscher Rechtspfleger*).

Advokát (*Rechtsanwalt*)

V Německu působí asi 166 000 advokátů. Ti musí mít stejné vzdělání jako soudci a jsou oprávněni svým klientům radit a zastupovat je ve veškerých právních záležitostech. Smějí vystupovat před soudem i působit mimosoudně. Zvláštní právní procesní zástupci pro zastupování v soudním řízení podle německého práva neexistují. Advokáti jsou v zásadě oprávněni vystupovat před každým soudem v Německu, s výjimkou zastupování v občanskoprávních věcech u Spolkového soudního dvora, neboť tam platí zvláštní pravidla pro přístup. Další výjimkou jsou interní právní zástupci (*Syndikusrechtsanwälte*), což jsou právníci zaměstnaní jiným než právníkem zaměstnavatelem za účelem poradenství a zastupování zaměstnavatele v jeho právních záležitostech. Nemohou svého zaměstnavatele zastupovat před některými soudy.

Advokáti se řídí zákonnými předpisy Spolkového advokátního řádu (*Bundesrechtsanwaltsordnung* – BRAO). Kromě toho jsou v rámci své samosprávy vázáni dalšími pracovněprávními předpisy, a sice profesním řádem advokátů (*Berufsordnung für Rechtsanwälte* – BORA) a řádem odborných advokátů (*Fachanwaltsordnung* – FAO). Odměny pro advokáty se řídí zákonem o odměňování advokátů (*Rechtsanwaltsvergütungsgesetz* – RVG).

Advokáti jsou organizováni ve 27 regionálních advokátních komorách a v komoře při Spolkovém soudním dvoře. Komory odpovídají za zápis do advokátní komory. Kromě toho je jejich úkolem dohlížet na dodržování profesních povinností advokátů.

Databáze

Podrobné informace o advokátech jsou dostupné na internetových stránkách [Spolkové advokátní komory](#) (*Bundesrechtsanwaltskammer* – BRAK). Kromě toho poskytuje [Německá asociace právních zástupců](#) (*Deutsche Anwaltverein* – DAV), největší asociace německých advokátů, rozsáhlé informace o této profesi také v angličtině a francouzštině.

Pomoc při hledání advokáta nabízí [spolkový seznam advokátů](#), v němž jsou uvedeni všichni advokáti (je k dispozici v němčině a angličtině), a rovněž [Informační servis německých advokátů](#) (*Deutsche Anwaltsauskunft*).

Patentový zástupce (*Patentanwalt*)

V Německu působí asi 3 500 patentových zástupců. Mají dokončené vysokoškolské vzdělání v přírodovědných nebo technických oborech doplněné o právníkou odbornou přípravu. Jejich oprávnění se vztahuje na poradenství a zastupování v oblasti práv k průmyslovému vlastnictví (především pokud jde o patenty, užité vzory, ochranné známky, design), zejména jejich přihlašování a dohled nad nimi. Jsou oprávněni zastupovat své klienty před německým Úřadem pro patenty a ochranné známky, Spolkovým patentovým soudem a ve zvláštních případech před Spolkovým soudním dvorem. Před Zemskými a Vrchními zemskými soudy mohou patentoví zástupci místo svého klienta pouze vznášet připomínky, ale nesmí podat žalobu.

Činnost patentových zástupců podléhá zákonným ustanovením řádu patentových zástupců (*Patentanwaltordnung* – PAO). Patentoví zástupci jsou organizováni v Komoře patentových zástupců.

Databáze

Informace o patentových zástupcích můžete získat na internetových stránkách [Komory patentových zástupců](#). Zde je také k dispozici [spolkový seznam patentových zástupců](#).

Notář

V Německu v současnosti působí téměř 7 000 notářů, kteří musí mít zpravidla stejné vzdělání jako soudci. Poskytují nezávislé, nestranné a objektivní poradenství a pečují při důležitých právních úkonech a v oblasti preventivní justice. Jejich nejdůležitějším úkolem je osvědčování právních skutečností. Vzhledem k federálnímu uspořádání Německa existují různé kategorie notářů. Ve většině zemí notář vykonává svou profesi jako hlavní činnost (úřad samostatného notáře); v některých zemích však notář vykonává svou profesi jako vedlejší činnost vedle profese advokáta (úřad notáře u advokáta). Ve všech případech jsou notáři jmenováni zemskou justiční správou, která nad nimi vykonává dohled.

Pracovněprávní ustanovení pro notáře jsou uvedena ve spolkovém řádu notářů (*Bundesnotarordnung* – BNotO). Poplatky notářů se řídí poplatkovým řádem (*Kostenordnung* – KostO).

Notáři jsou členy příslušných regionálních notářských komor.

Databáze

Podrobné informace o různých tématech týkajících se notářů jsou k dispozici na internetových stránkách [Spolkové notářské komory](#). [Seznam notářů](#), který se na těchto stránkách nachází, je užitečnou pomůckou při hledání notáře. Informace jsou zde dostupné v němčině, angličtině, francouzštině a španělštině.

Další právníká povolání

Právníká povolání podle zákona o právních službách

Zákon o právních službách (*Rechtsdienstleistungsgesetz* – RDG) umožňuje exekutorům, penzijním poradcům a právním poradcům specializovaným v oblasti zahraničního práva nabízet právní služby při mimosoudních záležitostech. Exekutoři a penzijní poradci mohou být v určitých případech oprávněni zastupovat svého klienta před soudem. Podmínkou pro činnost je registrace, která proběhne na požádání u soudu. Registrace se zveřejní v [rejstříku právních služeb](#).

Pro tyto poskytovatele právních služeb neexistuje žádná zákonná povinnost členství v komoře nebo jiném profesním sdružení. Exekutoři a penzijní poradci jsou částečně organizováni v profesních sdruženích. Největšími sdruženími jsou Spolkový svaz německých vymahatelských společností, Spolkový svaz německých právních zástupců / poskytovatelů právních služeb a Spolkový svaz penzijních poradců.

Databáze

Registr právnických služeb spolu se seznamem poskytovatelů právnických služeb a soudů příslušných pro registraci lze konzultovat přes německý justiční portál. Internetové stránky [Spolkového svazu německých vymahatelských společností](#), [Spolkového svazu německých právních zástupců / poskytovatelů právnických služeb](#) a [Spolkového svazu penzijních poradců](#) nabízejí mnoho dalších podrobných informací.

Organizace poskytující bezplatné právní služby

V Německu poskytuje mnoho dobročinných organizací bezplatné právní poradenství (v souladu s **§§ 6 a 8 zákona o právních službách**). Mezi nejdůležitější z nich patří:

[Spolková asociace právníků v oblasti sociálního zabezpečení](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Ústřední sociální služba Židů v Německu](#)

[Německý Červený kříž](#)

[Paritní asociace sociálních hnutí](#)

Související internetové odkazy

[Justiční portál spolku a zemí](#)

[Informace o soudech a státních zastupitelstvích, spolkovém ministerstvu spravedlnosti a ochrany spotřebitele](#)

[Spolkové ministerstvo spravedlnosti a ochrany spotřebitelů](#)

[Ministerstvo spravedlnosti Hamburk](#)

[Ministerstvo spravedlnosti Berlín](#)

[Ministerstvo spravedlnosti Bavorsko](#)

[Unie německých soudců](#)

[Spolková advokátní komora](#)

[Spolkový seznam advokátů](#)

[Německý spolek advokátů](#)

[Informační servis německých advokátů](#)

[Komora patentových zástupců](#)

[Seznam notářů](#)

[Spolková notářská komora](#)

[rejstřík právnických služeb](#)

[Spolková asociace právníků v oblasti sociálního zabezpečení](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Ústřední sociální služba Židů v Německu](#)

[Německý Červený kříž](#)

[Paritní asociace sociálních hnutí](#)

Poslední aktualizace: 10/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Estonsko

Zde najdete přehled organizace právnických povolání v Estonsku.

Právnická povolání – úvod

Právnická povolání v Estonsku tvoří:

státní zástupci,

soudci,

přísedící (laičtí soudci),

asistenti soudce a soudní úředníci,

právníci (advokáti),

notáři,

exekutoři a

insolvenční správci.

Státní zástupci

Organizace

[Státní zastupitelství](#) je vládní orgán, který spadá do kompetence ministerstva spravedlnosti. Skládá se ze dvou úrovní: Nejvyššího státního zastupitelství (jež působí jako nadřazený úřad státního zastupitelství) a čtyř oblastních státního zastupitelství.

Působnost Nejvyššího státního zastupitelství se vztahuje na celé Estonsko a působnost každého oblastního státního zastupitelství odpovídá působnosti policejních prefektur. V čele státního zastupitelství je nejvyšší státní zástupce, kterého na pětileté funkční období jmenuje estonská vláda na základě návrhu ministra spravedlnosti po vyslechnutí stanoviska výboru pro právní záležitosti estonského parlamentu.

Nejvyšší státní zástupce každoročně na jarním zasedání Parlamentu předkládá ústavnímu výboru parlamentu přehled plnění povinností, které státnímu zastupitelství v předchozím kalendářním roce ukládal zákon.

V čele oblastního státního zastupitelství je vedoucí státní zástupce, kterého do funkce na pět let jmenuje také ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

V Estonsku je celkem osm typů státních zástupců: nejvyšší státní zástupce, vedoucí státní zástupci, státní zástupci, pomocní státní zástupci nejvyššího státního zástupce a vedoucích státních zástupců, vyšší státní zástupci, zvláštní státní zástupci, oblastní státní zástupci a pomocní státní zástupci v oblastních státních zastupitelstvích.

Viz také [zákon o státním zastupitelství](#).

Úloha a povinnosti

Podle zákona o státním zastupitelství vykonává státní zastupitelství tyto činnosti:

podílí se na plánování dozoru požadovaného pro prevenci a odhalování trestných činů,

vede přípravné trestní řízení a zajišťuje jeho zákonnost a účinnost,

zastupuje veřejnou žalobu před soudem,

plní další povinnosti, které státnímu zastupitelství ukládá zákon.

Státní zastupitelství vykonává své povinnosti podle zákona o státním zastupitelství nezávisle.

Jako vedoucí trestního řízení vede státní zástupce vyšetřovací orgán při shromažďování důkazů a na základě zjištěných skutečností rozhoduje, zda budou proti osobě vznesena obvinění.

Podle zákona o státním zastupitelství:

Nejvyšší státní zastupitelství:

zajišťuje zákonnost a účinnost trestního řízení v přípravném řízení a zastupuje státní zastupitelství před soudy všech instancí v případech zneužití pravomoci veřejného činitele, hospodářské trestné činnosti, trestných činů při službě v obranných složkách, trestné činnosti v oblasti životního prostředí, trestné činnosti maření výkonu spravedlnosti, organizovaného zločinu, přeshraničních trestných činů nebo v případě trestných činů, které vyvolaly velký zájem společnosti, a rovněž zločinů proti lidskosti a mezinárodní bezpečnosti, závažnějších trestných činů proti státu, trestných činů spáchaných žalobci a jiných trestných činů, o jejichž přidělení rozhodl nejvyšší státní zástupce,

analyzuje činnost oblastních státních zastupitelství, dohlíží na ni a poskytuje poradenství ohledně této činnosti, dále analyzuje praxi v soudnictví a praxi státních zastupitelství a činí o nich obecné závěry,

plní závazky vyplývající z mezinárodní spolupráce, včetně účasti na činnosti Eurojustu,

podílí se na přípravě zákonů, nařízení vlády a správních nařízení a nařízení ministra spravedlnosti týkajících se činnosti státního zastupitelství,

podílí se na přípravě rozvojových plánů týkajících se státního zastupitelství a jeho funkcí,

organizuje činnosti státního zastupitelství pro styk s veřejností a informuje veřejnost o činnostech státního zastupitelství,

organizuje personální a vzdělávací činnosti státního zastupitelství, zabývá se otázkami týkajícími se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci úředníků a zaměstnanců a vede evidenci zaměstnanců,

organizuje správní úkoly výběrové komise pro státní zástupce,

připravuje návrh rozpočtu pro státní zastupitelství a zajišťuje cílené využívání rozpočtových zdrojů,

organizuje správu státních aktiv ve vlastnictví státního zastupitelství,

vykonává další funkce, které mu svěřují zákony, rozhodnutí parlamentu, nařízení prezidenta republiky, nařízení nebo usnesení vlády republiky či nařízení nebo usnesení ministra spravedlnosti.

Soudci

Organizace

Soudce musí být občanem Estonska, který získal vnitrostátně uznávaný magisterský titul v oboru právo, rovnocennou kvalifikaci ve smyslu čl. 28 odst. 22 zákona o vzdělávání Estonské republiky nebo rovnocennou zahraniční kvalifikaci, ovládá estonštinu na pokročilé úrovni, má vysoký morální charakter a má schopnosti a osobní vlastnosti nezbytné pro práci soudce. Soudci jsou do funkce jmenováni doživotně. Ministr spravedlnosti nemá vůči soudcům žádné řídicí nebo disciplinární pravomoci. Soudce může být z funkce odvolán pouze na základě pravomocného soudního rozhodnutí. Soudci mohou svůj úřad vykonávat až do věku 67 let, ale funkční období lze prodloužit.

Soudcem nelze jmenovat:

osobu odsouzenou za trestný čin,

osobu, která byla zbavena funkce soudce, notáře nebo exekutora,

osobu, která byla vyloučena z Estonské advokátní komory,

osobu, která byla propuštěna z veřejné služby z důvodu disciplinárního provinění,

osobu, která se nachází v osobním bankrotu,

osobu, jejíž profesionální činnost auditora byla ukončena, s výjimkou případů, kdy k ukončení došlo na základě žádosti auditora,

osobu, které bylo odňato právo pracovat jako patentový zástupce, s výjimkou případů, kdy k ukončení došlo na základě žádosti patentového zástupce,

osobu, které bylo odňato právo pracovat jako soudní překladatel na základě čl. 28 odst. 3 bodu 3 zákona o soudních překladatelích.

Soudcem krajského nebo správního soudu může být jmenován každý, kdo po získání příslušné kvalifikace získal alespoň pětiletou právní praxi nebo pracoval alespoň tři roky jako advokátní koncipient nebo jako soudní úředník a složil justiční zkoušku nebo je od ní osvobozen.

Soudcem oblastního soudu může být jmenován každý, kdo je zkušeným a uznávaným advokátem a složil justiční zkoušku. Osoba, která jako soudce pracovala bezprostředně před svým jmenováním, nemusí justiční zkoušku skládat.

Do funkce soudce Nejvyššího soudu mohou být jmenováni zkušení a uznávaní advokáti.

Soudci jsou jmenováni prostřednictvím otevřeného výběrového řízení.

Soudce nesmí mít vedle funkce soudce jiný pracovní poměr s výjimkou pedagogické nebo výzkumné činnosti. O veškerých svých pracovních poměrech nad rámec výkonu úřadu musí soudce informovat předsedu soudu. Jakýkoli jiný pracovní poměr nad rámec výkonu úřadu soudce nesmí ohrozit výkon jeho úředních povinností ani nestrannost soudce při výkonu spravedlnosti. Soudce nesmí být poslancem parlamentu nebo členem obecního či městského zastupitelstva, členem politické strany, zakladatelem, jednatelem nebo členem řídicích či dozorčích orgánů společnosti, ředitelem pobočky zahraniční společnosti, insolvenčním správcem, členem věřitelského výboru, nuceným správcem nemovitosti ani rozhodcem zvoleným jednou ze stran sporu.

Soudce může být odvolán z funkce pouze soudním rozhodnutím. Soudce soudu prvního nebo druhého stupně lze během jeho funkčního období trestně stíhat pouze na návrh Nejvyššího soudu zasedajícího v plénu se souhlasem prezidenta republiky. Soudce Nejvyššího soudu lze během jeho funkčního období trestně stíhat pouze na návrh kancléře spravedlnosti se souhlasem většiny v estonském parlamentu.

Požadavky na soudce, jejich justiční příprava a povinnosti jsou stanoveny v [zákoně o soudech](#).

Úloha a povinnosti

Povolání soudce upravuje zákon. Všichni estonští soudci na společném zasedání (*en banc*) přijali etický kodex. Více informací lze najít na internetových stránkách [estonských soudů](#) a na internetových stránkách [Nejvyššího soudu](#).

Úlohou soudce je vykonávat spravedlnost v souladu s Ústavou a právními předpisy, na jejichž základě soudce mezi účastníky řízení rozhoduje o spravedlivém řešení sporu. Soudce rozvíjí právo prostřednictvím interpretace právních předpisů a zkoumáním.

Soudce vykonává své povinnosti nestranně bez ohledu na vlastní zájmy a dodržuje služební zájmy i mimo svou profesní činnost. Soudce se musí ve své profesní činnosti i mimo ni chovat bezúhonně a zdržet se jednání, které by mohlo poškodit dobré jméno soudu. Soudce nesmí prozradit informace, se kterými se seznámil na neveřejném zasedání soudu nebo během jednání vedoucích k dosažení dohody. Povinnost zachovávat mlčenlivost platí vždy, i po odchodu soudce do důchodu. Soudce musí dohlížet na soudce prvního stupně s praxí kratší než tři roky, na ty, kteří procházejí justiční přípravou, aby se stali asistentem soudce, a na vysokoškolské stážisty. Soudce může současně dohlížet na nejvýše dvě osoby. Soudce je povinen pravidelně rozvíjet své odborné znalosti a dovednosti a účastnit se odborné přípravy.

Sociální záruky pro soudce

Podle zákona dostávají soudci různé sociální záruky, včetně úředního platu, dodatečné odměny, soudcovského důchodu, dovolené, talárů a dalších sociálních záruk.

Úřední platy soudců jsou stanoveny v [zákoně o platech vyšších státních zaměstnanců](#).

Principy stanovení soudcovského důchodu jsou uvedeny v [zákoně o soudech](#).

Soudcovský důchod se skládá ze starobního důchodu, speciálního důchodu, invalidního důchodu a pozůstalostního důchodu pro rodinné příslušníky soudce. Soudcovský důchod se nevyplácí během pracovního poměru ve funkci soudce. Pokud je soudce ve výslužbě zaměstnán jinde, pobírá soudcovský důchod v plné výši bez ohledu na výdělky. Soudcovský důchod se nevyplácí nikomu, kdo byl zbaven z funkce z důvodu disciplinárního provinění nebo odsouzen za úmyslně spáchaný trestný čin. Soudcovský důchod se odebrává každému, kdo byl odsouzen za trestný čin maření výkonu spravedlnosti.

Soudce má nárok na dovolenou za kalendářní rok. Délka dovolené za kalendářní rok je 35 kalendářních dnů a dalších až 7 kalendářních dnů se uděluje za čas strávený ve výkonu funkce soudce na základě podmínek stanovených v zákoně o soudech.

Přisedící

Přisedící se na výkonu spravedlnosti podílejí u krajských soudů pouze v trestních věcech týkajících se trestného činu prvního stupně. Přisedící má stejné postavení, práva a povinnosti jako soudce při výkonu spravedlnosti. Přisedící soudce může být jmenován až na 4 roky, musí být občanem Estonska, být plně svéprávný, ve věku mezi 25 a 70 lety, s bydlištěm v Estonsku, musí ovládat estonský jazyk na úrovni C1, jak je stanoveno v zákoně o jazycích, nebo na rovnocenné úrovni a mít morální vlastnosti vhodné pro výkon funkce přisedícího. Přisedící soudce nesmí být jmenován na více než dvě po sobě jdoucí období.

Jako přisedícího soudce nelze jmenovat: osobu, která byla odsouzena za trestný čin, která se nachází v osobním v bankrotu, která je ze zdravotních důvodů nezpůsobilá, která má trvalé bydliště (tj. adresu zapsanou v registru obyvatel) v oblasti místní správy, jež osobu navrhla jako kandidáta na přisedícího, po dobu kratší než jeden rok, která pracuje pro soud, státní zastupitelství nebo vnitřní bezpečnostní služby, která je v ozbrojených silách, je advokátem, notářem nebo exekutorem, členem estonské vlády nebo obecní či městské samosprávy nebo která je prezidentem republiky nebo poslancem parlamentu. Osoba, která je obviněna z trestného činu, nesmí být v průběhu trestního řízení jmenována přisedícím.

Úlohou přisedícího soudce je při výkonu spravedlnosti v zásadě zastupovat pohled obvyčejného člověka, který se na soudní řízení dívá spíše z humánního, než právního hlediska. Za volbu kandidátů na přisedícího jsou odpovědné rady místních samospráv.

Asistenti soudce a soudní úředníci

Asistent soudce je soudní úředník, který vykonává povinnosti stanovené zákonem. Asistent soudce je nestranný, ale musí dodržovat pokyny soudce v rozsahu stanoveném zákonem. Asistent soudce je příslušný k provádění zápisů do rejstříků (např. katastru nemovitostí, obchodního rejstříku) a vydávání předpisů o vedení rejstříků, včetně příkazů ukládajících pokuty. Asistenti soudce mohou u platebních příkazů zavést zkrácený postup. Omezení výkonu funkce soudce se vztahují také na asistenty soudce.

Do funkce asistenta soudce může být jmenována osoba, která získala vnitrostátně uznávaný magisterský titul v oboru právo, rovnocennou kvalifikaci ve smyslu čl. 28 odst. 2 zákona o vzdělávání Estonské republiky² nebo rovnocennou zahraniční kvalifikaci, ovládá estonštinu na úrovni C1, jak je stanoveno v zákoně o jazycích, nebo na rovnocenné úrovni, má vysoký morální charakter a absolvovala justiční přípravu, aby se stala asistentem soudce, ledaže ji z uvedené přípravné služby osvobodí výběrová komise. Osoba, která složila justiční zkoušku, může být rovněž jmenována asistentem soudce.

Asistentem soudce nelze jmenovat: osobu odsouzenou za trestný čin, osobu, která byla zbavena funkce soudce, notáře nebo exekutora, osobu, která byla vyloučena z Estonské advokátní komory, osobu, která byla propuštěna z veřejné služby z důvodu disciplinárního provinění, osobu, která se nachází v osobním bankrotu, osobu, jejíž profesionální činnost auditora byla ukončena, s výjimkou případů, kdy k ukončení došlo na základě žádosti auditora, osobu, které bylo odebráno právo pracovat jako patentový zástupce, s výjimkou případů, kdy k ukončení došlo na základě žádosti patentového zástupce, osobu, které bylo odňato právo pracovat jako soudní překladatel na základě čl. 28 odst. 3 bodu 3 zákona o soudních překladatelích, osobu, která byla zbavena funkce soudce z důvodu nezpůsobilosti pro tuto funkci – po dobu 3 let od jejího jmenování do funkce.

Asistenci soudců jsou jmenováni v otevřeném výběrovém řízení.

Požadavky na asistenta soudce stanoví [zákon o soudech](#).

Soudní úředník je zaměstnanec soudu, který se nezávisle nebo pod dohledem soudce v rozsahu stanoveném zákonem o soudním řízení podílí na přípravě a projednávání případů. Soudní úředník má podle zákona o soudním řízení pravomoc provádět stejné úkony a vydávat stejná rozhodnutí jako asistent soudce nebo jiný zaměstnanec soudu. Soudní úředník je při výkonu svých povinností nezávislý, musí však dodržovat pokyny soudce v rozsahu stanoveném zákonem.

Požadavky kladené na soudní úředníky jsou stejné jako požadavky kladené na asistenty soudců. Volné místo soudního úředníka je obsazováno prostřednictvím veřejné soutěže.

Soudním úředníkem nesmí být jmenována: osoba, která byla odsouzena za úmyslně spáchaný trestný čin, osoba, která byla odsouzena za úmyslně spáchaný trestný čin proti státu, bez ohledu na to, zda bylo odsouzení zhlazeno, osoba, které na základě právoplatného rozsudku soudu bylo odňato právo pracovat jako soudní úředník, osoba, která je příbuzným nebo partnerem osoby, která na soudního úředníka přímo dohlíží.

Kromě [soudních úředníků](#) (521 Kb) [en](#) a [asistentů soudce](#) (373 Kb) [en](#) patří mezi další zaměstnance soudu také [ředitelé soudů](#) (367 Kb) [en](#) a [soudní referenti](#) (364 Kb) [en](#).

Právníci

Mezi právníky patří advokáti a advokátní koncipienti.

Advokáti jsou členy sdružení Estonské advokátní komory a řídí se zákonem o advokátní komoře. Členem Estonské advokátní komory se může stát každý, kdo splňuje požadavky stanovené v zákoně o advokátní komoře a složil advokátní zkoušku.

Estonská advokátní komora je samosprávné profesní sdružení založené za účelem poskytování právních služeb v soukromém i veřejném zájmu a ochrany profesních práv advokátů. Estonská advokátní komora dohlíží na profesní činnost svých členů a na to, zda dodržují požadavky profesní etiky. Estonská advokátní komora rovněž organizuje odborné vzdělávání advokátů a poskytování státní právní pomoci. Advokátní komora prostřednictvím svých členů zajišťuje poskytování státem financované právní pomoci.

Estonská advokátní komora jedná prostřednictvím svých orgánů. Mezi ně patří valná hromada, správní rada, předseda, revizní komise, kárný soud a komise pro posuzování odborné způsobilosti.

Advokáti jsou oprávněni:

zastupovat a obhajovat klienty před soudem a v přípravném řízení a v jiných řízeních v Estonsku i v zahraničí, shromažďovat důkazy,

vybírat podle svého uvážení a používat zákonné prostředky a opatření při poskytování právních služeb,

získávat od celostátních a místních orgánů informace potřebné k poskytování právních služeb, mít přístup k dokumentům a získávat jejich kopie a výpisy z nich, pokud přístup k těmto informacím a dokumentům advokátům nezakazuje zákon,

zpracovávat osobní údaje jiných osob než jejich klientů, získané v souladu se smlouvou nebo právním úkonem, včetně zvláštních kategorií osobních údajů, bez souhlasu těchto osob, je-li to nezbytné k poskytování právních služeb, ověřovat podpisy a kopie dokumentů předložených soudu a jiným orgánům v rámci poskytování právních služeb klientovi, poskytovat služby kontaktní osoby, vystupovat jako rozhodci nebo jako smírčí v postupu stanoveném v zákoně o smírčím řízení, vystupovat jako insolvenční správci, jsou-li členy komory.

Advokátní koncipienti mají v mezích stanovených zákonem oprávnění advokáta.

Advokátní koncipienti nejsou oprávněni jednat jako rozhodci nebo smírčí v rámci postupu stanoveného v zákoně o smírčím řízení. Nemají oprávnění zastupovat nebo obhajovat klienty u Nejvyššího soudu, pokud zákon nestanoví jinak. Advokátní koncipienti nemají oprávnění vystupovat jako insolvenční správci.

Advokátní koncipient může poskytovat právní služby pouze pod dohledem svého školitele, který je advokátem.

Při poskytování právních služeb jedná advokát nezávisle a v souladu se zákonem, právními akty a rozhodnutími přijatými orgány Estonské advokátní komory, požadavky na profesní etiku advokátů, osvědčenými postupy a svým svědomím.

Informace sdělené advokátovi jsou důvěrné. Advokát nebo zaměstnanec Estonské advokátní komory nebo advokátní kanceláře, který je vyslýchán jako svědek, nesmí být vyslýchán ani požádán o vysvětlení ohledně záležitostí, o kterých se dozvěděl v průběhu poskytování právních služeb.

Datová média související s poskytováním právních služeb advokátem jsou nedotknutelná.

Výkon profesních povinností advokáta nesmí vést k jeho ztotožnění i s klientem nebo s klientovým soudním sporem.

Advokát nesmí být zadržen, prohledán nebo vzat do vazby z důvodů vyplývajících z jeho profesní činnosti, s výjimkou případů, o kterých rozhodne krajský soud. Advokátní kancelář, v níž advokát poskytuje právní služby, nesmí být prohledávána z důvodů vyplývajících z profesní činnosti advokáta.

Seznam advokátů a advokátních kancelářů a další užitečné informace naleznete na webových stránkách [Estonské advokátní komory](#). Funkce „vyhledat právníka“ však umožňuje vyhledat advokáta v celé Evropské unii.

Právní databáze

Kromě výše uvedených neexistují žádné databáze.

Právní poradci

Odborné činnosti právních poradců nejsou v Estonsku regulovány zákonem.

Notáři

Organizace

Všichni notáři v Estonsku mají stejnou kompetenci. Povolání notáře upravuje [zákon o notářích](#). Ministerstvo spravedlnosti a notářská komora jsou odpovědné za regulaci a správu odborných činností notářů. Notářská komora je veřejnoprávní právnická osoba a jejími členy jsou všichni úředně jmenovaní notáři. Mezi úkoly v kompetenci notářské komory patří: dohled nad výkonem profesionální činnosti notářů svědomitým a správným způsobem, harmonizace odborných činností notářů, pořádání odborné přípravy pro notáře, organizování služeb pro uchazeče, správa a vývoj elektronického informačního systému pro notáře a poskytování pomoci ministrové spravedlnosti v souvislosti s dozorčí činností atd. Internetové stránky [notářské komory](#) poskytují informace o notářích a notářských povinnostech.

Úloha a povinnosti

Notáře je držitelem veřejného úřadu. Notář je zmocněn státem, aby na požádání potvrdil skutečnosti a události, které mají právní význam, a aby prováděl další notářské úkony za účelem zajištění právní jistoty.

Notáři musí svou činnost vykonávat nestranně, důvěryhodně a nezávisle. Jsou povinni zjišťovat skutečné záměry stran transakce a okolnosti potřebné pro provedení správné transakce a vysvětlit stranám různé způsoby provedení transakce a důsledky transakce.

Notáři na požádání vykonávají následující notářské úkony:

vydávají notářské osvědčení (různé smlouvy, plné moci udělované advokátům, závěti) a notářské ověření (kopie, podpisy, výtisky atd.), vyřizují dědické záležitosti,

vystavují osvědčení o přípravě notářských dokumentů, které se mají vykonat v Estonsku, na základě článku 60 nebo přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1),

vystavují osvědčení o právní síle notářských dokumentů v Estonsku na základě čl. 59 odst. 1 a přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 107) a vystavují osvědčení o přípravě notářských dokumentů, které se mají vykonat v Estonsku na základě čl. 60 odst. 2 a přílohy II,

vystavují výpisy týkající se přípravy notářských dokumentů, které se mají vykonat v Estonsku, na základě čl. 48 odst. 3 a příloh III a IV nařízení Rady (ES) č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (Úř. věst. L 7, 10.1.2009, s. 1),

v souladu se zákonem o notářích prohlašují plné moci udělované advokátům za neplatné,

prohlašují dohody uzavřené prostřednictvím advokáta vystupujícího jako smírce nebo prostřednictvím jiného notáře za vykonatelné,

vydávají osvědčení (apostily),

na žádost právnických osob předkládají jejich finanční výkazy soudu, který vede evidenci,

potvrzují manželství a rozvody a připravují záznamy o manželstvích a rozvodech,

přijímají do úschovy peníze, cenné papíry a dokumenty,

umožňují přístup k údajům zapsaných v katastru nemovitostí, v rejstříku majetku nebo k dokumentu vedenému v rejstříku,

na žádost podniku předkládají oznámení a žádosti hospodářskému správnímu orgánu, přijímají dokumenty nebo jiné informace od hospodářských správních orgánů a doručují správní akt podniku,

na žádost podniku vkládají informace do rejstříku,

na žádost právnické osoby nebo správce poskytují informace týkající se skutečného vlastníka.

Za tyto úkony musí klient notáři zaplatit odměnu stanovenou zákonem.

Notáři mohou nabízet následující úřední služby:

právní poradenství mimo rámec ověřování;

poradenství v oblasti daňového práva a zahraničního práva, ať v rámci ověřování, nebo mimo něj,

smírčí činnost podle zákona o smírčím řízení,

činnost rozhodce na základě občanského soudního řádu,

provádění dražeb, hlasování, loterií a losování a osvědčování výsledků,

předsedání při skládání přísah a ověřování přísežných certifikátů,
předávání peticí a oznámení, která nesouvisí s úředními povinnostmi, a vystavování osvědčení týkajících se předání nebo nemožnosti předat petice nebo oznámení,
služby kontaktní osoby,
úschova peněžních vkladů – s výjimkou hotovosti – cenných papírů, dokumentů a dalších položek, nejedná-li se o notářský zápis nebo úřední povinnost vyplývající z notářského úkonu,
reakce na žádost o vysvětlení podanou podnikem.
Informace o úředních službách nabízených notáři jsou k dispozici na [internetových stránkách](#) notářské komory. Poplatky za služby notáře si klient a notář dohodnou před poskytnutím služby.

Ostatní právnícká povolání

Exekutoři

V Estonsku se jedná o svobodné právnícké povolání: exekutoři jednájí svým jménem a nesou odpovědnost za svou činnost. Exekutor musí být při plnění svých povinností nestranný a odpovědný. Úřední činnost exekutorů upravuje [zákon o exekutorech](#).
Od ledna 2010 funguje společná profesní organizace pro exekutory a insolvenční správce, Komora exekutorů a insolvenčních správců (dále jen „komora“). Úřední činnost exekutorů, dohled nad nimi, disciplinární odpovědnost a činnost profesních sdružení je upravena zákonem o exekutorech. Úlohou komory je rozvíjet a podporovat svobodná právnícká povolání, včetně rozvoje a dohledu nad dodržováním osvědčených úředních a profesních postupů, vypracovávat doporučení pro harmonizaci profesních činností, organizovat odbornou přípravu, rozvíjet informační systémy atd. Komora má také kárný soud. Další informace o činnosti komory jsou k dispozici na jejich [internetových stránkách](#).

Profesní povinnosti exekutora jsou:

- provádět exekuční řízení v souladu s exekučním řádem;
- doručovat písemnosti v souladu s procesními řády;
- pořizovat soupis pozůstalosti a vykonávat správu pozůstalosti v souladu s dědickým zákonem;
- provádět dražby mimo exekuční řízení na žádost soudu nebo správního orgánu v případech stanovených zákonem a v souladu se zákonem stanoveným postupem;
- vystupovat jako zprostředkovatel v oblasti výživného pobíraného z cizího státu na základě zákona o rodinných dávkách;
- sestavovat exekuční profily dlužníků.

Odměna exekutora za výkon těchto úředních povinností je stanovena zákonem o exekutorech.

Na žádost může exekutor jako odborné služby vykonávat následující činnosti:

- provádět dražby movitého a nemovitého majetku,
- doručovat dokumenty;
- poskytovat právní poradenství a sepisovat právní dokumenty, pokud jeho vzdělání odpovídá ustanovením čl. 47 odst. 1 bodu 1 zákona o soudech.
- poskytovat službu zjišťování právní skutečnosti mimo soudní řízení;
- vystupovat jako smírce v souladu se zákonem o smírcím řízení;
- vystupovat jako rozhodce na základě občanského soudního řádu.

Exekutoři jsou oprávněni poskytnutí odborné služby odmítnout.

Podmínky poskytování odborných služeb a postup odměňování je třeba dohodnout písemně s osobou žádající o službu před poskytnutím služby. Dohodnuté podmínky a odměna musí být v souladu s dobrou profesní praxí.

Při poskytování odborných služeb exekutoři nesmí vykonávat práva, která jim byla přiznána zákonem pro výkon jejich profesních povinností nebo která vyplývají z jejich úřadu.

Informace o službách poskytovaných exekutory jsou k dispozici na [internetových stránkách](#) komory.

Státní dohled nad úředními povinnostmi exekutorů vykonává ministerstvo spravedlnosti a komora.

Exekutoři odpovídají za škodu, která byla protiprávně způsobena při výkonu jejich profesní činnosti, a to i v případě, že škodu způsobil zaměstnanec jejich kanceláře. Nelze-li nároky na náhradu škody způsobené profesním jednáním exekutora uspokojit z majetku exekutora či jiné osoby odpovědné za škodu nebo pokud tyto nároky nelze uspokojit v plném rozsahu, odpovídá za způsobenou škodu komora. Za jednání exekutorů nese konečnou odpovědnost stát. Komora i stát mají právo škodu vymáhat vůči osobě odpovědné za škodu; stát má rovněž právo škodu vymáhat na komoře.

Insolvenční správci

Insolvenční správce je osoba jmenovaná soudem, která na základě své role provádí transakce a jiné úkony související s konkurzní podstatou a zastupuje dlužníka před soudem ve sporech týkajících se konkurzní podstaty. Hlavní povinností insolvenčního správce je hájit práva a zájmy všech věřitelů a dlužníků a zajistit zákonné, rychlé a finančně přiměřené insolvenční řízení. Insolvenční správce vykonává své povinnosti osobně. Jako insolvenční správci mohou působit: fyzické osoby, kterým komora, advokáti, statutární auditoři a exekutoři udělili oprávnění vystupovat jako insolvenční správce. Komora vede seznam insolvenčních správců. Seznam obsahuje údaje o všech osobách oprávněných vystupovat jako insolvenční správce a je přístupný veřejnosti na webových stránkách komory. Správce zapsaný do seznamu musí zajistit přesnost údajů.

Hlavní povinnosti insolvenčního správce jsou:

- určovat pohledávky věřitelů, spravovat konkurzní podstatu, organizovat vznik a prodej konkurzní podstaty a uspokojovat pohledávky věřitelů z konkurzní podstaty;
 - stanovit důvody a datum platební neschopnosti dlužníka;
 - zajistit v případě potřeby pokračování obchodních činností dlužníka;
 - je-li dlužníkem právnícká osoba, v případě potřeby provést likvidaci dlužníka;
 - poskytovat věřitelům a dlužníkům informace v případech stanovených zákonem;
 - podávat zprávy o své činnosti dozorčímu orgánu a věřitelskému výboru a poskytovat informace týkající se konkurzního řízení soudu.
- Správní dohled nad činností insolvenčních správců provádí ministerstvo spravedlnosti na základě stížností nebo jiných údajů, které mu byly ohledně správce zaslány a které dávají důvod k domněnce, že správce nesplnil své povinnosti. Ministerstvo spravedlnosti má právo při výkonu dozoru nad činností správce ověřovat vhodnost a zákonnost odborných činností správce. Ministr spravedlnosti může proti správci, který neplní povinnosti vyplývající z právních aktů upravujících profesní činnost insolvenčních správců, zahájit disciplinární řízení. Ministr spravedlnosti nesmí přijmout disciplinární opatření proti advokátům, kteří jednájí jako insolvenční správci. Ministr má však právo zahájit řízení před kárným soudem advokátní komory.

Kromě správního dohledu sleduje činnost insolvenčních správců také věřitelský výbor, schůze věřitelů, soud a Komora v rámci své působnosti.

Související odkazy

[Ministerstvo spravedlnosti](#)

- ☞ nezisková organizace Sdružení advokátů
- ☞ nadace Kancelář právní pomoci
- ☞ Estonská advokátní komora
- ☞ Státní zastupitelství
- ☞ Notářská komora
- ☞ Komora exekutorů a insolvenčních správců

Poslední aktualizace: 20/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Irsko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Irsku.

Právníká povolání – úvod

Soudní moc státu je vykonávána prostřednictvím soudů v souladu s článkem 34 ústavy (Constitution) a některými právními předpisy: zejména zákonem o soudech (zřízení a ustavení) z roku 1961 a zákonem o soudech (dodatečná ustanovení) z roku 1961 v platném znění. Soudci jsou jmenováni z řad žadatelů vykonávajících právníká povolání. Při výkonu svých funkcí jsou zcela nezávislí. Tato nezávislost je zakotvena v ústavě. Právníká povolání se dělí na advokáty (solicitors – kteří se zaměřují na přímou práci s klienty) a obhájce (barristers – kteří se specializují na obhajobu a vedení soudních sporů).

1. Soudci

Poradní výbor pro jmenování soudců zjišťuje způsobilost osob, které mají být jmenovány k výkonu soudcovské činnosti, a informuje o tom vládu. Poradní výbor pro jmenování soudců (Judicial Appointments Advisory Board – JAAB) byl zřízen na základě zákona o soudech a soudních úřednících z roku 1995 (Court and Courts Officers Act, 1995). Výbor sestává z předsedy Nejvyššího soudu (Chief Justice), předsedů Odvolacího soudu, Vrchního soudu, obvodního soudu a okresního soudu (Presidents of the Court of Appeal, High Court, Circuit Court, a District Court), Nejvyššího státního zástupce, navržených zástupců komory obhájců (Bar Council) a Sdružení právních zástupců (Law Society) a tří osob navržených ministrem spravedlnosti a právní reformy. Soudce jmenuje prezident na návrh vlády. Soudci jsou nezávislí a jsou vázáni pouze ústavou a zákony. V souladu s ústavou se počet soudců stanoví zákonem. Nejvyšší soud se skládá z předsedy Nejvyššího soudu, který mu předsedá, a sedmi řádných soudců nazývaných „soudci Nejvyššího soudu“. Členem Nejvyššího soudu je z moci úřední také předseda Vrchního soudu. Vrchní soud sestává z předsedy Vrchního soudu, který odpovídá za celkovou organizaci činnosti Vrchního soudu, a z řádných soudců nazývaných „soudci Vrchního soudu“. Členem Vrchního soudu je z moci úřední také předseda Nejvyššího soudu a předseda obvodního soudu. Vrchní soud sestává z předsedy a 35 soudců. Obvodní soud sestává z předsedy obvodního soudu a z 37 řádných soudců nazývaných „soudci obvodního soudu“. Členem obvodního soudu je z moci úřední také předseda okresního soudu. Okresní soud sestává z předsedy obvodního soudu a z 63 dalších soudců nazývaných „soudci okresního soudu“. Platy soudců jsou fixně stanoveny právními předpisy, které jsou průběžně měněny.

Soudci jsou jmenováni z právnických profesí kvalifikovaných advokátů nebo obhájců s dlouholetými zkušenostmi z vykonávání praxe (nikoli z výzkumu). Co se týče okresních soudů, čl. 29 odst. 2 zákona o soudech (doplňující ustanovení) z roku 1961 stanoví, že pro jmenování soudcem okresního soudu je kvalifikovaná osoba, která je obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu nejméně deseti let. Článek 30 zákona o soudech a soudních úřednících z roku 1995 stanoví, že pro jmenování soudcem obvodního soudu je kvalifikován advokát nebo obhájce s desetiletou praxí. Zákon o soudech a soudních úřednících z roku 2002 stanoví, že pro jmenování k Vrchnímu, Odvolacímu nebo Nejvyššímu soudu je kvalifikovaná osoba, která je obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu nejméně dvanácti let. Jak bylo uvedeno výše, jsou soudci nezávislí, protože jsou vázáni pouze ústavou a zákony, a jakmile se ujmou úřadu, učiní v souladu s článkem 34.5.1 ústavy toto prohlášení:

„Před Bohem všemohoucím slavnostně a upřímně slibuji a prohlašuji, že budu řádně, věrně a podle mého nejlepšího vědomí a svědomí vykonávat úřad předsedy Nejvyššího soudu (případně jiný úřad) bez bázně či zaujatosti, náklonnosti nebo nevěře vůči komukoli a že budu hájit ústavu a zákony. Necht' mne řídí a pomáhá mi Bůh.“

Podle ústavy mohou být soudci Vrchního a Nejvyššího soudu odvoláni pouze z důvodů zjištěného protiprávního chování nebo nezpůsobilosti, poté co schválí příslušné rozhodnutí obě komory irského parlamentu (Oireachtas). Zákon o soudech z roku 1924 a zákon o soudech (okresní soudy) z roku 1946 stanoví podobná zákonná ustanovení pro soudce obvodních a okresních soudů.

2. Nejvyšší státní zástupce a ředitel státního zastupitelství

Nejvyšší státní zástupce je „poradcem vlády ve věcech práva a právních stanovisek“, jak stanoví článek 30 ústavy. Nejvyšší státní zástupce je jmenován prezidentem na návrh předsedy irské vlády Taoiseach) a je povinen odstoupit, když odstoupí předseda vlády. Nejvyšší státní zástupce je obvykle obhájce vykonávající praxi v seniorním postavení. Neexistuje žádný předpis, který by nejvyššímu státnímu zástupci ukládal povinnost ukončit soukromou praxi, ale v posledních letech se tak děje.

Nejvyšší státní zástupce jako právní poradce vlády podrobně zkoumá všechny návrhy zákonů, které má vláda v úmyslu předložit ke schválení oběma komorám parlamentu (Oireachtas). Nejvyšší státní zástupce radí vládě také v mezinárodních záležitostech, například při ratifikaci mezinárodních dohod. Další funkcí nejvyššího státního zástupce je zastupovat veřejnost při prosazování veřejných práv. K tomu účelu slouží zahájení soudního řízení nebo obhajoba v řízení. Nejvyšší státní zástupce je sice jmenován předsedou vlády (Taoiseach), ale je na vládě nezávislý. Podle ústavy je nejvyšší státní zástupce hlavním obhájcem vždy, když je napadena ústavnost zákonů.

Před rokem 1976 byly všechny závažné trestné činy stíhány jménem nejvyššího státního zástupce. Ústava stanoví, že tuto funkci může vykonávat jiná osoba, která je k tomu oprávněna ze zákona. Proto byl článkem 2 zákona o stíhání trestných činů z roku 1974, který vstoupil v platnost v roce 1976, zřízen úřad vrchního státního zástupce – cílem bylo, aby tyto funkce vykonával úředník nezávislý na politických vazbách. Vrchní státní zástupce je jmenován vládou, ale je státním úředníkem, a proto vrchní státní zástupce, na rozdíl od nejvyššího státního zástupce, při pádu vlády z funkce neodstupuje. Tím je zajištěna kontinuita ve stíhání trestných činů. Zákon z roku 1974 rovněž stanoví, že vrchní státní zástupce má být při výkonu své funkce nezávislý. Vláda může vrchního státního zástupce odvolat z funkce, ale jen po posouzení jeho zdravotního stavu nebo chování výborem, který sestává z předsedy Nejvyššího soudu, soudce Vrchního soudu a nejvyššího státního zástupce.

☞ **Vrchní státní zástupce (Director of Public Prosecutions)** tedy činí rozhodnutí, zda by osoba měla být obviněna ze závažného trestného činu a co by mělo být obsahem obvinění. Všechny trestné činy jsou stíhány jménem vrchního státního zástupce, avšak většinu méně závažných trestných činů může stíhat irská policie (Gardaí), aniž by zaslala spis vrchnímu státnímu zástupci. V těchto případech má vrchní státní zástupce právo dávat policii doporučení k tomu, jak má ve věci postupovat. I když vrchní státní zástupce převzal úlohu nejvyššího státního zástupce v trestním stíhání, nejvyšší státní zástupce si ji ponechává ve věcech mezinárodní povahy, jako například při extradicích.

3. Zaměstnanci soudní služby

Soudní služba zaměstnává soudní tajemníky a **soudní úředníky**.

Soudní úředníci odpovídají za obecnou správu soudů. Hlavní funkcí soudních tajemníků je asistovat soudci během zasedání soudu a zajistit efektivní řízení správy nezbytné pro hladké fungování soudů.

Soudní služba je nezávislý subjekt, který vznikl v listopadu 1999 a byl ustaven vládou podle zákona o soudní službě z roku 1998. Je odpovědný ministru pro spravedlnost a rovnost a prostřednictvím tohoto ministra také vládě.

Soudní služba má pět úkolů:

řídít soudy

poskytovat podpůrné služby soudcům

poskytovat veřejnosti informace o soudním systému

obstarávat, spravovat a udržovat soudní budovy

poskytovat služby uživatelům soudů.

4. Šerif

Každé hrabství v Irsku má šerifa, který je státním zaměstnancem a k jehož povinnostem patří odebrání a prodej majetku za účelem vyrovnání dluhu v rámci výkonu soudního rozhodnutí. Šerifové jsou jmenováni na základě zákona o soudních úřednících z roku 1945 a čl. 12 odst. 5 uvedeného zákona omezuje jmenování na osoby, které byly po dobu pěti let obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi, nebo osoby, které působily nejméně pět let jako vedoucí úředník nebo jako hlavní tajemník zástupce šerifa nebo šerifa. Ustanovení čl. 12 odst. 6 písm. g) uvedeného zákona stanoví, že podmínky zaměstnání každého šerifa, na kterého se vztahuje výše uvedený zákon, průběžně určuje ministr financí po konzultaci s ministrem spravedlnosti a rovnosti.

5. Advokáti (solicitors)

 Irská právníká společnost (The Law Society of Ireland) řídí vzdělávání studentů, kteří se chtějí stát advokáty, a má kázeňskou pravomoc nad kvalifikovanými advokáty. Abyste se mohli stát advokátem, musíte složit závěrečnou zkoušku (označovanou FE-1). Tyto zkoušky se konají dvakrát ročně, obvykle na jaře a na podzim. Zkouška FE-1 se skládá z osmi částí; práva obchodních společností, ústavního práva, smluvního práva, trestního práva, práva ekvity, práva Evropské unie, práva v oblasti nemovitostí a práva občanskoprávních deliktů. Jednotlivci si pak musí najít vhodného (praktikujícího) advokáta, u něhož budou působit jako advokátní koncipienti, aby mohli zahájit kurz odborného vzdělávání v praxi I (označovaný jako PPC I). Kurz PPC I probíhá od září do března a během kurzu se probírají následující předměty: aplikované pozemkové právo, dědictví a daně, obchodní právo, kurz základů, soudní řízení (občanské a trestní), právní praxe v irštině, a dovednosti, jež zahrnují občanské právo a advokacii, vedení výslechu a poradenství, právní rešerše, právní prezentační dovednosti, tvorbu a vypracovávání právních dokumentů, vyjednávání a profesní rozvoj. Praxe advokátního koncipienta je pak zahájena smlouvou 14 dní po závěrečné zkoušce kurzu PPC I. Před přijetím do kurzu PPC II musí být účastník úspěšně složit zkoušky z kurzu PPC I, což posoudí vzdělávací komise. Po 11 měsících 24měsíční odborné přípravy se účastník vrací na právnickou fakultu, aby se zúčastnil kurzu PPC II. V rámci kurzu PPC II se vyučují tyto předměty: profesní praxe, řízení a správa (povinné) a řada volitelných předmětů v rámci tří okruhů: obchod, praxe a procesní právo a soukromá klientela. Kurz obvykle začíná v dubnu každého roku a trvá 11 týdnů včetně zkoušek. Po ukončení kurzu PPC II se musí jednotlivci vrátit do kanceláře školícího advokáta a dokončit zbývající dobu – deset měsíců, pokud koncipient nezískal zápočet za práci vykonanou před kurzem PPC I, nebo šest měsíců, pokud zápočet získal.

Koncipienti mohou požádat o zápis do seznamu advokátů, pokud:

složili všechny zkoušky

úspěšně ukončili dobu odborné praxe a

školicí advokát přísahal, že koncipient je způsobilou a řádnou osobou pro výkon povolání advokáta.

Po zápisu do seznamu advokátů lze požádat o vydání osvědčení o povolení výkonu advokacie.

Každý kvalifikovaný advokát podléhá kázeňské pravomoci Právnické společnosti. Podle zákonů o advokátech z let 1954 až 1994 je Kárný soud Právnické společnosti oprávněn prošetřovat obvinění z nepatřičného jednání, například zpronevěry peněz. V případě zjištění nepatřičného jednání může soud sám uložit advokátovi sankci (která může zahrnovat příkaz zaplatit poškozené straně náhradu škody ve výši nepřesahující 15 000 EUR) nebo může postoupit své zjištění a doporučení předsedovi Vrchního soudu, který nakonec rozhodne o povaze sankce, která má být advokátovi uložena. Předseda má pravomoc pozastavit výkon praxe advokáta a pozastavení zrušit. Kárný soud má právo požadovat vrácení finančních prostředků klientům, pokud zjistí, že advokát si účtoval příliš vysokou odměnu.

Právní nařízení č. 732 z roku 2003, nařízení Evropských společenství (usazování právníků) z roku 2003, stanoví, že právníci členských států, kteří chtějí vykonávat odborné činnosti obhájce nebo advokáta, musí k tomu účelu požádat komoru obhájců nebo Právnickou společnost o registraci. Žádost bude zvážena, a bude-li přijata, bude vydáno osvědčení o registraci. Projednání odvolání proti odmítnutí komory obhájců nebo Právnické společnosti náleží Vrchnímu soudu.

6. Obhájci (barristers)

Společnost „Honorable Society of King's Inns“ poskytuje postgraduální právnické vzdělání, které vede k udělení titulu obhájce (barrister-at-law) těm, kdo chtějí vykonávat povolání obhájce, jak je tato profese všeobecně známa. Společnost „King's Inns“ funguje jako dobrovolná společnost pod dohledem předsedících soudců společnosti „Honorable Society of King's Inns“, kterými jsou členové soudního sboru a seniorní obhájci. Přijetí do studijního cyklu se uskutečňuje na základě přijímací zkoušky pro absolventy právnického studia zakončeného diplomem společnosti King's Inns (King's Inn Diploma in Legal Studies) nebo absolventy právnických fakult. Právnické studium společnosti King's Inn trvá dva roky (kombinované studium) a právnické studium pro udělení titulu obhájce (Barrister-at Law Course) je jednoleté prezenční studium nebo dvouleté modulární studium. Po úspěšném zakončení studia jmenuje studenty obhájcem u Nejvyššího soudu předseda Nejvyššího soudu a obhájci jsou zapsáni na seznam soudních obhájců po slavnostním aktu. Aby mohli vykonávat placenou právní práci, musí však ještě splnit další požadavky.

Obhájci musí být členy právní knihovny, aby mohli vykonávat praxi. Právní knihovna poskytuje za roční poplatek místo pro práci a přístup k právním textům a materiálům. Než se obhájce stane členem právní knihovny, musí si vybrat mistra – ustaveného obhájce s nejméně pětiletou praxí. Pod jeho vedením, obvykle po dobu jednoho roku, je nově kvalifikovaný obhájce znám jako praktikant (devil). Mistr jej seznamuje s praktickou prací obhájce a obvykle od něj vyžaduje pomoc při sestavování soudních podání, právních rešerší a účast jeho jménem u soudního jednání.

 Rada Irské komory obhájců, která není veřejnoprávním subjektem, dohlíží na jednání obhájců. Rada je každoročně volena členy komory a vydává profesní etický kodex, který může být členy komory obhájců průběžně aktualizován. Tento kodex stanoví požadavky kladené na obhájce.

Zprávy o porušení kodexu prošetřuje výbor pro profesní praxi komory obhájců, který zahrnuje i osoby, jež nejsou členy této komory. Výbor má právo uložit pokuty a důtky a pozastavit členství nebo vyloučit člena z právnické knihovny. Odvolání proti jeho rozhodnutím lze podat odvolací radě, jejímiž členy jsou soudci obvodního soudu a také laický člen.

Obvykle se požadovalo, aby obhájce přijímal pokyny od advokáta a přímý přístup k obhájcům byl zakázán. Tuto praxi prošetřovala Komise pro poctivé obchodní jednání, která ve své zprávě z roku 1990 stanovila, že všeobecný zákaz přímého přístupu je restriktivní praktikou, a doporučila jeho vypuštění z etického kodexu. Komise připustila, že v určitých případech je žádoucí trvalá účast advokáta. Komise doporučila zrušení zákonných nebo jiných předpisů

vyžadujících fyzickou přítomnost advokáta u soudu pro účely udělování pokynů obhájci. Tato doporučení nebyla provedena úplně, avšak v etickém kodexu došlo k řadě změn, aby byl umožněn přímý přístup některých schválených profesních orgánů.

Obhájci jsou juniorní nebo seniorní právní zástupci. Dříve, než se členové komory obhájců rozhodnou pro praxi seniorního právního zástupce, vykonávají obvykle řadu let praxi jako juniorní právní zástupci. Není to otázka automatického povýšení a někteří juniorní právní zástupci se rozhodnou, že o povýšení nepožádají. Obecně platí, že většina obhájců uvažuje o tom, že se po 15 letech praxe stanou seniorními obhájci. Obhájce, který se chce stát seniorním právním zástupcem, požádá nejvyššího státního zástupce o schválení, ale skutečné jmenování provede vláda na radu nejvyššího státního zástupce, který se také spojí s předsedou Nejvyššího soudu, předsedou Vrchního soudu a předsedou komory obhájců.

Juniorní právní zástupce zpravidla navrhuje a sepisuje podání a vede soudní věci, obvykle u nižších soudů, nikoli však výlučně. Funkce seniorního právního zástupce obvykle zahrnuje přezkum návrhů podání sepsaných juniorním právním zástupcem a vedení obtížnějších případů u Vrchního a Nejvyššího soudu.

7. Soudní tajemníci hrabství (County registrars)

 Soudní tajemníci hrabství jsou kvalifikovaní advokáti (solicitors), kteří jsou jmenováni vládou. Vykonávají funkce v rámci obvodních soudů (circuit courts) a zodpovídají za řízení kanceláří obvodních soudů.

Plní také funkci šerifů hrabství (county sheriff) (vyjma Dublinu a Corku).

8. Notáři

Notáři jsou jmenováni předsedou Nejvyššího soudu, který zasedá při veřejném zasedání. Notář vykonává tyto základní funkce:

ověřování dokumentů

ověřování a potvrzování pravosti podpisů na dokumentech

vyřizování notářských námitek týkajících se obchodních dokumentů, např. cizích směnek a vlastních směnek, a námořních záležitostí

přijímání čestných prohlášení, deklarací a (s výjimkou řízení před irskými soudy) místopřisežných prohlášení.

Přihlášky se podávají prostřednictvím žádosti, ve které je uvedeno trvalé bydliště a povolání žadatele, počet notářů v okrese, počet obyvatel okresu a okolnosti prokazující nezbytnou potřebu notáře a/nebo jakým způsobem se volné místo objevilo. Žádost musí být potvrzena místopřisežným prohlášením žadatele, ke kterému je přiloženo osvědčení o způsobilosti podepsané obvykle šesti místními advokáty a šesti představiteli místní podnikatelské obce.

Žádost se předkládá předsedovi Nejvyššího soudu oznámením o návrhu soudu doručeným prostřednictvím kanceláře Nejvyššího soudu tajemníkovi Fakulty notářského studia v Irsku, tajemníkovi Právnícké společnosti a všem notářům vykonávajícím praxi v hrabství, kde má žadatel bydliště, a také v sousedních hrabstvích.

Obecnou praxí je jmenovat notářem jen advokáty. Jestliže osoba, která není advokátem, požádá o jmenování notářem, bude Právnícká společnost požadovat, aby žadatel dal závazný slib předsedovi Nejvyššího soudu, že se nebude zabývat prováděním majetkových převodů nebo právníkou činností, kterou vykonává obvykle advokát. Všichni žadatelé o jmenování notářem musí nejdříve složit zkoušku stanovenou Fakultou notářského studia v Irsku.

Poznámka:

Dotazy na současné odměňování nejvyššího státního zástupce, vrchního státního zástupce, soudních úředníků a šerifů lze

 zaslat elektronicky e-mailem nebo

poštou na adresu:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Obhájci jsou osoby samostatně výdělečně činné a jejich výdělky se velmi liší.

Advokáti mohou být samostatně výdělečně činní na základě toho, že mají vlastní praxi, nebo zaměstnanci a jejich výdělky se také velmi liší.

Notáři účtují odměny za notářsky ověřený dokument. Úctované poplatky nejsou upraveny právními předpisy, ale notáři obvykle účtují na základě času, cesty a podle výše obvykle účtované odborníkem za službu.

Poslední aktualizace: 18/01/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Řecko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Řecku.

Státní zástupci

Organizace

Úřady státního zastupitelství (*eisangelles*) jakožto justiční orgány tvoří součást «soudní moci» a podílejí se na výkonu spravedlnosti. Státní zástupci (*eisangeleis*) požívají funkční a osobní nezávislosti.

U každého soudu, s výjimkou soudů pro přečiny, existuje úřad státního zástupce, který působí jako nezávislý justiční orgán. Jeho úkoly spočívají především v přípravě trestního řízení. Hlavním úkolem státního zástupce je zahájit trestní řízení, dohlížet na vyšetřování a podávat opravné prostředky.

V Řecku se státní zástupci nespécializují v žádném oboru.

Za dohled nad úřady státního zastupitelství odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.

Tomuto povolání nejsou věnovány žádné speciální internetové stránky. Informace o statutu státních zástupců vede Ministerstvo spravedlnosti.

Úloha a základní povinnosti

Státní zástupci odpovídají za:

přípravné řízení;

zahájení trestního řízení;

výslechy osob v dané věci;

dozor nad donucovacími orgány pro účely prevence trestné činnosti a trestního stíhání;

předkládání návrhů justičními radám a soudům;

podávání opravných prostředků;

dozor nad vězeňstvím a za výkon dalších zákonem stanovených povinností.

Plnění úkolů svěřených státním zástupcům přezkoumávají soudci Nejvyššího soudu a nadřízení státní zástupci.

Soudci

Organizace

Výkon spravedlnosti provádí soudy tvořené soudci z povolání (*taktikoi dikastés*), kteří požívají funkční a osobní nezávislosti.

Při výkonu svých povinností jsou soudci (*dikastés*) vázáni pouze ústavou a zákony a nemusí aplikovat ustanovení právních předpisů, která jsou v rozporu s ústavou.

Plnění úkolů svěřených soudcům přezkoumávají nadřízení soudci a nejvyšší státní zástupce při Nejvyšším soudu (*Áreios Págos*) a jeho náměstci (*antieisangeleis*).

Za podmínky výkonu povolání soudce odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.

Tomuto povolání nejsou věnovány žádné speciální internetové stránky. Informace o statutu státních zástupců vede Ministerstvo spravedlnosti.

Organizace právnických povolání: Obhájci/advokáti

Obhájci/advokáti

V Řecku jsou advokáti (*dikigóroi*) neplacení státní úředníci, kteří nemají povinnost specializace v některém z oborů práva.

Za podmínky výkonu povolání advokáta odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.

V Řecku existuje 63 advokátních komor (*dikigorikoí sýllooi*) – v každém sídle soudního obvodu soudu prvního stupně (*protodikeío*).

Ministerstvo spravedlnosti vykonává dohled nad všemi advokátními komorami v Řecku.

Právní databáze

Informace jsou k dispozici na internetových stránkách [pléna advokátních komor](#), ale přístup k nim mají pouze členové komor.

Právní poradci

V Řecku úkoly právních poradců (*nomikoí sýmvouloi*) plní advokáti.

Právní databáze

Informace jsou k dispozici na internetových stránkách [pléna advokátních komor](#), ale přístup k nim mají pouze členové komor.

Notáři

Notáři (*symvoloiográfoi*) jsou neplacení státní úředníci, jejichž hlavní povinností je připravovat a uchovávat listiny, které tvoří nebo slouží jako důkaz právních úkonů a prohlášení zúčastněných stran v případech, kdy jsou tyto listiny vyžadovány zákonem nebo kdy je vůlí stran, aby se tyto dokumenty staly úředními listinami.

V Řecku se notáři nespécializují v žádném oboru.

Na základě prezidentského výnosu je v každém sídle soudního obvodu civilního soudu (*eirinodikeío*) alespoň jeden notářský úřad.

Za podmínky výkonu povolání notáře odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.

V Řecku existuje devět notářských komor (*symvoloiografikoí sýllooi*) působících v obvodech odvolacích soudů (*efeteía*).

Nad notářskými komorami vykonává dohled Ministerstvo spravedlnosti.

Informace o notářích lze získat na internetových stránkách [Notářské komory při odvolacích soudech v Aténách, Pireu, pro egejskou oblast a pro oblast Dodecanese](#) a na internetových stránkách [seznamu evropských notářů](#) provozovaných pod záštitou [Rady notářství Evropské unie \(CNUE\)](#).

Další právníká povolání

Exekutoři

Exekutor (*dikastikós epimelítis*) je neplaceným státním úředníkem.

Exekutor odpovídá za:

doručování soudních a mimosoudních písemností;

výkon exekučních titulů uvedených v čl. 904 odst. 2 občanského soudního řádu, tj.: a) pravomocných rozsudků a vnesených rozsudků, u kterých řecký soud povolil předběžnou vykonatelnost; b) rozhodčích nálezů, c) usnesení řeckých soudů obsahujících dohodu o nákladech řízení nebo stanovujících náklady řízení; d) přímo vykonatelných notářských zápisů; e) platebních příkazů vydaných řeckými soudci a „příkazů k vyklizení“; f) cizích aktů, jež byly prohlášeny za vykonatelné, a g) usnesení a aktů vykonatelných ze zákona a výkon dalších zákonem stanovených povinností.

Za podmínky výkonu povolání exekutora odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.

V Řecku existuje osm [exekutorských komor](#) (*sýllooi dikastikón epimelítón*).

Soudní úředníci

Za podmínky výkonu povolání zaměstnance řeckých soudů odpovídá Ministerstvo spravedlnosti.

[Exekutoři](#) (377 Kb)

[Soudní úředníci](#) (376 Kb)

Související odkazy

[Plénum advokátních komor](#)

[Ministerstvo spravedlnosti](#)

[Notářská komora v Aténách, Pireu, pro egejskou oblast a pro oblast Dodecanese](#)

[Notářská komora u odvolacího soudu v Soluni](#)

[Notářská komora u odvolacího soudu v Thrákii](#)

[Řecká federace exekutorů](#)

Poslední aktualizace: 24/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Španělsko

Ve Španělsku se pod pojmem právníká povolání rozumějí profese, jejichž vykonávání vyžaduje speciální právní vzdělání vzhledem k tomu, že příslušníci těchto povolání jsou činní v oblasti uplatňování práva.

Soudci

Státní zástupci

Soudní tajemníci

Advokáti

Právní poradci

Notáři

Úředníci odpovědní za vedení rejstříků

Procesní zástupci

Poradci pro pracovní a sociální záležitosti

Právnícká povolání – Úvod

Ve Španělsku se pod pojmem právnícká povolání rozumějí profese, jejichž vykonávání vyžaduje speciální právní vzdělání vzhledem k tomu, že příslušníci těchto povolání jsou činní v oblasti uplatňování práva.

Ve Španělsku patří k hlavním právníckým povoláním státní zástupci, soudci, advokáti, notáři, soudní tajemníci, úředníci rejstříku nemovitostí a úředníci obchodního rejstříku a procesní zástupci.

Soudci

Organizace

Spravedlnost, která vychází z lidu, vykonávají jménem krále soudci, kteří představují soudní moc. Spravedlnost mohou vykonávat pouze a jedině soudci, kteří vynášejí rozsudky a zajišťují jejich vykonatelnost.

Soudci jsou nezávislí na ostatních pilířích státní moci a řídí se pouze Ústavou a zákony.

Možnost vykonávání soudcovské profese se řídí **zásadou zásluh a odborných schopností** pro výkon funkce soudce. Výběrové řízení, které je objektivní a transparentní, zaručuje rovné možnosti všech občanů ucházet se o funkci soudce, pokud splňují předepsané podmínky a požadavky kladené na způsobilost k výkonu tohoto povolání a mají k výkonu funkce soudce potřebnou odbornou kvalifikaci a schopnosti.

Organický zákon o soudní moci stanoví, že soudcovskou profesi vykonávají tři kategorie soudců:

Soudce Nejvyššího soudu (*magistrado del Tribunal Supremo*)

Soudce vyššího soudu (*magistrado*)

Soudce (*juez*)

Nejpočetnější vstupní kategorií je kategorie soudců, pro niž organický zákon o soudní moci předepisuje veřejné výběrové řízení, kterého se mohou zúčastnit absolventi magisterského studia práv, doplněného o studium na Justiční akademii.

Povolání soudce je vykonáváno rovněž v kategoriích soudců vyšších soudů a soudců Nejvyššího soudu, v nichž je menší počet soudců.

Soudce Nejvyššího soudu jmenuje Generální rada soudní moci z řad soudců vyšších soudů s nejméně 15letou praxí, z toho nejméně 10 let ve funkci soudce vyššího soudu, přičemž pětina křesel je vyhrazena pro obecně uznávané právníky s nejméně 15letou praxí.

Funkce a úkoly

Soudy mají pravomoc jednat pouze v záležitostech stanovených zákonem.

S jednotlivými typy soudů se můžete seznámit v rubrice „Španělské soudy“.

Soudci jsou při výkonu soudní moci nezávislí na všech soudních orgánech a orgánech správy soudní moci.

Soudci mají trestní a občanskou odpovědnost v případech a formě stanovených zákonem a rovněž mají disciplinární odpovědnost, která je upravena organickým zákonem o soudní moci.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Generální rady soudní moci](#).

Státní zástupci

Organizace

Státní zastupitelství (*Ministerio Fiscal*) je ústavní orgán s vlastní právní subjektivitou. V rámci soudní moci má státní zastupitelství funkční nezávislost a své úkoly vykonává prostřednictvím vlastních orgánů podle zásad jednotnosti, hierarchické podřízenosti a vždy s dodržováním zásad zákonnosti a nestrannosti.

Státní zastupitelství a jeho jednotlivá zastoupení na celém území státu řídí nejvyšší státní zástupce (*Fiscal General del Estado*). Jeho úkolem je vydávání nařízení, směrnic a pokynů, které jsou potřebné pro zajištění fungování a vnitřní řád této instituce. Kromě toho zajišťuje řízení a kontrolu státního zastupitelství.

Státní zástupci jsou státní úředníci. Státními zástupci se mohou stát absolventi magisterského nebo doktorandského studia práv, kteří jsou vybíráni ve výběrovém řízení. Organizačně státní zástupci spadají pod Nejvyšší státní zastupitelství (*Fiscalía General del Estado*) a státní zastupitelství jednotlivých autonomních oblastí.

Funkce a úkoly

Článek 124 Španělské Ústavy z roku 1978 stanoví, že „úkolem státního zastupitelství je, aniž by byly dotčeny úlohy a funkce jiných orgánů, prosazování spravedlnosti a podávání žalob za účelem ochrany zákonných práv občanů a veřejného zájmu chráněného zákonem, a to buď z moci úřední, nebo na žádost stran, dohlížet na nezávislost soudů a prosazovat u nich uspokojení zájmu společnosti“.

Státní zástupci mají následující povinnosti:

Zajišťují efektivní fungování soudnictví v souladu se zákonem a v rámci zákonných lhůt a podmínek podávají žaloby, opravné prostředky a provádějí související úkony a opatření.

Vystupují v trestních řízeních, v kterých požadují, aby soudní orgán přijal potřebná předběžná opatření za účelem ochrany práva a provedl nezbytné úkony a kroky pro zjištění skutečností.

Vystupují v zákonem stanovených občanskoprávních řízeních, která se týkají ochrany veřejného zájmu nebo zájmů nezletilých, zdravotně postižených nebo právně nezpůsobilých osob, dokud není zajištěno obvyklé zastupování.

Vykonávají funkce, které jim ukládají zvláštní právní předpisy ve věci trestní odpovědnosti nezletilých, a to v nejvyšším zájmu nezletilé osoby.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Státního zastupitelství](#).

Soudní tajemníci

Organizace

Soudní tajemníci (*letrados de la Administración de Justicia*) jsou členy sboru vyšších soudních úředníků v rámci soudní správy. Mají status státních úředníků, jsou podřízeni ministerstvu spravedlnosti a při výkonu svých pravomocí jednají na vlastní odpovědnost.

Mají vysokoškolské právní vzdělání, složili zvláštní přijímací zkoušku a absolvovali kurz ve středisku právních studií (*Centro de Estudios Jurídicos*), který je taktéž vázán na složení přijímací zkoušky.

Soudní tajemníci tvoří hierarchicky uspořádaný sbor podléhající ministerstvu spravedlnosti a *Secretario de Gobierno* (což je úředník pověřený kontrolou zákonnosti dokumentů – registrátor) u každého vyššího soudu autonomních oblastí. Vztahují se na ně prakticky stejná pravidla, podmínky slučitelnosti funkce a omezení jako na soudce.

Funkce a úkoly

V rámci své funkce musí soudní tajemníci zajistit, že všechna rozhodnutí soudců nebo soudů, za která odpovídají, budou vykonána. Musí vždy dodržovat zásady zákonnosti a nestrannosti, autonomie a nezávislosti při poskytování služeb soudního ověření (certifikáty) a při plnění všech funkcí musí dodržovat jednotný postup a dané pořadí.

Soudní tajemníci odpovídají za dokumentaci a přípravu soudních spisů. Vedou záznamy o všech rozhodnutích soudu ve spisech, pečují o řádný průběh soudního řízení a řídí personál soudní kanceláře. Jsou také odpovědní za spolupráci s ostatními orgány veřejné správy a přípravu soudní statistiky.

Další informace o zaměstnancích soudů ve Španělsku jsou k dispozici zde:

Soudní tajemníci (*letrados de administración de justicia*) (381 Kb) [es](#)

Vyšší administrativní pracovníci (*gestores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Nižší administrativní pracovníci (*tramitadores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Pomocný administrativní personál (*auxilio judicial*) (374 Kb) [en](#)

Organizace právnických povolání

Advokáti

Profese advokáta je svobodné a nezávislé povolání, které poskytuje službu společnosti. Toto povolání je nezávislé na jakémkoliv orgánu veřejné správy a jeho výkon probíhá v podmínkách volné a spravedlivé hospodářské soutěže (článek 1 obecných předpisů upravujících výkon advokátského povolání ve Španělsku).

Úlohou advokátů je především zastupovat a hájit strany ve všech typech soudních řízení, poskytovat jim poradenství a právní pomoc a zastupovat svého klienta, pokud tato úloha není ze zákona vyhrazená jiným profesím.

Podmínky pro výkon povolání advokáta:

Musí být španělským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie nebo státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

Musí být zletilý a výkonu jeho advokátní praxe nesmějí bránit žádné důvody.

Musí být kvalifikovaným advokátem nebo mít magisterské právní vzdělání získané ve Španělsku (nepoužije-li se zákon 30/2006 ze dne 30. října 2006 o podmínkách výkonu funkce advokáta nebo procesního zástupce a příslušné prováděcí předpisy) nebo na zahraniční vysoké škole, které bylo uznáno podle platných právních předpisů.

Musí být zapsán v advokátní komoře, která se nachází v místě výhradního nebo hlavního profesního působení; advokátní praxi však může vykonávat na celém území Španělska.

Odměny advokátů jsou účtovány za poskytnuté služby a lze je hradit formou pevně stanovené odměny, pravidelných plateb nebo na základě hodinové sazby. Výši odměny je možno stanovit volně na základě dohody mezi advokátem a klientem za předpokladu, že budou dodrženy etické normy a nebudou porušena pravidla spravedlivé hospodářské soutěže.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Generální rady španělských advokátů](#).

Právní databáze

Legislativa: [Úřední věstník](#)

Soudnictví: [Středisko soudní dokumentace](#)

Je přístup do právních databází zdarma?

Ano, přístup je bezplatný.

Právní poradci

Viz rubrika „Advokáti“.

Notáři

Organizace, úloha a povinnosti

Notář má dvě neoddělitelné role: jako veřejný činitel a jako právní odborník, jehož hlavní veřejnou úlohou je ověřování pravosti právního jednání v soudní i mimosoudní oblasti. Notář sepisuje veřejné listiny a osvědčuje právní skutečnosti na žádost klientů a v souladu s právem, přičemž musí dané skutečnosti ověřit a vyložit a o jejich významu a účinku informovat klienty.

Jelikož notář ve své činnosti vykonává veřejnou státní funkci, mají veřejné listiny jím osvědčené nebo sepsané (notářské listiny, obchodní smlouvy nebo osvědčené listiny) podle své povahy zvláštní procesní a jiné účinky.

Všechny aspekty činnosti notáře ve Španělsku jsou přísně regulovány (jmenování ministrem spravedlnosti, absolvování výběrového řízení, omezený počet míst, odměna podle sazebníku stanoveného státem, odchod do důchodu, disciplinární opatření). Služební postup závisí na počtu odpracovaných let nebo na absolvování zvláštního výběrového řízení, které pro notáře pořádá ministerstvo spravedlnosti.

Pro účast ve výběrovém řízení do notářského sboru je nezbytnou podmínkou vysokoškolské právní vzdělání.

Notáři jsou organizováni do sdružení notářů (jedno v každé autonomní oblasti), v jejichž čele stojí Generální rada notářů (*Consejo general del Notariado*), které stát svěřil určité kontrolní pravomoci nad tímto povoláním.

Notáři podléhají přímo ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Generálního ředitelství rejstříků a notářství, které má na starosti kontrolu a dohled nad notářstvy.

Bližší informace najdete na webových stránkách Generální rady španělských notářů: www.notariado.org

Ostatní právníká povolání

Úředníci odpovědní za vedení rejstříků

Rejstřík nemovitostí, obchodní rejstřík a rejstřík movitého majetku jsou soudní rejstříky, které slouží jako veřejné záznamy určitých práv, listin nebo skutečností s hmotnými právními účinky vůči všem (*erga omnes*), pro které platí presumpce zákonitosti, přesnosti, pravdivosti a úplnosti. To znamená, že není třeba požadovat žádnou dostatečnou záruku (jistoty, ručení), které by potvrzovaly právní nárok. Jde o velmi bezpečný a úspěšný systém, neboť zápis do rejstříku je pouze jednorázově zpoplatněn a jeho účinky jsou bezprostřední a trvalé.

Úředníci rejstříku nemovitostí, obchodního rejstříku a rejstříku movitého majetku jsou státní úředníci odpovědní za vedení těchto rejstříků. Mají dvě neoddělitelné role – jako státní úředníci a právní odborníci. Profesionálně a na vlastní odpovědnost vykonávají veřejné funkce stanovené zákonem, konkrétně právními předpisy pro hypoteční úvěry a obchodním a správním právem, a jakožto státní úředníci uznaní zákonem o hypotékách mají pravomoci uznané správními předpisy.

Podmínky výkonu tohoto povolání, počet úředníků, odměna, disciplinární opatření a odchod do důchodu jsou regulovány státem. Tato práce vyžaduje vysokoškolské právní vzdělání a úspěšné absolvování výběrového řízení, které pořádá stát.

Odměna je stanovena na základě státem schváleného sazebníku.

Úředníci odpovědní za vedení rejstříku nemovitostí, obchodního rejstříku a rejstříku movitého majetku jsou sdruženi v Národní komoře úředníků španělských rejstříků, které stát svěřil určité kontrolní funkce nad výkonem tohoto povolání.

Také podléhají ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Generálního ředitelství rejstříků a notářství, které má na starosti kontrolu a dohled nad rejstříky.

Úředníci odpovědní za vedení rejstříků posuzují právní kvalifikaci listin, pro něž je požadován zápis do rejstříku, který mají na starosti. Dále poskytují poradenské služby veřejnosti v otázkách rejstříků a zveřejňování informací zapsaných v rejstřících a podle potřeby ověřují, zda osoby požadující zápis sledují zákonný zájem, a náležitě chránit citlivé údaje.

Bližší informace najdete na webových stránkách [☞ Národní komory úředníků španělského rejstříku nemovitostí, obchodního rejstříku a rejstříku movitého majetku.](#)

Procesní zástupci

Procesní zástupci zastupují práva a zájmy stran u soudů na základě za tím účelem uděleného zplnomocnění, zajišťují hodnověrnost komunikace mezi soudy a stranami a plní další funkce, které jim byly svěřeny jakožto spolupracovníkům soudní moci.

K výkonu funkce je třeba mít titul profesní zástupce (*Procurador*) nebo profesní titul soudní procesní zástupce (*Procurador de los tribunales*) (jestliže se použije zákon 34/2006 ze dne 30. října 2006 o podmínkách výkonu funkce advokáta nebo procesního zástupce), být členem Komory procesních zástupců, složit peněžní záruku a složit přísahu nebo slib.

Procesní zástupci podléhají Komoře procesních zástupců a Řídící radě, které dohlíží na řádný a efektivní výkon této funkce.

Odměny procesních zástupců jsou účtované podle sazebníku schváleného ministerstvem spravedlnosti.

Bližší informace najdete na webových stránkách [☞ Generální rady španělských procesních zástupců.](#)

Poradci pro pracovní a sociální záležitosti

Poradce pro pracovní a sociální záležitosti (*graduado social*) je poradce specializovaný na veškeré otázky pracovního práva a práva sociálního zabezpečení, jenž může intervenovat v řízeních týkajících se práce a sociálního zabezpečení, která jsou vedena před soudem.

Tento poradce může být nápomocen i vyššímu soudu autonomní oblasti (*Tribunal Superior de Justicia*) a může předkládat i opravný prostředek. U kasační stížnosti platí povinné právní zastoupení advokátem.

Ve Španělsku je více než 25 000 poradců pro pracovní a sociální záležitosti, kteří poskytují poradenství jak zaměstnavatelům, tak zaměstnancům.

Související odkazy

[☞ ŠPANĚLSKÉ MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI](#)

[☞ GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÉ SOUDNÍ MOCI](#)

[☞ ŠPANĚLSKÉ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ](#)

[☞ NÁRODNÍ KOMORA ŠPANĚLSKÝCH SOUDNÍCH TAJEMNÍKŮ](#)

[☞ GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÝCH ADVOKÁTŮ](#)

[☞ GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÝCH PROCESNÍCH ZÁSTUPCŮ](#)

[☞ GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÝCH NOTÁŘŮ](#)

[☞ NÁRODNÍ KOMORA ÚŘEDNÍKŮ ŠPANĚLSKÉHO REJSTŘÍKU NEMOVITOSTÍ A OBCHODNÍHO REJSTŘÍKU](#)

[☞ GENERÁLNÍ RADA PROFESNÍCH KOMOR ŠPANĚLSKÝCH DIPLOMOVANÝCH SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ](#)

Poslední aktualizace: 26/02/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [fr](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady: [en](#)

Druhy právnických profesí - Francie

V tomto oddíle najdete přehled jednotlivých právnických povolání.

Právníká povolání – úvod

Soudci

Organizace

Ve Francii jsou **soudci z povolání** (*magistrats*) kariéerními soudci a dělí se na **soudce s rozhodovací pravomocí**, kteří projednávají soudní věci, a státní zástupce, kteří pracují pro **státní zastupitelství** (*ministère public* nebo *parquet*). Soudci s rozhodovací pravomocí jsou podle místa, které jim náleží v soudní síni, často označováni jako „soudci stolice“ (*magistrats du siège*), zatímco státní zástupci, kteří pracují pro státní zastupitelství, jsou označováni jako „stojící soudci“ nebo „soudci parketu“ (*magistrats du parquet*).

Soudci s rozhodovací pravomocí rozhodují spory, které jsou jim předkládány; úlohou **státního zastupitelství je zastupovat veřejný zájem a zajistit řádné uplatňování práva**. Pravidla upravující povolání soudce jsou stanovena v nařízení (*ordonnance*) č. 58-1270 ze dne 22. prosince 1958 o institucionálním zákonu (*loi organique*) o postavení soudců a státních zástupců. Podle článku 1 uvedeného nařízení mohou být soudci v různých fázích své profesní kariéry jmenováni do funkce soudce s rozhodovací pravomocí, nebo přiděleni ke státnímu zastupitelství. Tato koncepce je známa jako zásada jednoty soudního sboru, která byla opětovně potvrzena Ústavní radou, jmenovitě jejím rozhodnutím ze dne 11. srpna 1993. Všichni soudci a státní zástupci jsou součástí soudní moci, jak vyžaduje článek 66 Ústavy v zájmu ochrany osobních svobod. Existuje však řada rozdílů z hlediska předpisů, kterými se řídí: soudci nepodléhají pokynům nadřízeného orgánu v rámci hierarchie a mají zaručenu nepříkázatelnost, to znamená, že nemohou být přiděleni k výkonu jiné funkce či na jiné místo bez svého souhlasu. Liší se i způsob jejich jmenování: soudci jsou jmenováni se souhlasem Nejvyšší soudní rady (*Conseil supérieur de la magistrature*) nebo na návrh této rady, a to v případě soudců kasačního soudu, prvních předsedů odvolacích soudů a předsedů soudů; Nejvyšší soudní rada má disciplinární pravomocí vůči všem soudcům s rozhodovací pravomocí. Na druhé straně státní zástupci při státním zastupitelství jsou jmenováni po konzultaci Nejvyšší soudní rady s ministrem pověřeným předkládáním návrhů na jmenování a výkonem disciplinárních pravomocí.

Většina soudců a státních zástupců je **přijímána na základě výběrového řízení** (*concours*). K účasti v prvním výběrovém řízení, které je určeno pro studenty, musí mít uchazeči diplom potvrzující vzdělání v délce rovnající se minimálně čtyřletému vysokoškolskému vzdělávání, tedy magisterskému stupni studia. Uchazeči, kteří ve výběrovém řízení uspějí, jsou jmenováni justičními čekateli (*auditeurs de justice*) a následně všichni absolvují stejnou odbornou přípravu na francouzské Národní škole pro soudce a státní zástupce (*École nationale de la magistrature – ENM*). Existují i možnosti přímého vstupu do řad soudního sboru. Po ukončení školy ENM jsou čekatelé na základě jmenovacího dekretu (*décret*) přiděleni k určitému soudu.

Kromě svých soudních funkcí vykonávají **vedoucí představitelé soudů** (předseda a státní zástupce nebo první předseda a nejvyšší státní zástupce) také správní úkoly, například pokud jde o rozvrh jednání.

Dne 1. ledna 2018 působilo ve funkci **8 412 soudců**, z toho 7 881 u soudů prvního stupně nebo státního zastupitelství.

Nejvyšší soudní rada

Ustanovení týkající se Nejvyšší soudní rady (*Conseil supérieur de la magistrature – CSM*) jsou obsažena v **článku 65 Ústavy**. Ústavní zákon z 23. července 2008 změnil složení Nejvyšší soudní rady a její pravomocí v oblasti jmenování a stanovil, že se na radu mohou obracet osoby podléhající pravomoci soudu. Prezident republiky již není členem Nejvyšší soudní rady.

Zasedání grémia příslušného pro záležitosti soudců předsedá první předseda kasačního soudu. Mezi členy grémia dále patří pět soudců a jeden státní zástupce, jeden člen Státní rady (*Conseil d'État*) touto radou jmenovaný, jeden advokát (*avocat*) a šest kvalifikovaných osob, které nejsou členy parlamentu ani součástí systému obecných či správních soudů. Prezident republiky, předseda Národního shromáždění (*Assemblée nationale*) a předseda Senátu jmenují po dvou kvalifikovaných osobách.

Zasedání grémia příslušného pro záležitosti státních zástupců předsedá nejvyšší státní zástupce (*procureur général*) při kasačním soudu. Mezi členy grémia dále patří pět státních zástupců a jeden soudce, jeden člen Státní rady, advokát a šest výše uvedených kvalifikovaných osob.

Grémium Nejvyšší soudní rady příslušné pro záležitosti soudců předkládá návrhy na jmenování soudců kasačního soudu, prvních předsedů odvolacích soudů (*cours d'appel*) a předsedů obecných soudů prvního stupně (*tribunaux de grande instance*). Ostatní soudce lze jmenovat pouze se **souhlasem** grémia. Toto grémium jedná také jako **disciplinární komise** pro soudce. V takovém případě zahrnuje i soudce, který je členem grémia Nejvyšší soudní rady příslušného pro záležitosti státních zástupců.

Grémium Nejvyšší soudní rady příslušné pro záležitosti státních zástupců se vyjadřuje ke jmenování těchto státních zástupců. Vydává také stanovisko k disciplinárním opatřením přijatým ve vztahu k státním zástupcům. V takovém případě zahrnuje kromě členů uvedených v třetím odstavci článku 65 také státního zástupce, který je členem grémia Nejvyšší soudní rady příslušného pro záležitosti soudců.

Státní zastupitelství

Organizace

Státní zástupci v rámci **státního zastupitelství** jsou povinni jednat v zájmu společnosti, kterou zastupují, a vyžadovat uplatňování práva.

S výjimkou nejvyššího státního zastupitelství (*parquet général*) při kasačním soudu, které má zvláštní postavení, tvoří státní zastupitelství ve Francii hierarchickou pyramidovou strukturu podléhající pravomoci ministra spravedlnosti. Článek 30 trestního řádu stanoví, že ministr spravedlnosti řídí politiku v oblasti trestního soudnictví, kterou určuje vláda. Ministr je povinen zajistit jednotné uplatňování této politiky v celé zemi. Za tím účelem může ministr státním zastupitelstvím vydávat obecné pokyny týkající se politiky v oblasti trestního soudnictví.

U každého **obecného soudu prvního stupně** (*tribunal de grande instance*) **státní zástupce** (*procureur de la République*) řídí státní zastupitelství složené z několika jemu podřízených státních zástupců. Tento státní zástupce řídí úřad, rozděluje úkoly a služby mezi své náměstky (*procureurs adjoints*) a zástupce (*vice-procureurs a substitués*). Státní zástupce, který řídí státní zastupitelství, pak sám jedná pod kontrolou a vedením nejvyššího státního zástupce (*procureur général*).

Nehledě na toto **hierarchické uspořádání** je sbor státního zastupitelství považován za **nedělitelnou jednotku**: asistent státního zástupce může konat, aniž by k tomu potřeboval zmocnění svého nadřízeného, a každý jeho úkon zavazuje sbor státního zastupitelství jako celek.

Úloha a funkce

Funkce státního zastupitelství se týkají zejména prosazování **trestního práva**. Státní zastupitelství řídí **vyšetřování** a provádí nebo zajišťuje provádění veškerých úkonů nezbytných pro stíhání trestných činů. Dle svého uvážení rozhoduje, jaký další postup zvolit v případech trestné činnosti (například zahájení předběžného soudního řízení (*ouverture d'une information judiciaire*), postoupení věci soudu k projednání (*renvoi devant une juridiction de jugement*) nebo zastavení řízení (*classement sans suite*)). Jeho povinností je účastnit se jednání před soudem; státní zástupce účastníci se jednání může svobodně učinit ústní podání, která považuje za nejvhodnější pro účely řádného výkonu spravedlnosti (týkající se skutkové podstaty, povahy obviněného a trestu). Státní zastupitelství rovněž zajišťuje výkon trestů.

Státní zastupitelství odpovídá za **ochranu ohrožených nezletilých osob** a má určité občanskoprávní funkce (týkající se například statusu osob v matrikách narození, sňatků a úmrtí), administrativní funkce (např. ve věci podniků s licencí k prodeji alkoholu, periodického tisku nebo přímého marketingu) a komerční funkce (např. pokud jde o určitá insolvenční řízení).

Úloha a funkce soudců s rozhodovací pravomocí jsou vysvětleny na stránce věnované obecným soudům.

Laičtí soudci (*juges non professionnels*)

Dočasně jmenovaní laičtí soudci (*magistrats exerçant à titre temporaire*)

Aby se správa justice přiblížila občanům, může být jako dočasně jmenovaní laičtí soudce (*magistrat exerçant à titre temporaire* – MTT) přijat zástupce občanské společnosti, aby poskytoval dočasnou pomoc systému soudnictví podle článku 41-10 a násl. nařízení (*ordonnance*) č. 58-1270 ze dne 22. prosince 1958, kterým byl přijat institucionální zákon (*loi organique*) o postavení soudců, v platném znění.

Zvláštní rys této funkce spočívá v tom, že dočasně jmenovaní laičtí soudci mohou po dobu určitou vykonávat povinnosti soudce okresního soudu, soudce policejního soudu a/nebo přísedícího v případech projednávaných tříčlenným senátem u krajských soudů a současně vykonávat profesní činnost, která je slučitelná s jejich povinnostmi u soudu.

Nedávný nárůst počtu dočasně jmenovaných laických soudců je přímým důsledkem zániku místních soudů pro drobné občanskoprávní spory (*juges de proximité*), původně zřízených zákonem ze dne 9. září 2002 a zrušených článkem 15 zákona č. 2016-1547 ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci justice pro 21. století a vyhláškou č. 2017-683 ze dne 28. dubna 2017.

Institucionální zákon (*loi organique*) č. 2016-1090 ze dne 8. srpna 2016, který vstoupil v platnost dne 1. července 2017, sloučil funkce místního soudce pro drobné občanskoprávní spory a dočasně jmenovaného laického soudce.

Nábor dočasně jmenovaných laických soudců probíhá pravidelně na základě přihlášky (nikoli výběrového řízení).

Podmínky způsobilosti k výkonu funkce dočasně jmenovaného laického soudce

Žadatel musí mít francouzské občanství, být ve věku 35 až 75 let, mít plná občanská práva, být bezúhonný, splňovat všechny požadavky na státní službu a být fyzicky způsobilý k plnění požadovaných povinností, s přihlédnutím k veškerým úpravám proveditelným v případě zdravotního postižení.

Žadatelé musí také splnit jednu z těchto podmínek:

mít titul potvrzující, že absolvovali nejméně čtyři roky dalšího vzdělávání (nebo rovnocennou kvalifikaci) a doložili odbornou praxi v délce nejméně sedmi let, která je kvalifikuje k výkonu soudních funkcí,

být ředitelem* kanceláře soudu a mít prokázanou sedmiletou praxi soudního úředníka,

být státním zaměstnancem kategorie A na ministerstvu spravedlnosti** a mít doloženou sedmiletou praxi v této funkci,

být členem nebo bývalým členem právnické nebo soudní profese, která podléhá regulaci nebo ochraně titulu, a mít doloženou praxi v délce nejméně pěti let.

Postavení dočasně jmenovaných laických soudců

Divize Nejvyšší soudní rady s pravomocí pro soudce s rozhodovací pravomocí vydává stanovisko k uchazečům, které navrhuje ministr spravedlnosti.

Na laické soudce dočasně jmenované nařízením (*décret*) prezidenta republiky se vztahují pravidla platná pro kariérní soudce.

Jsou jmenováni na dobu pěti let s možností jednoho opětovného jmenování a nesmí svou funkci vykonávat po dosažení věku 75 let.

Vedle svých soudních povinností mohou vykonávat profesní činnost, není-li v žádosti uvedena na seznamu neslučitelných činností.

Povinnosti dočasně jmenovaných laických soudců

Dočasně jmenovaní laičtí soudci plní tyto povinnosti:

U krajského soudu projednávají občanskoprávní a trestněprávní spory jako přísedící v tříčlenném senátu. Mohou potvrzovat dohody v trestněprávních věcech v rámci třetinové činnosti soudu, která na ně připadá. Působí také u policejních soudů, kde projednávají omezený počet případů zahrnujících první čtyři kategorie dopravních přestupků a pátou kategorií pro pokuty v pevně stanovené výši a vyřizují trestní příkazy u výše uvedené trestných činů.

U okresního soudu projednávají občanskoprávní věci do výše třetiny činnosti okresního soudu, ke kterému jsou přiděleni.

Odborné vzdělávání dočasně jmenovaných laických soudců

Dočasně jmenovaní laičtí soudci absolvují desetidenní teoretickou odbornou přípravu na Národní škole pro soudce a státní zástupce (ENM).

Na základě rozhodnutí Nejvyšší soudní rady absolvují buď zkušební dobu u soudu v rozmezí 40 až 80 dnů za šest měsíců, nebo odbornou stáž u soudu v délce 40 dnů, kterou lze výjimečně zkrátit s ohledem na odbornou praxi uchazeče.

Odměny dočasně jmenovaných laických soudců

Dočasně jmenovaní laičtí soudci jsou odměňováni za poskytované služby podle odpracované doby služby.

Jednotková sazba za dobu služby činí 106,28 EUR v hrubém vyjádření (podle indexu pro platy ve veřejném sektoru k 1. únoru 2017), přičemž limit je nejvýše 300 dob služby za rok.

Dočasně jmenovaní laičtí soudci nedostávají cestovní náhrady za cestu ze svého bydliště do budovy soudu, ke kterému jsou přiděleni.

Členové pracovních soudů

Pracovní soudy byly zřízeny v roce 1806 a představují soudy prvního stupně, které se specializují se na řešení individuálních sporů, jež mezi zaměstnanci nebo uční a zaměstnavateli vznikají v souvislosti s jejich smlouvami. Soudci (členové) pracovních soudů pocházejí z oboru průmyslu a obchodu.

Systém pracovních soudů je založen na myšlence, že pracovněprávní vztahy, které jsou ze své podstaty specifické a složité, vyžadují přezkoumání soudcem, který má s takovými vztahy zkušenosti, ať už jako zaměstnanec, nebo jako zaměstnavatel.

Pracovní soudy proto musí mít stejný počet zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů (společné senáty). Členové soudu jsou rozděleni do dvou sborů (zaměstnanci a zaměstnavatelé) a pěti specializovaných sekcí (průmysl, obchod, zemědělství, různé činnosti a řídicí a vedoucí pracovníci).

Své povinnosti u 210 pracovních soudů v kontinentální Francii a v zámořských územích vykonává celkem 14 512 členů a řeší přibližně 142 500 případů ročně.

Jejich hlavním úkolem je dosáhnout smíru stran, a pokud se to nepodaří, rozhodnout příslušný spor.

Způsob jmenování

Od roku 1979 byli členové pracovních soudů voleni svými kolegy každých pět let ve všeobecných volbách všeobecným přímým hlasováním. Z důvodu snižujícího se počtu aktivních voličů a následně klesající legitimity systému pracovních soudů byly zkoumány nové metody jmenování členů tribunálu.

V souladu s tím nařízením (*ordonnance*) č. 2016-388 ze dne 31. března 2016 potvrdilo zvláštní povahu systému pracovních soudů a nahradilo přímé hlasování jmenováním na návrh odborů a sdružení zaměstnavatelů, a to v návaznosti na stanovení jejich reprezentativnosti v rámci postupu, který byl zaveden k měření reprezentativnosti odborů a organizací zaměstnavatelů.

V současné době probíhá všeobecné kolo jmenování členů pracovních soudů každé čtyři roky. Soudci jsou jmenováni společným nařízením (*arrêté*) ministru spravedlnosti a práce. Pozice, které se uvolní v průběhu funkčního období, jsou zveřejněny v rámci doplňujících kol jmenování a jsou obsazovány stejným postupem jako ve všeobecných kolech.

Odborná příprava

Zákon č. 2015-990 ze dne 6. srpna 2015 o růstu, činnosti a rovných ekonomických příležitostech měl zlepšit profesní status členů pracovních soudů, zejména zavedením povinné počáteční a průběžné odborné přípravy.

Členové pracovních soudů tak absolvují povinné počáteční odbornou přípravu před nástupem do funkce soudce a následně se účastní průběžné odborné přípravy.

Počáteční odborná příprava je pro členy zastupující zaměstnavatele i zaměstnance stejná. Pořádá ji a zajišťuje Národní škola pro soudce a státní zástupce (ENM). Odborná příprava se skládá z několika teoretických a praktických modulů v celkové délce pět dnů. Má se za to, že člen pracovního soudu, který nedokončí počáteční odbornou přípravu do patnácti měsíců od prvního dne druhého měsíce po svém jmenování, z funkce odstoupil.

Členové pracovních soudů také během čtyřletého funkčního období absolvují šest týdnů průběžné odborné přípravy. Za poskytnuté této odborné přípravy odpovídá ministerstvo práce.

Pravidla chování

Členové pracovních soudů skládají přísahu. Jsou vázáni pravidly chování platnými pro soudce: musí vykazovat nezávislost, nestrannost, důstojnost a bezúhonnost a chovat se tak, aby v tomto ohledu vyvrátili jakékoli legitimní pochybnosti. Jsou také vázáni povinností zachovat důvěrnost rozhodovacího procesu.

Vyhláška č. 2016-1948 ze dne 28. prosince 2016 o profesní etice a disciplinárním řízení členů pracovních soudů, která byla přijata na základě zákona č.

2015-990 ze dne 6. srpna 2015 o růstu, činnosti a rovných ekonomických příležitostech, doplnila do zákoníku práce nový článek R.1431-3-1, který Nejvyšší radě členů pracovních soudů (*Conseil supérieur de la prud'homie*) ukládá vypracovat kodex chování členů tribunálu, jež musí být zveřejněn.

Nejvyšší rada členů pracovních soudů tento kodex chování schválila dne 26. ledna 2018.

Postavení

Aktivní členové pracovních soudů mají postavení chráněného zaměstnance, což znamená, že nemohou být propuštěni bez předchozího souhlasu inspektorátu práce, a mají právo na nepřítomnost během pracovní doby.

Tato doba nepřítomnosti se považuje za skutečnou pracovní dobu a jako taková je hrazena zaměstnavatelem a zahrnuta do sociálního zabezpečení. Čas strávený prací pro pracovní soud během pracovní doby tedy neznamená ztrátu platu nebo zaměstnaneckých výhod. Stát vyplácí zaměstnavateli náhradu tohoto platu.

Zástupci zaměstnavatelů a zaměstnanců v rámci soudu, kteří nespádají do výše uvedené kategorie (uchazeči o zaměstnání, důchodci, členové, kteří působí u soudu mimo svou pracovní dobu), jsou za dobu své služby odměňováni na základě sazby stanovené legislativním nařízením (*décret*).

Mohou jim být také proplaceny cestovní výdaje.

Soudci obchodních soudů

V kontinentální Francii vyjma Alsaska-Moselska (kde v rámci místní zákonné výjimky řeší obchodní spory útvar krajského soudu) se nachází 134 obchodních soudů prvního stupně a devět smíšených obchodních soudů působí v zámořských územích.

Obchodní soudy projednávají spory mezi podnikateli nebo mezi podnikateli a obchodními společnostmi a spory týkající se obchodních transakcí.

Soudci obchodních soudů (*juges consulaires*) jsou podnikatelé nebo řídicí pracovníci společností. Mají proto odbornou praxi z podnikání.

V současné době existuje více než 3 400 soudců obchodních soudů.

Jsou voleni svými kolegy v každoročních dvoustupňových volbách.

Jsou voleni na první funkční období v délce dvou let. Poté mohou být znovu zvoleni na dobu čtyř let u téhož soudu nebo jakéhokoli jiného obchodního soudu, a to s omezením na čtyři funkční období, s výjimkou předsedy odcházejícího z funkce, který může být znovu zvolen na páté funkční období pouze jako člen senátu.

Soudci skládají přísahu a řídí se tímž kodexem chování jako profesionální soudci.

Pracují jako dobrovolníci. Aby mohli službu vykonávat, musí být k dispozici a musí být připraveni přijmout osobní závazek, zejména formou účasti na nezbytné počáteční a průběžné odborné přípravě.

Zákon 2016-1547 ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci systému soudnictví pro 21. století zavedl zásadní reformu postavení soudců obchodních soudů. Provedl zejména revizi ustanovení o příslušném kodexu chování a disciplinárních řízeních a posílil profesní status těchto soudců zavedením povinného úvodního a soustavného vzdělávání, která zajišťuje Národní škola pro soudce a státní zástupce.

Přisedící u soudů pro záležitosti sociálního zabezpečení

Přisedící u soudů pro záležitosti sociálního zabezpečení (*tribunaux des affaires de la sécurité sociale*) jmenuje na dobu tří let první předseda odvolacího soudu na základě seznamu předkládaného pro příslušný soud ředitelem krajského ředitelství pro oblast mládeže, sportu a sociální soudržnosti na návrh nejrepresentativnějších oborových a profesních organizací.

Zákon ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci systému soudnictví pro 21. století zrušil soudy pro záležitosti sociálního zabezpečení a od 1. ledna 2019 převedl jimi řešené věci na speciálně určené krajské soudy. Přisedící budou věci projednávat u těchto soudů.

Přisedící u soudů pro spory týkající se pracovní neschopnosti

Přisedící u soudů pro spory týkající se pracovní neschopnosti (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*) jmenuje na dobu tří let první předseda odvolacího soudu příslušného v dané oblasti na základě seznamu předkládaného ředitelem krajského ředitelství pro oblast mládeže, sportu a sociální soudržnosti na návrh nejrepresentativnějších oborových a profesních organizací.

Zákon ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci systému soudnictví pro 21. století zrušil soudy pro spory týkající se pracovní neschopnosti a od 1. ledna 2019 převedl jimi řešené věci na speciálně určené krajské soudy. Přisedící budou věci projednávat u těchto soudů.

Přisedící v senátech krajských soudů pro záležitosti sociálního zabezpečení

Od 1. ledna 2019 zasedají tito přisedící v senátech krajských soudů speciálně určených k projednávání sporů v oblasti sociálního zabezpečení a sociální pomoci.

Na dobu tří let je jmenuje první předseda odvolacího soudu po konzultaci s předsedou krajského soudu, a to na základě seznamů sestavených prefektem pro daný soud na návrh nejrepresentativnějších oborových a profesních organizací.

Uchazeči musí být francouzskými státními příslušníky ve věku nejméně 23 let, musí splňovat podmínky pro výkon funkce člena poroty, nesmí být shledáni vinnými z přestupku podle zákoníku pro venkov a mořský rybolov nebo zákoníku sociálního zabezpečení a nesmí být členy rady organizace sociálního zabezpečení nebo vzájemné pojišťovny. Jejich povinnosti jsou slučitelné s povinnostmi členů pracovního soudu.

Přisedící u soudů pro mladistvé

Přisedící u soudů pro mladistvé (*tribunaux pour enfants*) jmenuje ministr spravedlnosti na dobu čtyř let na základě seznamu uchazečů předloženého prvním předsedou odvolacího soudu, k němuž je soud pro mladistvé přičleněn.

Uchazeči musí být francouzskými státními příslušníky ve věku nejméně 30 let a musí z titulu jakékoli funkce vykazovat zvláštní zájem o záležitosti týkající se mladých lidí.

Přisedící u paritních soudů pro zemědělské pronájmy

Přisedící u paritních soudů pro zemědělské pronájmy (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) jmenuje na dobu šesti let první předseda odvolacího soudu na základě seznamů sestavených prefektem pro daný soud na návrh nejrepresentativnějších profesních organizací nebo organizací vlastníků půdy.

Zahrnují pronajímatele, kteří nejsou zároveň nájemci, a nájemce, kteří nejsou pronajímateli, dle potřeby rozdělené do dvou sekcí společného soudu, z nichž jedna zahrnuje pronajímatele a nájemce na základě nájemních smluv a druhá pronajímatele a nájemce podle dohod o společném hospodaření.

Uchazeči musí být francouzskými státními příslušníky ve věku nejméně 26 let, nesmí být zbaveni civilních, občanských nebo profesních práv a musí být alespoň pět let pronajímatelem nebo nájemcem na základě nájemní smlouvy nebo dohody o společném hospodaření.

Soudní tajemníci

Soudní tajemníci (*greffiers*) jsou specializovaní úředníci v soudním řízení, kteří pomáhají soudci při vypracování soudních písemností a nesou odpovědnost za ověřování soudních listin v případech stanovených zákonem.

Soudní tajemníci spolupracují se soudcem, pomáhají mu při přípravě a vyřizování spisů k soudnímu jednání a při vyhledávání právní dokumentace. Dle pokynů soudců připravují návrhy rozhodnutí a podání. V rámci poskytování informačních a asistenčních služeb veřejnosti mohou být tajemníci pověřeni poskytováním informací, pokynů nebo pomoci uživatelům při plnění soudních formalit nebo postupů. Mohou jim být také přiděleny povinnosti v oblasti odborného vzdělávání.

Většina **pracovních povinností** soudního tajemníka je vykonávána **v jednotlivých kancelářích soudů**. V závislosti na velikosti a struktuře soudu mohou soudní tajemníci zastávat vedoucí místa jako ředitel nebo náměstek ředitele kanceláře soudu nebo vedoucí oddělení.

[Vyšší soudní tajemník](#) (378 Kb) [en](#)

[Soudní tajemník](#) (375 Kb) [en](#)

K 1. lednu 2018 řídil odbor lidských zdrojů ministerstva spravedlnosti v soudních kancelářích 10 931 zaměstnanců, z toho 9 368 bylo přiděleno k soudům.

Advokáti

Advokáti (*avocats*) jsou soudní úředníci a vykonávají své povolání jakožto osoby samostatně výdělečně činné. Pravidla, kterými se řídí, jsou stanovena zejména v zákoně č. 71-1130 ze dne 31. prosince 1971 o reformě některých soudních a právnických povolání a v nařízení (*décret*) č. 91-1197 ze dne 27. listopadu 1991 o struktuře povolání právníka. Zákon č. 90-1259 ze dne 31. prosince 1990, který novelizoval zákon z roku 1971, spolu s prováděcími nařízeními k tomuto zákonu, zavedl nové povolání advokáta (*avocat*) sloučením stávajících povolání advokáta (*avocat*) a právního poradce (*conseil juridique*). Zákon ze dne 25. ledna 2011, kterým se reformuje právní zastoupení před odvolacími soudy, pak sloučil funkce advokáta a právního zástupce u odvolacího soudu (*avoué près les cours d'appel*).

Při své každodenní činnosti plní advokáti tyto dvě funkce: zaprvé mají pomáhat klientům a zastupovat je u soudu (soudní funkce) a zadruhé poskytovat právní poradenství a vypracovávat právní akty (právní funkce).

Na základě ustanovení čl. 4 odst. 1 zákona ze dne 31. prosince 1971 získali advokáti téměř monopolní postavení, pokud jde o asistenci a zastupování stran, jednání v soudních sporech a při obhajobě před soudy a jakýmkoliv soudními či disciplinárními orgány.

Neexistuje žádné celostátní sdružení advokátů, neboť advokáti si přáli zachovat spravedlivé zastoupení všech advokátních komor. Na území kontinentální Francie a v zámořských teritoriích existuje šestnáct advokátních komor (*barreaux*), které jsou ustaveny u soudů prvního stupně (*tribunal de grande instance*), přičemž v čele každé komory stojí její předseda (*bâtonnier*) a řízení zajišťuje rada komory (*conseil de l'ordre*); poslání rady komory je zabývat se veškerými otázkami vztahujícími se k výkonu povolání, dbát na dodržování povinností advokátů a chránit jejich práva.

Národní rada advokátních komor (*Conseil national des barreaux* – CNB), zřízená zákonem ze dne 31. prosince 1990 (článek 15), je veřejně prospěšnou institucí (*établissement d'utilité publique*) s právní subjektivitou; jejím úkolem je zastupovat advokáty v jednáních s orgány veřejné moci a dbát na harmonizaci pravidel a zvyklostí tohoto povolání.

Národní rada advokátních komor má vlastní internetové stránky poskytující všem bezplatný přístup k informacím o způsobu organizace tohoto povolání, o aktuálních otázkách, které se jí týkají, a k seznamu všech advokátů, kteří jsou zapsáni ve francouzských advokátních komorách. Většina velkých advokátních komor má své vlastní internetové stránky, které jsou všem bezplatně přístupné a jejichž adresy jsou uvedeny v seznamu advokátních komor uvedeném na stránkách CNB.

Celostátní pravidla chování vytváří CNB prostřednictvím regulačních rozhodnutí zveřejněných v Úředním věstníku, která mají vůči advokátům přímou použitelnost.

Advokáti působící u dvou francouzských nejvyšších soudů, ve Státní radě a u kasačního soudu tvoří samostatnou profesi: patří do kategorie úředních osob jmenovaných do funkce nařízením ministra spravedlnosti a majících monopolní postavení při zastupování před nejvyššími soudy v případě, že takové zastupování je povinné. Řídí se pravidly, jež jsou stanovena zejména v nařízení (*ordonnance*) ze dne 10. prosince 1817, kterým se zřizuje komora advokátů při Státní radě a kasačním soudu, nařízení (*décret*) č. 91-1125 ze dne 28. října 1991 o podmínkách přístupu k povolání advokáta a nařízení (*décret*) č. 2002-76 ze dne 11. ledna 2002 o pracovní kázní v tomto povolání.

Advokáti u nejvyšších soudů tvoří samostatnou komoru, v jejímž čele stojí předseda, kterému pomáhá rada komory o jedenácti členech. Tento orgán komory zajišťuje výkon disciplinární funkce a zastupování profese.

Další podrobnosti uvádějí internetové stránky [Komory advokátů při Státní radě a kasačním soudu](#).

Existuje v této oblasti nějaká databáze?

Existuje databáze spravovaná Národní radou advokátních komor, která obsahuje **seznam advokátů zapsaných u každé advokátní komory ve Francii**.

Jsou tyto informace přístupné bezplatně?

Přístup k databázi na internetových stránkách [Národní rady advokátních komor](#) je bezplatný.

Notáři

Organizace

Notář (*notaire*) je úřední osoba jmenovaná nařízením (*arrêté*) ministra spravedlnosti. Svou profesi však notáři vykonávají jako samostatně výdělečnou činnost. Pravidla upravující tuto profesi jsou stanovena zejména v zákoně 25 Ventôse An XI (datováno podle kalendáře Francouzské revoluce); nařízení (*ordonnance*) č. 45-2590 ze dne 2. listopadu 1945; vyhláška (*décret*) č. 45-0117 ze dne 19. prosince 1945 o organizaci notářského povolání; vyhláška (*décret*) č. 73-609 ze dne 5. července 1973 o odborném vzdělávání a podmínkách pro výkon notářského povolání a vyhláška (*décret*) č. 78-262 ze dne 8. března 1978, kterou se stanoví notářský tarif.

Příslušníci této profese jsou **organizováni v notářských komorách** na úrovni departementů a v radách na úrovni kraje, jejichž úkolem je regulace a disciplinární dohled nad notáři v obvodě jejich územní působnosti. Při jednáních s vnitrostátními orgány zastupuje profesi **Nejvyšší notářská rada** (*Conseil supérieur du notariat*).

Kromě své úlohy při zastupování profese v jednáních s orgány veřejné moci je úkolem Nejvyšší notářské rady prevence a řešení profesních sporů mezi notáři nespádajícími pod stejnou krajskou radu. [Nejvyšší notářská rada](#) má bezplatné internetové stránky s popisem hlavních charakteristik tohoto povolání a **seznamem notářů a jejich komor v departementech a krajích**.

Úloha a funkce

Notáři jsou zmocněni **vystavovat úředně ověřené listiny**, které jsou následně vykonatelné bez nutnosti získat soudní příkaz.

Jejich úkolem je rovněž poskytovat **poradenství** soukromým osobám a podnikům, které může být případně spojeno s vystavováním úředních listin, a sekundárně mohou zasahovat ve věcech **správy majetku a při obchodních jednáních o nemovitostech**.

Ostatní právníká povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutoři (*huissiers de justice*) jsou úřední osoby, které jsou do svých funkcí jmenovány vyhláškou (*arrêté*) ministra spravedlnosti. Svou profesi však vykonávají jako samostatně výdělečnou činnost. Pravidla upravující toto povolání jsou stanovena zejména v zákoně ze dne 27. prosince 1923, nařízení (*ordonnance*) č. 45-2592 ze dne 2. listopadu 1945, vyhlášce (*décret*) č. 56-222 ze dne 29. února 1956 a vyhlášce (*décret*) č. 75-770 ze dne 14. srpna 1975. Jako jediní mohou doručovat procesní listiny a vykonávat soudní rozhodnutí a exekuční listiny nebo tituly. Kromě toho zejména mohou, buď z příkazu soudu, nebo na žádost soukromých osob, vyhotovovat exekutorské zápisy. Dále mají možnost vykonávat vedlejší povolání mediátora, správce budov a pojišťovacího agenta, přičemž o této skutečnosti musí informovat příslušnou krajskou komoru, jakož i státního zástupce (*procureur général*) při odvolacím soudu v obvodu, v němž se nachází jejich kancelář.

Za úkony související s jejich funkcí v občanskoprávních a obchodních věcech pobírají soudní exekutoři tarifní odměny stanovené v nařízení (*décret*) č. 96-1080 ze dne 12. prosince 1996.

Profesi soudních exekutorů zastupují komory na úrovni departementu a kraje působící v obvodu každého odvolacího soudu. Kromě toho existuje národní komora, která zastupuje veškeré soudní exekutory před orgány veřejné moci a řeší spory mezi jednotlivými komorami a soudními exekutory, kteří nejsou členy téže krajské komory. [Národní komora soudních exekutorů](#) má bezplatné internetové stránky, kde jsou popsány hlavní charakteristiky této profese a kde je uveden **seznam soudních exekutorů**.

Na základě nařízení (*ordonnance*) ze dne 2. června 2016 vznikla nová profese soudního vykonavatele (*commissaire de justice*), která od 1. července 2022 nahradí profesi soudního exekutora a soudního dražebníka (*commissaire-priseur judiciaire*).

Toto nařízení upravuje pravidla pro soudní vykonavatele a stanoví, že nová profese bude postupně zavedena do 1. července 2022 prostřednictvím přechodných opatření. Vzhledem k tomu, že funkce soudního exekutora a soudního dražebníka jsou zčásti podobné a doplňují se, bylo rozhodnuto racionalizovat stávající organizaci profese a sloučit je do jedné profese soudního vykonavatele.

Pravidla, jimiž se řídí soudní vykonavatelé, budou plně použitelná od 1. července 2022. Od 1. července 2026 tato profese plně nahradí profese předchozí: soudní exekutoři a soudní dražebníci, kteří neabsolvovali zvláštní odbornou přípravu, aby splnili podmínky způsobilosti jako soudní vykonavatelé, ukončí svou činnost. Od 1. ledna 2019 nahradí Národní komora soudních vykonavatelů (*Chambre nationale des commissaires de justice*) národní komory soudních exekutorů a soudních dražebníků, aby připravila postupné sblížení a poté sloučení obou povolání.

Ostatní soudní úředníci

Vedoucí kanceláře obchodních soudů (*greffiers de tribunaux de commerce*) jsou úředními osobami, jejichž hlavní úkol spočívá v asistenci poskytované členům obchodních soudů v průběhu soudního jednání a předsedovi tohoto soudu při plnění všech administrativních úkolů. Řídí soudní kancelář a zajišťují řádné vedení obchodního a podnikového rejstříku (*registre du commerce et des sociétés – RCS*) a rejstříků a spisů soudu. Vydávají úřední opisy, odpovídají za použití pečeti soudu a uchovávají peněžité částky složené v soudní kanceláři, sepisují listiny soudní kanceláře a jiné formální listiny, které spadají do jejich působnosti.

Toto povolání je upraveno články L.741-1 a násl. až R.741-1 obchodního zákoníku.

Před státními orgány zastupuje příslušníky tohoto povolání **Národní rada vedoucích soudních kancelář obchodních soudů** (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce – CNGTC*). Jedná se o subjekt uznáný za veřejně prospěšnou instituci (*établissement d'utilité publique*) s právní subjektivitou; Rada je pověřena ochranou kolektivních profesních zájmů. Organizuje počáteční a průběžnou odbornou přípravu vedoucích a zaměstnanců soudních kancelář i profesní zkoušky a napomáhá při získávání stáží a dohlíží na jejich průběh. Podrobnější informace v této souvislosti uvádějí internetové stránky [Národní rady vedoucích soudních kancelář obchodních soudů](#).

Vedoucí soudních kancelář obchodních soudů (366 Kb) [en](#)

Vedoucí soudních kancelář obchodních soudů s pracovní smlouvou (366 Kb) [en](#)

Právní poradci / podnikoví právníci

Profese **právního poradce** (*conseil juridique*) byla zákonem č. 90-1259 ze dne 31. prosince 1990 sloučena s profesí advokáta (*avocat*).

Právníci (*juristes*), kteří nepůsobí jako nezávislí advokáti (*avocats*), ale pracují jako podnikoví právníci, se nemusejí řídit zvláštními profesními předpisy.

Poslední aktualizace: 10/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Chorvatsko

Zaměstnanci soudních orgánů

Zaměstnance soudních orgánů tvoří justiční úředníci, státní úředníci a pomocní zaměstnanci.

Soudci (suci; v j. č. sudac)

Soudci jsou justiční úředníci v trvalé funkci. Soudcem může být jmenována osoba, jež má chorvatskou státní příslušnost.

Soudcem městského soudu (*općinski sud*), obchodního soudu (*trgovački sud*) a správního soudu (*upravni sud*) může být jmenována osoba, jež absolvovala Státní školu pro justiční úředníky (*Državna škola za pravosudne dužnosnike*) nebo již vykonává soudní povinnosti.

Osoba, která nejméně deset let vykonávala povolání justičního úředníka, může být jmenována soudcem krajského (župního) soudu (*županijski sud*).

Osoba, která vykonávala povolání justičního úředníka nejméně dvanáct let, může být jmenována soudcem Vrchního trestního soudu Chorvatské republiky (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*), Vrchního obchodního soudu Chorvatské republiky (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) a Vrchního správního soudu Chorvatské republiky (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*).

Soudcem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky (Vrhovni sud Republike Hrvatske) může být jmenována osoba, jež alespoň 15 let působila jako justiční úředník, advokát, notář, vysokoškolský profesor v oboru práva s alespoň patnáctiletou praxí od složení příslušné odborné zkoušky nebo renomovaný právník s alespoň dvacetiletou praxí od složení příslušné odborné zkoušky, jenž se etabloval svou odbornou činností v určité oblasti práva, jakož i odbornými a vědeckými pracemi.

 [Zákon o sudech \(Zakon o sudovima\)](#)

 [Zákon o Státní soudní radě \(Zakon o Državnom sudbenom vijeću\)](#)

 [Zákon o odměnách soudců a dalších justičních úředníků \(Zakon o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika\)](#)

Zaměstnanci soudů

Počet soudních úředníků a pomocných zaměstnanců vykonávajících odborné, úřední a technické úkony stanoví ministr spravedlnosti.

Zaměstnávání státních úředníků a pomocných zaměstnanců soudu, stáže, postup, metoda a náplň specializované státní zkoušky, odměňování a další pracovníprávní nároky, závazky a povinnosti a odpovědnost za profesní pochybení se řídí předpisy o státních úřednících a pomocných zaměstnancích a všeobecnými pracovníprávními předpisy.

Pracovní místa u soudů lze obsazovat pouze na základě rozhodnutí ministerstva spravedlnosti.

Při přijímání soudních úředníků a pomocných zaměstnanců soudů se musí zohlednit zastoupení osob, které jsou příslušníky národnostních menšin.

Předpisy týkající se požadavků na vzdělání soudních úředníků a pomocných zaměstnanců přijímá ministr spravedlnosti.

Soudní referendáři (*sudski savjetnici*; v j. č. *sudski savjetnik*), vyšší soudní referendáři (*viši sudski savjetnici*; v j. č. *viši sudski savjetnik*) a specializovaní vyšší soudní referendáři (*viši sudski savjetnici – specijalisti*; v j. č. *viši sudski savjetnik - specijalist*)

Soudním referendářem může být osoba, jež dokončila vysokoškolské studium v oboru práva nebo integrované bakalářské/magisterské studium v oboru práva a složila příslušnou státní odbornou zkoušku.

Vyšším soudním referendářem nebo soudním referendářem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium v oboru práva nebo integrované bakalářské/magisterské studium v oboru práva, složila příslušnou státní odbornou zkoušku a alespoň dva roky pracovala jako soudní referendář nebo asistent státního zástupce nebo jako justiční úředník, advokát nebo notář, nebo osoba, která alespoň pět let po složení státní odborné zkoušky pracovala v jiných právních oblastech.

Specializovaným vyšším soudním referendářem může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium v oboru práva nebo integrované bakalářské/magisterské studium v oboru práva, složila příslušnou státní odbornou zkoušku a alespoň čtyři roky pracovala jako soudní referendář nebo asistent státního zástupce nebo jako justiční úředník, advokát nebo notář, nebo osoba, která alespoň osm let po složení státní odborné zkoušky pracovala v jiných právních oblastech.

Vyšším soudním referendářem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium v oboru práva nebo integrované bakalářské/magisterské studium v oboru práva, složila příslušnou státní odbornou zkoušku a alespoň čtyři roky pracovala jako soudní referendář nebo asistent státního zástupce nebo jako justiční úředník, advokát nebo notář, nebo osoba, která alespoň osm let po složení státní odborné zkoušky pracovala v jiných právních oblastech.

Specializovaným vyšším soudním referendářem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium v oboru práva nebo integrované bakalářské/magisterské studium v oboru práva, složila příslušnou státní odbornou zkoušku a alespoň šest let pracovala jako soudní referendář nebo asistent státního zástupce nebo jako justiční úředník, advokát nebo notář, nebo osoba, která alespoň deset let po složení státní odborné zkoušky pracovala v jiných právních oblastech.

Pravomoci soudních referendářů a vyšších soudních referendářů

Soudní referendáři, vyšší soudní referendáři a specializovaní vyšší soudní referendáři se účastní řízení a mají pravomoc samostatně vést určitá soudní řízení, posuzovat důkazy a zjišťovat skutkový stav. Pro provedení těchto řízení předkládají soudci návrh, na jehož základě soudce rozhoduje, a na základě povolení soudce zveřejňují přijaté rozhodnutí.

V souladu s platnými ustanoveními zákona o soudech jsou soudní referendáři, vyšší soudní referendáři a specializovaní vyšší soudní referendáři oprávněni vést řízení a předkládat návrhy rozhodnutí, a to:

v občanskoprávních řízeních ve sporech týkajících se vyplacení peněžního nároku nebo odškodnění, u nichž hodnota předmětu sporu nepřesahuje 100 000 kun, a v obchodních sporech, u nichž hodnota předmětu sporu nepřesahuje 500 000 kun;

v pracovněprávních sporech vycházejících z kolektivních smluv;

ve správních sporech, v nichž se rozhoduje o žalobách ve věcech, které se řeší na základě pravomocného rozsudku vydaného ve vzorovém sporu, o žalobách proti postupu nebo kvůli opomenutí ze strany veřejnoprávního subjektu a ve správních sporech, u nichž hodnota předmětu sporu nepřesahuje 100 000 kun;

v řízeních o výkonu rozhodnutí;

v dědických řízeních;

v katastrálních řízeních;

v přestupkových řízeních;

v nesporných řízeních, s výjimkou řízení týkajících se zbavování pracovní schopnosti, zániku sdružení spoluvlastníků, zřízení mezí a řízení na základě zákona o rodině (Obiteljski zakon),

v registračních řízeních;

ve zkrácených insolvenčních řízeních;

o nákladech na soudní řízení.

Soudní referendáři, vyšší soudní referendáři a specializovaní vyšší soudní referendáři jsou oprávněni provádět úkony a přijímat rozhodnutí v rámci konkrétních řízení, je-li to stanoveno zvláštními právními předpisy.

V odvolacích řízeních a v řízeních o mimořádných právních opravných prostředcích informují soudní referendáři, vyšší soudní referendáři a specializovaní vyšší soudní referendáři o vývoji stavu věci a připravují návrh rozhodnutí.

Soudní čekatelé (sudački vjezbenici; v j. č. sudački vjezbenik)

Ministerstvo spravedlnosti každý rok stanoví počet míst pro soudní čekatele u soudů v souladu s dostupnými finančními prostředky vyčleněnými ze státního rozpočtu.

Podmínky a způsob přijímání soudních čekatelů k soudům a délka a způsob výkonu jejich praxe se řídí zvláštním zákonem.

Odborní spolupracovníci (stručni suradnici; v j. č. stručni suradnik)

Soudy mohou zaměstnávat úředníky s dokončeným odpovídajícím odborným vzděláním, dokončeným bakalářským nebo magisterským studijním programem a požadovanými odbornými zkušenostmi v oblasti defektologie, sociologie, pedagogiky, ekonomie, účetnictví a financí či dalších příslušných oblastech.

Odborní spolupracovníci a odborní asistenti (stručni pomoćnici; v j. č. stručni pomoćnik) pomáhají soudcům při práci na věcech, jež vyžadují odborné znalosti.

Laičtí soudci (suci porotnici; v j. č. sudac porotnik)

Laičtí soudci jsou chorvatští občané, kteří se účastní jednání v konkrétních soudních řízeních a nevykonávají funkci soudce jako své běžné povolání. Jako členové soudního senátu mají rovnocenné postavení jako soudci, pokud jde o rozhodování ve věcech, ve kterých musí být přijato rozhodnutí v trestním řízení.

Laickým soudcem může být jmenován plnoletý chorvatský státní příslušník způsobilý k výkonu této funkce.

Laičtí soudci jsou jmenováni na dobu čtyř let a po jejím uplynutí mohou být jmenováni znovu.

Laické soudce městských a župních soudů jmenuje župní shromáždění (*županijska skupština*) nebo, v případě Záhřebu, městské zastupitelstvo města Záhřebu (*Gradska skupština Grada Zagreba*) po předložení návrhů obecní či městské rady, odborů, sdružení zaměstnavatelů a hospodářské komory.

Před jmenováním laických soudců je nutné obdržet stanovisko předsedy příslušného soudu týkající se navržených uchazečů.

Ředitel správy soudu (ravnatelj sudske uprave)

Soudy s více než patnácti soudci mají ředitele správy soudu.

Ředitel správy soudu je nápomocen předsedovi soudu při zajišťování správy soudu, zejména těmito způsoby:

plní specializované úkoly týkající se plánování a řízení lidských zdrojů soudu,

organizuje práci soudních úředníků a pomocných zaměstnanců a zajišťuje dohled nad jejich činností,

monitoruje a plánuje školení soudních úředníků a pomocných zaměstnanců,

je odpovědný za údržbu budovy soudu, prostor a pracovního zařízení a za investice,

organizuje a koordinuje návrh ročního plánu veřejných zakázek v souladu se zákonem a podle potřeb soudu,

organizuje zadávání veřejných zakázek,

monitoruje finanční a provozní činnosti soudu a plní úřední a pomocné technické úkoly,

má na starosti dozor nad výdaji z rozpočtu a z vlastních prostředků soudu,

podílí se na přípravě a provádění projektů správy soudu a dohlíží na jejich plnění,

zajišťuje, aby statistické údaje týkající se činnosti soudu byly správné a včasné,

spolupracuje s místními a regionálními orgány, pokud jde o nákup zařízení a zajišťování zdrojů pro jednotlivé činnosti soudu,

vykonává další úkony, jimiž ho pověřil předseda soudu.

Ředitel správy soudu za svou činnost odpovídá předsedovi soudu.

Ředitelem správy soudu může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium v oboru práva nebo integrované bakalářské/magisterské studium v oboru práva nebo vysokoškolské studium nebo specializované odborné studium v oboru ekonomie a má nejméně pět let praxe v oblasti související činnosti.

Mluvčí soudu (glasnogovornik suda)

Soudy mají své mluvčí.

Mluvčím soudu je soudce, soudní referendář nebo osoba určená předsedou soudu při ročním přiřazení funkcí.

Předseda župního soudu může určit jednoho soudce tohoto soudu mluvčím župního soudu i městských soudů spadajících do jeho územní působnosti.

Mluvčí může mít svého zástupce.

Mluvčí soudu informuje o činnosti soudu v souladu se zákonem o soudech, Soudním jednacím řádem (*Sudski poslovnik*) a zákonem o svobodném přístupu k informacím (*Zakon o pravu na pristup informacijama*).

Státní zástupci (državni odvjetnici; v j. č. državni odvjetnik)

Osoba, která splňuje podmínky pro jmenování náměstkem vrchního státního zástupce Chorvatské republiky (*zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske*), může být jmenována vrchním státním zástupcem Chorvatské republiky (*Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske*).
Krajští (župní) státní zástupci (*županijski državni odvjetnici*) jsou jmenováni z řad státních zástupců, náměstků vrchních státních zástupců, náměstků na specializovaném státním zastupitelství a náměstků krajských státních zástupců, kteří vykonávají funkci náměstka krajského státního zástupce nejméně po dobu dvou let.

Krajské státní zástupce jmenuje Rada státního zastupitelství (*Državnoodvjetničko vijeće*) na funkční období čtyř let na návrh vrchního státního zástupce Chorvatské republiky poté, co své stanovisko vydá kolegium státního zastupitelství Chorvatské republiky (*Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske*).
Městští státní zástupci (*općinski državni odvjetnici*) jsou jmenováni z řad státních zástupců a náměstků státních zástupců.

Městské státní zástupce jmenuje Rada na funkční období čtyř let, a to na návrh vrchního státního zástupce Chorvatské republiky poté, co své stanovisko vydá kolegium krajského státního zastupitelství a krajský státní zástupce.

Náměstci státního zástupce (*zamjenici državnog odvjetnika*)

Náměstci státního zástupce jsou jmenováni způsobem, za podmínek a postupem, které mají zajistit jejich odbornost, nezávislost a způsobilost k výkonu funkce státního zástupce.

Náměstkem státního zástupce může být jmenován chorvatský občan, který složil příslušnou státní odbornou zkoušku a splňuje zvláštní podmínky stanovené v zákoně o Radě státního zastupitelství (*Zakon o državnoodvjetničkom vijeću*).

Náměstkem státního zástupce může být jmenován i absolvent Státní školy pro justiční úředníky.

Náměstkem státního zástupce může být jmenována osoba, která nejméně deset let vykonávala funkci v soudnictví.

Pro jmenování náměstkem vrchního státního zástupce Chorvatské republiky musí osoba alespoň patnáct let vykonávat funkci v justičním orgánu nebo takovou dobu působit jako advokát, notář, vysokoškolský profesor v oboru práva, který složil příslušnou státní odbornou zkoušku (v posledním případě se příslušná praxe počítá od složení zkoušky) nebo jako renomovaný právník s alespoň dvacetiletou praxí od složení zkoušky, jenž se etabloval svou odbornou činností v určité oblasti práva, jakož i odbornými a vědeckými pracemi.

Aby byla dotyčná osoba jmenována náměstkem státního zástupce na státním zastupitelství vyššího stupně, musí splňovat podmínky stanovené zákonem a musí být také podle posledního hodnocení považována za osobu, která minimálně »úspěšně plní své povinnosti«.

Na státním zastupitelství je jmenován jeden nebo více náměstků státních zástupců, kteří vykonávají své funkce trvale.

Státní zástupci a náměstci státních zástupců se musí chovat tak, aby předešli poškození vlastní pověsti či pověsti státního zastupitelství nebo vyvolání jakýchkoli pochybností o jejich nestrannosti nebo o autonomii a nezávislosti státního zastupitelství.

Pokud státní zástupci a náměstci státních zástupců jednájí v rámci zastoupení a ve vztahu ke státním orgánům a právníkům osobám, jsou povinni dodržovat zásady zákonnosti, profesionality a nestrannosti, přičemž dodržují lhůty pro konkrétní řízení a pravidla priority při řešení jednotlivých případů.

Pokud se státní zástupci a náměstci státních zástupců dostaví k řízení před soudem nebo správním orgánem, musí respektovat a chránit důstojnost dotyčného soudu nebo orgánu, svou osobní důstojnost a důstojnost státního zastupitelství.

Státní zástupci a náměstci státních zástupců musí uchovávat v tajnosti veškeré údaje a jiné poznatky týkající se soukromého a rodinného života stran a jiných osob, které získají při výkonu své funkce a které nejsou v právních předpisech klasifikovány jako úřední tajemství, pokud toto utajení nezakládá trestný čin, a musí uchovávat v tajnosti všechny údaje, které nejsou veřejně dostupné.

Státní zástupci a náměstci státních zástupců nesmí patřit k žádné politické straně a nesmí se angažovat v oblasti politiky.

Vrchní státní zástupce Chorvatské republiky, náměstci vrchních státních zástupců Chorvatské republiky, státní zástupci a náměstci státních zástupců nenesou odpovědnost za žádný právní názor vyjádřený ve věci, jež jim byla přidělena, pokud nedošlo k porušení zákona a spáchání trestného činu.

Poradci státního zástupce (*Državnoodvjetnički savjetnici*)

Poradci státního zástupce, vyšší poradci státního zástupce (*viši državnoodvjetnički savjetnici*) a specializovaní vyšší poradci státního zástupce (*viši državnoodvjetnički savjetnici – specijalisti*) jsou nápomocní státnímu zástupci a jeho náměstkovi při jejich práci, vypracovávají návrhy rozhodnutí, evidují zprávy, podání a prohlášení jednotlivců, plní další specializované úkoly stanovené zákonem a prováděcími předpisy, a to nezávisle nebo pod dohledem a v souladu s pokyny státního zástupce a jeho náměstka.

V trestních odděleních státních zastupitelství mohou vznášet obvinění v řízeních týkajících se trestných činů, za které lze uložit pokutu nebo trest odnětí svobody až na pět let.

V civilních a správních odděleních státních zastupitelství se mohou dostavovat k soudům a správním a jiným orgánům na základě konkrétní plné moci vydané příslušným státním zástupcem takto:

na městských státních zastupitelstvích ve sporech, v nichž celková dotčená částka nepřesahuje 100 000 HRK,

na krajských státních zastupitelstvích ve sporech, v nichž celková dotčená částka nepřesahuje 500 000 HRK.

Úřad pro boj proti korupci a organizované trestné činnosti (*Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*) – USKOK

Úřad pro boj proti korupci a organizované trestné činnosti je zvláštní státní zastupitelství s působností pro celé území Chorvatské republiky, které se zabývá trestnými činy souvisejícími s korupcí a organizovanou trestnou činností.

Úřad pro boj proti korupci a organizované trestné činnosti

Gajeva 30a

10 000 Záhřeb

tel.: +385 4591874

fax: + 385 14591878

e-mail: [✉ tajnistvo@uskok.dorh.hr](mailto:tajnistvo@uskok.dorh.hr)

[✉ Zákon o Úřadu pro boj proti korupci a organizovanému zločinu \(*Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta*\)](#)

Ředitel Úřadu pro boj proti korupci a organizované trestné činnosti (USKOK)

Činnost USKOK řídí ředitel, který je jmenován vrchním státním zástupcem poté, co ministr odpovědný za oblast spravedlnosti a kolegium státního zastupitelství Chorvatské republiky vydají svá stanoviska. Ředitel je jmenován na funkční období čtyř let a může být do této funkce jmenován znovu.

Advokacie – autonomní a nezávislá služba

Advokacie je nezávislá a autonomní služba, jež zajišťuje právní pomoc fyzickým a právníkům osobám při provádění a ochraně jejich práv a právních zájmů.

Advokáti (*odvjetnici*; v j. č. *odvjetnik*)

Advokáti mohou nabízet všechny typy právní pomoci.

Zejména mohou poskytovat právní poradenství, vypracovávat písemnosti (smlouvy, závěti, prohlášení atd.) a žaloby, stížnosti, návrhy, žádosti, podněty, mimořádné opravné prostředky a další písemná podání a mohou zastupovat své klienty.

Mohou advokacii vykonávat samostatně, ve společné kanceláři nebo v advokátní kanceláři a musí se zdržet výkonu činností, které jsou neslučitelné s pověstí a nezávislostí advokáta.

Advokáti musí zachovávat důvěrnost všech informací, které jim sdělí jejich klienti, a všech poznatků, které získají jiným způsobem při zastupování klientů. Tuto důvěrnost musí zachovat také všechny ostatní osoby, které pracují nebo pracovaly v advokátní kanceláři.

Advokát má nárok na odměnu za právní služby a na náhradu veškerých nákladů vynaložených v souvislosti s provedenou prací, a to podle sazebníku stanoveného Chorvatskou advokátní komorou (*Hrvatska odvjetnička komora*) a schváleného ministrem spravedlnosti.

Pokud obhájce zajišťuje obhajobu z moci úřední, stanoví výši odměny za tuto činnost ministerstvo spravedlnosti.

Před krajským (župním) soudem (*županijski sud*) může obžalovaného zastupovat pouze advokát, což znamená, že advokát s nejméně osmiletou praxí advokáta nebo úředníka v justičním orgánu může provádět obhajobu z moci úřední nebo obhajobu hrazenou státem v trestním řízení ve věci trestného činu, za který lze uložit dlouhodobý trest odnětí svobody.

Advokáti musí po poskytnutí služby vystavit svým klientům fakturu. V případě zrušení nebo odvolání plné moci vystaví advokát fakturu do 30 dnů ode dne, kdy byla plná moc zrušena nebo odvolána.

Advokáti jsou povinně sdruženi v Chorvatské advokátní komoře, jež působí jako samostatná a nezávislá organizace vystupující jako právnická osoba.

Advokátní komora reprezentuje advokáty Chorvatské republiky jako celek.

Právo na výkon advokátní profese v Chorvatské republice vzniká zápisem do seznamu advokátů.

Chorvatská advokátní komora

Koturaška 53/II

10 000 Zagreb

tel.: +385 16165 200

fax: +385 1 6170 686

[✉ hok-cba@hok-cba.hr](mailto:hok-cba@hok-cba.hr)

[✉ http://www.hok-cba.hr/](http://www.hok-cba.hr/)

[✉ zákon o advokacii](#)

Notářská služba

Notáři (*javni bilježnici*; v j. č. *javni bilježnik*)

Notář je osoba, které je svěřena důvěra veřejnosti a kterou jmenuje ministr spravedlnosti na základě výběrového řízení provedeného Chorvatskou notářskou komorou (*Hrvatska javnobilježnička komora*).

Jedná se o kvalifikovaného právníka, který složil státní odbornou zkoušku a státní notářskou zkoušku, má potřebnou praxi a je autonomním a nezávislým poskytovatelem veřejné služby a nestranným odborníkem, který pracuje dle pověření klientů.

Notáři jsou oprávněni:

vypracovávat a vydávat notářské listiny, což jsou veřejné listiny týkající se právních transakcí a prohlášení, na nichž se zakládají práva stran,

vypracovávat a vydávat notářské zápisy o právních úkonech, které notář provedl nebo jimž byl přítomen,

vypracovávat a vydávat notářská osvědčení o skutečnostech, kterých byl notář svědkem,

přijímat listiny, peníze, cenné papíry a cennosti do úschovy za účelem jejich předání jiným osobám nebo příslušným orgánům (notářská úschova),

validovat soukromé dokumenty (ověřovat jejich pravost),

provádět úkony a přijímat rozhodnutí jakožto soudní komisař v dědickém řízení,

vést exekuční řízení na základě úřední listiny,

zastupovat klienty před soudy a jinými veřejnými orgány, pouze však v případě, že tyto záležitosti přímo souvisejí s některým z notářských dokumentů.

Skutečnost, že v dědickém řízení nemohou strany změnit příslušnost soudu, znamená, že si strany nemohou zvolit určitého notáře jako soudního komisaře.

Pokud notář zastupuje stranu před soudem nebo jiným veřejným orgánem, má práva a povinnosti advokáta.

Notář nesmí bez platného důvodu odmítnout provedení úředního úkonu a musí uchovávat v tajnosti všechny poznatky, které se při výkonu své práce dozvěděl.

Za výkon úředních úkonů ve své oblasti pravomoci má notář nárok na notářský poplatek a náhradu nákladů v souladu s vyhláškou o dočasném notářském sazebníku (*Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi*), vyhláškou o výši odměny a náhradě nákladů notáře jako soudního komisaře v dědickém řízení (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) a vyhláškou o odměnách a náhradě nákladů notářů v exekučním řízení (*Pravilnik o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku*).

Na území Chorvatské republiky se notáři povinně sdružují v Chorvatské notářské komoře.

Dohled nad prací notářů vykonává Chorvatská notářská komora a ministerstvo spravedlnosti v rámci svých příslušných oblastí pravomoci.

Dohled nad prací notáře jako soudního komisaře v dědickém řízení vykonává soud, který jej soudním komisařem jmenoval.

Chorvatská notářská komora

Koturaška 34/II

10 000 Záhřeb

tel.: +385 14556566

fax: +385 1 4551 544

e-mail: [✉ hjk@hjk.hr](mailto:hjk@hjk.hr)

[✉ http://www.hjk.hr/Uredi](http://www.hjk.hr/Uredi)

[✉ zákon o notářích \(*Zakon o javnom bilježništvu*\)](#)

[✉ zákon o notářských poplatcích \(*Zakon o javnobilježničkim pristojbama*\)](#)

Justiční akademie

Justiční akademie je nezávislá veřejná instituce, která zajišťuje počáteční vzdělávání a odbornou přípravu uchazečů pro autonomní, odpovědný a nezávislý výkon soudních povinností, odborné vzdělávání čekatelů, poradců v justičních orgánech a dalších zaměstnanců soudu a zvyšování kvalifikace soudních úředníků. V čele akademie stojí ředitel. Akademii řídí řídící rada složená z devíti členů. Lektory Justiční akademie jsou kvalifikované osoby z řad soudců a státních zástupců a jejich náměstků, vysokoškolští učitelé a v případě potřeby zástupci dalších profesí.

Akademie aktivně rozvíjí mezinárodní spolupráci a účastní se projektů Evropské unie jako příjemce nebo účastník. Tyto projekty mají posílit akademii jako instituci a zajistit profesní rozvoj jejích cílových skupin.

[✉ Zákon o Justiční akademii \(*Zakon o Pravosudnoj akademiji*\)](#)

Státní soudní rada (*Državno sudbeno vijeće*)

Státní soudní rada je samostatným a nezávislým orgánem, jenž zajišťuje autonomii a nezávislost soudní moci v Chorvatské republice. V souladu s ústavou a zákonem samostatně rozhoduje o jmenování, povyšování, přemísťování, odvolání a kárné odpovědnosti soudců a předsedů soudů, s výjimkou předsedy Nejvyššího soudu Chorvatské republiky. Státní soudní rada má jedenáct členů, tj. sedm soudců, dva vysokoškolské profesory právních věd a dva zástupce parlamentu, z nichž jeden musí být z řad opozice.

[📄 Zákon o Státní soudní radě](#) (Zakon o državnom sudbenom vijeću)

Rada státních zástupců (Državnoodvjetničko vijeće)

Rada státních zástupců je samostatným a nezávislým orgánem, jenž zajišťuje autonomii a nezávislost státních zástupců v Chorvatské republice.

Odpovídá za jmenování a odvolávání náměstků státních zástupců, krajských a městských státních zástupců, za vedení řízení a rozhodování o disciplinární odpovědnosti náměstků státních zástupců, za překládání náměstků státních zástupců, za řízení a kontrolu majetkových prohlášení státních zástupců a náměstků státních zástupců a za další záležitosti v souladu se zákonem.

Rada má jedenáct členů, tj. sedm zástupců státních žalobců, dva vysokoškolské profesory právních věd a dva poslance parlamentu, z nichž jeden musí být z řad opozice.

Členové Rady státních zástupců jsou voleni na období čtyř let a nikdo nesmí být členem rady dvakrát za sebou.

[📄 Zákon o Radě státních zástupců \(Zakon o Državnoodvjetničkom vijeću\)](#)

Ústavní soud Chorvatské republiky (Ustavni sud Republike Hrvatske)

Zřízení, struktura a soudní příslušnost Ústavního soudu jsou stanoveny Ústavou Chorvatské republiky (Ustava Republike Hrvatske) a ústavním zákonem o Ústavním soudu Chorvatské republiky (Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske).

Ústavní soud Chorvatské republiky se skládá ze třinácti soudců zvolených chorvatským parlamentem, a to dvoutřetinovou většinou hlasů z celkového počtu poslanců a postupem, který stanoví ústavní zákon, z řad významných právních odborníků, zejména soudců, státních zástupců, advokátů a vysokoškolských profesorů v oboru práva. Funkční období soudce Ústavního soudu trvá osm let a výjimečně se prodlužuje až o šest měsíců, jestliže končí dříve, než je jmenován nový soudce nebo než se nový soudce ujme své funkce. Postup přijímání přihlášek uchazečů o funkci soudce Ústavního soudu Chorvatské republiky a navrhování těchto uchazečů ke zvolení v chorvatském parlamentu provádí výbor chorvatského parlamentu příslušný v ústavních záležitostech. Ústavní soud Chorvatské republiky si volí předsedu soudu na období čtyř let.

Ústavní zákon o Ústavním soudu Chorvatské republiky stanoví podmínky a postup pro volbu soudců Ústavního soudu Chorvatské republiky a ukončení jejich funkčního období, podmínky a lhůty pro zahájení řízení o přezkumu slučitelnosti zákonů s ústavou a slučitelnosti dalších předpisů s ústavou a právním řádem, postup přijímání a právní účinky rozhodnutí soudu, ochranu lidských práv a základních svobod zaručených ústavou a další otázky důležité pro plnění úlohy a činnost Ústavního soudu.

Ústavní soud zajišťuje dodržování a uplatňování Ústavy Chorvatské republiky a svou činnost opírá o ustanovení ústavy a ústavního zákona o Ústavním soudu Chorvatské republiky.

Ústavní soud je nezávislý na všech státních orgánech a v souladu s ročním rozpočtem soudu a se zákonem autonomně rozhoduje o použití finančních prostředků, které jsou mu vyhrazeny ve státním rozpočtu, aby zajistil svou činnost. Vnitřní organizaci Ústavního soudu upravuje jednací řád Ústavního soudu Chorvatské republiky. Činnost Ústavního soudu je veřejná a soudci Ústavního soudu požívají stejné imunity jako poslanci chorvatského parlamentu.

Ústavní soud Chorvatské republiky

Trg Svetoga Marka 4

10000 Záhřeb

tel.: +385 16400250

fax: +385 14551055

e-mail: Ustavni_sud@usud.hr

<https://www.usud.hr/>

Poslední aktualizace: 11/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Itálie

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Itálii.

Právníká povolání – úvod

Hlavní právníká povolání v Itálii jsou tato: kariérní soudci (*magistrati*), mezi které patří soudci s rozhodovací pravomocí (*giudici*) a státní zástupci působící v rámci státního zastupitelství (*pubblici ministeri*), advokáti a notáři.

Soudci s rozhodovací pravomocí a státní zastupitelství

Systém, kterým soudci a státní zástupci vykonávají **justiční povinnosti**, je stanoven v ústavě.

Soudci

Spravedlnost je vykonávána jménem lidu. Soudci jsou vázáni pouze zákonem (článek 101 ústavy).

Své pravomoci vykonávají řádně zvolení soudci v souladu se soudním řádem.

Není možné ustanovit „mimořádné“ nebo „zvláštní“ soudy, pouze specializované senáty v rámci obecných soudů. Právní řád stanoví, kdy a jak se může veřejnost přímo účastnit výkonu spravedlnosti.

Soudci jsou vybíráni ve veřejném řízení. Je však přípustné jmenovat honorární soudce, kteří vykonávají stejné povinnosti jako řádní soudci.

Autonomie a nezávislost

Podle **článku 104 ústavy** jsou soudy **autonomním orgánem**, nezávislým na ostatních typech moci.

Nezávislost výkonu soudní moci zajišťuje samosprávný orgán Vrchní rada soudců a státních zástupců (*Consiglio Superiore della Magistratura*), který se zabývá jmenováním soudců a státních zástupců do funkce a dalšími záležitostmi: rozhoduje např. o přidělení, přeložení, o povýšeních a disciplinárních opatřeních (článek 105 ústavy).

Jediný rozdíl mezi soudci je dán charakterem jejich povinností.

Soudci jsou jmenováni do funkce doživotně, mohou být propuštěni nebo odvoláni pouze na základě rozhodnutí Vrchní rady soudců a státních zástupců v souladu se zákony upravujícími justiční systém a v nich stanovených zárukách nebo na základě demise dotčeného soudce.

Státní zástupci

Organizace

Ústava potvrzuje principy **nezávislosti a autonomie** také v souvislosti se státními zástupci (**článek 107**).

Článek 112 ústavy stanoví zásadu povinného zahájení trestního řízení: jakmile je příslušný státní zástupce informován o trestném činu, musí zahájit šetření a předložit jeho výsledky soudci za účelem posouzení, a to spolu s příslušnými požadavky. Povinnost zahájit trestní řízení pomáhá zajistit nezávislost státního zástupce při výkonu jeho povinností a zdůrazňuje rovnost všech lidí před zákonem.

Státní zastupitelství jsou zřízena při kasačních soudech, odvolacích soudech, obecných soudech a soudech pro mladistvé.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce se účastní všech **trestních řízení** a jedná jménem **státu**. Státní zástupci se podílejí na občanskoprávních věcech, kde to požaduje zákon (např. v určitých rodinných sporech nebo v případech, do kterých jsou zapojeny osoby bez právní způsobilosti atd.).

Zaměstnanci kanceláře a sekretariátu

Kanceláře soudů a sekretariáty státních zastupitelství zaměstnávají administrativní zaměstnance různých kategorií (vedoucí kanceláře, úředníky, soudní úředníky, účetní, náměstky atd.), kteří jsou přijímáni na základě veřejných řízení, v rámci nichž musí složit zkoušku, přičemž mají status státních úředníků, na něž se vztahuje kolektivní smlouva na úrovni státu určená pro ministerstva.

Jsou zaměstnání na ministerstvu spravedlnosti v oddělení justiční organizace, zaměstnanců a služeb

(*Dipartimento dell'organizzazione giudiziaria, del personale e dei servizi*) a plní administrativní úkoly související se správou rejstříků a spisů a pomáhají soudům a státním zastupitelstvím ve všech typech řízení.

Jejich odborné vzdělávání má na starosti Generální ředitelství pro zaměstnance a vzdělávání Ministerstva spravedlnosti (*Direzione Generale del Personale e della Formazione*).

Organizace právnických povolání: Advokáti a notáři

Advokáti

Advokát je svobodné povolání. Advokát zastupuje klienta – fyzickou osobu, podnik nebo stát – v občanském, trestním nebo správním řízení a asistuje mu. Hájí klienta na základě mandátu a za honorář.

U každého soudu je ustanovena místní advokátní komora (*Consiglio dell'ordine*) složená z advokátů zapsaných v příslušném rejstříku.

Na národní úrovni působí národní advokátní komora (*Consiglio Nazionale Forense*).

Zákon č. 247 ze dne 31. prosince 2012 uvedl v platnost nová ustanovení týkající se výkonu práva.

Notáři

Notář je **svobodné povolání**; vykonává **veřejný úřad**: jeho úkolem je osvědčovat právní akty.

Notářské povolání je upraveno zákonem č. 89 ze dne 16. února 1913 o pravidlech týkajících se notářského povolání a notářských archivů.

Národním orgánem je národní notářská komora (*Consiglio Nazionale del Notariato*).

Poslední aktualizace: 18/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Kypr

Právníká povolání – úvod

Další související povolání

Na Kypru neexistují žádná příbuzná povolání, jako je například povolání notáře. Vše, co se týká právních záležitostí, je právním materiálem a podle příslušných zákonů mohou vykonávat právní praxi pouze členové Kyperské advokátní komory (*Pankýrios Dikigorikós Sýllogos*). Právníci v důchodu mohou samozřejmě nadále pracovat jako interní právní poradci jak ve stávajících advokátních kancelářích, tak v jiných organizacích.

Jedním z povolání, o němž lze říci, že je příbuzným povoláním, je povolání právních asistentů (*dikigorikoí ypálliloí*), pro které existuje samostatná právní úprava. Osoby, které se chtějí stát právním asistentem, musí mít ukončené středoškolské vzdělání, musí pracovat nejméně šest po sobě jdoucích měsíců v advokátní kanceláři, musí být bezúhonné a musí se obrátit na tajemníka (*Protokollitís*) okresního soudu (*Eparchiakó Dikastírio*), v jehož obvodu se nachází právní kancelář, v níž uchazeč pracuje.

Státní zástupci (*Dimósiol Katígoroi*)

Organizace

Nejvyšší státní zástupce

Kromě funkce právního poradce státu stojí nejvyšší státní zástupce (*Genikós Eisangeléas*) republiky také v čele právní služby (*Nomikí Ypiresía*) a působí jako ředitel státního zastupitelství (*Ypéftynos tis Ypiresías Diacheírisis Poinikón Ypothéseon*).

V právní službě, v jejímž čele stojí nejvyšší státní zástupce, pracují právníci, z nichž někteří se specializují na trestní právo a zabývají se případy projednávanými porotními soudy (*Kakourgiodikeía*). Ve všech případech je informován nejvyšší státní zástupce, který vydává příslušné pokyny.

Kromě členů právní služby působí jako státní zástupci také příslušníci kyperské policie (*Astynomikí Dýnami Kýprou*) s právníčkým vzděláním a kvalifikací pro výkon právních služeb. Ačkoli se jedná o policisty, jsou tyto osoby podřízeny a odpovědní nejvyššímu státnímu zástupci a zároveň působí jako státní zástupci. Nejvyšší státní zástupce má ve vztahu k práci těchto osob stejné pravomoci jako ve vztahu k práci právníků právní služby.

Ve výjimečných případech je nejvyšší státní zástupce oprávněn pověřit konkrétními případy renomované praktikující právníky.

Úloha a povinnosti státních zástupců

Státní zastupitelství (*Katigoróusa Archí*) před okresními trestními soudy řídí advokáti (právníci) pracující na policejních státních zastupitelstvích, což samozřejmě nevylučuje, že v konkrétních případech může být touto činností pověřen člen právní služby. Státní zastupitelství u porotních soudů řídí právníci pracující v právní službě. Bez ohledu na to, kdo řídí státní zastupitelství, spadají všechna pod pravomoc nejvyššího státního zástupce, který může kdykoli zasáhnout a příležitostně pozastavit trestní řízení.

V čele právní služby stojí nejvyšší státní zástupce, kterému pomáhá náměstek nejvyššího státního zástupce (*Voithós Genikós Eisangeléas*), dále pak státní zástupci republiky (*Eisangeleís tis Dimokratías*), vrchní radové republiky (*Anóteroi Dikigóroi tis Dimokratías*) a radové republiky (*Dikigóroi tis Dimokratías*).

V čele trestněprávní sekce stojí jeden ze státních zástupců republiky (*Poinikó Tmíma*), který je opět podřízen nejvyššímu státnímu zástupci.

Systém slyšení je svou povahou kontradiktorní. Státní zastupitelství předkládá své důkazy a předvolání svědci jsou vyslýcháni, podrobováni křížovému výslechu a opětovnému výslechu. Poté, co státní zástupce předvolá všechny svědky, musí soud rozhodnout, zda státní zástupce prokázal, že je věc na první pohled (*prima facie*) opodstatněná. Pokud ano, je obviněný vyzván, aby se vyjádřil, a soud jej poučí, že může předvolat vlastní svědky a vypovídat pod přísahou, přičemž v takovém případě jsou svědci obviněného i obviněný vyslechnuti křížovým výslechem ze strany státního zastupitelství. V opačném případě mohou vypovídat bez přísahy z lavice obžalovaných a v takovém případě není možný křížový výslech.

Na konci slyšení soud vynese rozsudek. V případě osvobozujícího rozsudku je obviněný zproštěn viny a propuštěn na svobodu. V případě odsouzení má obhajoba možnost žádat o snížení trestu a po skončení řízení soud vynese příslušný rozsudek.

Soudci

Organizace

Struktura soudů na Kypru je velmi jednoduchá.

Nejvyšší soud (*Anótato Dikastírio*)

Nejvyšší soud byl zřízen na základě ustanovení zákona o správě soudnictví (různá ustanovení) z roku 1964 (*O perí Aponómis tis Dikaíosínis (Poikilai Diatáxeis) Nómos tou 1964*) [zákon 33/1964] poté, co odstoupili předsedové Nejvyššího soudu i Nejvyššího ústavního soudu (*Anótato Syntagmatikó Dikastírio*), čímž v podstatě došlo k rozpuštění obou zmíněných soudů, neboť zástupci turecké komunity v různých státních orgánech se nedostavili a nedali souhlas k potřebným rozhodnutím.

Členové Nejvyššího soudu jsou jmenováni prezidentem Kyperské republiky. V současné době má 13 členů, z nichž jeden je jmenován do funkce předsedy. Členy Nejvyššího soudu mohou být jmenovány osoby s bezúhonností a nejméně dvanáctiletou praxí v právnickém povolání.

Porotní soudy (*Kakourgiodikela*)

Porotní soud je nejvyšším trestním soudem prvního stupně v republice a skládá se ze tří soudců (předseda (*Próedros*), vyšší okresní soudce (*Anóteros Eparchiakós Dikastís*) a okresní soudce (*Eparchiakós Dikastís*). Členové porotního soudu jsou jmenováni Nejvyšším soudem na dvouleté funkční období z řad předsedů okresních soudů, vyšších okresních soudců a okresních soudců.

Okresní soudy (*Eparchiaká Dikastíria*)

V každém okrese Kyperské republiky existuje okresní soud s neomezenou příslušností, samozřejmě s výjimkou věcí, které spadají do pravomoci Nejvyššího soudu a níže uvedených specializovaných soudů. Soudci okresních soudů se dělí na předsedy okresních soudů, vyšší okresní soudce a okresní soudce. Jmenování, přeložení a povýšení soudců okresního soudu provádí Nejvyšší soud.

Rodinné soudy (*Oikogeneiaká Dikastíria*)

Rodinné soudy, které byly zřízeny na základě zákona o rodinných soudech (*O perí Oikogeneiakón Dikastírión Nómos*) [zákon 23/90], se skládají ze tří členů (předseda a dva přísedící soudci), z nichž všichni mají právnícké vzdělání a před svým jmenováním museli úspěšně vykonávat právníkou praxi.

Soud pro kontrolu nájemného (*Dikastírio Elénchou Enoklíaseon*)

Tento specializovaný soud se skládá ze tří členů: předsedy a dvou přísedících soudců. Předseda soudu musí být právník, který úspěšně vykonával právníkou praxi alespoň po dobu stejného počtu let, jaký je požadován pro jmenování do funkce soudce okresního soudu.

Soud pro pracovní spory (*Dikastírio Ergatikón Diaforón*)

Stejně jako soud pro kontrolu nájemného se i soud pro pracovní spory skládá ze tří členů (předseda a dva přísedící soudci). Předseda musí být právník, který vykonával praxi po dobu pěti let před svým jmenováním do funkce soudce.

Vojenský soud (*Stratitíkió Poinikó Dikastírio*)

Posledním specializovaným soudem je vojenský soud, kterému předsedá renomovaný právník, který v době jmenování splňoval kvalifikační požadavky pro jmenování do funkce soudce okresního soudu. Předseda vojenského soudu musí být vojenský důstojník s hodností nejméně plukovníka. Přísedící soudci vojenského soudu musí být vojáci z povolání, kteří slouží v armádě.

Rejstřík (*Evretírio*)

Na internetových stránkách Nejvyššího soudu je k dispozici rejstřík obsahující obecné informace o soudech na Kypru.

Úlohy a povinnosti

Nejvyšší soud (*Anótato Dikastírio*)

Nejvyšší soud působí jako odvolací soud proti rozsudkům všech nižších soudů v Kyperské republice a jako soud prvního stupně v různých věcech, například v oblasti správního práva a admirality. Vydává také příkazy *certiorari* a *mandamus* a jiné příkazy, dohlíží na hladký chod všech ostatních soudů v Kyperské republice a vykonává disciplinární kontrolu soudců.

Porotní soudy (*Kakourgiodikela*)

S výjimkou některých velmi závažných trestných činů je každý porotní soud příslušný k projednávání v prvním stupni všech trestných činů, které jsou trestné podle trestního zákoníku (*Poinikós Kódikas*) nebo jiného zákona a které byly spáchány na území republiky nebo ve výsostných oblastech a kterých se účastní kyprští občané jako pachatelé nebo oběti, nebo v jiné zemi v době, kdy byl obviněn ve službách republiky, nebo na lodi či v letadle v republice, nebo na jiných místech a za okolností, které stanoví zákon.

Okresní soudy (*Eparchiaká Dikastíria*)

Okresní soudy složené z předsedy mají pravomoc projednávat a rozhodovat v prvním stupni o všech žalobách, které spadají do jejich místní příslušnosti. Každý vyšší okresní soudce nebo okresní soudce je příslušný (s určitými výjimkami) rozhodovat o každé žalobě, v níž sporná částka nebo hodnota sporu nepřesahuje 500 000,00 EUR v případě vyššího okresního soudce a 100 000,00 EUR v případě okresního soudce.

Trestní pravomoc okresních soudů se vztahuje na všechny trestné činy spáchané v obvodu soudu, za které zákon stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující pět let nebo peněžitý trest 50 000,00 EUR a/nebo obojí a za které může soud nářít náhradu škody oběti až do výše 6 000,00 EUR.

Proti všem rozsudkům vydaným okresními soudy v trestních i občanskoprávních věcech lze podat odvolání k Nejvyššímu soudu bez omezení.

Specializované soudy

Příslušnost rodinných soudů se vztahuje na téměř všechny manželské spory. Pravomoc soudu pro kontrolu nájemného je omezena na spory týkající se budov podléhajících kontrole nájemného. Pravomoc soudu pro pracovní spory se vztahuje pouze na vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, zejména v případech údajného neoprávněného propuštění. Vojenský soud je příslušný k projednávání trestních věcí příslušníků Národní gardy (*Ethnikí Frourá*) nebo případů, kdy byly porušeny předpisy Národní gardy.

Proti všem rozsudkům vydaným výše uvedenými soudy lze podat odvolání k Nejvyššímu soudu.

Organizace právnických povolání: Právníci (*Dikigóroi*)

V Kyperské republice existuje standardní systém poskytování právních služeb a všichni, kdo se na poskytování těchto služeb podílejí, jsou označováni jako právníci bez ohledu na zemi, kde studovali, a na univerzitní titul, který získali během svého právníckého studia.

Na internetu existuje rejstřík právníků, do kterého mají právníci a soudci bezplatný přístup a do kterého má veřejnost přístup po zaplacení předplatného.

Právní databáze

Neexistují žádné oficiální internetové stránky, kde by byly rozsudky zveřejňovány. Některé vybrané rozsudky z poslední doby jsou zveřejněny na internetových stránkách [Nejvyššího soudu](#).

Existuje řada soukromých internetových stránek, které nabízejí přístup k judikatuře, a to buď za úplatu, nebo zdarma. Internetové stránky [leginetcy](#) obsahují právní předpisy, judikaturu a regulační správní akty a jsou zdarma k dispozici právníkům, soudcům a státním orgánům. Kdokoli jiný, kdo chce mít přístup na tyto internetové stránky, musí zaplatit předplatné. Internetové stránky [cylaw](#) obsahují soudní rozhodnutí a jsou zdarma k dispozici všem, kteří si je přejí navštívit.

Advokáti / právní poradci (*Nomíkoí Síymvouloí*)

Jak bylo uvedeno výše, na Kypru existuje standardní systém, podle kterého vykonávají praxi advokáti / právní poradci.

Notáři (*Symvolaiográfoi*)

Povolání notáře je na Kypru neznámé. Práci, kterou obvykle vykonává notář, vykonává právník.

Ostatní právníká povolání

S právníkům povoláním souvisejí v Kyperské republice následující povolání.

Tajemníci (*Protokollitís*)

Soudní tajemníky jmenuje Nejvyšší soud. Jedná se o soudní úředníky, kteří jsou obvykle právníci se silným právním vzděláním. Tajemníci mají zvláštní povinnosti stanovené příslušnými právními předpisy. Nejvyšší soudní tajemník je vedoucím soudního personálu a je odpovědný za jejich celkový dohled. Soudní tajemník může za tímto účelem rovněž jmenován Nejvyšším soudem.

Vykonavatelé (*Epidótes*)

Existují dva druhy vykonavatelů: vykonavatelé v soukromém sektoru, jejichž činnost se omezuje na doručování různých soudních písemností, a vykonavatelé na výplatní listině soudu, kteří se podílejí především na výkonu soudních rozhodnutí.

Právní asistenti (*Dikigorikof Ypálliloí*)

Titul právního asistenta (*dikigorikós ypállilos*) se získává po absolvování šestiměsíční praxe v právní kanceláři a po podání žádosti tajemníkovi okresního soudu, v jehož obvodu se nachází právní kancelář, v níž uchazeč pracuje.

Související odkazy

[Úřad nejvyššího státního zástupce](#)

[Nejvyšší soud](#)

Poslední aktualizace: 11/03/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [lv](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady: [fr](#)

Druhy právníků profesí - Lotyšsko

Tato část představuje přehled různých právníků povolání v Lotyšsku.

Státní zástupci

Organizace

[Státní zastupitelství Lotyšské republiky \(Prokuratūra\)](#) je jednotný, centralizovaný třístupňový orgán soudní moci. V čele úřadu je **nejvyšší státní zástupce (generálprokurors)**. Účelem státního zastupitelství je **reagovat na porušení zákona a zajistit, že případy těchto porušení budou vyřešeny** v souladu s postupem stanoveným právními předpisy. Státní zastupitelství se skládá z těchto úrovní:

Nejvyšší státní zastupitelství (Generálprokuratūra);

státní zastupitelství při krajských soudech (tiesu apgabalū prokuratūras);

okresní nebo městská státní zastupitelství (rajonu [republikas pilsētu] prokuratūras);

specializovaná státní zastupitelství (specializētās prokuratūras).

Nejvyšší státní zástupce může v nezbytných případech zřídit úřad státního zastupitelství se specializovanou působností, který má stejné postavení jako

okresní či krajská státní zastupitelství. V současnosti v Lotyšsku existuje **pět specializovaných státních zastupitelství**:

specializované zastupitelství pro organizovaný zločin a jiná odvětví;

specializované víceodvětvové státní zastupitelství;

státní zastupitelství pro silniční dopravu v Rize;

státní zastupitelství pro vyšetřování finanční a hospodářské trestné činnosti;

státní zastupitelství pro vyšetřování trestné činnosti týkající se protiprávního šíření omamných látek.

Nejvyšší státní zastupitelství může rovněž dohlížet na činnost orgánů veřejné správy, které sice nevykonávají funkce žalobců, ale v trestním řízení pomáhají provádět určité úkoly, které spadají do jejich působnosti. Tyto orgány zřizuje, reorganizuje a rozpouští nejvyšší státní zástupce. Nejvyšší státní zástupce rovněž rozhoduje o struktuře a počtu zaměstnanců těchto orgánů, podle výše zdrojů přidělených státním rozpočtem. Dosud byl zřízen pouze jeden tento orgán, kterým je [Služba pro boj proti legalizaci výnosů z trestné činnosti](#).

Úřady státního zastupitelství tvoří část systému soudnictví, čímž se rozumí, že jednájí nezávisle na zákonodárné i výkonné moci. Saeima (lotyšský parlament), vláda a prezident mohou státnímu zastupitelství nařídit, aby ověřilo skutečnosti související s porušením právních předpisů a žádat vysvětlení od Nejvyššího státního zastupitelství. Nesmějí však do činnosti dotčeného státního zastupitelství zasahovat, a to ani v případech, že vyšetřuje porušení právních předpisů zásadního státního významu.

Státní zástupci mohou podávat námitky proti právním předpisům přijímaným vládou a orgány veřejné správy, které nejsou v souladu se zákonem. Nejvyšší státní zástupce a vedoucí státní zástupci z oddělení Nejvyššího státního zastupitelství se mohou účastnit jednání vlády a vyjádřit své stanovisko k projednávaným záležitostem.

Úloha a povinnosti

Úkoly státního zastupitelství v přípravném řízení stanoví článek 2 [zákona o státním zastupitelství](#).

Státní zastupitelství:

dohlíží na operační činnost vyšetřovacích a dalších orgánů;

organizuje, řídí a provádí vyšetřování v přípravném řízení a dává vyšetřovacím orgánům pokyny ohledně vedení vyšetřování trestného činu;

zahajuje a vede trestní stíhání;

chrání práva a oprávněné zájmy jednotlivců a státu;

v zákonem stanovených případech podává soudu obžalobu nebo návrhy.

Podle čl. 36 odst. 1 [trestního řádu](#) státní zástupce v trestním řízení vykonává funkce související s dozorem nad vyšetřováním, vyšetřováním samotným, trestním stíháním, podporou stíhání vedeného státem a další funkce.

Dozorující státní -zástupce

Dozorující státní zástupce dohlíží na vyšetřování konkrétní trestní věci a může:

rušit rozhodnutí osoby vedoucí řízení nebo členů vyšetřovacího týmu;

požádat přímého nadřízeného vyšetřovatele o výměnu osoby vedoucí řízení nebo změnu složení vyšetřovacího týmu v případě, že neplní pokyny nebo došlo k procesním pochybením, což ohrozilo průběh trestního řízení;

posuzovat stížnosti na jednání či rozhodnutí osoby vedoucí řízení nebo členů vyšetřovacího týmu, přímého nadřízeného vyšetřovatele nebo osoby provádějící úkoly související s řízením;

rozhodovat o zahájení trestního řízení nebo postoupení věci jinému vyšetřovacímu orgánu;

provádět procesní úkony poté, co o tom uvědomí osobu vedoucí řízení.

Osoba vedoucí řízení

Dozorující státní zástupce (či jiný státní zástupce dle pokynů nadřízeného státního zástupce) se může stát osobou vedoucí řízení (*procesa virzītājs*). To zahrnuje převzetí vedení trestního řízení a přijetí rozhodnutí, zda zahájit trestní stíhání, či nikoli. Ve výjimečných případech může nejvyšší státní zástupce, oddělení trestního práva Nejvyššího státního zastupitelství nebo vedoucí státního zastupitelství při krajském soudu jmenovat státního zástupce do pozice osoby vedoucí řízení ve fázi vyšetřování.

V rámci pravomoci osoby vedoucí řízení je státní zástupce oprávněn:

dohodnout se s obviněným na přiznání viny;

rozhodnout o předání trestní věci soudu;

předložit věc k rozhodnutí ve zvláštním řízení;

ukončit trestní řízení, jsou-li k tomu legitimní důvody.

Osoba vedoucí řízení může přijímat veškerá procesní rozhodnutí a provádět všechny procesní úkony, nebo je postoupit členům vyšetřovacího týmu či osobě vykonávající procesní úkoly.

Nadřízený státní zástupce

Podle zákonných procesních pravidel nadřízený státní zástupce kontroluje, zda státní zástupce vykonává svěřené funkce, a rozhoduje o stížnostech a výtkách týkajících se rozhodnutí a jednání dozorujícího státního zástupce / osoby vedoucí řízení. Nadřízený státní zástupce může například rozhodnout o návrhu dozorujícího státního zástupce na výměnu přímého nadřízeného vyšetřovatele či vyšetřovacího orgánu nebo o tom, zda je odmítnutí obvinění odůvodněné a zákonné.

Nadřízený státní zástupce může:

rušit rozhodnutí vyšetřovatele, člena vyšetřovacího týmu nebo podřízeného státního zástupce;

jmenovat či nahradit dozorujícího státního zástupce nebo státního zástupce / osobu vedoucí řízení, nejsou-li dozor a stíhání plně zajištěny, či převzít odpovědnost osobně;

zřídit vyšetřovací tým, pokud je kvůli objemu práce ohroženo dokončení trestního řízení v přiměřené době;

požádat o jmenování jiného bezprostředně nadřízeného vyšetřovatele či přidělit vyšetřování trestného činu jinému vyšetřovacímu orgánu.

Na základě rozhodnutí nadřízeného státního zástupce může být státní zástupce zařazen do **vyšetřovacího týmu**; osoba vedoucí řízení může žádat, aby státní zástupce provedl jeden či více procesních úkonů.

Soudci

Organizace

Ústavní základ soudní moci představují články 82 až 86 [Ústavy Lotyšské republiky](#) (Latvijas konstitūcija), podle nichž soudní moc vykonávají pouze soudy. Soudci jsou nezávislí a podléhají pouze zákonu. Soudní moc upravuje [zákon o soudní moci](#). Soudci jsou podle lotyšských právních předpisů státními úředníky.

Orgány veřejné správy, sociální a politické organizace a další právnické i fyzické osoby jsou povinny respektovat a dodržovat nezávislost soudů a imunitu soudců. Nikdo nemá právo žádat, aby soudce popisoval či vysvětloval, jak byl konkrétní případ posouzen, ani zasahovat do výkonu spravedlnosti, bez ohledu na účel takového jednání. Soudci jsou při plnění svých povinností v souvislosti s výkonem spravedlnosti chráněni soudní imunitou. Úřad soudce je neslučitelný se členstvím v jakékoli politické straně nebo jiné politické organizaci.

Úloha a povinnosti

Práci soudců je vykonávat spravedlnost v občanských, správních a trestních věcech v souladu se zákonem.

V občanských věcech soudci projednávají a rozhodují spory související s ochranou práv (v oblasti práva občanského, pracovního, rodinného atd.) a oprávněnými zájmy fyzických a právnických osob.

V trestních věcech soudci projednávají obžaloby osob a rozhodují o tom, zda jsou odůvodněné. Soudci mohou nevinné osoby zprostit obvinění, nebo osoby shledat vinnými z trestného činu a uložit jim trest.

Ve správních věcech soudci vykonávají soudní dohled nad zákonností jednání výkonné moci (správní akty vydané orgány nebo konkrétní kroky, které učinily) a rozhodují spory vzešlé z veškerých vztahů, které se řídí veřejným právem. Soudci také vymezují osobám soukromého práva ty práva a povinnosti, které jim plynou z práva veřejného. Ve věcech správních deliktů soudci projednávají a rozhodují případy související se spácháním těchto deliktů.

Profesní povinnosti soudců zahrnují veškeré povinnosti soudců a soudů podle procesních předpisů.

Právní databáze

Soudnictví má vlastní portál, [Portál lotyšských vnitrostátních soudů](#), který je v současnosti dostupný pouze v lotyštině. Portál uvádí podrobnosti o lotyšském systému soudnictví, seznam lotyšských soudů a soudců, soudní statistiky a stručný popis postupů uplatňovaných v různých soudních řízeních, přičemž upozorňuje na jejich hlavní rysy a rozdíly, a dále informace o tom, jak podat návrh k soudnímu orgánu.

[Portál elektronických služeb lotyšských soudů](#) má za účel poskytovat přístup k anonymizovaným soudním rozhodnutím, judikatuře, rozpisu soudních jednání a dalším informacím. Po zadání čísla věci nebo předvolání k soudu v sekci „Tiesvedības gaita“ [stav řízení] jsou k dispozici informace o přesném stavu řízení ve věci a o tom, který soud věc projednává a v jakém stupni, rozpis nadcházejících jednání, přijatá rozhodnutí, podané námitky a výsledek soudního řízení.

Zprávy o činnosti soudů jsou zveřejňovány také na internetových stránkách [správy soudů](#).

Informace o aktuálních **politických otázkách týkajících se systému soudnictví** jsou zveřejňovány také na internetových stránkách [lotyšského ministerstva spravedlnosti](#). Tento portál je dostupný také v angličtině.

Elektronické informace o Nejvyšším soudu a jeho činnosti jsou k dispozici na internetových stránkách [Nejvyššího soudu](#). Tento portál je dostupný také v angličtině.

Advokáti

Organizace

Advokáti jsou nezávislí příslušníci právnického povolání, kteří poskytují právní pomoc, hájí jednotlivce a zastupují jejich oprávněné zájmy u soudu a v přípravném řízení, poskytují právní poradenství, vyhotovují právní dokumenty a provádějí další právnické úkony.

Advokáti jsou součástí systému soudnictví a podílí se na případech u všech soudů nebo orgánů vedoucích přípravné řízení v Lotyšské republice poté, co si je strany sporu, obžalovaní a jiné zúčastněné strany (klienti) zvolí a uhradí zálohu za jejich služby, jakož i v případech stanovených zákonem, kdy jednájí jménem předsedy soudu, předsedy orgánu vedoucího přípravné řízení či Lotyšské rady advokátů. Advokáti rovněž poskytují další typy právní pomoci, podle postupů stanovených právními předpisy <http://www.likumi.lv/doc.php?id=59283>.

V Lotyšsku mohou činnost advokátů vykonávat:

lotyšští státní příslušníci;

státní příslušníci členských států Evropské unie, kteří mají kvalifikaci k výkonu povolání advokáta v kterémkoli členském státě Evropské unie (advokáti členských států EU);

zahraniční advokáti (mimo advokáty z členských států EU), kteří v Lotyšsku mohou působit v souladu s mezinárodními dohodami o právní pomoci, které jsou pro Lotyšsko závazné.

Všichni advokáti jsou nezávislí členové tohoto právního povolání, kteří se sdružují v Lotyšské advokátní komoře (*Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģija*), což je nezávislá vnitrostátní profesní organizace advokátů. Lotyšskou advokátní komoru tvoří **valné shromáždění advokátů, Lotyšská rada advokátů, kontrolní komise a disciplinární komise**.

Právní databáze

Informace o činnosti **Lotyšské advokátní komory a Lotyšské rady advokátů**, o zákonech a nařízeních, advokátech a soudech, u nichž vykonávají svou činnost (včetně kontaktů), spolu s podrobnostmi o dalších záležitostech týkajících se **tohoto právního povolání v Lotyšsku**, lze nalézt na internetových stránkách [Lotyšské rady advokátů](#).

Notáři

Organizace

Činnost notářů je pod dohledem soudních orgánů svěřena notářům, v souladu s postupem stanoveným v [zákone o notářích](#). Notáři jsou součástí systému soudnictví, jsou přiděleni ke krajským soudům a vykonávají povinnosti určené právními předpisy. Při plnění svých povinností jsou notáři v postavení rovnocenném se státními úředníky. Při výkonu svého povolání notáři požívají finanční nezávislosti, přičemž jejich odměny pevně stanoví [vláda](#).

Notáři jsou podle [zákona o notářích](#) pověřeni:

vyhotovovat notářské listiny;

vyhotovovat notářská ověření;

přijímat do úschovy peníze, cenné papíry a listiny;

přijímat do úschovy věci, které jsou předmětem závazku;

vést dědické řízení;

sepisovat návrhy na rozdělení majetku v případech stanovených zákonem;

vést rozvodové řízení (pod podmínkou, že oba manželé písemně souhlasili a ve věci nedošlo ke sporu);

provádět další činnosti stanovené právními předpisy.

Notáři jsou podle [zákona o notářích](#) rovněž oprávněni:

dohlížet na úpravu práv a zajištění práv v rejstřících nemovitostí, dále na zápis práv, zajištění práv a další náležitosti ve státním katastru nemovitostí a v rejstřících vedených registrem podniků;

obdržet od veřejných, komunálních a soukromých institucí a od úředních i soukromých osob povolení, potvrzení a další dokumenty potřebné pro sjednání či potvrzení pravosti listin, které mají být vyhotoveny a ověřeny notářem;

sepisovat návrhy úkonů, smluv a jiných listin souvisejících s činností notáře a vyhotovovat kopie a překlady;

poskytovat další právní pomoc;

vést mediaci v pozici certifikovaného mediátora v souladu s ustanovením a postupy uvedenými v [zákone o mediaci](#).

V Lotyšsku jsou všichni notáři sdruženi v Lotyšské notářské komoře (*Latvijas Zvērinātu notāru kolēģija*), což je nezávislá vnitrostátní organizace notářů. [Lotyšská rada notářů](#) (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*) je orgán, který notáře zastupuje a provádí nad nimi dohled a představuje správní a výkonný orgán Lotyšské notářské komory. Její úkoly stanoví [článek 230 zákona o notářích](#).

[Lotyšská rada notářů](#) (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*) je orgán, který notáře zastupuje a provádí nad nimi dohled a představuje správní a výkonný orgán Lotyšské notářské komory. Její úkoly stanoví [článek 230 zákona o notářích](#).

Právní databáze

Informace o činnosti a počtu notářů, místu jejich kanceláří a dalších záležitostech týkajících se lotyšské soustavy notářů lze nalézt na oficiálních internetových stránkách [lotyšských notářů](#).

Exekutoři

Organizace

Exekutoři (*Zvērināti tiesu izpildītāji*) jsou součástí systému soudnictví. Jsou přiděleni ke krajským soudům, vykonávají rozhodnutí soudních a dalších orgánů a provádějí další činnosti stanovené zákonem.

Exekutoři jsou nezávislí příslušníci právního povolání, při plnění jejich povinností se však jejich postavení považuje za rovnocenné státním úředníkům. Při výkonu svých povinností jsou exekutoři nezávislí a podléhají pouze zákonu. Výzvy a příkazy vydané exekutory při výkonu jejich profesních povinností jsou závazné pro všechny dotčené osoby na území státu.

Exekutoři své povinnosti vykonávají v rámci místní příslušnosti krajského soudu, k němuž jsou přiděleni. Počet exekutorů, místo a obvod jejich příslušnosti a hranice této příslušnosti stanoví vláda.

Exekutoři při plnění svých povinností postupují podle [občanského soudního řádu](#) a dalších právních předpisů a dodržují metodiku schválenou Lotyšskou radou exekutorů (což je orgán, který v Lotyšsku exekutory zastupuje a provádí nad nimi dohled) a závěry plynoucí judikatury.

Právní databáze

Informace o umístění úřadů exekutorů, podrobnosti o právních předpisech upravujících povolání exekutorů a o činnosti Lotyšské rady exekutorů lze nalézt na [internetových stránkách Lotyšské rady exekutorů](#). Portál je v současnosti dostupný pouze v lotyštině.

Organizace poskytující právní služby pro bono

Seznam organizací tohoto typu není v Lotyšsku k dispozici.

Odkazy

[Státní zastupitelství](#)

[Služba pro boj proti legalizaci výnosů z trestné činnosti](#)

[Portál lotyšských vnitrostátních soudů](#)

[Správa soudů](#)

[Lotyšská rada advokátů](#)

[Lotyšští notáři](#)

[Internetové stránky Lotyšské rady exekutorů](#)

[Internetové stránky Ministerstva spravedlnosti Lotyšské republiky](#)

Poslední aktualizace: 27/05/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Litva

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Litvě.

Právníká povolání – úvod

Mezi právníká povolání v Litvě patří:

- státní zástupci (prokurorai)
- soudci (teisėjai)
- advokáti (advokatai)
- notáři (notarai)
- exekutoři (antstoliai)

Státní zástupci

Organizace

V Litvě existuje 56 územních státních zastupitelstev:

- 51 krajských
- 5 okresních

 Nejvyšší státní zastupitelství (Generalinė prokuratūra) odpovídá za územní státní zastupitelství (teritorinės prokuratūros). Nejvyššího státního zástupce jmenuje na dobu sedmi let **prezident Litevské republiky** (Lietuvos Respublikos Prezidentas) se souhlasem parlamentu (Seimas).

Nejvyšší státní zástupce je odpovědný parlamentu a prezidentovi. Státní zástupci se dělí na:

- nejvyššího státního zástupce (generalinis prokuroras)
- vedoucí územní (okresní nebo krajské) státní zástupce (vyriausieji (apylinkių arba apygardų) prokurorai)
- ostatní státní zástupce

Mezi Ministerstvem spravedlnosti a státním zastupitelstvím neexistuje žádný vztah podřízenosti, obecné pravomoci ani žádný jiný zvláštní vztah.

Úloha a povinnosti

Mezi funkce státních zástupců patří:

- organizovat a řídit vyšetřování v rámci přípravného řízení
- podávat obžalobu jménem státu v trestních věcech
- chránit veřejný zájem
- zajišťovat spravedlnost

pomáhat soudní moci při výkonu spravedlnosti

Státní zástupci se účastní všech trestních věcí a občanskoprávních nebo správních věcí, v pořadí uvedeném v žalobě.

Soudci

Organizace

V Litvě se nerozlišují různé druhy soudců; všichni jsou **soudci z povolání** (profesionalūs teisėjai).

Obecné zásady soudní moci jsou stanoveny v Ústavě a v parlamentním zákonu, který upravuje soudy. Soudy jsou nezávislé s následujícími samosprávnými orgány:

- valná hromada soudců (Visuotinis teisėjų susirinkimas)
- Soudní rada (Teisėjų taryba)
- Čestný soudní dvůr (Teisėjų garbės teismas)
- Soudům v jejich činnosti pomáhá **Národní soudní správa** (Nacionalinė teismų administracija).

Organizace právnických povolání: právníci

Obhájci/advokáti

V Litvě existují advokáti (advokatai) a advokátní koncipienti (advokatų padėjėjai). Advokátní koncipienti mohou zastupovat své klienty v občanskoprávních řízeních a obhajovat je v trestních řízeních – se souhlasem dohlížejícího advokáta, pokud to dovoluje zákon.

Advokáti a advokátní koncipienti se nedělí do skupin podle zaměření. Advokáti si mohou sami zvolit obor práva, na který se chtějí specializovat (specializace advokáta).

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce **Litevské advokátní komory** (Lietuvos advokatūra).

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup na internetovou stránku Litevské advokátní komory je zdarma.

Právní zástupci / právní poradci

V Litvě neexistují právní zástupci nebo právní poradci.

Notáři

Organizace

V Litvě existuje pouze jediné zařazení notářů (notarai). Počet notářů, jejich sídlo a jejich územní jejich působnosti stanoví **ministr spravedlnosti** (Teisingumo ministerija). Notáře jmenuje a odvolává ministr.

Notáři spadají pod **Notářskou komoru** (Notarų rūmai). Každý rok Notářská komora předkládá Ministerstvu spravedlnosti podrobnou **výroční zprávu** o své činnosti spolu s výhledem a pokyny pro činnost notářů v nadcházejícím roce.

Regulační akty, kterými jsou notáři řízeni, schvaluje ministr spravedlnosti s přihlédnutím ke stanovisku prezidia Notářské komory (Notarų rūmų prezidiumas).

Pokud se ministr spravedlnosti domnívá, že usnesení nebo rozhodnutí Notářské komory je v rozporu se zákony Litevské republiky, může podat opravný prostředek ke Krajskému soudu ve městě Vilnius (Vilniaus apygardos teismas) pro zrušení těchto usnesení nebo rozhodnutí.

Více informací lze najít na internetové stránce **Litevské notářské komory**.

Úloha a povinnosti

Mezi hlavní povinnosti **Notářské komory** patří:

koordinace činností notářů

péče o profesní **rozvoj** notářů

ochrana a zastupování zájmů notářů v orgánech státní správy

návrhy **regulačních aktů** v otázkách týkajících se notářské profese a jejich předkládání Ministerstvu spravedlnosti

jednotnost notářské praxe

dohled nad tím, jak notáři plní své funkce a splňují požadavky profesní etiky

zajištění **uchovávání** a používání listin sepsaných při výkonu notářské profese

zajištění notářské **odborné přípravy**

provádění dalších úkolů stanovených ve **stanovách Notářské komory** (Notarų rūmų statutas).

Další právníká povolání

Exekutoři

V Litvě existuje pouze jediné zařazení exekutorů (antstoliai).

Více informací o exekutorech lze najít na [internetové stránce exekutorské profese](#) a na internetové stránce [Exekutorské komory](#) (Antstolių rūmai).

Poslední aktualizace: 07/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Lucembursko

V tomto oddíle najdete přehled jednotlivých právnických povolání.

Právníká povolání – úvod

Tento oddíl obsahuje informace o povoláních v oblasti soudnictví (popis, podmínky přístupu k povolání apod.).

Přehled systému soudní moci

V Lucembursku jsou soudy rozděleny do dvou kategorií na **obecné soudy a správní soudy**. Výběr kategorie soudu, který bude věc projednávat, vychází z povahy sporu.

Obecné soudy (*l'ordre judiciaire*) sestávají ze tří smírčích soudců (*Justices de Paix*), dvou obvodních soudů (*Tribunaux d'arrondissement*), odvolacího soudu (*Cour d'Appel*) a kasačního soudu (*Cour de Cassation*). Tyto soudy jsou zejména příslušné pro rozhodování sporů ve věcech občanskoprávních, obchodních, trestních a pracovních. Do této kategorie patří soudci (*magistrats du siège*) i státní zástupci (*magistrature debout*).

Správní soudnictví zahrnuje jeden správní soud prvního stupně (*Tribunal administratif*) a jeden správní soudní dvůr (*Cour administrative*). Tyto soudy řeší spory ve správních a daňových věcech (*impôts directs*).

Ústavní soud (*Cour constitutionnelle*) se skládá ze soudců obecných soudů a správních soudů. Zajišťuje soulad zákonů s ústavou, která je nejvyšší právní normou v zemi.

Soudci

Existují dva způsoby, jak se stát soudcem:

Přijímání na základě výběrového řízení

Budoucí soudci, tj. soudní čekatelé (*attachés de justice*), jsou přijímáni na základě výběrového řízení. Pro zařazení do výběrového řízení je nutné splňovat tyto podmínky:

mít lucemburskou státní příslušnost;

požívat občanských a politických práv a předložit požadované záruky bezúhonnosti;

být držitelem lucemburského diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu nebo zahraničního diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu a uznaného ministrem odpovědným za vysokoškolské vzdělávání podle novelizovaného zákona ze dne 18. června 1969 o vysokém školství a uznávání vysokoškolských zahraničních dokladů a titulů;

mít odpovídající znalosti lucemburštiny, francouzštiny a němčiny;

absolvovat soudní nebo notářskou praxi v délce nejméně dvanácti měsíců;

splňovat požadované podmínky fyzické a duševní způsobilosti, které se prověřují v rámci lékařského a psychologického vyšetření.

Výběrové řízení pro přijímání soudců pořádá komise pro přijímání a odbornou přípravu soudních čekatelů složená výhradně ze soudců (dále jen „komise“).

Toto výběrové řízení sestává ze tří písemných zkoušek, které se týkají občanského práva hmotného i procesního, trestního práva hmotného i procesního, jakož i správního práva a správněprávních sporů. Tyto zkoušky spočívají především ve vypracování návrhu rozhodnutí nebo rozsudku. Úspěšní uchazeči musí ve výběrovém řízení získat nejméně tři pětiny bodů z celkového počtu bodů ve všech třech zkouškách a nejméně polovinu maximálního počtu bodů v každé zkoušce. Pořadí uchazečů sestaví komise podle jejich konečného hodnocení. Uchazeči jsou přijímáni na základě pořadí.

Přijímání na základě dokumentace

Jedná se o alternativní způsob přijímání pracovníků, který se uplatňuje pouze v případě, že v rámci výběrového řízení není dosažen počet soudních čekatelů stanovený každoročně ministrem spravedlnosti.

Pro podání žádosti musí uchazeč:

splňovat některé podmínky účasti ve výběrovém řízení, konkrétně výše uvedené body 1 až 4 a 6;

být držitelem osvědčení o ukončení právní praxe;

vykonávat povolání advokáta po dobu celkem nejméně pěti let.

Komise pozve uchazeče k osobnímu pohovoru. Osobního pohovoru se účastní odborník v oblasti psychologie, který vydá v případě každého uchazeče

odůvodněné stanovisko. Kritériem pro výběr uchazečů jsou výsledky závěrečných zkoušek v rámci doplňkových kurzů v oboru lucemburského práva a

zkoušky při ukončení právní praxe, odborná praxe, případné doplňkové kvalifikace, jakož i případná publikační činnost. Výběr uchazečů provádí komise.

Ústava zaručuje nezávislost rozhodujících soudců na politické moci. Soudci jsou neodvolatelní. Soudci mohou být zbaveni své funkce nebo jim její výkon

může být pozastaven pouze soudním rozhodnutím. Do jiného úřadu mohou být převedeni pouze tehdy, pokud dostali nové jmenování a vyjádřili s ním svůj

souhlas. V případě zdravotní nezpůsobilosti nebo jednání neslučitelného s funkcí soudce však mohou být suspendováni, odvoláni nebo převedeni do jiného

úřadu za podmínek stanovených zákonem.

Úřad soudce není slučitelný s funkcí člena vlády, poslance, starosty, člena městské nebo obecní rady, s jakýmkoli placeným zaměstnáním ve veřejném nebo soukromém sektoru, s povoláním notáře, soudního exekutora, vojáka z povolání nebo duchovního ani s povoláním advokáta. Soudci jsou nestranní a podléhají služebnímu tajemství. Jejich plat je stanoven ze zákona.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudce](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Advokáti

Povolání advokáta (*avocat*) upravuje **novelizovaný zákon ze dne 10. srpna 1991** o povolání advokáta.

Povolání advokáta je **svobodné povolání a samostatně výdělečná činnost**. Povolání advokáta lze vykonávat samostatně. Advokáti se rovněž mohou sdružit v advokátní kancelář s právní subjektivitou. Pouze advokáti jsou oprávněni poskytovat pomoc účastníkům sporu a zastupovat je, podávat za ně žaloby a vystupovat za ně před kterýmkoli soudem, přebírat jejich doklady a listiny, které budou předkládat soudu, vystavovat a podepisovat listiny nezbytné pro řádný průběh řízení a připravovat případy pro vydání soudního rozhodnutí.

Pouze advokáti mohou poskytovat **právní poradenství** pravidelně a za odměnu nebo vyhotovovat soukromoprávní listiny pro další osoby. Advokáti také zastupují své klienty nebo jsou jim nápomocni před mezinárodními soudy, jako je Soudní dvůr Evropské unie nebo Evropský soud pro lidská práva. Advokáti jsou povinni zachovávat mlčenlivost, přičemž tato povinnost je kogentní povahy a její porušení je trestně postihováno.

Pro výkon povolání advokáta v Lucembursku je **nutný zápis na seznam některé z advokátních komor ustavených v Lucemburském velkovévodství**. To platí i pro evropského advokáta, který si přeje vykonávat své povolání v Lucembursku pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Rejstřík **advokátních komor** (*ordre des avocats*) zahrnuje **šest seznamů**:

1. advokáti soudního dvora (*avocats à la Cour*)
2. advokáti
3. emeritní advokáti (*avocats honoraires*)
4. advokáti Evropské unie vykonávající praxi na základě titulu z domovského státu
5. advokátní kanceláře s postavením advokáta soudního dvora
6. jiné advokátní kanceláře.

K tomu, aby mohl být advokát zapsán na seznam advokátní komory v Lucembursku, musí splňovat **následující podmínky**:

předložit nezbytnou záruku bezúhonnosti,

doložit splnění podmínek pro uznání právní praxe nebo úspěšné složení zkoušky způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, jenž pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které odpovídají odbornému vzdělání v rozsahu alespoň tří let; nebo doložit splnění podmínek pro zápis na seznam advokátů vykonávajících své povolání v Lucemburském velkovévodství pod původním profesním označením udělovaným v domovském státě podle novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se do lucemburského právního řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace; prokázat dobrou znalost jazyka, ve kterém jsou psány právní předpisy, jakož i jazyků používaných správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu,

být lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,

mít dobrou znalost jazyka právních předpisů a jazyků používaných správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, aniž je tím dotčen čl. 31-1 novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991. Požadovaná úroveň jazykových znalostí v případě lucemburštiny a němčiny je B2 Společného evropského referenčního rámce u porozumění mluvenému projevu a B1 u ústního projevu a pouze v případě němčiny B2 u porozumění psanému textu. V případě francouzštiny se vyžaduje úroveň B2 téhož rámce u porozumění, jakož i psaného a ústního projevu.

Aniž je dotčen předchozí odstavec, musí evropští advokáti uvedení v článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace, při svém přijetí na seznam 1 advokátní komory prokázat pouze dobrou znalost jazyka právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu za předpokladu, že se omezí na ty odborné činnosti, které nevyžadují zvládnutí dalších jazyků ve smyslu uvedeného zákona. Požadovaná úroveň jazykových znalostí je stanovena v předchozím odstavci.

Další objasnění týkající se jazykových požadavků:

Advokáti zapsaní samostatně musejí prokázat dobrou znalost jazyka právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, jakož i veškerých dalších jazyků požadovaných k vykonávání jejich odborných činností, aniž je dotčeno výše uvedené.

Advokáti zapsaní na seznamu 2 musejí kromě toho mít dobrou znalost jazyků používaných správními a soudními orgány Lucemburského velkovévodství, které jsou nezbytné pro plnění povinností vyplývajících z jejich právní praxe.

Advokát, který převezme případ, musí mít nezbytnou odbornou a jazykovou způsobilost, jinak může být podroben disciplinárním opatřením.

Rada advokátské komory (*Conseil de l'ordre*) po přijetí stanoviska ministra spravedlnosti může na základě důkazu o vzájemnosti ze strany **státu, který není členským státem Evropské unie**, jehož státní příslušnost má uchazeč, udělit výjimku z podmínky státní příslušnosti. Stejně tak tomu je v případě uchazečů, kteří mají postavení politického uprchlíka a kteří mají v Lucemburském velkovévodství právo na azyl.

Pouze advokáti zapsaní na seznamu 1 jsou oprávněni používat označení **advokát soudního dvora** (*avocat de la Cour*). **Za účelem zápisu na seznam 1 musí:** buď jako advokáti zapsaní na seznam advokátů 2 vykonat dvouletou právní praxi a úspěšně složit závěrečnou zkoušku, nebo úspěšně složit zkoušku způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, který pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které jsou vydávány pro odborné vzdělávání v rozsahu alespoň tří let,

nebo jako evropští advokáti oprávnění k výkonu povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě doložit, že své povolání v Lucembursku skutečně a pravidelně vykonávali po dobu při nejmenším tří let a podle lucemburského práva, včetně práva Evropské unie, nebo se na ně musí vztahovat ustanovení čl. 9 odst. 2 novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se v lucemburském právním řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

Pouze advokáti soudního dvora jsou oprávněni vykonávat činnost, pro kterou zákony a předpisy vyžadují právní zastoupení, tedy zastupovat účastníky před Ústavním soudem, správními soudy, Nejvyšším soudem a před obvodními soudy rozhodujícími v občanskoprávních věcech, podávat za ně žaloby, přebírat od účastníků doklady a listiny, které budou předkládat soudu, zajišťovat řádné podepsání listin a připravovat případ pro soudní řízení.

Advokáti, kteří jsou zapsaní na seznamu advokátů 2, jakož i evropští advokáti oprávnění vykonávat své povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě zapsaní na **seznamu advokátů 4** mohou takovouto činnost vykonávat pouze tehdy, pokud je jim nápomocen advokát soudního dvora, který je zapsán na seznamu advokátů 1. Jelikož neexistují žádná omezení týkající se zastoupení stran řízení před soudy, u nichž se nestanoví závazné požadavky na právní zastoupení, mohou advokáti ze seznamů 2 nebo 4 zastupovat strany řízení před těmito soudy bez pomoci advokáta soudního dvora.

Přístup ke vzdělání advokáta upravuje velkovévodské nařízení ze dne 10. června 2009, které stanoví organizační pravidla pro právní praxi a upravuje přístup k povolání notáře; předepsána je praxe v oboru, která se skládá z doplňkového studia lucemburského práva, po němž následuje odborná praxe.

Po získání osvědčení o doplňkovém vzdělání v lucemburském právu mohou být čekatelé zapsaní na seznam 2 jedné z advokátních komor v Lucembursku.

Cílem právní praxe je naučit se výkonu povolání advokáta. Vysokoškolské studium umožňuje čekateli získat podrobné znalosti práva a doplňkové studium lucemburského práva (CCDL) doplňuje tyto znalosti o specifické rysy lucemburského práva. Během právní praxe se klade důraz především na naučení se výkonu povolání advokáta, a to jak praxí pod záštitou vedoucího, tak navštěvováním kurzů navržených zvláště pro naučení se výkonu povolání. Odborná praxe trvá při nejmenším dva roky a završuje ji závěrečná zkouška. Po úspěšném složení této zkoušky se žadatel stane advokátem soudního dvora a je zapsán na seznam 1.

Na základě předložení odůvodněné a podložené žádosti může čekateli řídicí výbor vydat oprávnění vykonat právní praxi v délce nejméně tři a nejvýše šesti měsíců v advokátní kanceláři působící v jiném členském státě Evropské unie. Tato náležitě schválená praxe je započítána do celkové doby přípravné právní praxe.

Advokáti jsou členy advokátní komory (*ordre des avocats*), která je seskupením nezávislým na veřejných orgánech a justici. Existuje **Advokátní komora v Lucemburku** a **Advokátní komora v Diekirchu**. Obě komory mají právní subjektivitu. Advokátní komora se skládá z následujících orgánů: sněmu, rady komory, předsedy komory, jakož i kárné a správní rady působící pro všechny příslušníky tohoto povolání.

Více informací najdete na [stránce o povolání advokáta](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Notáři

Podle článku 13 novelizovaného zákona ze dne 9. prosince 1976 o organizaci povolání notáře (*notaire*) je **počet notářů určen velkovévodským nařízením**. V současné době působí v celé zemi **36 notářů**.

Notáři jsou veřejné osoby, které jsou oprávněny vyhotovovat všechny listiny nebo smlouvy, kterým účastníci musejí nebo chtějí propůjčit účinky, které jsou spojeny s akty veřejné správy, účelem osvědčení dne jejich vystavení či uzavření, za účelem jejich úschovy nebo vyhotovení jejich stejnopisů a opisů.

Notáři nesmějí sami o sobě, ale ani prostřednictvím dalších osob, ať už přímo či nepřímo: vykonávat obchodní činnost; být jednatelem, komanditistou, výkonnými řediteli nebo likvidátory obchodní společnosti nebo průmyslového či obchodního podniku; působit ve správních nebo dozorčích radách společností, podniků nebo agentur, jejichž předmětem činnosti je nákup, prodej, parcelování půdy nebo výstavba budov, nebo v nich mít jakékoli zájmy; mít s těmito společnostmi, podniky nebo agenturami úzké vztahy, které by mohly bránit účastníkům ve svobodné volbě notáře; běžně provádět bankovní, diskontní nebo makléřské transakce nebo spekulace na burze, s výjimkou diskontních transakcí prováděných v souvislosti s výkonem jejich povinností; přebírat do úschovy finanční prostředky, s výjimkou prostředků obdržených v rámci výkonu svých povinností nebo při vyřizování pozůstalosti; vykonávat své služby ve věcech, na nichž mají osobní zájem; používat zástupné osoby pro úkony, které nemohou provést sami; mít pro jakékoli účely ve svých službách obchodní zprostředkovatele nebo realitní makléře.

Notářské listiny jsou veřejnými listinami podle ustanovení občanského zákoníku; jsou vykonatelné za předpokladu, že obsahují doložku vykonatelnosti. Pro vyhotovení listin jsou notáři povinni použít francouzského nebo německého jazyka podle požadavku klienta.

Notáři vykonávají své funkce na celém území státu. Výkonem svých povinností se podílejí na výkonu veřejné moci.

Notářská komora (*Chambre des Notaires*) se skládá ze sedmi členů, které z řad všech notářů v zemi zvolil sněm notářů.

Kromě pravomocí svěřených Notářské komoře na základě zákonů a předpisů má komora zejména následující **povinnosti**:

zachovávat kázeň mezi notáři a vykonávat kázeňské pravomoci prostřednictvím kárné rady, předcházet sporům mezi notáři nebo je urovnávat, a pokud urovnání sporu nelze dosáhnout, sdělit své stanovisko ohledně sporu,

urovnávat spory mezi notáři a třetími osobami,

vydávat stanovisko v případě problémů s odměnou, výplatou, mzdou, honorářem, náklady a výlohami, které nesou notáři, jakož i ke všem sporům, které byly v této věci předloženy občanskoprávními soudům,

zakládat zápisy z jednání, kontrolovat účetnictví notářů,

zastupovat notáře Lucemburska při hájení práv a zájmů příslušníků tohoto povolání.

Kárná rada se skládá z předsedy obvodního soudu v Lucemburku nebo soudce, který jej ve funkci předsedy zastupuje, a ze čtyř členů Notářské komory, kteří jsou jmenováni v závislosti na počtu odpracovaných let.

Kárná rada vykonává kázeňskou pravomoc nad všemi notáři v těchto otázkách: porušení právních a správních předpisů týkajících se výkonu povolání; pochybení a nedbalost při výkonu povolání; činy v rozporu s profesní důstojností, se ctí a bezúhonností; to vše aniž by tím byla dotčena možnost řízení před soudem, zahájeného v důsledku takového jednání. Rozhodnutí kárné rady může opravným prostředkem napadnout jak notář, který byl pokárán, tak nejvyšší státní zástupce. Opravný prostředek je předán občanskoprávnímu senátu Nejvyššího soudu, který rozhoduje s konečnou platností

Úřad notáře může zastávat ten, kdo:

je lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,

požívá všech občanských a politických práv,

dovršil věk 25 let a získal podle lucemburských právních předpisů diplom notáře čekatele (současná úprava) nebo [osvědčení o ukončení praxe](#)

požadované pro přístup k povolání notáře (dřívější úprava),

má dobrou znalost jazyka právních předpisů a jazyků používaných správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu.

Více informací naleznete na stránce [o povolání notáře](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Další právnícká povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutor (*huissiers de justice*) je veřejný činitel, který má jako jediný oprávnění:

doručovat listiny, obědly a rozsudky a zajišťovat doručování podle zákonů a předpisů za předpokladu, že způsob doručení nebyl zákonem upraven, provádět výkon soudních rozhodnutí, jakož i listin, které jsou přímo vykonatelné.

Soudní exekutor může provádět:

vymáhání všech druhů pohledávek mimosoudní nebo soudní cestou. Tato pravomoc zahrnuje právo podepisovat jménem navrhovatelů návrhy na vydání platebního rozkazu nebo příkazu k obstavení pravidelně poskytovaných dávek,

ocenění a veřejný prodej nabytku, vybavení domácnosti a zabavených předmětů v souladu s příslušnými zákony a předpisy.

Může být ustanoven soudem, aby vypracoval:

zprávy o zjištění faktických skutečností, neobsahující stanovisko o následcích, které z nich mohou *de facto* nebo *de iure* vyplýnout,

zprávy téhož druhu na žádost soukromých osob, přičemž v obou případech jsou tyto zprávy právoplatné, dokud není prokázán opak.

Sazebník služeb soudních exekutorů stanoví velkovévodské nařízení.

Komora soudních exekutorů (*Chambre des huissiers de justice*) zastupuje toto povolání na celostátní úrovni. Spravuje ji tříčlenná rada: předseda, tajemník a pokladník. Předseda komoru zastupuje v soudních i mimosoudních záležitostech.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudního exekutora](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Soudní tajemníci

Vedoucí soudní tajemník (*greffier en chef*) vykonává funkci vedoucího soudní kanceláře a soudních zaměstnanců. Správní úkoly vedoucího soudního tajemníka zahrnují zejména vydávání kopií advokátům a soukromým osobám (např. potvrzení o rozvodu pro přepis v zahraničí), vydávání kopií procesních písemností, příjem vlastnoručně psaných závětí nebo prohlášení o dědickém odkazu, přísahy soudních tajemníků, příprava valných shromáždění, statistiky, jakož i dozor nad archivy. Soudní tajemník také přijímá podání námitek na podjatost soudce.

Úkolem **soudního tajemníka** je pomáhat soudci při všech příslušných jednáních a záznamech, tedy při slyšeních, účasti stran, vyšetřování, návštěvách na místě, pitvách, inventarizaci úpadku, vypracování rozsudků a výslechu osob v opatrovnictví. Soudce nemůže jednat bez svého soudního tajemníka.

Úkoly soudního tajemníka jsou stanoveny v článku 78 a násl. novelizovaného zákona ze dne 7. března 1980 o organizaci soudů.

Přístup k povolání upravuje novelizovaný zákon ze dne 16. dubna 1979, kterým se stanoví [obecný služební řád státních úředníků](#).

Související internetové odkazy

[Ministerstvo spravedlnosti](#)

Poslední aktualizace: 20/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Maďarsko

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Maďarsku.

Právníká povolání – Úvod

Státní zástupci

Soudci

Právníci

Notáři

Další právníká povolání

Právníká povolání – Úvod

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Maďarsku, tj. informace o státních zástupcích, soudcích, obhájcích/advokátech, právních zástupcích, notářích a exekutorech.

Příslušníci právnických povolání (advokáti, notáři a exekutoři) jednají v Maďarsku nezávisle, ale jsou organizováni v systému profesních samosprávných komor. Členství v komoře je nutnou podmínkou pro výkon těchto činností a komory mají pravomoc vykonávat profesní dohled nad svými členy, jenž má za cíl zajistit, že členové stavu poskytují profesní služby na odpovídající úrovni.

Státní zástupci (ügyész)

Organizace

Maďarská ústavní pravidla stanoví, že **státní zastupitelství** (ügyészség) vykonává práva stanovená zákonem v souvislosti s vyšetřováním, vede trestní stíhání před soudem a odpovídá za ověřování zákonnosti trestních opatření.

Státní zastupitelství pomáhá zajistit, aby všichni dodržovali zákony, a při porušení zákona se zasazuje za dodržení zákonnosti v případech a způsobem stanoveným zákonem.

Státní zastupitelství (ügyészség) je centralizovaná organizace řízená nejvyšším státním zástupcem (legfőbb ügyész), který je odpovědný parlamentu. Státní zástupci jsou jmenováni a odvoláváni nejvyšším státním zástupcem.

Státní zástupci jsou nejdříve jmenováni na tři roky a poté na dobu neurčitou.

Právní úprava týkající se státního zastupitelství je stanovena zákonem.

Úloha a povinnosti

Úkoly, povinnosti a právní postavení státních zástupců jsou upraveny zákonem. Státní zastupitelství je jednotný orgán a všichni státní zástupci mají stejné právní postavení.

Státní zastupitelství (ügyészség):

v případech vymezených zákonem provádí vyšetřování v rámci trestního řízení,

ověřuje, zda vyšetřování probíhá v souladu s příslušnými právními předpisy,

vykonává další pravomoci v souvislosti s vyšetřováním,

připravuje a podává obžalobu a vede trestní stíhání v trestním řízení, vykonává práva na opravný prostředek vymezená zákonem,

ověřuje, zda výkon trestů probíhá v souladu s příslušnými právními předpisy,

účastní se jiných občanskoprávních, pracovněprávních, správních a obchodních řízení: státní zástupce se účastní řízení upravených občanským soudním řádem (polgári perrendtartás), není-li držitel práv schopen svá práva z jakéhokoli důvodu hájit,

v rámci celkového přezkumu zákonnosti (általános törvényességi felügyelet) zajišťuje, aby byly dodržovány právní předpisy,

v rámci celkového přezkumu zákonnosti (általános törvényességi felügyelet) zajišťuje, aby byly dodržovány právní předpisy,

inicijuje nezbytná opatření na ochranu dítěte ve vztahu k trestným činům spáchaným proti nezletilým,

plní úkoly vyplývající z mezinárodních povinností, zejména právní pomoc,

plní úkoly ve vztahu k síti Eurojust – přispívá k zajištění toho, aby všechny subjekty ve společnosti, veškeré vládní orgány a všichni občané dodržovali

zákony, a v případě porušení zákona se zasazuje za dodržení zákonnosti.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Státního zastupitelství Maďarské republiky](#) (Magyar Köztársaság Ügyészsége).

Soudci

Organizace

Ústava stanoví, že soudci jsou nezávislí. Rozhodují na základě zákonů a v souladu se svým přesvědčením a při vynášení rozsudků je nelze ovlivňovat ani řídit.

Právo **jmenovat soudce má prezident Maďarska** (köztársasági elnök).

Jmenování soudcem je možné po splnění některých kritérií:

být maďarským občanem,

mít čistý trestní rejstřík,

mít volební právo,

mít vysokoškolské právníké vzdělání,

složit advokátní zkoušku,

zavázat se poskytnout prohlášení o finanční situaci stanovené zákonem a mít alespoň roční praxi jako soudní úředník (bírószági titkár) nebo úředník okresního zastupitelství (ügyészségi titkár) nebo jako soudce ústavního soudu, vojenský soudce, státní zástupce, notář, advokát nebo právní zástupce nebo na některé pozici v ústřední správní kanceláři (központi közigazgatási szerv), pro kterou je zapotřebí advokátní zkoušky.

Přisedící

Podle ústavních pravidel se **soudního řízení** mohou účastnit také **laičtí soudci / přisedící** (nem hivatásos bíró/ülnök).

Kandidáti musí mít čistý trestní rejstřík, volební právo, maďarské občanství a být starší 30 let. Vojenští přisedící (katonai ülnök) pak musí kromě těchto požadavků sloužit v maďarských profesionálních ozbrojených silách (Magyar Honvédség) nebo donucovacích orgánech.

Přisedící jsou voleni **na období čtyř let**.

V **trestním řízení** v situacích, kdy lze daný trestný čin trestat odnětím svobody na osm a více let, se místní soudy skládají z **jednoho soudce z povolání** (hivatásos bíró) a **dvou přisedících soudců z povolání**. Župní soud (megyei bírószék) konající jako soud prvního stupně může vést své řízení v senátu (tanács), který se skládá z **jednoho soudce z povolání** a **dvou přisedících laických soudců**.

V **občanskoprávním řízení** může ve věcech vymezených zákonem zasedat senát, který se skládá z **jednoho soudce z povolání** a **dvou přisedících soudců**.

Soudní úředníci, soudní asistenti

Jako soudní úředníci (čekatelé) nebo soudní asistenti jsou u soudu zaměstnáváni absolventi právnických fakult, aby získali znalosti a zkušenosti pro **budoucí povolání soudce**. Jako soudci mohou konat pouze v řízeních a za podmínek vymezených zákonem.

Informační přehledy o soudních zaměstnancích lze nalézt v těchto odkazech:

úředníci (407 Kb) [en](#)

soudní úředníci (286 KB) [hu](#)

soudní asistenti (286 KB) [hu](#)

fyzicky pracující zaměstnanci (280 Kb) [hu](#)

Právníci

Obhájci/advokáti (ügyvéd/ügyvéd)

Při výkonu svého povolání pomáhají **advokáti** (ügyvéd) svým klientům uplatňovat jejich práva a plnit jejich povinnosti. Advokáti (ügyvéd) mohou poskytovat **právní zastoupení** ve všech věcech a **před všemi orgány**. Ve své profesní práci jsou advokáti nezávislí, což znamená, že nesmějí být ovlivňováni ani na sebe brát takové závazky, které by tuto nezávislost ohrozily.

Činnosti podléhající odměně, které mohou vykonávat pouze advokáti:

zastupování a obhajoba v trestních věcech,

právní poradenství,

příprava a sepisování právních dokumentů,

nakládání s penězi a cennostmi uloženými v úschově v souvislosti s výše uvedenými činnostmi.

Z důvodu požadavků současného hospodářského života mohou advokáti rovněž poskytovat takové služby, jako je **daňové poradenství**, **služby realitní kanceláře** a mimosoudní **mediace** (peren kívüli közvetítés), i když tyto služby nepatří výhradně mezi činnosti advokátů.

Činnost advokáta může vykonávat každá osoba, která byla přijata do advokátní komory (kamara) a složila advokátní přísahu (ügyvédi eskü).

Pro přijetí do advokátní komory musí daná osoba mít:

občanství členského státu Evropského hospodářského prostoru (Európai Gazdasági Térség),

čistý trestní rejstřík,

vysokoškolský diplom a maďarskou odbornou právní zkoušku (jogi szakvizsga),

pojištění odpovědnosti a vhodný kancelářský prostor.

Advokáti z členských států Evropské unie mohou provozovat činnost advokáta v Maďarsku ve třech základních formách: jakožto **poskyvatelé služeb ad hoc**, **na pravidelném základě** a **jakožto členové advokátní komory**. Poskyvatelé služeb *ad hoc* jsou povinni oznámit své služby u advokátní komory (ügyvédi kamara) příslušné podle místa výkonu služby, zatímco ti, kteří chtějí poskytovat pravidelné právní služby, se musí v příslušné advokátní komoře zaregistrovat.

Právníci Evropské unie (európai közösségi ügyvéd) zapsaní do rejstříku mohou žádat o přijetí do advokátní komory, pokud splní zákonem předepsané požadavky [např. uplynulo zákonem předepsané období praxe, prokáží svou zběhlost v maďarském právu (stejně jako v právu Evropské unie), mají dostatečné znalosti maďarského jazyka nutné pro svou činnost atd.].

Právník Evropské unie, který byl přijat do advokátní komory, má právo používat profesní titul advokáta (ügyvédi cím) a podléhá stejným pravidlům jako advokáti maďarští.

Advokáti mají **povinnost zachovávat mlčenlivost** o veškerých skutečnostech a údajích, které jsou jim poskytnuty při výkonu jejich profesní činnosti.

Obecně platí, že **odměna advokátů** je věcí **dohody** mezi advokáty a jejich klienty. Honorář advokátů je regulován pouze tehdy, pokud vystupují jako veřejní obhájci (kirendelt védő) při soudním řízení.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Maďarské advokátní komory](#) (Magyar Ügyvédi Kamara).

Právní zástupci (jogtanácsos)

Základním úkolem právních zástupců je usnadnit fungování organizace, v níž jsou zaměstnaní. Právní zástupci **vykonávají právní zastoupení v organizaci, která je zaměstnává**, poskytují právní poradenství a informace, připravují žádosti, smlouvy a jiné dokumenty a účastní se organizování právní práce.

Obecně platí, že právní zástupci – na rozdíl od advokátů – plní své povinnosti (které nejsou tak rozsáhlé jako povinnosti advokátů) **jako zaměstnanci**.

Odměna právních zástupců vychází z pracovněprávních předpisů.

Každá osoba, která je zapsána v **rejstříku vedeném župním soudem** – v Budapešti je to Městský soud v Budapešti (Fővárosi Bírószék) – se může stát právním zástupcem. Žadatelé musí:

mít občanství v jednom z členských států účastnících se Dohody o Evropském hospodářském prostoru (az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás),

mít čistý trestní rejstřík,

mít vysokoškolský diplom,

mít maďarskou odbornou právní zkoušku a

být zapsáni v rejstříku.

V některých případech může **ministr spravedlnosti** (az igazságügyért felelős miniszter) **udělit výjimku z podmínky týkající se občanství**.

Notáři (közjegyző)

Veřejný notář (közjegyző), který jedná v rámci pravomocí vymezených zákonem, provádí úřední výkon spravedlnosti jako součást státního soudního systému.

Cílem jejich činnosti je zabránit právním sporům. Tuto činnost mohou vykonávat pouze v případě, že jsou přijati do **notářské komory** (Közjegyzői Kamara).

Podle zákona notáře **jmenuje ministr spravedlnosti**, aby pracoval v **určeném sídle a na dobu neurčitou**.

Notáři jsou povinni uzavřít pojištění odpovědnosti a udržovat je po dobu výkonu své profesní činnosti.

Do **výhradní oblasti činnosti** notářů patří sepsování listin o právních úkonech, právních prohlášení a skutečností ve formě veřejných listin (közokirat). Jedním z tradičních úkolů notářů je vést pozůstalostní a jiná nesporná řízení. Dalším důležitým úkolem notářů je vést záznamy o movitých zástavách a přijímat peníze, cenné věci a cenné papíry do úschovy na základě pověření zainteresovaných stran a za účelem jejich vydání oprávněným stranám.

Za svou činnost v průměru podle doby trvání, požadavku na provedení právního posouzení a odpovědnosti prováděnou ve své kanceláři mají notáři nárok na **honorář ve výši stanovené zákonem**. Ve výjimečných případech (např. v obtížných případech vyžadujících vyšší úroveň odbornosti) se honorář může lišit od obvyklé částky. Pokud lze stanovit hodnotu, kterou představuje předmět úkonu notáře, stanoví se honorář notáře na základě této hodnoty. Pokud hodnotu, kterou představuje předmět úkonu notáře, stanovit nelze, stanoví se honorář notáře na základě času, který notář své profesní činnosti věnoval. Cena za ověřování kopií dokumentů notářem je daná.

Jelikož základní podmínkou pro výkon funkce soudce, státního zástupce, soudního úředníka, exekutora a notáře je **maďarské občanství**, nemohou být do těchto úřadů v Maďarsku jmenováni cizinci.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Maďarské národní notářské komory](#) (Magyar Országos Közjegyzői Kamara).

Další právníká povolání

Exekutoři

Exekutoři (nezávislí soudní exekutoři (önálló bírósági végrehajtók) a soudní vykonavatelé regionálních soudů (törvényszéki végrehajtók)) provádějí opatření k výkonu rozhodnutí.

Obecně platí, že **pohledávky zahrnuté do soudních rozhodnutí** vydaných v občanskoprávních věcech vykonávají nezávislí exekutoři. Ministr spravedlnosti **jmenuje nezávislé exekutory k určitému místnímu soudu (helyi bíróság) v rámci určité oblasti působnosti**.

Nezávislí exekutoři **nejsou státními zaměstnanci**. Jejich příjmy pocházejí z plateb klientů ve formě odměny za jejich práci.

Jejich oblast činnosti je následující:

výkon je založen na potvrzení o vykonatelnosti (végrehajtási lap) vydaném soudem,

výkon je založen na písemnosti vydané soudem, která obsahuje doložku o vykonatelnosti (végrehajtási záradék),

výkon je založen na soudním příkazu nebo omezení pro výkon rozhodnutí nebo příkazu k převodu (végrehajtást elrendelő, letiltő, átutalási végzés) a dále na soudním rozhodnutí o přímém soudním oznámení (közvetlen bírósági felhívás).

Soudní vykonavatelé **regionálních soudů** působí u regionálních soudů a u Regionálního soudu hlavního města Budapešti (Fővárosi Törvényszék). Soudní vykonavatele regionálních soudů jmenuje předseda regionálního soudu, a to na dobu neurčitou a ke konkrétnímu regionálnímu soudu. Výběrové řízení na úřad soudního vykonavatele regionálního soudu vyhlašuje předseda regionálního soudu. Soudní vykonavatel regionálního soudu je úředníkem v zaměstnaneckém poměru u regionálního soudu, jemuž přísluší odměna na základě jeho pracovního vztahu.

Soudní vykonavatelé regionálních soudů vykonávají „soudní nároky“ (případy, kdy je oprávněným vlastníkem stát); soudním nárokem jsou náklady občanskoprávních nebo trestněprávních řízení, které dopředu uhradil stát. Mezi další úkoly soudních vykonavatelů regionálních soudů patří vymáhání platby nákladů trestněprávního řízení, zabavování majetku a výkon dalších trestů peněžního charakteru. Výživné na dítě, které zálohově zaplatil soud, představuje rovněž soudní nárok a jeho vymáhání spadá do pravomoci soudních vykonavatelů regionálních soudů. Soudní vykonavatelé regionálních soudů provádějí výkon také v případech, kdy je oprávněným vlastníkem nároku soud, Národní soudní rada, Úřad Národní soudní rady, ministerstvo spravedlnosti, ústav právní expertízy nebo stát.

Místní působnost pravomoci exekutora se shoduje s místní působností pravomoci soudu.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Maďarské komory soudních vykonavatelů](#) (Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara).

Organizace, které poskytují veřejně prospěšné právní služby

Právní kliniky působí na vysokých školách a v několika nevládních maďarských a mezinárodních organizacích působících v této oblasti.

Související odkazy

[Domovská stránka Maďarské národní notářské komory](#) (A Magyar Országos Közjegyzői Kamara honlapja)

[Domovská stránka Maďarské komory soudních vykonavatelů](#) (A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara honlapja)

[Domovská stránka Státního zastupitelství Maďarské republiky](#) (A Magyar Köztársaság Ügyészségének honlapja)

[Domovská stránka Maďarské advokátní komory](#) (A Magyar Ügyvédi Kamara honlapja)

Poslední aktualizace: 15/02/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Malta

Na této stránce naleznete přehled právnických povolání na Maltě.

Právníká povolání – úvod

Právníkými povoláními na Maltě jsou advokát, notář a právní zástupce.

Advokáti mají právo vystupovat před všemi soudy.

Notáři jsou považováni za státní úředníky a sepisují a zveřejňují veřejné listiny.

Právní zástupci mají právo vystupovat před soudy nižších stupňů: v praxi většinu jejich práce tvoří sledování právních úkonů, a to jak těch, které se týkají soudních případů, tak těch, které se týkají jiných nároků uplatňovaných u soudu.

Právníká povolání jsou na Maltě organizována jednotně a státní zástupci jsou jmenováni z řad praktikujících advokátů.

Státní zástupci

Organizace

Nejvyššímu státnímu zástupci jsou svěřeny ústavní funkce podle článku 91 ústavy a nejvyšší státní zastupitelství je ustaveno jako orgán státní správy na základě nařízení o nejvyšším státním zastupitelství, kapitoly 90 sbírky zákonů Malty a jako obhájce zájmů republiky.

Podle maltské ústavy má nejvyšší státní zástupce jistotu výkonu funkce a vydává nezávislá rozhodnutí ve věcech, které se týkají trestních řízení, a dále vykonává funkce, které mu ukládá trestní zákoník v souvislosti s trestními stíháními.

Nejvyššímu státnímu zástupci asistuje zástupce nejvyššího státního zástupce a další právníci.

Úloha a povinnosti

Nejvyšší státní zástupce je **hlavním státním zástupcem** před trestními soudy. V souladu se zákonem o stíhání trestných činů (přechodná ustanovení) z roku 2020 (Právní sdělení 378 z roku 2020), které vstoupilo v platnost dne 1. října 2020, byla nejvyššímu státnímu zástupci svěřena pravomoc rozhodnout, zda má být zahájeno trestní stíhání u Smírčího soudu jako vyšetřovacího soudu pro kategorii závažných trestných činů, mezi které patří:

teroristické činy, financování terorismu a vedlejší trestné činy podle části II hlavy IX podhlavy IV A první knihy trestního zákoníku;

protiprávní vymáhání, vydírání, úplatkářství, podplácení a korupce, obchodování s vlivem a účetní trestné činy podle části II hlavy III podhlavy IV první knihy trestního zákoníku;

trestné činy praní peněz podle článku 3 zákona o předcházení praní peněz, s výjimkou případů, kdy jsou tyto trestné činy stíhány společně s trestnými činy uvedenými v nařízení o nebezpečných drogách nebo nařízení o lékařských a příbuzných povoláních;

případy podvodu a zpronevěry, kdy způsobená finanční škoda činí nejméně padesát tisíc eur (50 000 EUR);

pokus o spáchání výše uvedených trestných činů, spolčení nebo spolupachatelství u těchto trestných činů.

Při výkonu pravomocí spočívajících v zahájení, vedení a zastavování trestních řízení tak, jak mu je ukládají zákony opravňující k výkonu těchto pravomocí, nepodléhá nejvyšší státní zástupce řízení ani kontrole ze strany žádné jiné osoby nebo orgánu, s výjimkou případů, kdy to daný zákon stanoví:

soudní přezkum rozhodnutí o zastavení trestního stíhání nebo jiného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti nebo nepřiměřenosti; nebo

soudní přezkum na základě zákonem stanovených kritérií rozhodnutí nejvyššího státního zástupce o tom, že trestní stíhání má být vedeno u nadřízeného trestního soudu, pokud je uložený trest přísnější než trest, který by byl uložen, kdyby byl stejný trestný čin projednáván před nižším trestním soudem.

Státní advokát

Organizace

Úřad státního advokáta byl zřízen dne 18. prosince 2019 jako samostatný právní subjekt a vykonává některé funkce a povinnosti, které dříve spadaly do působnosti Nejvyššího státního zastupitelství. V souladu s článkem 91A ústavy má státní advokát ústavní funkce. Úřad státního advokáta je zřízen jako orgán veřejné správy v souladu se zákonem o státním advokátovi, kapitola 603 sbírky zákonů Malty.

V souladu s maltskou ústavou má státní advokát jistotu výkonu funkce stejně jako nejvyšší státní zástupce a při výkonu svých funkcí musí jednat podle vlastního uvážení a nesmí podléhat řízení ani kontrole ze strany jiné osoby nebo orgánu.

Státnímu advokátovi asistuje zástupce státního advokáta a další právníci.

Úloha a povinnosti

Státní advokát je hlavním právním poradcem vlády a právníci Úřadu státního advokáta zastupují vládu u občanskoprávních a ústavních soudů.

Úřad státního advokáta **zastupuje Republiku Malta** u mezinárodních soudů, včetně Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva, a jeho úředníci zastupují vládu na mezinárodních jednáních o právní a justiční spolupráci.

Úřad kromě toho pomáhá při **přípravě návrhů právních předpisů** a při jejich projednávání parlamentem.

Soudci

Organizace

Soudce a smírčí soudce jmenuje prezident republiky na doporučení Výboru pro jmenování soudců zřízeného na základě článku 96A ústavy. Předsedu Nejvyššího soudu jmenuje prezident republiky na základě usnesení Sněmovny reprezentantů, které musí schválit nejméně dvě třetiny poslanců.

Všichni soudci a smírčí soudci jsou nezávislí na výkoné moci a mají jistotu výkonu funkce. Pro jmenování smírčím soudcem musí mít dotyčný nejméně sedmiletou advokátní praxi na Maltě a pro jmenování soudcem musí mít dvanáctiletou advokátní praxi na Maltě. Disciplinární opatření týkající se soudců, která nemohou vést k odvolání z funkce soudce, jsou výsadou Komise pro správu soudní moci. Proti rozhodnutím týkajícím se výše uvedeného lze podat opravný prostředek k Ústavnímu soudu. Při výkonu svých funkcí má Komise veškeré pravomoci soudů v občanskoprávních věcech. Pokud Komise zjistí, že vyšetřované jednání může vést k odvolání soudce, měla by postupovat tak, že doporučí prezidentu republiky, aby soudce odvolal z funkce na základě prokázání protiprávního chování nebo prokázání nezpůsobilosti pro výkon funkce. Proti tomuto doporučení může soudce podat opravný prostředek k Ústavnímu soudu.

Organizace právnických povolání: Právníci

Obhájci/advokáti

Úloha a povinnosti

Advokáti jsou odborníci, kteří jsou oprávněni poskytovat **právní poradenství a konzultace** a **zastupovat** své klienty u soudů, tribunálů nebo jiných právních fór. Osoby, které chtějí vykonávat povolání advokáta na Maltě, musí získat oprávnění vydávané prezidentem republiky s úřední pečeti Malty. Následně musí před zahájením činnosti složit při veřejném zasedání před Odvolacím soudem přísahu věrnosti a advokátskou přísahu.

Organizace

Maltská advokátní komora zastupuje advokáty uznané maltskou advokátní asociací. Je to dobrovolná nepolitická nevládní organizace financovaná z členských příspěvků a prostředků získaných z činností, které komora organizuje, a je právně uznávaná jako poradní a participační orgán advokátů ve věcech, které souvisejí s organizací a správou soudní moci.

Na Maltě existuje pouze jeden typ právníků a **termíny „právník“ a „advokát“ jsou vzájemně zaměnitelné**. Toto povolání podléhá regulaci ze strany **Komise pro správu soudní moci**, která je složena z maltského prezidenta, nejvyššího soudce, dvou smírčích soudců, předsedy advokátní komory a dalších dvou členů právnických povolání. Všechny stížnosti na advokáty vyřizuje výbor složený z pěti advokátů, který následně vydá Komisi pro správu soudní moci doporučení k disciplinárním opatřením, jež mají být přijata. Tři z pěti členů výboru jmenuje advokátní komora, čímž komora získává účinnou pravomoc řídit toto povolání.

Advokátní komora spravuje informativní internetové stránky věnované tomuto povolání, které rovněž obsahují **adresář**. Adresář je rozdělen do dvou částí: část přístupná široké veřejnosti obsahuje podrobné informace o všech advokátech, kteří jsou členy advokátní komory, zatímco část s přístupem omezeným pouze pro členy obsahuje podrobné informace o všech advokátech, kteří jsou advokátní kmoře známí.

Ve snaze podpořit kulturu průběžného právního vzdělávání všech právníků uspořádala komora v průběhu posledních let řadu akademických konferencí a seminářů a rovněž i sérii přednášek pořádaných každý měsíc.

Právní databáze

Státní internetové stránky lawyersregister.gov.mt uvádí oficiální seznam advokátů s uvedením jména a dalších údajů o oprávněných advokátech, kteří dali souhlas se zveřejněním svých profesních údajů v tomto rejstříku. Rejstřík je přístupný veřejnosti.

Notáři

Úloha a povinnosti

Notáři jsou veřejní činitelé oprávnění osvědčovat právní úkony osob a závěti a tyto akty ověřovat. V důsledku této povinnosti jsou také odpovědní za úschovu těchto dokumentů a mohou vydávat kopie těchto dokumentů. Kapitola 55 sbírky zákonů Malty (zákon o notářském povolání a notářských archívech) vymezuje další pravomoci a funkce notáře.

Před zahájením výkonu tohoto povolání skládají notáři před Odvolacím soudem přísahu věrnosti a notářskou přísahu.

Dohled nad všemi notáři, notářskými archívy a veřejným rejstříkem provádí zvláštní soud, který se nazývá **Soud pro přezkum notářských úkonů (Court of Revision of Notarial Acts)**. Tento soud se skládá ze členů, které z řad soudců a smírčích soudců v důchodu a z řad advokátů a notářů jmenuje ministr odpovědný za notářské záležitosti.

Tento soud, pokud to pokládá za účelné, může bez předběžného oznámení navštívit a zkontrolovat archívy, veřejný rejstřík nebo úřad jakéhokoli notáře.

V lednu každého roku se v **maltském vládním úředním věstníku** zveřejňují údaje o všech notářích, kteří vykonávají svou činnost na Maltě.

Organizace

Notářská rada je obecným orgánem dohlížejícím na povolání notáře a má za povinnost ze své iniciativy nebo na základě stížnosti vyšetřovat veškeré chování notářů, které je pokládáno za neslučitelné s dobrými způsoby notářského povolání. Rada se může rovněž zabývat jakýmkoli obviněním z nedbalosti nebo zneužití postavení, které bylo vzneseno proti kterémukoli notáři při výkonu jeho povolání v souvislosti s odbornými záležitostmi, není-li pravomoc tak činit propůjčena jinému úřadu, jak vyplývá z článků 85 a 94 kapitoly 55 maltského zákona o notářském povolání a notářských archívech nebo jiného právního předpisu.

Právní databáze

 [Oficiální internetové stránky Notářské rady](#) (Malty) obsahují informace o **Notářské radě**, obecné informace užitečné pro veřejnost i pro notáře a adresář údajů o notářích, kteří vykonávají své povolání na Maltě. Databáze je přístupná široké veřejnosti a je bezplatná.

Ostatní právníková povolání

Právní zástupci

Osoby, které chtějí vykonávat povolání právního zástupce (legal procurator) na Maltě, musí získat oprávnění vydávané prezidentem republiky s úřední pečeti Malty. Následně musí před zahájením činnosti složit při veřejném zasedání před Odvolacím soudem přísahu věrnosti a advokátskou přísahu.

Základní povinností právního zástupce je asistovat právníkovi, jehož prostřednictvím se právní zástupce dostává do vztahu k soudním řízením. Právní zástupci jsou tudíž zapojeni do podávání písemností kancelářím soudů jménem klientů a obecně vykonávají další služby v souvislosti s přípravou právníků na soudní pře.

Právní zástupci mají právo vystupovat u smírčích soudů a zvláštních tribunálů a orgánů a mohou rovněž poskytovat právní poradenství.

Komise pro správu soudní moci je subjektem odpovědným za řízení tohoto povolání na Maltě.

Agentura soudních služeb

 Agentura soudních služeb odpovídá za správu maltských soudů. Agentura je odpovědná za rejstříky a úředníky, kteří je spravují, podávání a doručování soudních aktů, výkon exekučních titulů, jako jsou rozsudky a soudní příkazy, prostřednictvím soudních zřízeneců a dalších úředníků, prodej v dražbě, hlavní líčení s porotou a další trestní soudní řízení.

Zástupce vedoucího kanceláře soudu (489 Kb)

Asistent soudce (382 Kb)

Úředník soudní kanceláře (390 Kb)

Související odkazy

 [Maltská advokátní komora](#)

 [Oficiální internetové stránky Notářské rady \(Malta\)](#)

Poslední aktualizace: 16/05/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Druhy právnických profesí - Nizozemsko

Na této stránce naleznete přehled právnických profesí v Nizozemsku.

Státní zástupci

Organizace

Státní zastupitelství (*Openbaar Ministerie*, OM) je celostátní organizace s pobočkami ve všech regionech. Vedle něj existuje ještě jedno státní zastupitelství, které je zaměřeno na boj proti (mezinárodnímu) organizovanému zločinu, a další specializované státní zastupitelství, které bojuje proti trestné činnosti v oblasti životního prostředí a hospodářství a proti podvodům.

V deseti okresních státních zastupitelstvích řeší státní zástupci s podporou správních a právních odborníků několik set věcí ročně. Věci, v nichž došlo k odvolání, se postupují jednomu ze čtyř státních zastupitelství na úrovni oblastních rezortů odvolacích soudů. Zde se představitel státního zastupitelství nazývá generální advokát (*advocaat-generaal*). Státní zastupitelství řídí hlavní státní zástupci a hlavní generální advokáti. Celostátní řízení státního zastupitelství má na starosti Kolegium generálních prokurátorů (*College van procureurs-generaal*) sídlící v Haagu. Politickou odpovědnost za státní zastupitelství nese ministr spravedlnosti. Společně s kolegiem určuje priority v oblasti odhalování a stíhání trestné činnosti.

Úloha a povinnosti

Státní zastupitelství má na starosti osoby podezřelé ze spáchání trestného činu. Státní zastupitelství je v Nizozemsku jediným subjektem, který může podat obžalobu na podezřelého k soudu. Jeho úkolem je zajistit, aby trestné činy byly odhaleny a stíhány.

Spolupracuje přitom s policií a dalšími útvary pro odhalování trestné činnosti. Vyšetřování vede státní zástupce. Státní zastupitelství také dohlíží na řádný výkon rozsudků, tedy na to, aby peněžité tresty byly uhrazeny, tresty odnětí svobody vykonány a veřejně prospěšné práce řádně provedeny. Stejně jako soudy je i státní zastupitelství součástí soudní moci. Není tedy ministerstvem, jak se může zdát z jeho nizozemského názvu *Openbaar Ministerie*, což doslova znamená „veřejné ministerstvo“.

Soudci

Organizace

Ten, kdo se chce stát soudcem, musí mít za sebou několik let odborné praxe. Bližší informace o požadavcích naleznete [zde](#). Tuto odbornou praxi lze získat formou interní odborné přípravy v rámci soudní moci nebo jinde v rámci právního systému. Soudní moc nabízí tuto potřebnou odbornou přípravu. Soudce jmenuje panovník na návrh ministra spravedlnosti a bezpečnosti. Soudcem se mohou stát pouze nizozemští státní příslušníci. Uchazeči musí mít diplom v oboru práva z některé z nizozemských univerzit.

Návrh na jmenování do funkce soudce musí být podpořen doporučením národní výběrové komise složené z členů různých soudů, státního zastupitelství a osob aktivně činných ve společnosti.

Soudce je jmenován k výkonu soudní moci u určitého soudu. K tomuto jmenování může dojít pouze tehdy, pokud předmětný soud nominuje kandidáta na funkci soudce. Díky těmto podmínkám je systém jmenování maximálně objektivní.

Soudce je státním úředníkem se zvláštním postavením. Po jmenování nemůže soudce přijmout žádné jiné jmenování na jiné místo. Soudci mohou ve funkci zůstat až do doby dosažení věku 70 let. Před dosažením tohoto věku je může z funkce proti jejich vůli odvolat pouze Nejvyšší soud Nizozemska (*Hoge Raad der Nederlanden*), a to na návrh jeho generálního prokurátora (*procureur-generaal*).

Úloha a povinnosti

Úlohou soudce je vydávat nestranná rozhodnutí v právních sporech, včetně případů, jejichž účastníkem je stát. Nestrannost ve vztahu ke státu zajišťuje zvláštní systém výběru a jmenování. Tím se právní postavení soudců liší od jiných státních úředníků.

Nizozemská ústava stanoví, že spory rozhodují soudci, a obsahuje ustanovení upravující právní postavení osob vykonávajících soudní moc.

Vedení platnou a účinnou právní úpravou mohou soudci projednávat věci dle vlastního uvážení. Do značné míry také určují praktický postup řízení (například délku trvání některých fází řízení).

Chování soudců upravuje několik zákonných ustanovení, jejichž účelem je zajistit nestranný výkon soudní moci. Pokud má některá ze stran řízení pochybnosti o nestrannosti soudce, nabízejí jí právní předpisy možnost podat proti soudci projednávajícímu daný případ námitku. Může se také stát, že některá ze stran soudního řízení je s prací soudce nespokojená. Zde je pak nutno rozlišit mezi rozhodnutím soudu a chováním soudce.

Pokud se důvod nespokojenosti vztahuje k soudnímu rozhodnutí, má stěžovatel obvykle možnost podat proti rozhodnutí odvolání.

Stížnosti na chování soudce se pak podávají v kanceláři příslušného soudu, kde daný soudce působí. Každý soud má svá pravidla pro případ stížností, která stanoví postup pro jejich vyřizování.

Soudci musí získat odborné znalosti a zkušenosti alespoň ze dvou právních oblastí. Zpravidla proto projednávají jeden případ z jedné právní oblasti a další případ z jiné oblasti. Smyslem tohoto pravidla je zabránit tomu, aby se soudci příliš dlouho a příliš intenzivně zabývali jen jednou právní oblastí.

Soudci působí v okresních soudů (*rechtbanken*). Tyto soudy sestávají ze čtyř úseků: občanskoprávního úseku, trestněprávního úseku, úseku správního práva a obvodního (*kanton*) úseku. Soudci, kteří pracují v posledně jmenovaného úseku, se nazývají obvodní soudci (*kantonrechters*); ostatním se říká soudce (*rechter*). Soudci odvolacích soudů (*gerechtshoven*) a Nejvyššího soudu (*Hoge Raad*) se nazývají radní (*raadsheren*).

Složení soudů při projednávání případů je následující:

Obvodní soudci jednájí jako samosoudci.

Soudci okresních soudů obvykle jednájí jako samosoudci, ale některé věci je třeba projednávat v trojčlenném senátu.

Radní odvolacích soudů projednávají věci v trojčlenných senátech, ledaže povaha věci umožňuje projednání samosoudcem. Pravidla pro skladbu senátů stanoví zákon o organizaci soudnictví (*Wet op de rechterlijke organisatie*).

Nejvyšší soud jedná vždy v senátu složeném z pěti soudců.

Orgánem odpovědným za regulaci soudních profesí je Rada pro soudnictví (*Raad voor de rechtspraak*).

Právní databáze

Více informací naleznete na veřejně přístupných internetových stránkách [nizozemského soudnictví](#).

Organizace právnických profesí

Advokáti

Profesní organizací sdružující všechny advokáty v Nizozemsku je veřejnoprávní profesní organizace [Nizozemská advokátní komora](#) (*Nederlandse Orde van Advocaten*). Hlavní, zákonem stanovenou činností komory je dohlížet na kvalitu právních služeb poskytovaných advokáty. Kvalitu zaručuje mimo jiné:

ucelený vzdělávací program pro advokátní praxi,

vydávání stavovských předpisů a jiných pravidel závazných pro advokáty,

kárná řízení,

poskytování informací a služeb členům komory,

poradenství poskytované nizozemské vládě ohledně plánů a legislativních návrhů týkající se výkonu této profese.

Advokát musí být ze zákona (*Advocatenwet*) členem komory. V současnosti je v ní zaregistrováno okolo 18 000 advokátů.

Komerční právníci / právní poradci

Výkon těchto profesí nereguluje žádný ústřední orgán.

Notáři

Organizace

Zájmy [notářů](#) v Nizozemsku zastupuje [Královská profesní organizace notářů](#) (*Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie*), která se stará o to, aby notáři mohli řádně vykonávat svou práci.

Úloha a povinnosti

Právní předpisy stanoví, že řada druhů smluv nebo právních transakcí musí být učiněna ve formě notářského úkonu. Mezi nejdůležitější z nich patří:

převody nemovitostí v Nizozemsku;

zřizování nebo rušení zástavních práv;

zakládání akciových společností nebo společností s ručením omezeným (NV a BV) nebo změny jejich stanov;

zakládání nadací nebo sdružení (včetně družstev) nebo změny jejich zřizovacích listin;

sepisování, změny nebo realizace závětí;

uzavírání nebo změny manželských dohod a dohod o registrovaném partnerství;

převody akcií na jméno;

poskytování darů a věnování formou notářského zápisu.

Z praktických důvodů notář také často provádí jiné druhy právních transakcí a může sepisovat i jiné druhy smluv. Patří mezi ně například dohody o sdružení (obchodní, občanskoprávní sdružení a komanditní společnosti), dohody mezi osobami žijícími ve společné domácnosti a ustanovení na ochranu osobních společností s ručením omezeným před třetími osobami.

Ostatní právnícké profese

[Královská profesní organizace soudních úředníků](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders, KBvG*) se řídí zákonem o soudních úřednících (*Gerechtsdeurwaarderswet*). Na základě tohoto zákona má KBvG – jejímiž členy musí být všichni soudní úředníci v Nizozemsku – povinnost dohlížet nad řádným výkonem této profese.

Nizozemští soudní úředníci jsou odpovědní za přijímání a předávání písemností v souladu s nařízením (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech. Písemnosti, které mají být doručeny v Nizozemsku, musí být zaslány přímo některému ze soudních úředníků. Žádosti o doručení musí být podávány v nizozemštině nebo v angličtině. Není přípustné zasílat takové žádosti nizozemskému ústřednímu orgánu, Královské profesní organizaci soudních úředníků. Pomoc tohoto orgánu může být vyžádána pouze za výjimečných okolností uvedených v článku 3 písm. c) shora uvedeného nařízení.

Bezplatné právní služby

Základní právní poradenství poskytuje služba *Het Juridisch Loket* („Právní okénko“). V jejich poradnách jsou k dispozici informace a rady o celé řadě právních situací. Pro občany, kteří potřebují právní pomoc, jsou první instancí, na kterou se mohou obrátit.

V případě potřeby budou odkázáni na konkrétního advokáta nebo mediátora, kteří tak představují druhou instanci právní pomoci.

Veškeré informační služby v poradnách *Het Juridisch Loket* jsou zdarma. Jsou poskytovány buď rovnou na místě, nebo jako součást delší konzultace. Na poradenská střediska této služby je možné se obracet s problémy v oblasti občanského, správního, trestního i cizineckého (imigračního) práva.

Služba *Het Juridisch Loket* má 44 poboček zřízených rovnoměrně po celé zemi tak, aby snadný přístup k právním službám měl každý nizozemský občan.

Další informace naleznete na internetových stránkách služby [Het Juridisch Loket](#).

Související odkazy

[Státní zastupitelství](#)

[Nizozemské soudnictví a Nejvyšší soud Nizozemska](#)

[Nizozemská advokátní komora](#)

[Královská profesní organizace notářů](#)

[Královská profesní organizace soudních úředníků](#)

[Služba právního poradenství Het Juridisch Loket](#)

Poslední aktualizace: 11/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Rakousko

Tato stránka uvádí přehled právnických povolání v Rakousku.

Právníká povolání – úvod

V současné době (k roku 2023) je v oblasti „obecných soudů“, tj. soudů občanskoprávních, trestních, pracovněprávních a sociálněprávních věcí, zaměstnáno přibližně **1 850 soudců z povolání (údaj odpovídající aktivním plným úvazkům a zahrnující Nejvyšší soud)**. Podstatnou část soudnictví tvoří přibližně **700 soudních úředníků. Na správních soudech působí také přibližně 600 soudců z povolání.**

Kromě toho jsou v určitých řízeních využíváni také **laičtí soudci**, kteří svou funkci vykonávají dobrovolně. Patří mezi ně soudci z lidu a členové poroty v trestních věcech a také přísedící soudci se zvláštní odbornou kvalifikací působící mimo jiné v obchodních a pracovněprávních věcech a ve věcech sociálního zabezpečení a také v některých správních řízeních.

V zemi působí přibližně **480 státních zástupců (k roku 2023, což je počet odpovídající aktivním pracovním úvazkům, včetně státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství, ale s výjimkou ústředního orgánu)**.

Ve **vězeňském systému** je zaměstnáno **3 799 osob (údaj k 1. září 2019, odpovídající aktivním plným úvazkům, včetně ředitelství vězeňské služby); tento údaj zahrnuje i celkem 3 214 pracovníků vězeňského dozoru** (včetně pracovníků v oblasti vzdělávání vězňů).

1. Soudci

Vzdělání a jmenování soudců

Podmínkou pro jmenování soudcem **obecného soudu** je nejméně čtyřletá právní praxe a úspěšné složení soudcovské zkoušky po ukončení studia práv. Součástí odborné praxe je nejméně sedmiměsíční stáž u soudu (soudní praxe, dříve nazývaná „soudní rok“), na kterou mají nárok absolventky a která je rovněž podmínkou pro všechny, kdo se chtějí stát advokátem nebo notářem. Zbývající povinná odborná praxe se obvykle získává v rámci speciální přípravné služby soudního čekatele v průběhu justičního vzdělávání, ale lze ji získat i v rámci jiné právní činnosti, například na pozici advokátního koncipienta.

Každoročně je do přípravné služby soudních čekatelů přijato přibližně 100 advokátních koncipientů. Přípravná služba soudního čekatele trvá (včetně soudní praxe) v zásadě čtyři roky a je vykonávána u okresních soudů, zemských soudů, na státním zastupitelství, ve vězeňských zařízeních, ve střediscích pro ochranu obětí a pomoc obětem nebo v advokátních či notářských kancelářích nebo na finanční prokuratuře. Část této odborné přípravy může být absolvována také u vrchního zemského soudu, u Nejvyššího soudu, na spolkovém ministerstvu spravedlnosti, na ředitelství vězeňské služby, ve střediscích probační služby, ve sdruženích sociálních kurátorů pro dospělé nebo na úřadech pro mládež, v úřadu komisaře pro právní ochranu nebo ve finančním sektoru (například ve vhodných společnostech). Přípravná služba soudního čekatele je ukončena soudcovskou zkouškou. U osob, které mění svou profesní dráhu po získání odborné praxe v jiných právnických povoláních, se doba přípravy odpovídajícím způsobem zkracuje. Osoba, která již složila advokátní nebo notářskou zkoušku, musí složit pouze doplňující zkoušku, nikoli celou soudcovskou zkoušku.

Po úspěšném složení soudcovské zkoušky se lze ucházet o volné místo soudce nebo státního zástupce.

U **správních soudů** neexistuje přípravná služba pro soudní čekatele; správní soudci však musí mít alespoň pětiletou předchozí odbornou praxi (např. ve službě u správního orgánu) a neskládají zkoušku.

Soudci obecných soudů mohou přecházet na správní soudy. Také soudci správních soudů mohou být po pěti letech činnosti u správních soudů jmenováni do funkce soudců obecných soudů.

Jmenování do funkce soudce nebo státního zástupce provádí obvykle spolkový ministr spravedlnosti. Spolkový prezident má vyhrazeno právo jmenovat do funkce pouze některé pozice. Soudce zemského správního soudu jmenuje příslušná zemská vláda. Soudci a státními zástupci mohou být jmenováni pouze rakouští občané.

Postavení soudce

Soudci jmenovaní do **spolkových obecných a správních soudů** jsou spolkoví státní úředníci. Kromě spolkového ústavního zákona (*Bundes-Verfassungsgesetz (B-VG)*) je hlavním pramenem práva, který upravuje vzdělávání a profesní postavení soudců, **zákon o službě soudců a státních zástupců (Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz (RStDG))**. Tento zákon obsahuje řadu ustanovení (například disciplinární předpisy a služební řady) pro soudce i pro státní zástupce.

Soudci jmenovaní do **zemských správních soudů (Landesverwaltungsgerichte)** jsou státními úředníky příslušné spolkové země. Jejich profesní postavení upravuje spolkový ústavní zákon a zvláštní zemské právní předpisy.

Všichni soudci z povolání jsou jmenováni na dobu neurčitou a do důchodu odcházejí na konci měsíce, ve kterém dosáhnou věku 65 let.

V souladu s články 87 a 88 spolkového ústavního zákona jednají soudci jako nezávislí zástupci státu při výkladu zákonů a rozhodování věcí. Tato nezávislost je vyjádřena nezávislostí soudců na jakýchkoli pokynech (nezávislost na předmětu) a také tím, že soudce nelze přeložit nebo převést na jinou funkci (osobní nezávislost). Soudci jsou vázáni pouze zákonem a rozhodují se na základě svého vlastního právního přesvědčení. Nejsou vázáni ani dříve učiněnými rozhodnutími jiných soudů o podobných právních otázkách (precedenty).

Po dosažení zákonem stanovené věkové hranice odcházejí soudci do starobního důchodu; soudci mohou být zbaveni svého úřadu, proti své vůli přeloženi na jiné místo nebo posláni do starobního důchodu pouze v zákonem stanovených případech, zákonem stanoveným způsobem a na základě formálního soudního nálezu (článek 88 spolkového ústavního zákona).

Soudci mají zvláštní ústavní postavení pouze při výkonu soudcovské funkce (při výkonu všech zákonem svěřených soudních činností a při přidělování věcí), nikoliv však v oblasti správy soudů, kterou soudci rovněž vykonávají. Výjimka se vztahuje na soudní správní věci, které mají být řešeny v senátech nebo komisích (např. přidělování věcí, návrhy na jmenování). S výjimkou těchto specifických podmínek platí, že soudci jsou vázáni pokyny svých nadřízených. Pevně určené rozdělení soudní agendy zaručuje zachování zákonného práva na soudce, které je zakotveno v ústavě.

Úloha a povinnosti

Soudci **rozhodují ve věcech občanského a trestního práva**. Ve správních věcech a věcech ústavního práva vykonávají funkci **kontroly veřejné správy a strážce ústavy**.

Právní odpovědnost

Disciplinární soud: soudci, kteří svým zaviněním poruší profesní a etické povinnosti, se musí zodpovídat před disciplinárním soudem. Pro soudce obecných soudů je disciplinární soud zřízen při vrchním zemském soudu nebo Nejvyšším soudu a je tvořen výlučně soudci. Disciplinární soud je příslušný také pro rozhodování ve věcech porušení služebních povinností státních zástupců. Tytéž disciplinární předpisy s několika výjimkami platí pro soudce spolkových správních soudů. Naproti tomu disciplinární pravidla pro soudce zemských správních soudů jsou stanovena v příslušných zemských právních předpisech. Trestní soud: pokud je porušení profesní povinnosti trestným činem, musí se soudci (a státní zástupci) zodpovídat před trestním soudem (např. v případě zneužití pravomoci úřední osoby).

Občanský soud: účastníci řízení, kteří utrpěli škodu v důsledku protiprávního a zaviněného jednání soudce (nebo státního zástupce), mohou od státu vymáhat nárok na náhradu škody. V případech úmyslného jednání nebo hrubé nedbalosti může stát vůči soudci (nebo státnímu zástupci) uplatnit postih.

2. Státní zástupci

Organizační struktura

Hierarchické uspořádání státního zastupitelství obecně odpovídá uspořádání soudů.

Státní zastupitelství jsou zřízena při všech šestnácti soudech prvního stupně, které rozhodují v trestních věcech. Kromě toho existuje státní zastupitelství pro boj s hospodářskou kriminalitou a korupcí (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft*), jehož příslušnost zahrnuje celé území Rakouska. Při každém vrchním zemském soudu je zřízeno vrchní státní zastupitelství a při Nejvyšším soudu nejvyšší státní zastupitelství. Vrchní státní zastupitelství a nejvyšší státní zastupitelství jsou přímo podřízena spolkovému ministru spravedlnosti.

Vzdělávání a jmenování státních zástupců

Vzdělávání státních zástupců odpovídá vzdělávání soudců z povolání na obecných soudech.

Státním zástupcem může být jmenována pouze osoba, která splňuje požadavky pro jmenování soudcem.

Na obsazení volných plánovaných míst státních zástupců se vypisuje veřejné výběrové řízení, stejně jako je tomu u plánovaných míst soudců. Jmenování státních zástupců je v pravomoci spolkového prezidenta. Stejně jako v případě soudců však prezident pro velkou část stálých míst státních zástupců delegoval právo jmenovat státní zástupce na spolkového ministra spravedlnosti.

Postavení státních zástupců

Státní zastupitelství jsou justiční orgány, které jsou samostatné, ale **nikoli nezávislé**. Jsou hierarchicky uspořádány a jsou vázány pokyny úřadů vrchních státních zástupců a v konečném důsledku pokyny Spolkového ministerstva spravedlnosti.

Existují **přesná zákonem stanovená pravidla upravující pravomoc vydávat pokyny**. Pokyny úřadů vrchních státních zástupců nebo spolkového ministra spravedlnosti mohou být vydávány pouze písemnou formou a musí obsahovat odůvodnění. Kromě toho musí být obdrženy pokyny zaznamenány v trestním spise. Před vydáním pokynu musí spolkový ministr konzultovat poradní sbor pro pokyny (*Weisungsrat*). Spolkový ministr spravedlnosti nese ministerskou odpovědnost a je odpovědný parlamentu, jemuž je povinen poskytovat informace.

Zaměstnanci jednotlivých úřadů státního zastupitelství se musí řídit pokyny, které vydává ředitel úřadu. Pokud ale mají za to, že určitý pokyn je v rozporu se zákonem, mohou požadovat písemný příkaz, a mohou dokonce požádat o zproštění své povinnosti vyřizovat danou trestní věc.

Úloha a povinnosti

Státní zastupitelství jsou zvláštní **orgány, které jsou nezávislé na soudech**. Jejich úlohou je **chránit veřejný zájem při výkonu trestního soudnictví**. To mimo jiné zahrnuje odpovědnost za **vyšetřování trestných činů**. Státní zastupitelství také podávají obžalobu a zastupují veřejnou žalobu v trestním řízení. Nazývají se proto také **orgány veřejné obžaloby**.

Státní zástupci odpovídají za **podávání a zastupování veřejné obžaloby** před zemským soudem i před okresními soudy příslušného zemského soudního obvodu. **Okresní státní zástupci** budou zpravidla zastupovat veřejnou obžalobu u okresních soudů. Tito státní zástupci jsou činitelé se zvláštní odbornou kvalifikací, jejich profese však nevyžaduje akademický titul.

Zvláštní postavení má státní zastupitelství pro boj s hospodářskou kriminalitou a korupcí, které má celostátní příslušnost pro trestné činy v oblasti výkonu správy a korupce a hospodářské kriminality se škodou převyšující 5 000 000 EUR. Kromě toho spadají do působnosti tohoto úřadu také finanční trestné činy se škodou nad 5 000 000 EUR, zvláště závažné případy podvodů v oblasti sociálního zabezpečení, zvláště závažné trestné činy týkající se úpadku (*Kridatträchtiges Verhalten*), a mimo jiné i delikty podle zákona o akciových společnostech nebo zákona o společnostech s ručením omezeným v případě společností příslušné velikosti (základní kapitál v minimální výši 5 000 000 EUR nebo více než 2 000 zaměstnanců).

Vrchní státní zastupitelství jsou hierarchicky nadřazena státním zastupitelstvím a jsou zřízena při vrchních zemských soudech ve Vídni, Štýrském Hradci, v Linci a Innsbrucku. Kromě toho, že **zastupují veřejnou obžalobu před vrchním zemským soudem, dohlížejí rovněž na všechna státní zastupitelství ve svém obvodu** a jsou přímo podřízena spolkovému ministru spravedlnosti.

Nejvyšší státní zastupitelství, které je ustaveno u Nejvyššího soudu, má zvláštní postavení. Je **přímo odpovědné spolkovému ministru spravedlnosti** a nemá právo vydávat pokyny státním zastupitelstvím ani vrchním státním zastupitelstvím. Rovněž nezastupuje veřejnou obžalobu; Jeho úkolem je spíše **poskytování podpory Nejvyššímu soudu**. Je zejména oprávněno předkládat žaloby pro zmatečnost za účelem dodržování zákona v trestních věcech, ve kterých strany nemají žádnou (další) možnost opravného prostředku. Nejvyšší státní zastupitelství tak plní důležitou úlohu při zachování **jednoty práva** a zajišťuje **právní jistotu** v trestněprávních věcech.

Právní odpovědnost

Disciplinární, trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost státních zástupců je upravena shodně jako v případě soudců obecných soudů.

3. Vyšší soudní úředníci

Organizační struktura

Vyšší soudní úředníci (*Diplomrechtspfleger*innen*) jsou nepostradatelnými oporami rakouského systému soudnictví. Více než 80 % všech soudních rozhodnutí v prvním stupni týkajících se občanskoprávních věcí dnes vydává více než 700 vyšších soudních úředníků.

Vzdělávání vyšších soudních úředníků

Ke vzdělávání na pozici vyššího soudního úředníka jsou připuštěny pouze osoby, které složily maturitní zkoušku nebo získaly odbornou kvalifikaci. Vzdělávací program trvá tři roky a zahrnuje práci soudu, včetně přípravy dispozic v příslušné pracovní oblasti, účast na základním kurzu a na kurzu zaměřeném na daný obor budoucí pracovní působnosti a složení příslušných zkoušek. Pokud čekatel na funkci vyššího soudního úředníka složí zkoušku vyššího soudního úředníka a splní další požadavky vyjmenované v § 3 zákona o vyšších soudních úřednících (*Rechtspflegergesetz*), udělí mu spolkový ministr spravedlnosti diplom. Diplom musí upřesňovat danou oblast činnosti. Po získání tohoto diplomu je čekatel na funkci vyššího soudního úředníka oprávněn vykonávat soudní činnost spadající do jeho oblasti činnosti na území spolkového státu, a tedy pracovat vyšší soudní úředník. Následně musí předseda vrchního krajského soudu určit, na kterém soudě a případně v jakém časovém rozsahu bude příslušný soudní úředník pracovat jako vyšší soudní úředník. V rámci soudu určeného předsedou soudu přidělí vedení (předseda nebo vedoucí soudu) vyššího soudního úředníka k oddělení, případně oddělení soudu, kde bude pod vedením soudce pracovat.

Postavení vyšších soudních úředníků

Vyšší soudní úředníci jsou soudní úředníci se zvláštním vzděláním, kteří jsou na základě § 87a rakouského spolkového ústavního zákona a zákona o vyšších soudních úřednících pověřeni výkonem přesně vymezených činností týkajících se občanskoprávních věcí v prvním stupni. V této funkci jsou vyšší soudní úředníci vázáni pouze pokyny soudce, který podle soudní agendy za danou věc odpovídá. Soudce si může kdykoliv projednávání příslušného případu vyhradit pro sebe, nebo případ soudnímu úředníkovi odebrat. Rozhodnutí vyšších soudních úředníků lze napadnout stejně jako rozhodnutí soudců. V praxi působí vyšší soudní úředníci většinou samostatně. Pokyny soudce nejsou běžné a k jejich vydání dochází velmi zřídka.

Úloha a povinnosti

Vyšší soudní úředníci jsou jmenováni v těchto oborech pracovní působnosti:
občanskoprávní řízení, exekuce a insolvenční řízení (řízení o urovnání dluhů);
nesporné záležitosti;
záležitosti týkající se katastru nemovitostí a rejstříku plavidel;
záležitosti týkající se obchodního rejstříku.

Každý z těchto oborů pracovní působnosti vyžaduje zvláštní vzdělání a zvláštní jmenování vyšším soudním úředníkem pro daný obor.

Rozdělení pravomocí mezi soudcem a vyšším soudním úředníkem

Oblast působnosti vyššího soudního úředníka se nevztahuje na všechny činnosti a rozhodnutí, která se v daných oborech pracovní působnosti vyskytují. Činnosti spadající do oblasti působnosti vyšších soudních úředníků jsou přesně vymezeny v zákoně o vyšších soudních úřednících a oblast působnosti se v jednotlivých oborech jejich pracovní působnosti značně liší.

Zákon o vyšších soudních úřednících upravuje okruhy činností pro jednotlivé oblasti práce, které přidělují vyšším soudním úředníkům konkrétní povinnosti (například činnost v insolvenčních záležitostech zahrnuje i případy úpadku u okresních soudů). Jisté oblasti působnosti jsou samozřejmě vyhrazeny soudcům.

Každá oblast činnosti také mimo jiné zahrnuje provádění řízení týkajících se „platebního rozkazu“, potvrzování právní moci a vykonatelnosti soudních rozhodnutí v dané oblasti činnosti, rozhodování o žádostech o právní pomoc v řízeních před vyšším soudním úředníkem a provádění úředních úkonů na základě dožadání podaného vnitrostátním soudem nebo vnitrostátním orgánem veřejné správy.

4. Advokáti

Obecně

Advokáti jsou kvalifikováni a oprávněni zastupovat strany ve všech soudních a mimosoudních řízeních, ve všech veřejných a soukromých záležitostech před všemi soudy a orgány Rakouska.

K výkonu advokacie v Rakousku není třeba úřední jmenování; výkon tohoto povolání je však podmíněn níže uvedenými požadavky.

Hlavním právním základem jsou advokátní řád (*Rechtsanwaltsordnung (RAO)*), Říšský zákoník (RGBl.) č. 96/1896; disciplinární stanovy pro advokáty a advokátní koncipienty (*Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter (DSt)*), Spolková sbírka zákonů (BGBl.) č. 474/1990; spolkový zákon o advokátním tarifu (*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif (RATG)*), BGBl. č. 189/1969; zákon o advokátních zkouškách (*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz (RAPG)*), BGBl. č. 556/1985; a spolkový zákon o volném pohybu služeb a usazování evropských advokátů a poskytování právních služeb mezinárodně činnými advokáty v Rakousku (*Bundesgesetz über den freien Dienstleistungsverkehr und die Niederlassung von europäischen Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälten sowie die Erbringung von Rechtsdienstleistungen durch international tätige Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte in Österreich (EIRAG)*), BGBl. I č. 27/2000.

Podmínky pro výkon povolání

Zájemci o výkon povolání advokáta musí nejprve absolvovat studium rakouského práva a následně doložit minimálně pětiletou praxi v právní oblasti, z toho alespoň sedm měsíců musí představovat práce u soudu či na státním zastupitelství a tři roky práce v rakouské advokátní kanceláři jako advokátní koncipient.

Advokátní zkoušku, kterou musí advokátní koncipienti pro výkon povolání úspěšně absolvovat, lze složit po tříleté praxi, z níž musí být alespoň sedm měsíců absolvováno prací u soudu a alespoň dva roky v advokátní kanceláři. Aby se uchazeči mohli zúčastnit zkoušky, musí absolvovat i povinná školení, která pro advokátní koncipienty předepisuje advokátní komora.

Ti, kdo splňují uvedené požadavky, mohou být zapsáni na seznam advokátů při advokátní komoře, v jejímž soudním obvodu se má jejich praxe nacházet.

Za určitých okolností mohou zahraniční právníci, kteří jsou občany některého členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarska, rovněž:

dočasně vykonávat činnost advokáta v Rakousku,

podat žádost o zápis do seznamu advokátů příslušné advokátní komory (po složení zkoušky prokazující kvalifikaci), nebo

okamžitě se v Rakousku usadit pod profesním označením používaném v zemi, z níž pochází, bez předchozího složení zkoušky prokazující kvalifikaci a po tříletém skutečném a soustavném výkonu povolání v Rakousku se plně integrovat mezi rakouské advokáty.

Za určitých podmínek mohou v Rakousku dočasně vykonávat určité přesně vymezené advokátní činnosti také členové advokátní komory členského státu dohody GATS.

Právní odpovědnost

Advokáti, kteří poruší své profesní povinnosti či stavovské předpisy, se musí zodpovídat před disciplinární radou zvolenou místní advokátní komorou.

Sankce, které může disciplinární rada uložit, sahají až k vyškrtnutí dotčené osoby ze seznamu advokátů. V řízeních ve druhém stupni rozhoduje Nejvyšší soud v čtyřčlenných senátech, které se skládají ze dvou soudců Nejvyššího soudu a dvou advokátů.

Kromě toho se na advokáty samozřejmě vztahuje také trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost.

Advokátní komora, Rakouská spolková advokátní komora

Všichni advokáti v dané spolkové zemi zapsaní do příslušného zemského seznamu tvoří advokátní komoru (*Rechtsanwaltskammer*). Komory jsou veřejnoprávními sdruženími a nezávislými samosprávnými orgány.

Na spolkové úrovni zastupuje zájmy rakouských advokátů Rakouská spolková advokátní komora (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). Ta se skládá z devíti rakouských advokátních komor a její sněm delegátů tvoří delegáti těchto advokátních komor (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Notáři

Obecně

Notáři jsou jako nezávislé a nestranné instituce preventivního soudnictví k dispozici občanům, kteří chtějí využít právních služeb k uspořádání svých soukromoprávních poměrů.

Jejich hlavní úloha spočívá v osvědčování právně významných skutečností a poskytování právní pomoci veřejnosti. Notáři sepisují veřejnoprávní listiny, berou do úschovy majetek třetích osob, sepisují soukromoprávní listiny a zastupují strany, především v nesporných věcech. Notáři mají dále funkci zástupců soudu v nesporných řízeních. Zejména působí jako „soudní komisaři“, kteří vedou pozůstalostní řízení.

Notář zajišťuje zabezpečení majetku zesnulého a přechod tohoto majetku na osoby, které jsou oprávněné k jeho nabytí. Tato činnost vyžaduje zvláštní znalost dědického práva a nesporných řízení, což také znamená, že veřejnost se na notáře průběžně obrací se žádostmi o pomoc při sepisování závětí a obecně také o poradenství a zastupování v dědických řízeních.

Notáři vykonávají veřejný úřad, avšak nejsou státními úředníky. Nesou obchodní riziko související s provozem notářské kanceláře, avšak nejsou živnostníky.

Povolání notářů má velmi blízko ke svobodnému povolání, avšak jako soudní komisaři jsou notáři soudními úředníky. Notářská činnost je hlavním zaměstnáním, které nelze kombinovat s advokátskou činností.

Změny počtu notářských úřadů a jejich sídel se vyhláší vyhláškou spolkového ministra spravedlnosti. V současné době působí v Rakousku 536 notářských úřadů (k dubnu 2023).

Hlavní právní základy pro tuto činnost obsahuje notářský řád (*Notariatsordnung (NO)*), RGBI. č. 75/1871; zákon o notářských úkonech (*Notariatsaktgesetz*), RGBI. č. 76/1871; zákon o notářských poplatcích (*Notariatstarifgesetz (NTG)*), BGBI. č. 576/1973; zákon o notářské zkoušce (*Notariatsprüfungsgesetz (NPG)*), BGBI. č. 522/1987; zákon o soudních komisařích (*Gerichtskommissärsgesetz (GKG)*), BGBI. č. 343/1970; a zákon o poplatcích soudních komisařů (*Gerichtskommissionstarifgesetz (GKTG)*), BGBI. č. 108/1971.

Vzdělávání

Ten, kdo má po ukončení studia práva (rakouského práva) zájem o povolání notáře, musí najít notáře, který jej zaměstná a nechá jeho jméno zapsat do seznamu notářských koncipientů.

Zápis do seznamu notářských koncipientů vedeného příslušnou notářskou komorou je možný pouze tehdy, pokud příslušná osoba prokáže sedmiměsíční soudní praxi jako právní praktikant na soudě nebo státním zastupitelství a při prvním zápisu do seznamu koncipientů je mladší 35 let.

K tomu, aby byl notářský koncipient připuštěn k notářské zkoušce, musí absolvovat povinná školení, která jsou závazně stanovena notářskou komorou. Notářská zkouška se skládá ze dvou částí:

První část zkoušky může notářský koncipient složit po 18 měsících koncipientské praxe, nejpozději však na konci pátého roku koncipientské praxe, jinak je koncipient vyškrtnut ze seznamu notářských koncipientů.

Druhou část zkoušky může notářský koncipient složit po uplynutí dalšího období koncipientské praxe v délce alespoň jednoho roku. Druhá část zkoušky musí být úspěšně složena nejpozději před uplynutím deseti let koncipientské praxe, jinak je koncipient vyškrtnut ze seznamu notářských koncipientů.

Jmenování

Uvolněná nebo nově vytvořená notářská místa se musí obsazovat na základě veřejného výběrového řízení. V zákoně (§ 6 Notářského řádu) se od uchazečů o notářské místo mimo jiné vyžaduje:

státní příslušnost členského státu EU nebo členského státu EHP nebo Švýcarska,

úspěšné absolvování studia rakouského práva,

složení notářské zkoušky a

sedmiletá právní praxe, z toho minimálně tři roky jako notářský koncipient po složení notářské zkoušky.

Tyto základní požadavky však uchazeče automaticky neopravňují ke jmenování notářem. Ve výběrovém řízení uchazeče hodnotí a podle výsledků řadí místně příslušná notářská komora a následně personální komise příslušného zemského soudu a vrchního zemského soudu, přičemž rozhodující význam má délka praxe. Notářská komora a obě personální komise předloží spolkovému ministru spravedlnosti užší seznam tří uchazečů. Ačkoli ministr není užšími seznamy vázán, v praxi obvykle jmenuje pouze uchazeče v nich uvedené.

Notář může vykonávat notářský úřad do 31. ledna kalendářního roku, ve kterém dosáhne věku 70 let. Přeložení notáře na jiné notářské místo na základě úředního rozhodnutí není možné.

Dohled na notářskými úřady; právní odpovědnost

Jako sepisovatelé veřejných listin a soudní komisaři jsou notáři předmětem mimořádného dohledu. Dohled nad notářskými úřady vykonávají spolkový ministr spravedlnosti, justiční správa a přímo i notářské komory.

Pro notáře platí zvláštní disciplinární právní předpisy. Disciplinární přestupky stíhá v prvním stupni vrchní zemský soud jako disciplinární soud pro notáře a ve druhém stupni Nejvyšší soud jako disciplinární soud pro notáře. Členy soudních senátů, které tyto věci projednávají, musí být také notáři. Seznam trestů disciplinárního soudu sahá až možnosti zbavení úřadu. Sankce za pouhé správní delikty ukládá notářská komora.

Kromě disciplinární odpovědnosti mají notáři samozřejmě také trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost.

Pokud notář působí jako soudní komisař, považuje se z trestněprávního hlediska za státního úředníka, a je proto odpovědný za profesní pochybení, které zahrnuje zejména zneužití úřední pravomoci. Občanskoprávní odpovědnost notáře je upravena jinak. Pokud notář působí jako soudní komisař, vztahují se

na něj stejná pravidla jako na soudce a státního zástupce. To znamená, že strany řízení nemohou podat stížnost přímo proti němu, ale s žádostí o náhradu škody se musí obrátit na stát. V případech úmyslného jednání nebo hrubé nedbalosti pak může stát vůči notáři uplatnit postih. Mimo rámec své činnosti soudního komisaře mají notáři vůči stranám řízení přímou občanskoprávní odpovědnost.

Notářské kolegium, Rakouská spolková notářská komora

Notáři, kteří mají sídlo úřadu v některé ze spolkových zemí, a notářští koncipienti zapsaní v seznamu notářských koncipientů dané spolkové země tvoří notářské kolegium. Spolkové země Vídeň, Dolní Rakousko a Burgenlandsko a dále pak spolkové země Tyrolsko a Vorarlbersko mají společné kolegium. Kolegium odpovídá za ochranu cti a důstojnosti notářského stavu a rovněž za zastupování jeho zájmů.

Každé notářské kolegium volí z řad svých členů notářskou komoru. Notářské kolegium se skládá z jednoho notáře ve funkci předsedy a šesti notářů (ve Vídni z dvanácti) a tří notářských koncipientů (ve Vídni z šesti) jakožto členů.

Rakouská spolková notářská komora ([Österreichische Notariatskammer](#)) se skládá ze zemských notářských komor. Rakouská spolková notářská komora je oprávněna zastupovat notáře a hájit jejich práva a zájmy ve věcech týkajících se rakouských notářů jako celku nebo ve věcech přesahujících jednotlivé notářské komory.

Související odkazy

[Právníká povolání – Rakousko](#)

Poslední aktualizace: 26/10/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [pl](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Druhy právnických profesí - Polsko

Tato stránka obsahuje přehled právnických povolání v Polsku.

Státní zástupci

Organizace

Níže uvedená organizační struktura se týká státního zastupitelství a jiných příslušných útvarů podle zákona ze dne 9. října 2009.

Polský systém státního zastupitelství tvoří:

nejvyšší státní zástupce,

státní zástupci v úřadech státních a vojenských státních zastupitelství, kteří jsou podřízeni nejvyššímu státnímu zástupci,

státní zástupci Ústavu paměti národa (Instytut Pamięci Narodowej) a Komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu (Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu).

Úřad nejvyššího státního zástupce je nejvyšším orgánem v rámci systému státních zastupitelství a jmenuje jej prezident Polska z kandidátů, jež doporučí Národní soudcovská rada (Krajowa Rada Sądownictwa) a Národní rada státních zástupců (Krajowa Rada Prokuratorów). Nejvyšší státní zástupce podává předsedovi vlády výroční zprávy o aktivitách státních zástupců. Státní zástupce do úřadů státních a vojenských státních zastupitelství jmenuje nejvyšší státní zástupce ze seznamu kandidátů, který předkládá Národní rada státních zástupců.

Všeobecné organizační jednotky státního zastupitelství fungují na **čtyřech úrovních**:

Nejvyšší státní zastupitelství (Prokuratura Generalna),

odvolací státní zastupitelství (prokuratura apelacyjna),

krajské státní zastupitelství (prokuratura okręgową),

okresní státní zastupitelství (prokuratura rejonowa).

Vojenské organizační jednotky státního zastupitelství fungují na třech úrovních:

Vrchní vojenské státní zastupitelství (Naczelna Prokuratura Wojskowa),

krajská vojenská státní zastupitelství (wojskowe prokuratury okręgowe),

posádková vojenská státní zastupitelství (wojskowe prokuratury garnizonowe).

Státní zástupci Ústavu paměti národa a Komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu působí v těchto organizačních jednotkách:

Hlavní komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu (Główna Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu),

oddělení Hlavní komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu,

Lustrační úřad (Biuro Lustracyjne),

oddělení Lustračního úřadu.

Polský právní systém rozlišuje mezi státními zástupci, kteří jsou profesionály jmenovanými nejvyšším státním zástupcem, a soukromými žalobci, jež jsou účastníky trestního řízení a mohou být státním zástupcům v souladu s trestním řádem nápomocni (řízení se účastní jako vedlejší žalobce).

V rámci právního systému existuje řada profesních orgánů. Těmito jsou například Rada státních zástupců (Rada Prokuratorów) při úřadu nejvyššího státního zástupce, schůze státních zástupců a shromáždění státních zástupců při odvolacích státních zastupitelstvích. Tyto orgány jsou však striktně interní a organizační povahy; neprovozují internetové stránky ani neposkytují elektronické služby.

Pro další informace navštivte internetové stránky polského [nejvyššího státního zástupce](#).

Úloha a povinnosti

Mezi hlavní úkoly státního zastupitelství patří **zajišťovat zákonnost a dohled nad trestními řízeními**.

Státní zástupci v rámci svých úkolů zejména:

vedou předsoudní stadium trestního řízení a dohlíží na něj,

vystupují jako veřejní žalobci u soudu,

podávají žaloby v trestních a občanských věcech, podávají návrhy a účastní se soudních řízení týkajících se občanského práva, pracovního práva a práva sociálního zabezpečení za účelem zajištění zákonnosti, veřejného zájmu a majetku nebo občanských práv,

přijímají opatření stanovená právními předpisy za účelem zajištění správného a jednotného uplatňování práva,

provádějí výzkum problematiky trestné činnosti, její kontroly a prevence,

shromažďují, zpracovávají a analyzují data ze zákona vedených nebo dohlížených řízení,

spolupracují se státními orgány v oblasti předcházení trestné činnosti a jiného porušování právních předpisů,

spolupracují a účastní se řízení, která koordinují mezinárodní orgány v oblasti vynucování práva a předcházení trestné činnosti.

Práva a povinnosti státních zástupců:

Státní zástupce musí jednat v souladu s právními předpisy, postupovat nestranně a se všemi občany zacházet rovným způsobem. Bez ohledu na hierarchickou organizaci státního zastupitelství je státní zástupce při výkonu funkce nezávislý. Nemůže se politicky angažovat ani mít další zaměstnanecký poměr a je povinen si soustavně zvyšovat kvalifikaci.

Státní zástupce se zabývá především trestněprávními případy. Někdy se však účastní i občanskoprávních řízení týkajících se zejména určení otcovství, zbavení rodičovských práv, rozhodnutí o nezpůsobilosti k právním úkonům a správních věcí, které se zpravidla dotýkají nemovitostí nebo stavebního práva. Na každém krajském státním zastupitelství působí státní zástupce, který se specializuje na mezinárodní spolupráci v trestněprávních záležitostech.

Obecné soudy

Organizace

Obecnými soudy v Polsku jsou:

okresní soudy,

krajské soudy,

odvolací soudy.

Obecné soudy jsou odpovědné za výkon spravedlnosti (v oblastech mimo kompetenci správních soudů, vojenských soudů a Nejvyššího soudu) a vykonávají další úkoly v oblasti právní ochrany, kterými je pověřují právní předpisy. Dozor nad činností soudů v oblasti rozhodování vykonává Nejvyšší soud způsobem vymezeným v právních předpisech.

Okresní soud je příslušný pro jednu nebo více obcí (v odůvodněných případech může v jedné obci působit více než jeden okresní soud, např. ve velkých městech).

Odvolacím soudem pro okresní soud a současně soudem první instance ve specifických případech je krajský soud. Je příslušným soudem pro alespoň dva okresní soudy, které tvoří tzv. soudní obvod (okręg sądowy).

Odvolacím soudem pro krajský soud, pokud před ním daná věc byla projednávána v první instanci, je pak odvolací soud. Odvolací soud je příslušný alespoň pro dva krajské soudy, které tvoří odvolací obvod.

Soud řídí předseda soudu. Je jmenován na konkrétní časové období (na okresním soudě na čtyři roky a na krajských a odvolacích soudech na šest let).

Právnícká povolání na soudech

V Polsku jsou obecné soudy odpovědné za výkon spravedlnosti (v oblastech mimo kompetenci správních soudů, vojenských soudů a Nejvyššího soudu) a vykonávají další úkony v oblasti právní ochrany, kterými je pověřují právní předpisy. K provádění úkonů v rámci výkonu spravedlnosti jsou oprávněni pouze soudci. Úkony z oblasti právní ochrany, které nespadají do výkonu spravedlnosti, pak vykonávají soudci s omezenou pravomocí a vyšší soudci s omezenou pravomocí (pokud není možné, aby je vykonávali soudci s omezenou pravomocí, mohou je vykonávat také soudci).

Soudci

Polský právní systém rozlišuje mezi **profesionálními soudci** a **laickými soudci**.

Soudci vykonávají úkony z oblasti výkonu spravedlnosti. Na dobu neurčitou je jmenuje polský prezident na základě návrhu Národní soudcovské rady.

Soudci jsou při výkonu svého úřadu nezávislí a řídí se pouze Ústavou a právními předpisy.

Na nestrannost soudu a nezávislost soudců dohlíží **Národní soudcovská rada**, která je ústavním orgánem.

Zárukou nezávislosti soudců je jejich imunita a neodvolatelnost, které jsou zaručeny Ústavou.

Za služební přestupky jim hrozí disciplinární postih. Disciplinární soudy, které se zabývají disciplinárními přestupky soudců, jsou odvolací soudy v instanci první a Nejvyšší soud v instanci druhé.

Laičtí soudci (ławnicy)

Účast laických soudců na výkonu spravedlnosti vyplývá z polské ústavy. Laičtí soudci jsou při svém rozhodování nezávislí a – stejně jako soudci z povolání – podléhají pouze ústavě. Při řešení případů mají laičtí soudci stejná práva jako soudci. Na rozdíl od soudců však nemůže laický soudce předsedat soudnímu řízení či zasedání soudu ani (zpravidla) vykonávat mimoprocesní činnosti.

Jak v občanskoprávním, tak v trestním řízení platí zásada, že se stanoví, které případy jsou projednávány samosoudcem, tedy bez účasti laických soudců.

Trestní i občanskoprávní zákoník však vymezují kategorii případů, které jsou s ohledem na jejich společenský význam projednávány za účasti laických soudců.

Laické soudce vybírají obecní rady, které působí v jurisdikci příslušných soudů. Jejich funkční období trvá čtyři roky.

Soudci s omezenou pravomocí

Soudci s omezenou pravomocí jsou zaměstnáváni na okresních a krajských soudech za účelem výkonu zákonem vymezených činností, které soudům přísluší v oblasti právní ochrany. Pracovní poměr se soudci s omezenou pravomocí se navazuje jmenováním ke dni uvedenému ve jmenovacím dekretu.

Soudce s omezenou pravomocí jmenuje a pracovní vztah s nimi navazuje předseda odvolacího soudu.

V občanskoprávním řízení má soudce s omezenou pravomocí v rámci činností, které mu byly svěřeny, stejné pravomoci jako soud, pokud zákon nestanoví jinak. Nicméně v trestním a přestupkovém řízení a řízení ve věci daňových deliktů má pravomoc vydávat doporučení a v případech vymezených zákonem také nálezy a usnesení.

Soudce s omezenou pravomocí je tedy soudním úředníkem, který má právo vykonávat činnosti v oblasti právní ochrany, a v rámci svých pravomocí vykonává činnosti soudů. Pokud jde o obsah vydávaných rozsudků a usnesení, jsou soudci s omezenou pravomocí v rámci výkonu svých zákonem stanovených povinností nezávislí. Z této nezávislosti vyplývá organizační a funkční oddělení jejich soudní činnosti od jiných orgánů, aby se zajistila jejich samostatnost při výkonu zákonem stanovených činností.

[Informační přehled týkající se povolání soudce s omezenou pravomocí](#) (374 Kb)

Soudní asistenti (asystenci sędziego)

Soudní asistenti vykonávají u soudu činnosti zaměřené na přípravu projednávání soudních případů a činnosti spojené se zajištěním řádného interního toku úředních činností soudu (spojených s výkonem spravedlnosti a jinými úkoly z oblasti právní ochrany). Nábor kandidátů se provádí prostřednictvím výběrového řízení.

[Informační přehled týkající se povolání soudního asistenta](#) (374 Kb)

Soudní úředníci

Soudní úředníci jsou zaměstnáváni u všech obecných soudů a plní úkoly spojené s obsluhou soudu, které nejsou vyhrazeny jiným profesním skupinám, například protokolují průběh řízení, vykonávají rozhodnutí soudců, vedou sekretariáty na soudech. Jejich práva a povinnosti a také podmínky jejich zaměstnávání vymezuje zákon o zaměstnancích soudů a státních zastupitelství. Nábor kandidátů se provádí prostřednictvím výběrového řízení.

[Informační přehled týkající se povolání soudních úředníků](#) (379 Kb)

Organizační struktura právnických profesí

Obhájci/advokáti (advokaci)

Advokáti v Polsku poskytují právní služby související s ochranou práv a svobod občanů. Advokáti nabízejí právní pomoc a vyhotovují právní stanoviska. Rovněž zajišťují zastoupení účastníků v trestních řízeních, občanskoprávních řízeních, řízeních ve věcech rodinného práva a řízeních ve věcech nezletilých, pracovněprávních řízeních a řízeních souvisejících s právem sociálního zabezpečení, a dále též v řízeních před vrchním správním soudem (Naczelny Sąd Administracyjny).

Důležitou skutečností je, že v Polsku neexistuje žádná oficiálně určená odborná specializace; každý advokát si může zvolit svou vlastní oblast specializace. Protože však polské právo finančně znevýhodněným účastníkům řízení zaručuje obhajobu *ex officio*, advokát musí být schopen poskytovat právní služby v různých typech řízení.

Existuje 24 **krajských advokátních rad** (okręgowe rady adwokackie) a **Nejvyšší advokátní rada** (Naczelna Rada Adwokacka) působící na celostátní úrovni. Tyto profesní orgány jsou odpovědné za zastupování a ochranu profesních práv právníků, zdokonalování právnických dovedností, poskytování odborných instrukcí advokátním čekatelům a za vytváření a šíření pravidel profesní etiky a za zajištění jejich dodržování.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Nejvyšší advokátní rady](#).

Právní poradci (radcowie prawni)

Právní poradci poskytují právní služby obchodním společnostem, jiným podnikatelským subjektům, organizačním jednotkám a fyzickým osobám. Advokáti nabízejí právní pomoc a vyhotovují právní stanoviska. Na rozdíl od advokátů mohou zůstat v pracovním poměru s jinými subjekty. Od 1. července 2015 mají advokáti a právní poradci stejné soudní pravomoci – právní poradci mohou vystupovat jako obhájci v trestním řízení, pakliže nejsou v pracovním poměru s jinými subjekty. Mohou také vystupovat v přestupkových řízeních a ujmít se obhajoby v disciplinárních řízeních.

Profesní orgán právních poradců se skládá z 19 **okresních komor a Státní komory právních poradců**, která působí na celostátní úrovni. Tyto profesní orgány jsou odpovědné za zastupování a ochranu profesních práv právních poradců, zdokonalování právnických dovedností, poskytování odborných instrukcí advokátním čekatelům a za vytváření a šíření pravidel profesní etiky a za zajištění jejich dodržování.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Státní komory právních poradců \(Krajowa Izba Radców Prawnych\)](#).

Notáři (notariusze)

Organizace

Notáře jmenuje a sídlo jeho kanceláře určuje ministr spravedlnosti na žádost zainteresované osoby, a to po konzultaci s příslušnou notářskou komorou.

Ministr spravedlnosti může notáře rovněž odvolávat.

Ministr spravedlnosti vede rejstřík notářských kanceláří a také určuje maximální výši notářské sazby za notářské úkony.

Notáři jsou sdruženi v profesním orgánu, který sestává z 11 **notářských komor a Státní notářské rady**.

Úloha a povinnosti

Notář je oprávněn k výkonu činností, které strany musí (např. při převodu nemovitosti) nebo chtějí uskutečnit ve formě notářského zápisu.

Povolání notáře je veřejným úřadem. Povinností notáře, jako úřední osoby, která působí jménem státu, je zajištění bezpečnosti převodu nemovitostí.

Notář vykonává tyto notářské úkony: vystavuje notářské listiny, dědické osvědčení a osvědčení, doručuje osvědčení, sepisuje zápisy, provádí protestaci smének a šeků, přijímá do úschovy peníze, cenné papíry, dokumenty, údaje na elektronickém paměťovém médiu, vystavuje zápisy, opisy, výpisy z dokumentů, na žádost stran připravuje návrhy listin, osvědčení a jiných dokumentů a vykonává jiné činnosti plynoucí ze zvláštních předpisů.

Notářské činnosti, které notář vykonává v souladu se zákonem, mají charakter úředního dokumentu.

Notáři působí v jednotlivých notářských kancelářích. Notář může vést pouze jednu kancelář, nicméně více notářů může vést jednu společnou kancelář jako společnost podle občanského práva nebo jako osobní obchodní společnost. V takovém případě však každý notář provádí notářské úkony vlastním jménem a nese odpovědnost za úkony, které provedl.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Státní notářské rady](#) (Krajowa Rada Notarialna) (nejsou k dispozici v anglickém jazyce).

Další právníká povolání

Polský právní systém rozlišuje následující právníká povolání: **soudní vykonavatelé** (komornicy sądowi)

Soudní vykonavatelé (komornicy sądowi)

Soudní vykonavatelé jsou v rámci polského právního systému pomocným orgánem výkonu spravedlnosti. Mají také status úřední osoby, protože pouze takovýto status legitimizuje jejich činnost, která zasahuje hluboko do oblasti občanských práv a svobod. Mezi tyto činnosti je třeba zařadit především používání donucovacích prostředků nutných k výkonu soudního rozhodnutí a provádění ústavního práva na spravedlivý proces.

Mezi pravomoci soudních vykonavatelů patří výkon exekučních činností v občanskoprávních případech.

Soudní vykonavatele vybírá ministr spravedlnosti z kandidátů, kteří musí splňovat požadavky podrobně vymezené v zákoně o soudních vykonavatelích a výkonu exekuce, mezi něž mj. patří vyšší právníké vzdělání, absolvování přípravné služby soudního vykonavatele a úspěšné složení zkoušky pro soudní vykonavatele a minimálně dvoutletá pracovní stáž na pozici kandidáta.

Dohled nad soudními vykonavateli vykonává ministr spravedlnosti společně s předsedy soudů, při nichž soudní vykonavatelé působí, a s profesními orgány soudních vykonavatelů – **Státní radou soudních vykonavatelů a radami komor soudních vykonavatelů**.

Další informace najdete na internetových stránkách [ministerstva spravedlnosti](#) a [Státní rady soudních vykonavatelů \(Krajowa rada Komornicza\)](#).

Organizace poskytující právní služby *pro bono* (zdarma)

Tyto služby poskytuje v Polsku velké množství organizací. Patří mezi ně:

„**Modrá linka**“ Ministerstva práce a sociálních věcí (Niebieska Linia), jejímž úkolem je boj proti domácímu násilí. Více informací lze nalézt na internetových stránkách [Modré linky](#). Případně můžete na Modrou linku zatelefonovat, a to na následující číslo: +48 22 668 70 00,

bezplatné právní poradenství poskytují rovněž „**Právní kliniky**“ (Kliniki Prawa), v nichž působí studenti, kteří jsou členy organizací působících v rámci právnických fakult na všech velkých univerzitách v Polsku.

Poslední aktualizace: 29/11/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Portugalsko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Portugalsku.

Soudci občanských soudů a soudci správních a finančních soudů (Magistrados dos tribunais judiciais e dos tribunais administrativos e fiscais)

V souladu s portugalskou ústavou jsou soudci představitelé svrchovaného orgánu – soudů.

Vykonávají spravedlnost ve jménu občanů, přičemž jsou vázáni pouze zákony.

Soudci obecných soudů se řídí ústavou a vlastním služebním řádem (*Estatuto dos Magistrados Judiciais*). V rámci hierarchie příslušných soudů existují tři kategorie soudců obecných soudů:

soudci Nejvyššího soudu (*Supremo Tribunal de Justiça*), označovaní jako *conselheiros*,

soudci odvolacích soudů (*Tribunais das Relações*), označovaní jako *desembargadores*,

soudci soudů prvního stupně, označovaní jako *juizes de Direito*.

Soudci správních a finančních soudů se řídí ústavou, služebním řádem soudců správních a finančních soudů (*Estatuto dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) a případně i služebním řádem soudců obecných soudů. V rámci hierarchie příslušných soudů existují tři kategorie soudců správních a finančních soudů:

soudci Nejvyššího správního soudu (*Supremo Tribunal Administrativo*), označovaní jako *conselheiros*,

soudci ústředních správních soudů, označovaní jako *desembargadores*,

soudci obvodních správních soudů a daňových soudů, označovaní jako *juizes de direito*.

Přístup k povolání soudce probíhá ve třech etapách: veřejné výběrové řízení; teoretická a praktická příprava ve Středisku pro justiční vzdělávání (*Centro de Estudos Judiciários*) a praxe justičního čekatele. Po úspěšném absolvování uvedených tří etap jsou uchazeči jmenováni soudci u soudů prvního stupně *juizes de direito*.

Po celou dobu výkonu svého povolání se soudci dále vzdělávají.

Pravidelné kontroly soudů prvního stupně provádí Nejvyšší rada pro soudnictví (*Conselho Superior da Magistratura*) a totéž ve vztahu k soudcům správních a finančních soudů vykonává Nejvyšší rada pro správní a finanční soudy (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*). Po každé kontrole je soudcům uděleno hodnocení podle následujících kategorií: vynikající, velmi dobrý, dobrý, dostatečný a neuspokojivý. Pokud je soudci uděleno hodnocení v kategorii „neuspokojivý“, je postaven mimo službu a bude s ním zahájeno disciplinární řízení za účelem posouzení, zda je způsobilý vykonávat svou práci.

O jmenování, přidělení, přeložení, povýšení a zahájení disciplinárního řízení v případě soudců obecných soudů rozhoduje Nejvyšší rada pro soudnictví a v případě soudců správních a finančních soudů o tom rozhoduje Nejvyšší rada pro správní a finanční soudy.

Aby byla zaručena nezávislost a nestrannost soudců, ústava stanoví, že: soudci vykonávající své povolání nesmějí zastávat žádnou jinou funkci ve veřejném či soukromém sektoru, s výjimkou neplacené výuky či vědeckého výzkumu v oblasti soudnictví; soudci mohou být přeloženi, postaveni mimo službu, propuštěni či jim může být nařízen důchod pouze v případech stanovených zákonem; soudci nemohou být stíháni za svá rozhodnutí, kromě výjimek stanovených zákonem.

Více informací najdete na internetových stránkách <https://www.csm.org.pt/> a <https://www.cstaf.pt/>.

Státní zástupci působící v rámci státních zastupitelství (*Ministério Público*)

Státní zástupci působící v rámci státních zastupitelství jsou odpovědní za zastupování státu, vedení trestního stíhání a hájení demokratického právního řádu a zájmů stanovených zákonem. Státní zástupci mají podle zákona samostatné postavení a jsou autonomní.

Přístup k povolání státního zástupce je zahájen na základě veřejného výběrového řízení, jež spočívá ve zkouškách znalostí, posouzení životopisu a psychologickém testu, které zajišťuje Středisko pro justiční vzdělávání (*Centro de Estudos Judiciários*).

Přijetí uchazeči poté působí na pozici čekatele (*auditores de justiça*). Po úspěšném absolvování teoretické a praktické přípravy, která probíhá ve Středisku pro justiční vzdělávání, jsou jmenováni jako čekatelé na pozici zástupce státního zástupce.

Výkon povolání státního zástupce se skládá z pěti úrovní, seřazených v sestupném hierarchickém pořadí:

nejvyšší státní zástupce (*Procurador-Geral da República*),

náměstek nejvyššího státního zástupce (*Vice-Procurador-Geral da República*),

zástupce nejvyššího státního zástupce (*Procurador-Geral Adjunto*),

obvodní státní zástupce (*Procurador da República*),

zástupce obvodního státního zástupce (*Procurador da República Adjunto*).

Úřad nejvyššího státního zástupce (*Procuradoria-Geral da República*) je nejvyšším orgánem v systému státního zastupitelství, v jehož čele stojí nejvyšší státní zástupce. Patří k němu také Nejvyšší rada státního zastupitelství (*Conselho Superior do Ministério Público*), poradní sbor, právní poradci a oddělení podpůrných služeb.

Nejvyšší rada státního zastupitelství má pravomoc jmenovat, přidělit, přeložit či povýšit státní zástupce a přijímat příslušná disciplinární opatření.

Více informací najdete na internetových stránkách <http://www.ministeriopublico.pt/>.

Advokáti (*Advogados*)

Advokáti jsou odborníci v oblasti práva, zapsaní u advokátní komory, kteří kromě jiného poskytují třetím osobám právní zastoupení u soudu a právní poradenství spočívající ve výkladu a uplatňování právních předpisů.

K výkonu profese advokáta se v Portugalsku požaduje zápis u advokátní komory (*Ordem dos Advogados*).

Podmínky přístupu k tomuto povolání jsou následující:

právní akademický titul z domácí univerzity nebo právní titul získaný na zahraniční univerzitě, který je rovnocenný nebo byl uznán jako rovnocenný portugalskému,

absolvování stáže v celkové délce 18 měsíců, jež se skládá ze dvou etap: úvodní příprava v délce 6 měsíců a doplňující příprava v délce 12 měsíců, úspěšné složení písemné a ústní zkoušky u advokátní komory.

Cizí státní příslušníci, kteří získali svůj titul na jakékoli právnické fakultě v Portugalsku, se mohou u advokátní komory Portugalska zapsat za stejných podmínek jako portugalské občany, pokud země jejich státní příslušnosti přiznává stejná práva portugalským občanům.

Advokáti z jiných členských států Evropské unie, kteří se chtějí trvale usadit v Portugalsku se záměrem vykonávat zde praxi na základě odborné způsobilosti získané ve své zemi původu, se musí zapsat u advokátní komory. V takových případech mohou poskytovat právní zastoupení před soudem pouze pod vedením právníka, který je u advokátní komory zapsán. Chtějí-li působit za zcela stejných podmínek jako portugalské advokáty, musí být zapsáni u advokátní komory a složit písemnou a ústní zkoušku v portugalsčině.

Advokátní komora je veřejným sdružením zastupujícím odborníky, kteří působí v oboru advokacie v souladu se služebním řádem. V pravomoci komory je zejména zajišťovat přístup ke spravedlnosti, regulovat výkon této profese, přijímat disciplinární opatření vůči advokátům a právním koncipientům (jediný orgán, který tak může činit), dbát na společenskou úlohu, důstojnost a dobré jméno tohoto povolání a podporovat přístup ke znalosti a uplatňování práva.

Více informací najdete na internetových stránkách <https://portal.oa.pt/>.

Právní poradci (*Consultores jurídicos*)

V portugalském právním systému se nerozlišuje mezi profesí advokáta a právního poradce.

Právní zástupci (*Solicitadores*)

Právní zástupci jsou nezávislí odborníci, kteří svým klientům poskytují právní poradenství a právní zastoupení u soudu v rámci omezení vyplývající z jejich postavení a procesních předpisů. U soudu mohou zastupovat strany ve všech případech, kdy není povinné zastupování advokátem (*advogado*).

Právní zástupci mohou rovněž zajišťovat svým klientům (občanům i podnikům) právní zastoupení mimo soud, například před finančním úřadem, notářskými úřady, rejstříky a orgány veřejné správy.

Podmínky přístupu k tomuto povolání jsou následující:

mít právní titul a nebyť zapsán u advokátní komory, nebo mít titul v oboru právní zástupce, a v obou případech být držitelem úředně uznávaného diplomu. Cizí státní příslušníci z jiných zemí Evropské unie musí mít akademický titul a odbornou způsobilost požadované pro výkon této profese v dané zemi původu, absolvovat praxi koncipienta v délce 12 až 18 měsíců,

během praxe získat příznivé reference, které poskytne školitel a střediska pro koncipienty, a složit státní zkoušku v souladu s příslušnými předpisy.

Uchazeči pocházející z jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru se zapisují u kolegia právních zástupců (*Colégio dos Solicitadores*) v souladu se zákonem č. 9/2009 ze dne 4. března 2009, ve znění pozdějších předpisů.

Komora právních zástupců a soudních exekutorů (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução, OSAE*) je veřejným sdružením zastupujícím tato právní povolání. Je zejména odpovědná za uplatňování disciplinární pravomoci vůči svým členům a za vydávání posudků k návrhům právních předpisů vztahujících se k jejím pravomocem.

Více informací lze získat na internetových stránkách <http://www.osae.pt/>.

Soudní exekutoři (*Agentes de execução*)

Soudní exekutoři jsou odborníci, kterým zákon uděluje vnitrostátní pravomoc k činnostem souvisejícím s výkonem rozhodnutí vydaných v rámci občanskoprávních řízení. Jedná se o nezávislé a nestranné odborníky, kteří nezastupují ani jednu ze stran během řízení, avšak jsou pověřeni prováděním veškerých formalit spojených s výkonem rozhodnutí, včetně zabavení, doručování soudních písemností a prodeje zabaveného majetku. V některých případech mohou jejich úkony provádět soudní úředníci.

Soudního exekutora jmenuje strana, která žádá o výkon rozhodnutí, nebo soud.

Soudními exekutory mohou být pouze právní zástupci nebo advokáti, kteří:

mají portugalskou státní příslušnost,

netýká se jich žádné z omezení stanovených v předpisech týkajících se Komory právních zmocněnců a soudních exekutorů nebo Advokátní komory, v posledních deseti letech nebyli uvedeni na veřejném seznamu dlužníků vydaném v souladu se zákonem, úspěšně absolvovali praxi čekatele soudního exekutora,

po více než třech letech působení ve funkci soudního exekutora složili zkoušku a získali příznivé stanovisko Komise pro dohled nad úředníky v justici (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça, CAAJ*),

do tří let po úspěšném absolvování praxe požádali o zápis u příslušné komory,

splňují minimální požadavky na vybavení informační technikou stanovené v pravidlech, která schválilo valné shromáždění.

Toto povolání reguluje Komora právních zástupců a soudních exekutorů a příslušné kolegium soudních exekutorů (*Colégio de Especialidade dos Agentes de Execução*).

Komise pro dohled nad úředníky v justici (CAAJ), orgán nezávislý na Komorě právních zástupců a soudních exekutorů, odpovídá za dohled a disciplinární opatření vůči soudním exekutorům.

Více informací lze získat na internetových stránkách <http://www.osae.pt/> a <https://caaj.justica.gov.pt/>.

Notáři (*Notários*)

Notáři jsou odborníci s pravomocí jednat ve specifických právnických situacích. Mají významnou úlohou v oblasti mezinárodního i vnitrostátního obchodu.

V rámci výkonu svého povolání notáři:

sepisují soukromé smlouvy a poskytují stranám poradenství, přičemž jsou povinni zachovávat loajalitu vůči oběma z nich, vyhotovují úřední dokumenty, přičemž jsou odpovědní za soulad těchto dokumentů s právními předpisy a za rady, které poskytují; mají povinnost informovat strany o důsledcích povinností, které hodlají přijmout,

vykonávají právní úkony, které jsou před nimi sjednány. Příslušný úkon může být přímo zapsán do úředních rejstříků nebo vykonán, pokud některá ze stran neplní své povinnosti, bez předchozího zásahu soudce,

zastávají úlohu rozhodce, který jedná nestranně a v úplném souladu se zákonem, aby mohly strany dospět ke vzájemně přijatelné dohodě,

vyhotovují dokumenty a stanovují podmínky řízení o soupisu majetku, aniž by tím byly dotčeny otázky, které z důvodu své povahy či skutkové nebo právní složitosti nemohou být rozhodnuty v rámci řízení o soupisu majetku, ale musí o nich rozhodnout soudce obvodního soudu (*tribunal de comarca*), pod nějž spadá notářství pověřené daným řízením (pravomoc udělená notářstvím zákonem č. 2/2013 ze dne 5. března 2013, kterým se schvaluje právní režim řízení o soupisu majetku a kterým se vytváří systém sdílené pravomoci).

V návaznosti na reformu notářského povolání a související privatizaci daného odvětví mají notáři dvojí status: jsou jednak veřejnými činiteli, jednak příslušníky svobodného povolání, kteří již nespádají mezi státní úředníky.

Jakožto veřejný činitel podléhá notář ministerstvu spravedlnosti, které vůči němu uplatňuje disciplinární a regulační pravomoc. V rámci nového zařazení notářů mezi svobodná povolání reguluje od roku 2006 výkon notářského povolání Notářská komora v partnerství s ministerstvem spravedlnosti. Dohlíží na dodržování etických zásad, jimiž se toto povolání řídí, a dbají na to, aby notáři hájili související veřejné zájmy, čímž není dotčena pravomoc zasahovat, která je vzhledem k povaze dané profese ze zákona udělena ministerstvu spravedlnosti.

Více informací lze získat na internetových stránkách <http://www.notarios.pt/OrdemNotarios/pt>.

Registrační úředníci (*Conservadores*)

Registrační úředníci jsou veřejní činitelé pověřeni zaznamenáváním a zveřejňováním právních úkonů a skutečností týkajících se nemovitostí, movitého majetku podléhajícího registraci, obchodní činnosti a života fyzických osob. Jejich úkolem je zejména ověřování souladu uvedených úkonů a skutečností a souvisejících dokumentů s právními předpisy a zajištění toho, aby práva vyplývající z těchto dokumentů byla řádně definována a odpovídala zákonem stanovené úpravě pro zápis a zveřejnění, a na tomto základě rozhodují, zda budou dané úkony či skutečnosti zapsány do rejstříku či nikoli.

Podle záležitostí, kterým se věnují při výkonu svých povinností, mohou registrační úředníci být:

registrační úředníci u matričních úřadů (*conservadores do registo civil*), kteří působí ve věcech týkajících se vymezení a zveřejnění právních skutečností a úkonů týkajících se života fyzických osob. Do jejich pravomoci spadají zápisy narození, sňatků, úmrtí, adopcí a určení mateřství/otcovství; organizace řízení týkajících se rozvodu či odluky manželů a rozdělení majetku po vzájemné dohodě a vydávání ověřených kopií v souvislosti se zapsanými skutečnostmi,

registrační úředníci u katastru nemovitostí (*conservadores do registo predial*), jejichž úkolem je zveřejňování informací o právním stavu nemovitostí s cílem zajistit právní jistotu, pokud jde o transakce v odvětví nemovitostí,

registrační úředníci u registru vozidel (*conservadores do registo de veículos*), jejichž úkoly se týkají zveřejňování práv k movitému majetku podléhajícímu registraci (motorová vozidla, lodě a letadla) a informací o právním stavu motorových vozidel a přivěsů s cílem zajistit právní jistotu, pokud jde o transakce v tomto odvětví,

registrační úředníci u obchodního rejstříku (*conservadores do registo comercial*), kteří odpovídají za zveřejňování údajů o postavení živnostníků, obchodních společností, občanských sdružení obchodního charakteru, jednočlenných společností s ručením omezeným a jiných subjektů podléhajících zápisu do obchodního rejstříku s cílem zajistit právní jistotu, pokud jde o transakce v tomto odvětví.

Pro přístup k povolání registračního úředníka se vyžaduje právnický diplom z portugalské univerzity nebo rovnocenný akademický titul, složení zkoušek způsobilosti, absolvování doplňujícího univerzitního kurzu v délce šesti měsíců, jehož předmětem je rozšíření právnických znalostí relevantních pro povolání registračního úředníka, a stáž v délce jednoho roku, po které následuje veřejné výběrové řízení. Všechny etapy tohoto postupu podléhají hodnocení a v případě neuspokojivých výsledků mohou vést k vyloučení uchazeče. Tento postup probíhá v rámci veřejného výběrového řízení vyhlášeného Úřadem pro rejstříky a notářství (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Úřad pro rejstříky a notářství je pověřen řízením, koordinací, podporou a hodnocením činnosti registračních úřadů a dozorem nad nimi.

Více informací lze získat na internetových stránkách <https://irn.justica.gov.pt/>.

Soudní úředníci (*Oficiais de Justiça*)

Soudní úředníci představují kategorii justičních úředníků (*funcionário de justiça*), mezi jejichž povinnosti patří asistence u soudů nebo státních zastupitelství. Funkce justičního úředníka ovšem zahrnuje rovněž zaměstnance útvarů informačních technologií, administrativní, technické, pomocné a provozní pracovníky. Povolání soudního úředníka začíná působením na základní pracovní pozici pomocného úředníka (*escrivão auxiliar*) u soudu nebo pomocného soudního úředníka (*técnico de justiça auxiliar*) u státního zastupitelství. Vykonať je mohou osoby s příslušnou odbornou způsobilostí, které uspěly v přijímacím řízení. Postavení soudních úředníků upravuje příslušný služební řád (*Estatuto dos Funcionários de Justiça*), stanovený zákonem č. 343/1999 ze dne 26. srpna 1999, ve znění pozdějších předpisů. Jejich činnost hraje významnou úlohu v mezinárodní justiční spolupráci, zejména pokud jde o uplatňování evropských nařízen a směrnic.

Generální ředitelství pro správu soudnictví (*Direção-Geral da Administração da Justiça*) je orgán ministerstva spravedlnosti odpovědný za nábor a řízení soudních úředníků.

Rada soudních úředníků (*Conselho dos Oficiais de Justiça*) odpovídá za hodnocení pracovních výsledků soudních úředníků a za přijímání disciplinárních opatření vůči nim.

Více informací najdete na internetových stránkách <https://dgaj.justica.gov.pt/>.

Mediátoři (*Mediadores*)

Zákon č. 29/2013 ze dne 19. dubna 2013 definuje v čl. 2 písm. b) mediátora jako „(...) třetí neustrannou a nezávislou osobu bez pravomocí vůči stranám mediace, která napomáhá stranám při dosažení konečné dohody ohledně předmětu sporu“. Uvedený zákon rovněž definuje status mediátorů působících v Portugalsku, jakož i jejich zápis do seznamů všech veřejných systémů mediace. Tento zápis se provádí na základě výběrového řízení, jehož pravidla byla schválena výnosem (*Portaria*) č. 282/2010 ze dne 25. května 2010.

Význam mediátorů je značný, jelikož tím, že pomáhají stranám dospět k dohodě, přispívají k zachování, a v některých případech k obnovení, sociálního smíru. V Portugalsku je možné využít mediátory specializované v oboru rodinné mediace, pracovního práva či trestního práva. V oblasti mediace nepůsobí nevládní organizace, avšak existují soukromá sdružení poskytující mediační služby a odbornou přípravu pro mediátory.

Na celostátní úrovni neexistuje etický kodex pro mediátory, nicméně výše uvedený zákon o mediaci obsahuje oddíl věnovaný právům a povinnostem mediátorů, kteří rovněž musí jednat v souladu se zásadami stanovenými v evropském kodexu chování pro mediátory, jež si během své přípravy musí osvojit. Činnost mediátorů je sledována veřejným systémem mediace, který se dělí na tři části zaměřené na občanskoprávní, pracovněprávní a trestněprávní záležitosti. Každou z těchto částí veřejného systému mediace řídí veřejný subjekt určený v příslušném zakládajícím aktu.

V Portugalsku nepůsobí veřejnoprávní subjekt pro vzdělávání mediátorů. Tím se zabývají soukromé subjekty, jejichž certifikaci zajišťuje Generální ředitelství pro politiku spravedlnosti (*Direção Geral da Política de Justiça*, DGPJ) v souladu s výnosem č. 345/2013 ze dne 27. listopadu 2013 a se zvláštním zřetelem na referenční ukazatele kvality.

DGPJ, které řídí veřejné systémy mediace prostřednictvím svého kabinetu pro alternativní řešení sporů (GRAL), neposkytuje informace o tom, jak se lze setkat s mediátorem. Má ovšem k dispozici seznamy mediátorů, na něž mohou být mediátoři zapsáni na základě výběrového řízení, jehož pravidla byla schválena výnosem č. 282/2010 ze dne 25. května 2010.

Více informací najdete na internetových stránkách <http://www.dgpj.mj.pt/>.

Soudní správci (*Administradores Judiciais*)

Soudní správce je odpovědný za dohled nad úkony a provádění úkonů v rámci zvláštního postupu obnovy (*processo especial de revitalização*), jakož i za řízení či likvidaci v rámci úpadkového řízení. Má pravomoc provádět veškeré úkony vyplývající z jeho postavení a ze zákona. V závislosti na úkolech, jež mají být v rámci daného řízení vykonány, je jmenován jakožto prozatímní soudní správce, správce konkurzní podstaty nebo svěrenský správce.

Postavení soudního správce upravuje zákon č. 22/2013 ze dne 26. února 2013.

Soudními správci se mohou stát osoby splňující následující podmínky:

- mají vysokoškolské vzdělání a odbornou praxi požadované pro výkon dané činnosti;
- absolvovali stáž v daném oboru v délce šesti měsíců;
- uspěli ve zvláštním přijímacím řízení, jehož cílem je ohodnotit znalosti získané během stáže;
- nesmějí být v situaci, která je neslučitelná s výkonem tohoto povolání;
- musí být způsobilí k výkonu činnosti soudního správce.

Orgánem odpovědným za přijímání soudních správců a dohled nad nimi je Komise pro dohled nad úředníky v justici (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares da Justiça*, CAAJ).

Více informací lze získat na internetových stránkách <https://caaj.justica.gov.pt/>.

Úředník pro průmyslové vlastnictví (*Agente Oficial da Propriedade Industrial*)

Úředníci pro průmyslové vlastnictví jsou odborníci na průmyslové vlastnictví, na které se mohou obrátit fyzické i právnické osoby v případě, kdy si přejí lépe bránit svá práva a zájmy v této oblasti.

Úředníky pro průmyslové vlastnictví zplnomocňuje Národní úřad pro průmyslové vlastnictví (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*) k provádění úkonů v oblasti průmyslového vlastnictví jménem a v zájmu svých klientů, aniž by museli předložit plnou moc.

Výkon povolání úředníka pro průmyslové vlastnictví u Národního úřadu pro průmyslové vlastnictví se řídí zákonem č. 15/95 ze dne 24. ledna 1995, ve znění pozdějších předpisů, a výnosem č. 239/2013 ze dne 25. července 2013.

Více informací najdete na internetových stránkách <https://inpi.justica.gov.pt/>.

Organizace poskytující bezplatné právní služby (*pro bono*)

Ministerstvo spravedlnosti ve spolupráci s advokátní komorou a místními úřady zajišťuje na celém území Portugalska právní poradny (*Gabinetes de Consulta Jurídica*), kde mohou občané využít bezplatné právní poradenství od právníků. Seznam těchto poraden a příslušné kontaktní údaje jsou k dispozici na internetu, například na stránkách Generálního ředitelství pro [politiku spravedlnosti](#).

Poslední aktualizace: 29/01/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Rumunsko

Tato stránka uvádí přehled právnických povolání v Rumunsku.

Právníká povolání – úvod

V Rumunsku existují tato právníká povolání:

[státní zástupci](#)

[soudci](#)

[advokáti](#)

[právní poradci](#)

[notáři](#)

[soudní exekutoři](#)

[soudní úředníci](#)

[asistenti soudce](#)

[pomocní soudci](#)

[Státní zástupci](#)

Organizace

Rumunský systém státního zastupitelství zahrnuje:

státní zastupitelství při odvolacích soudech, tribunálech, tribunálech pro věci mladistvých a rodinného práva a při okresních soudech, státní zastupitelství při vojenských soudech.

Nejvyšším orgánem je státní zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu, včetně zvláštních útvarů (Národní protikorupční ředitelství – DNA, a Ředitelství pro vyšetřování organizovaného zločinu a terorismu – DIICOT)

První úroveň: státní zastupitelství při okresních soudech (176)

Druhá úroveň: státní zastupitelství při tribunálech (42) a státní zastupitelství při Tribunálu pro věci mladistvých a rodinného práva (1)

Třetí úroveň: státní zastupitelství při odvolacích soudech (15)

Ústředním orgánem odpovědným v rámci justice za regulaci povolání státních zástupců je [Vrchní rada soudců a státních zástupců](#). Počáteční a průběžné vzdělávání soudců a státních zástupců zajišťuje [Národní ústav vyšších soudních úředníků \(INM\)](#), což je veřejný orgán s právní subjektivitou, který funguje pod dohledem Vrchní rady soudců a státních zástupců. Státní zastupitelství vykonává své pravomoci prostřednictvím státních zástupců působících na úřadech státního zastupitelství. Tyto úřady státního zastupitelství jsou zřízeny při všech soudech, s výjimkou tribunálů pro disciplinární věci.

Státní zastupitelství v trestním řízení vedeném při odvolacích soudech, tribunálech, tribunálech pro věci mladistvých a rodinného práva a při okresních soudech

Institucionální hierarchie státních zastupitelství je následující:

Vrcholem v hierarchii je státní zastupitelství zřízené při Nejvyšším kasačním a trestním soudu (Nejvyšší státní zastupitelství), které řídí rumunský nejvyšší státní zástupce. Jeho úkolem je koordinace činnosti státních zastupitelství při patnácti odvolacích soudech.

Státní zastupitelství při odvolacích soudech koordinují činnost státních zastupitelství při 43 tribunálech (včetně specializovaného tribunálu pro věci mladistvých a rodinného práva). V jejich čele stojí vrchní státní zástupce.

Státní zastupitelství při tribunálech koordinují činnost státních zastupitelství při 176 aktivních soudech prvního stupně a v jejich čele stojí první státní zástupce.

Státní zastupitelství při 176 aktivních soudech prvního stupně představují první (nejnižší) úroveň v hierarchii a v jejich čele stojí první státní zástupci.

V rámci Nejvyššího státního zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu působí dva samostatné specializované útvary. Jsou to:

Národní protikorupční ředitelství (DNA), které odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání trestných činů souvisejících s korupcí. V jeho čele stojí hlavní státní zástupce.

Ředitelství pro vyšetřování organizovaného zločinu a terorismu (DIICOT), které odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání organizovaného zločinu a terorismu. Tento útvar řídí hlavní státní zástupce, který pracuje pod dohledem rumunského nejvyššího státního zástupce.

Státní zastupitelství v trestním řízení vedeném při vojenských soudech

Trestní řízení týkající se trestných činů spáchaných příslušníky ozbrojených sil vede vojenské státní zastupitelství, které má právní postavení vojenského subjektu. Vojenská státní zastupitelství jsou zřízena při vojenských tribunálech, při Vojenském tribunálu v Bukurešti a Vojenském odvolacím soudu v Bukurešti.

Funkční hierarchie státních zástupců

Státní zástupci jednají v souladu se zásadami zákonnosti, nestrannosti a hierarchické kontroly.

Musí jednat v souladu se zákonem, zachovávat a chránit lidskou důstojnost a bránit práva osob.

Státní zástupci na všech státních zastupitelstvích jsou podřízeni vedoucímu daného státního zastupitelství, který je podřízen vedoucímu státního zastupitelství na vyšší hierarchické úrovni.

Kontrola nad podřízenými státními zástupci ze strany nejvyššího státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu, hlavního státního zástupce Národního protikorupčního ředitelství a vrchního státního zástupce státního zastupitelství při odvolacím soudu může být vykonávána buď přímo, nebo prostřednictvím určených státních zástupců.

Úloha a povinnosti

V Rumunsku jsou dvě kategorie státních zástupců:

civilní státní zástupci, kteří odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání trestných činů spáchaných civilisty;

vojenští státní zástupci, kteří odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání trestných činů spáchaných především příslušníky ozbrojených sil.

Kategorie státních zástupců činných na celostátní úrovni jsou:

rumunský nejvyšší státní zástupce (vedoucí Nejvyššího státního zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu),

hlavní státní zástupce (vedoucí Národního protikorupčního ředitelství a Ředitelství pro vyšetřování organizovaného zločinu a terorismu),
vrchní státní zástupci (vedoucí státních zastupitelství při odvolacích soudech),
první státní zástupci (vedoucí státních zastupitelství při tribunálech a soudech prvního stupně),
státní zástupci – vedoucí úseků (vedoucí vnitřních úseků státních zastupitelství),
státní zástupci – vedoucí služeb (vedoucí vnitřních služeb státních zastupitelství),
státní zástupci – vedoucí kanceláří (vedoucí vnitřních kanceláří státních zastupitelství),
státní zástupci.

Je-li to považováno za nutné, z moci úřední nebo na žádost Vrchní rady soudců a státních zástupců, může ministr spravedlnosti vykonávat kontrolu nad státními zástupci prostřednictvím státních zástupců navržených rumunským nejvyšším státním zástupcem, hlavním státním zástupcem Národního protikorupčního ředitelství nebo které navrhne sám ministr spravedlnosti, aby kontrolovali:

účelnost řízení ze strany státních zástupců,

výkonnost a plnění úkolů státních zástupců a

kvalitu pracovních vztahů státních zástupců s občany a s jinými zúčastněnými osobami.

Pod tuto kontrolu nespádají všechna opatření, která mohou státní zástupci přijmout v průběhu trestního vyšetřování, ani z toho vyplývající rozhodnutí.

Ministr spravedlnosti může požádat rumunského nejvyššího státního zástupce, popřípadě hlavního státního zástupce z Národního protikorupčního ředitelství, aby předložil zprávu o činnosti státních zastupitelství a zajistil pokyny k opatřením, která mají být přijata pro předcházení trestné činnosti a boj proti ní.

Nejvyšší státní zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu předkládá výroční zprávu o své činnosti Vrchní radě soudců a státních zástupců a ministroví spravedlnosti, který poté předloží závěry o zprávě rumunskému parlamentu.

Soudci

Organizace

Vládním orgánem odpovědným za regulaci povolání soudců je Vrchní rada soudců a státních zástupců. Počáteční a průběžné vzdělávání soudců a státních zástupců zajišťuje [☞ Národní ústav vyšších soudních úředníků \(INM\)](#), což je veřejný orgán s právní subjektivitou, který funguje pod dohledem Vrchní rady soudců a státních zástupců.

Úloha a povinnosti

V Rumunsku se soudci specializují na tyto druhy případů:

občanskoprávní věci a výkon občanskoprávních rozhodnutí,

trestněprávní věci a výkon trestních rozhodnutí,

obchodní věci (konkursní soudci),

věci týkající se rodiny a mladistvých,

správní a daňové/finanční věci,

věci týkající se zaměstnaneckých sporů a sociálního zabezpečení,

ústavní věci,

vojenské věci.

Organizace právnických povolání: advokáti

Advokáti

Ústředním orgánem odpovědným za regulaci povolání advokátů je [☞ Národní unie rumunských advokátních komor \(UNBR\)](#), jde o právnickou osobu veřejného zájmu, pod níž spadají všechny rumunské advokátní komory. Zajišťuje právně kvalifikované uplatňování práva na obhajobu, kvalitu odborné způsobilosti, dodržování profesní etiky a ochranu důstojnosti a cti svých členů. Pod Národní unii rumunských advokátních komor spadají všechny rumunské advokátní komory.

Právní databáze

Informace o rumunských advokátech jsou k dispozici na internetové stránce Národní unie rumunských advokátních komor. [☞ Národní unie rumunských advokátních komor](#).

Je přístup do této databáze bezplatný?

Ano

Právní poradci

V souladu s právním řádem mohou právní poradci vytvářet oblastní sdružení, a to podle oblasti činnosti na základě svého profesního zaměření, případně vytvářet sdružení na celostátní úrovni, a to v souladu se zákony o sdruženích a nadacích. Jedním z profesních sdružení vytvořených v souladu se zákonem o sdruženích a nadacích je [☞ Unie právních poradců \(OCJR\)](#). Pod Unii právních poradců spadají všechna oblastní sdružení právních poradců. Právní poradci se mohou sdružovat i v jiných profesních sdruženích. Seznam právních poradců pro jednotlivé oblasti je k dispozici na internetových stránkách členů Unie právních poradců. (odkazy jsou k dispozici na internetových stránkách Unie právních poradců).

Notáři

Organizace

Ministerstvo spravedlnosti v souladu s právním řádem pověřilo výkonem notářských služeb ve veřejném zájmu [☞ Národní unii notářů \(UNNP\)](#). Národní unie notářů je profesním orgánem zastupujícím notáře, který odpovídá za organizaci povolání notáře, za ochranu profesních zájmů svých členů a za postavení této profese. Členy této unie jsou všichni notáři. Jsou sdruženi do patnácti komor, každá z nich sídlí při odvolacím soudu.

Úloha a povinnosti

V Rumunsku poskytují notáři tyto právní služby:

úkony v dědickém řízení (dědění ze zákona, ze závěti),

uzavírání smluv (smlouvy o prodeji, smlouvy o výměně, dohody o výživném, darovací smlouvy, smlouvy o hypotéce, zástavní smlouvy, leasingové smlouvy a nájemní smlouvy) a jiné úkony (záruční úkony požadované různými institucemi po vykonavatelích záruk),

zakládací akty obchodních společností, sdružení a nadací,

ověřování dokumentů,

ověřování pravosti podpisů a pečeti,

veškeré další činnosti stanovené zákonem.

Ostatní právnícké profese

Soudní exekutoři

Národní unie soudních exekutorů Rumunska (UNEJ) je profesní organizací soudních exekutorů, má právní subjektivitu a jejími členy jsou všichni soudní exekutoři. Unie odpovídá za udržování dobrého jména a autority tohoto povolání a jejím hlavním posláním je zastupovat a hájit profesionální zájmy svých členů. Soudní exekutoři jsou organizováni do patnácti komor zřízených při příslušných odvolacích soudech.

 [Na internetových stránkách Národní unie soudních exekutorů](#) je k dispozici seznam soudních exekutorů.

Soudní úředníci

Ústředním orgánem odpovědným za regulaci povolání administrativních pracovníků soudnictví je [Vrchní rada soudců a státních zástupců \(CSM\)](#).

Za počáteční a průběžné vzdělávání soudních úředníků odpovídá Národní škola pro soudní úředníky (SNG), veřejná instituce s právní subjektivitou pod dohledem Vrchní rady soudců a státních zástupců.

V rumunském justičním systému pracují různé kategorie soudních úředníků:

soudní úředníci přítomní při slyšení,

statistíci,

rešeršní pracovníci,

specializovaní IT pracovníci,

archiváři,

úředníci soudní kanceláře.

Další informace o této profesní kategorii naleznete v tomto [dokumentu](#) (354 Kb) .

Asistenti soudce

Asistenti soudce jsou součástí soudního senátu v prvoinstančních případech týkajících se pracovněprávních sporů a sporů týkajících se sociálního zabezpečení.

Účastní se porady po jednání, mají poradní hlas a podepisují rozsudky, jejich stanovisko je zaznamenáno v rozsudku a uvádějí důvody pro nesouhlasná stanoviska. Pokud jsou součástí soudního senátu asistenti soudce, může předseda jednoho z nich pověřit sepsáním rozsudku.

Asistenti soudce jsou nominováni Ministerstvem spravedlnosti a navrhováni Hospodářskou a sociální radou na dobu pěti let; musí mít alespoň pětiletou praxi v rámci některé právní profese a musí splňovat všechny podmínky stanovené zákonem.

Během svého funkčního období mají asistenti soudce stabilní pozici, řídí se pouze zákony, skládají zákonem stanovenou přísahu a vztahují se na ně právní ustanovení o povinnostech, zákazech, neslučitelnosti, výjimkách, disciplinárních sankcích a důvodech odvolání, která se vztahují na soudce a státní zástupce.

Celkový počet míst asistentů soudce a jejich přidělení soudům v závislosti na objemu práce stanoví vyhláška Ministerstva spravedlnosti.

Podmínky, výběr a postup Hospodářské a sociální rady při navrhování kandidátů na jmenování na pozice asistentů soudce Ministerstvem spravedlnosti, jakož i podmínky pro jejich delegování, detašování a přeložení jsou stanoveny rozhodnutím vlády.

Pomocní soudci

V rámci Nejvyššího kasačního a trestního soudu působí tým pomocných soudců, kteří se účastní jednání tohoto soudu.

Mezi povinnosti pomocných soudců patří:

zajistit, aby soudní úředníci přítomní při slyšení a archiváři udělali vše potřebné pro hladký průběh jednání, a řídit práci soudních úředníků přítomných při slyšení,

připravit některé zprávy v průběhu řízení (o zásadě přípustnosti opravného prostředku a návrhu na kasační stížnost),

zaznamenat ústní vyjádření účastníků řízení a státních zástupců a opatření nařízená soudem v rámci každé věci,

sepisovat záznamy kromě záznamů z jednání,

účast na jednáních s poradním hlasem,

vypracovat rozsudky v souladu s přidělením tohoto úkolu předsedou senátu, při dodržení zákonných lhůt atd.

Podrobný popis práce pomocných soudců naleznete v tomto [dokumentu](#) (126 Kb) .

Poslední aktualizace: 10/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Slovinsko

Tato stránka uvádí přehled právnických povolání ve Slovinsku.

Organizace právnických povolání

Právníká povolání

V Republice Slovinsko může osoba s vysokoškolským diplomem v oboru práva nebo osoba, která absolvovala studium práva v rámci prvního a druhého cyklu boloňského procesu, vykonávat řadu povolání v oblasti justice včetně povolání soudce, státního zástupce zastupujícího obžalobu v trestních řízeních, státního zástupce v netrestních řízeních, advokáta a notáře.

Státní zástupci zastupující obžalobu v trestních řízeních

Organizace

Podle článku 135 Ústavy Republiky Slovinsko státní zástupci zastupující obžalobu v trestních řízeních (državni tožilci) **podávají obžalobu a zastupují obžalobu v trestním řízení** a mají **další zákonem svěřené pravomoci**. Jejich působnost a organizaci stanoví zejména zákon o státním zastupitelství v trestních řízeních (Zakon o državnem tožilstvu) a trestní řád (Zakon o kazenskem postopku).

Ve Slovinsku je **jedenáct krajských státních zastupitelství (okrožno državno tožilstvo) (Celje, Koper, Kranj, Krško, Lublaň, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo Mesto, Ptuj, Slovenj Gradec)**, jedno **specializované státní zastupitelství** (Specializirano državno tožilstvo) s celostátní působností a **Nejvyšší státní zastupitelství** (Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije) v Lublani.

Specializované státní zastupitelství je pověřeno stíháním trestných činů v oblasti organizované tradiční a hospodářské trestné činnosti, terorismu, korupce a dalších trestných činů, jež vyžadují, aby jejich odhalování a stíhání prováděli speciálně organizovaní a vyškolení státní zástupci. V rámci specializovaného státního zastupitelství působí jako nezávislá organizační složka **oddělení pro vyšetřování a stíhání veřejných činitelů se zvláštními pravomocemi** (Odelek za preiskovanje in pregon uradnih oseb s posebnimi pooblastili, tzv. oddělení zvláštního vyšetřování). Státní zástupci v tomto oddělení **zvláštního** vyšetřování jsou pověřeni stíháním trestných činů, kterých se dopustí příslušníci policie, úředníci vnitrostátních úřadů s policejními pravomocemi, příslušníci vojenské policie, příslušníci zpravodajské a bezpečnostní služby ministerstva obrany a úředníci slovinské zpravodajské a bezpečnostní agentury. Rovněž vydávají pokyny příslušníkům policie, kteří pracují pro toto oddělení.

Nejvyšší státní zastupitelství je státním zastupitelstvím nejvyššího stupně v zemi a v jeho rámci působí:

nejvyšší státní zástupci (vrhovni državni tožilci) a vrchní státní zástupci (višji državni tožilci), státní zástupci s dočasným nebo částečným přidělením.

Vrchní státní zástupci zastupují strany podávající opravné prostředky v odvolacích řízeních před vrchními soudy (višja sodišča) ve Slovinsku. V řízeních o mimořádných opravných prostředcích v oblasti trestního práva a v oblasti občanského a správního práva vystupují před Nejvyšším soudem Republiky Slovinsko (Vrhovno sodišče Republike Slovenije) nejvyšší státní zástupci.

Nejvyšší státní zastupitelství má tuto strukturu:

tři oddělení (oddělení trestního práva (kazenski oddelek), oddělení občanského a správního práva (civilno-upravni oddelek) a oddělení pro vzdělávání a odborný dohled (oddelek za izobraževanje in strokovni nadzor)) a

znalecké informační centrum (Strokovno informacijski center), mezi jehož úkoly patří poskytovat znaleckou pomoc v oblasti daní, financí, účetnictví a dalších oborů požadovaných pro efektivní činnost státních zástupců a zajišťovat rozvoj, jednotu a poskytování informační podpory pro fungování státních zastupitelství.

Úloha a povinnosti

Hlavní úlohou a povinností státních zástupců zastupujících obžalobu v trestních řízeních je stíhat pachatele trestných činů. V této souvislosti je jejich povinností:

podnikat veškeré nezbytné kroky k odhalení trestné činnosti a vypátrání pachatelů a vydávat pokyny policii v přípravném řízení, v němž je policie organizačně nezávislá na státním zastupitelství,

podávat žádosti o zahájení vyšetřování,

podávat žalobu a zastupovat obžalobu u příslušného soudu a

podávat řádné opravné prostředky proti nepravomocným rozsudkům a mimořádné opravné prostředky proti pravomocným rozsudkům (řádné opravné prostředky proti rozhodnutím soudu prvního stupně v trestních věcech podává státní zástupce, který zastupoval obžalobu u soudu prvního stupně, zatímco mimořádné opravné prostředky podávají nejvyšší státní zástupci).

Použitelné trestněprávní předpisy umožňují, aby státní zástupci za určitých okolností při projednávání některých forem zločinného jednání zvolili odklon v trestním řízení s alternativním řešením trestní odpovědnosti. K možnostem odklonu patří především narovnání a podmíněné zastavení trestního stíhání, pokud podezřelá osoba souhlasí s tím, že bude plnit pokyny státního zástupce a provádět některé činnosti stanovené státním zástupcem. Pokud je narovnání nebo podmíněné zastavení trestního stíhání úspěšné, může státní zástupce ustoupit od podání návrhu na trestní stíhání, tj. věc je vyřešena mimosoudně. Státní zástupce může rovněž soudu navrhnout, aby vydal trestní příkaz, kterým odsoudí obviněného ke konkrétně navrženému trestu nebo opatření, aniž by se konalo hlavní líčení.

Kromě toho Nejvyšší státní zastupitelství plní **úkoly mimo věcnou působnost trestněprávních předpisů**. V jednom ze tří oddělení nejvyššího státního zastupitelství (oddělení občanského a správního práva) mohou nejvyšší státní zástupci **podávat návrhy na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona** (zahteva za varstvo zakonitosti) směřující proti rozhodnutím odvolacího soudu (pritožbeno sodišče) ve sporných věcech, nesporných věcech a dalších občanskoprávních soudních řízeních. Základní podmínkou tohoto mimořádného opravného prostředku je **ochrana veřejného zájmu, který může určit** pouze nejvyšší státní zástupce. Účastníci řízení tedy návrhy na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona podávat nemohou.

Soudci

Organizace

Profesionální soudci a laičtí soudci

Status **soudce** upravují články 125 až 134 Ústavy Republiky Slovinsko a zákon o soudní službě (Zakon o sodniški službi). Soudci jsou úředníci, kteří jsou voleni Národním shromážděním (Državni zbor) na návrh Soudní rady (Sodni svet). Mandát soudců je stálý, věková hranice a podmínky zvolení jsou stanoveny zákonem.

Soudcem může být zvolen každý, kdo splňuje tyto obecné podmínky:

je občanem Republiky Slovinsko a aktivně ovládá slovinštinu;

je odborně způsobilý a obecně má dobrý zdravotní stav;

dosáhl věku 30 let;

získal v Republice Slovinsko vysokoškolské magisterské vzdělání v oboru práva nebo získal odborný titul bakalář práva a magistr práva nebo absolvoval srovnatelné vzdělání v zahraničí v oboru práva doložené osvědčením o vzdělání ze zahraničí s příloženým stanoviskem o kvalifikaci nebo rozhodnutím o uznání vzdělání pro účely zaměstnání nebo rozhodnutím o nostrifikaci (odločba o nostrifikaciji);

složil státní zkoušku v oboru právo;

nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin;

nebylo proti němu vzneseno konečné obvinění nebo na základě obžaloby vedeno řízení kvůli úmyslnému trestnému činu stíhanému z moci úřední.

Soudci, kteří vydali rozhodnutí nebo rozsudek v přípravných nebo soudních řízeních, v nichž došlo k porušení základních lidských práv a svobod, již po uplynutí svého mandátu nespĺňují podmínky pro zvolení do funkce soudce.

Soudce má status úřední osoby a při výkonu své profese je vázán ústavou a zákony. Funkce soudce není slučitelná s funkcemi v jiných státních orgánech, v orgánech místní samosprávy a orgánech politických stran, ani s jinými funkcemi a činnostmi, které jsou stanoveny zákonem. Ve vzdělávání soudců neexistuje formální specializace. Oblast práva, v níž soudce zpravidla působí, vyplývá z vnitřní organizace konkrétního soudu, který má pro účely řešení jednotlivých typů sporů různá oddělení, do nichž jsou soudci zařazeni podle ročního pracovního programu soudu. O povýšení soudců do vyšší soudní pozice a zařazení do vyšší platové třídy rozhoduje Soudní rada Republiky Slovinsko. Soudní rada rovněž předkládá Národnímu shromáždění návrh na odvolání soudce z úřadu, pokud při výkonu svých povinností porušil ústavu, závažným způsobem porušil zákon nebo spáchal trestný čin úmyslným zneužitím své úřední pravomoci. Kariérní postup soudců v soudních funkcích je stanoven v rámci organizace soudů ve Slovinsku. Soudci mohou působit jako: soudci okresního soudu (okrajni sodniki), krajského soudu (okrožni sodniki), soudci vrchního soudu (višji sodniki) nebo soudci nejvyššího soudu (vrhovni sodniki). Soudci se sdružují ve Slovinském sdružení soudců, které je členem Mezinárodního sdružení soudců. Členství ve sdružení je dobrovolné.

Kromě **profesionálních soudců** (poklicni sodniki) mohou v senátech působit rovněž **laičtí soudci** (sodniki porotiniiki). Pokud zákon požaduje rozhodnutí senátu, skládá se senát z profesionálního soudce, který je předsedou senátu, a ze dvou laických soudců jako členů senátu, nestanoví-li zákon jinak. Pokud zákon požaduje rozhodnutí pětičlenného senátu, skládá se senát z profesionálního soudce, který je předsedou senátu, z dalšího profesionálního soudce a ze tří laických soudců jako členů senátu, nestanoví-li zákon jinak. Laickým soudcem může být jmenován občan Republiky Slovinsko, který dosáhl věku třiceti let, nebyl pravomocně odsouzen za trestný čin stíhaný z moci úřední, je zdravotně a morálně způsobilý k účasti na výkonu spravedlnosti a aktivně ovládá slovinský jazyk. Mandát laických soudců trvá pět let. Do funkce mohou být opětovně jmenováni. Laické soudce krajských soudů spadajících do jurisdikce vrchního soudu jmenuje a odvolává předseda vrchního soudu.

Soudní rada Republiky Slovinsko

 Soudní rada Republiky Slovinsko (Sodni svet RS) je ústředním orgánem odpovědným za regulaci soudcovské profese.

Soudní radu tvoří jedenáct členů.

Pět členů je voleno Národním shromážděním na návrh prezidenta republiky z řad univerzitních profesorů práva, advokátů a dalších právníků, šest členů pak ze svých řad volí soudci, kteří trvale vykonávají funkci soudce. Předsedu vybírají členové rady ze svých řad.

Soudní rada má tyto pravomoci:

Podle pravidel upravujících soudy a soudní službu má Soudní rada tyto pravomoci:

1. pokud jde o výběr, jmenování a odvolání soudců a předsedů a místopředsedů soudu:
vydávat předběžné stanovisko v rámci postupu jmenování předsedy Nejvyššího soudu,
navrhovat Národnímu shromáždění kandidáty na jmenování do funkce soudce Nejvyššího soudu,
jmenovat a odvolávat předsedy a místopředsedů soudů jiné než předsedu Nejvyššího soudu,
vybírat kandidáty na volné soudní pozice,
navrhovat Národnímu shromáždění kandidáty na zvolení do funkce soudce,
jmenovat soudce na uvolněné pozice soudců,
vydávat odůvodněné stanovisko v rámci postupu odvolání předsedy Nejvyššího soudu,
informovat Národní shromáždění o pravomocném rozsudku, kterým byl odsouzen soudce,
navrhovat Národnímu shromáždění odvolání soudce,
vydávat určovací rozhodnutí o ukončení soudních funkcí nebo soudní služby;
 2. pokud jde o další personální záležitosti týkající se soudců, jednat při rozhodování o:
neslučitelnosti soudní funkce,
povýšení do vyšší soudní funkce,
rychlejším povýšení v rámci platové třídy, do pozice služebně starších soudců (svetnik) nebo do vyšší soudní funkce,
mimořádném povýšení do vyšší soudní funkce,
potvrzení o nezpůsobilosti soudce k soudní službě,
návrhu na nápravu porušení předpisů ze strany soudce, který má za to, že byla jakkoli dotčena jeho nezávislost,
odvolání proti rozhodnutí o převedení nebo jmenování na soudní pozici, do soudní funkce nebo na pozici služebně staršího soudce a proti rozhodnutím o zařazení do platové třídy,
přeložení soudců,
přidělení soudce k Ústavnímu soudu Republiky Slovinsko, Nejvyššímu soudu, vrchnímu soudu, specializovanému oddělení okresního soudu, zvláštnímu útvaru Soudní rady, Středisku justičního vzdělávání nebo k ministerstvu za účelem řešení náročnějších úkolů technické povahy,
osvobození od soudní služby,
udělení soudních stipendií;
 3. pokud jde o disciplinární řízení:
jmenovat disciplinární orgány,
předkládat návrhy na zahájení disciplinárních řízení vůči soudci,
vymáhat disciplinární sankce vůči soudci, pokud mu je podle práva upravujícího soudní službu uložena disciplinární sankce spočívající v pozastavení povýšení, snížení platu nebo přeložení k jinému soudu,
rozhodovat o dočasném odvolání předsedy Nejvyššího soudu ze soudní služby,
rozhodování o odvolání proti rozhodnutí předsedy Nejvyššího soudu nařizujícímu dočasné odvolání soudce ze soudní služby;
 4. další úkoly:
přijímat kritéria pro výběr kandidátů do funkce soudce po předchozí konzultaci s ministrem a kvalitativní kritéria práce soudců pro hodnocení jejich služby,
přijímat kodex soudní etiky,
jmenovat členy Komise pro etiku a integritu (Komisija za etiko in integriteto),
přijímat pokyny k postupu volby členů rad zaměstnanců a konání voleb,
schvalovat politiku týkající se odhalování a řízení rizika korupce u soudů či expozice soudů riziku korupce a sledovat provádění této politiky,
vydávat předběžné stanovisko ke schématům organizace útvarů soudů,
vydávat předběžné stanovisko v rámci postupu určení počtu míst soudců u každého soudu,
vydávat stanovisko k výroční zprávě Nejvyššího soudu o efektivitě a účinnosti soudů a k navrhovanému finančnímu plánu soudů,
vydávat stanovisko pro Národní shromáždění a ministerstvo k právním předpisům upravujícím soudy a soudní službu,
žádat o zahájení řízení o přezkumu ústavnosti a zákonosti pravidel, pokud zasahují do ústavního statusu nebo ústavních práv soudců,
podávat odůvodněné žádosti o přehled činností v konkrétních případech,
vydávat stanovisko k příkazům k zadržení nebo zahájení trestního řízení.
- Soudní rada přijímá rozhodnutí veřejným hlasováním a většinou hlasů všech svých členů, pokud zákon nebo jednací řád nestanoví jinak.
- Soudní rada **rozhoduje** dvoutřetinovou většinou hlasů všech svých členů v těchto případech:
- návrhy na volbu soudců,
 - jmenování a povýšení soudců,
 - jmenování a odvolání předsedů a místopředsedů soudů,
 - zařazení do platové třídy,
 - odvolání proti rozhodnutím o převedení nebo jmenování na soudní pozici, do soudní funkce nebo na pozici služebně staršího soudce,
 - odvolání proti rozhodnutím o zařazení do platové třídy,
 - návrhy na odvolání soudců,
 - potvrzení o nezpůsobilosti soudce k soudní službě,
 - přijetí kritérií pro výběr kandidátů na soudní pozice,
 - přijetí kritérií pro kvalitu výkonu soudců,
 - další úkoly, pokud to stanoví zákon.
- Soudní rada může na základě svého jednacího řádu rozhodovat dvoutřetinovou většinou všech svých členů o dalších záležitostech, v nichž bude jednat.

Advokáti

V článku 137 Ústavy Republiky Slovinsko se stanoví, že **advokacie** (odvetništvo) je nezávislou, samostatnou službou v rámci systému spravedlnosti, kterou upravuje zákon. Zákon o advokacii (Zakon o odvetništvu) stanoví, že advokát v rámci výkonu svých povinností poskytuje právní poradenství, zastupuje a obhajuje klienty před soudy a jinými státními orgány, vypracovává listiny a zastupuje strany v jejich právních vztazích. Účastníka řízení může před soudem za úplatu zastupovat pouze advokát, v určitých případech může místo advokáta zaujmout advokátní koncipient.

Advokátem může být každý, kdo splňuje tyto podmínky:

je občanem Republiky Slovinsko;

je odborně způsobilý;

získal v Republice Slovinsko následující profesní kvalifikaci nebo ukončil srovnatelné vzdělání v zahraničí uznávané v souladu se zákonem upravujícím uznávání a hodnocení vzdělávání:

právník s vysokoškolským diplomem,

právník s titulem bakaláře práva a magistra práva,

magistr práva, který absolvoval magisterské studium v rámci druhého cyklu boloňského procesu;

složil státní zkoušku v oboru právo;

má čtyři roky odborné praxe jako právník s vysokoškolským diplomem, z toho nejméně jeden rok po složení státní zkoušky v oboru právo u advokáta nebo v advokátní kanceláři, u soudu, na státním zastupitelství nebo u notáře v řádném pracovním poměru uzavřeném na základě pracovní smlouvy na plný úvazek; aktivně ovládá slovinský jazyk;

je pro výkon advokátní profese morálně bezúhonný;

má k dispozici vybavení a prostory potřebné a vhodné pro výkon advokátní profese;

při Slovinské advokátní komoře (Odvetniška zbornica Slovenije) složil zkoušku ze zákona, který upravuje advokacii, advokátní tarify a kodex advokátní profesní etiky.

Jako obhájce obžalovaného v **trestním řízení** může vystupovat pouze advokát.

V občanskoprávních věcech může být účastník zastupován před okresním soudem kýmkoliv s neomezenou způsobilostí, zatímco před krajským soudem, vrchním soudem nebo Nejvyšším soudem může být pověřeným zástupcem pouze advokát nebo jiná osoba, která složila státní advokátní zkoušku. V řízení o mimořádném opravném prostředku však může stranu zastupovat pouze advokát (vyjma případů, kdy sama strana nebo její zákonný zástupce složili státní zkoušku v oboru právo).

Zastoupení advokátem je rovněž povinné ve všech řízeních u soudů podle zákona o duševním zdraví (Zakon o duševnem zdravju).

Zahraniční advokát, kterému bylo v zemi původu přiznáno právo výkonu advokátní profese, může za podmínek stanovených uvedeným zákonem o advokacii v Republice Slovinsko:

poskytovat jednotlivé advokátní služby, které spadají do výkonu advokátní profese,

vykonávat advokátní profesi pod profesním označením ze své země původu,

vykonávat advokátní profesi pod profesním titulem „advokát“ (odvetnik).

Zemí původu advokáta je země, v níž má advokát právo vykonávat advokátní profesi pod profesním titulem získaným podle předpisů dané země.

Podle uvedeného zákona je advokát z jiné země, která je členským státem Evropské unie, advokát, jenž má právo vykonávat advokátní profesi v kterémkoli členském státě Evropské unie pod profesním titulem získaným podle předpisů dané země. Advokát z jiné země, která je členským státem Evropské unie, se zapíše do seznamu zahraničních advokátů, kteří mohou v Republice Slovinsko vykonávat advokátní profesi pod profesním titulem „advokát“ se všemi právy a povinnostmi spojenými s výkonem advokátní profese, pokud splňuje zákonné podmínky a složí zkoušku ze znalosti vnitrostátních právních předpisů Republiky Slovinsko. Podrobnější obsah zkoušky a její průběh stanoví vyhláška o zkoušce pro advokáty z jiných zemí (Uredba o preizkusnem izpitu za odvetnike iz drugih držav).

Advokát může v omezené míře své činnosti propagovat, neboť zákon stanoví povolené způsoby propagace. Svou profesi může vykonávat samostatně, nebo v advokátní kanceláři. Zastřešující organizací advokátů je Advokátní komora Slovinska (Odvetniška zbornica Slovenije), která má svá pravidla a statut. Právo vykonávat advokátní profesi získá zápisem do seznamu advokátů vedeného při Advokátní komoře Slovinska. Advokáti, kteří dosáhnou určitého stupně odborného vzdělání nebo určité specializace, si mohou za určitých podmínek od Advokátní komory Slovinska vyžádat přiznání statusu specializovaného advokáta. Odměna za advokátní služby je stanovena úředním advokátním tarifem, který přijímá Advokátní komora Slovinska po předchozím souhlasu ministra spravedlnosti.

Právní databáze

 [Základní předpisy týkající se advokátů](#) jsou k dispozici v angličtině na internetových stránkách advokátní komory.

Advokátní komora provozuje [vyhledávač](#) (ve slovinštině a angličtině), který umožňuje **vyhledávání advokátů** podle:

jména,

oblasti,

znalosti cizích jazyků a

pracovního zaměření.

Notáři

Organizace

V čl. 137 odst. 2 Ústavy Republiky Slovinsko se stanoví, že **notáři** (notarji) vykonávají veřejnou službu, kterou upravuje zákon. Zákon o notariátu (Zakon o notariatu) stanoví, že: notáři jako osoby požívající důvěry veřejnosti sestavují za podmínek uvedených v zákoně veřejné listiny o právních operacích, projevech vůle či skutečnostech, z nichž vyplývají určitá práva; přebírají do úschovy listiny, peníze a cenné papíry za účelem předání třetím osobám nebo státním orgánům; na podnět soudu plní úkoly, které jim mohou být ze zákona svěřeny.

Notářem může být jmenován každý, kdo splňuje tyto podmínky:

je občanem Republiky Slovinsko nebo jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru nebo je občanem Švýcarské konfederace nebo členského státu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj;

je odborně způsobilý a obecně má dobrý zdravotní stav;

získal v Republice Slovinsko vysokoškolské magisterské vzdělání v oboru práva nebo získal odborný titul bakalář práva a magistr práva nebo absolvoval srovnatelné vzdělání v zahraničí v oboru práva doložené osvědčením o vzdělání ze zahraničí s přiloženým stanoviskem o kvalifikaci nebo rozhodnutím o uznání vzdělání pro účely zaměstnání nebo rozhodnutím o nostrifikaci (odločba o nostrifikaciji);

složil státní zkoušku v oboru právo;

má pět let odborné praxe jako právník s vysokoškolským diplomem, z toho nejméně jeden rok u notáře a nejméně jeden rok u soudu, v úřadu advokáta nebo zástupce státu v netrestních řízeních;

je pro výkon notářských povinností považován za morálně bezúhonného;

aktivně ovládá slovinský jazyk;
má k dispozici vybavení a prostory potřebné a vhodné pro výkon notářských povinností;
ještě nedosáhl věku 64 let.

Nehledě na první bod předešlého odstavce může být na základě právní a faktické vzájemnosti notářem jmenován také státní příslušník země, která není členským státem Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, ani není občanem Švýcarské konfederace nebo členského státu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Výkon notářských povinností není slučitelný s výkonem povinností advokacie nebo kterékoli placené činnosti či funkce.

Notářům není dovoleno vykonávat úkoly, které nejsou slučitelné s dobrým jménem a morální bezúhonností, jež jsou požadovány při výkonu notářských povinností, nebo kvůli kterým by mohla být omezena důvěra v notářovu nestrannost nebo věrohodnost listin jím vydaných.

Notáře na volné notářské místo jmenuje ministr spravedlnosti. Dříve než ministr notáře jmenuje, obdrží stanovisko Slovinské notářské komory (Notarska zbornica Slovenije) k přihlášeným uchazečům. Počet notářů je omezený a je určován na základě kritérií stanovených ministerstvem spravedlnosti. V případě zákonom definovaných nesrovnalostí vzniklých při výkonu notářské profese zasahuje ministr spravedlnosti. Zastřešující organizací notářů je notářská komora.

Zákon vyžaduje, aby se notáři stali členy [Slovinské notářské komory](#).

Úloha a povinnosti

Notáři vykonávají veřejnou službu, přičemž **vypracovávají** především **veřejné a soukromé listiny**, což je velmi důležité z hlediska právní jistoty při provádění právních úkonů.

Veřejné listiny, které notáři obecně vydávají, se nazývají **notářské zápisy a notářské protokoly**. Notář může pro strany vyhotovit jakýkoli druh písemné smlouvy, existují však určité typy smluv a stanov akciových společností či společností s ručením omezeným, které jsou podle slovinského práva **platné** pouze v **případě, že jsou vyhotoveny ve formě notářského zápisu**. Notář může rovněž pořídít zápis poslední vůle. Dále je někdy třeba notářsky **ověřit** kopie listin či podpisy, aby tak byla zajištěna jejich platnost před soudem. U notáře mohou být rovněž uloženy listiny a cenné papíry.

Právní databáze

Na internetových stránkách notářské komory naleznete [seznam všech notářů](#) působících ve Slovinsku s uvedením jejich kontaktních údajů a základní vyhledávač.

Na internetových stránkách notářské komory naleznete rovněž tři rejstříky vedené notářskou komorou:

[Rejstřík svědeckých notářů](#) (register skrbniških notarjev),

[Rejstřík smluv o zřízení svědeckého účtu](#) (register skrbniških pogodb),

[Centrální rejstřík závětí](#) (centralni register oporok).

Ostatní právníká povolání

Asistent soudce (Sodniški pomočnik) (372 Kb) [en](#)

Státní zástupci v netrestních řízeních

Úlohu **státního zástupce v netrestních řízeních** stanoví nový zákon o státních zástupcích v netrestních řízeních, který vstoupil v platnost dne 20. listopadu 2017 a komplexním způsobem nově upravil instituci státního zástupce v netrestních řízeních.

Státní zastupitelství v netrestních řízeních plní odborné úkoly v oblasti ochrany majetku a jiných práv a zájmů státu prostřednictvím právního zastoupení před soudy a správními orgány v Republice Slovinsko, před zahraničními soudy a rozhodčími tribunály, jakož i před mezinárodními soudy a rozhodčími tribunály, a zajišťuje právní poradenství, smírné vypořádání sporů v rámci přípravných řízení a další úkoly stanovené uvedeným tímto zákonem nebo jinými zákony.

Úkoly státního zastupitelství v netrestních řízeních provádějí generální státní zástupce a náměstek státního zástupce v netrestních řízeních jako vedoucí představitel úřadu a služebně starší státní zástupci, státní zástupci a kandidáti na státní zástupce v netrestních řízeních, kteří mají v současnosti status státních zaměstnanců. Aby se zabránilo politickým jmenováním, postup pro výběr generálního státního zástupce v netrestních řízeních a služebně starších státních zástupců v netrestních řízeních vyžaduje stanovisko výboru nezávislých odborníků pověřeného posuzováním vhodnosti kandidátů.

Generálního státního zástupce v netrestních řízeních jmenuje vláda Republiky Slovinsko na základě odůvodněného návrhu ministra spravedlnosti poté, co obdrží stanovisko výboru pověřeného posuzováním vhodnosti kandidátů. Náměstka generálního státního zástupce v netrestních řízeních jmenuje vláda Republiky Slovinsko na návrh generálního státního zástupce v netrestních řízeních se souhlasem ministra spravedlnosti, přičemž náměstek musí být jmenován z řad služebně starších státních zástupců. Funkční období generálního státního zástupce v netrestních řízeních a jeho náměstka je šestileté s možností obnovení. Aby mohly být vykonávány funkce služebně staršího státního zástupce, státního zástupce nebo kandidáta na státního zástupce v netrestních řízeních, musí být uzavřen pracovní poměr, ve kterém jsou kromě zvláštních podmínek stanovených zákonem o státních zástupcích v netrestních řízeních splněny podmínky stanovené zákonem upravujícím systém státní služby.

Státní zástupce v netrestních řízeních je při výkonu povinností právního zastoupení nezávislý.

Související odkazy

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Nejvyššího státního zastupitelství Republiky Slovinsko](#)

[Informace o právnických povoláních](#)

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách slovinské justice](#)

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Advokátní komory Slovinska](#)

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Slovinské notářské komory](#)

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách státního zastupitelství](#)

Poslední aktualizace: 07/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Slovensko

Tato stránka uvádí přehled právnických povolání na Slovensku.

Právníká povolání – úvod

Státní zástupci

Organizace

[Prokuratura](#) Slovenské republiky je nezávislým státním orgánem, v jehož čele stojí **generální prokurátor**. Prokuratura v rámci svých pravomocí chrání práva a právem chráněné zájmy fyzických a právnických osob a státu.

Prokuratura Slovenské republiky má v rámci státního rozpočtu samostatnou rozpočtovou kapitolu.

Postavení a úlohu prokuratury a generálního prokurátora upravuje **Ústava Slovenské republiky** (článek 149) a **zákon č. 153/2001 o prokuratuře**, který rovněž upravuje pravomoci generálního prokurátora a dalších státních zástupců. Zákon rovněž upravuje organizaci a řízení státního zastupitelství. Postavení, práva a povinnosti státních zástupců jsou stanoveny v **zákoně č. 154/2001 o státních zástupcích a právních čekatelích**.

Hierarchická struktura

Vzhledem k tomu, že **prokuratura** je orgánem ochrany práva, je třeba, aby byla uspořádána hierarchicky. Zajišťuje jednotné provádění zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů a trestní politiky.

V rámci prokuratury existuje hierarchie státních zástupců, kteří jsou podřízeni generálnímu prokurátorovi.

Pravomoci

Mezi pravomoci prokuratury patří:

trestní stíhání osob podezřelých ze spáchání trestných činů a dohled nad dodržováním zákonů jak před zahájením trestního stíhání podle příslušného zákona, tak v průběhu přípravného řízení;
zajištění, aby osoby, které byly zbaveny svobody nebo jejichž svoboda byla omezena rozhodnutím soudu nebo jiného oprávněného státního orgánu, byly zadržovány na místech a za podmínek, které jsou v souladu se zákonem;
výkon svých pravomocí v soudních řízeních;
zastupování státu v soudních řízeních podle příslušných právních předpisů;
dohled nad dodržováním právních předpisů orgány veřejné správy v rozsahu stanoveném zákonem;
výkon svých pravomocí v oblasti mezinárodní spolupráce v rozsahu stanoveném příslušnými právními předpisy, mezinárodními smlouvami vyhlášenými zákonem a právně závaznými akty EU;
podílení se na přípravě a provádění opatření určených k předcházení porušování zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů;
pomoc při odstraňování příčin a podmínek trestné činnosti a předcházení trestné činnosti a jejím potlačování;
pomoc při přípravě právních předpisů (zapojení do legislativního procesu);
plnění dalších úkolů stanovených zvláštním zákonem nebo právním předpisem nebo vyhlášenou mezinárodní smlouvou.

Povinnosti

Generální prokurátor a jednotliví státní zástupci plní všechny úkoly, které spadají do působnosti prokuratury, a při plnění svých povinností a závazků využívají všechny dostupné zákonné prostředky. Jsou povinni:
provádět (podle svého nejlepšího vědomí a svědomí) Ústavu Slovenské republiky, ústavní a jiné zákony, zákonně vyhlášené mezinárodní smlouvy a jiné obecně závazné právní předpisy;
respektovat a chránit lidskou důstojnost a základní lidská práva a svobody a zdržet se jakékoli formy diskriminace;
chránit veřejný zájem;
jednat iniciativně, spravedlivě a nestranně a bez zbytečných průtahů.

Hierarchie

Organizační systém prokuratury Slovenské republiky tvoří následující **orgány**:

Nejvyšším orgánem je **generální prokuratura**, která stojí na vrcholu systému státního zastupitelství. Generální prokuratura se skládá ze:

zvláštní prokuratury, která byly zřízena za účelem odhalování a stíhání případů korupce a organizovaného zločinu;

krajských prokuratur (8), které jsou ve svém regionu nadřizené okresním prokuraturám, a

okresních prokuratur (55).

Generální prokuratura sídlí v Bratislavě.

Sídla a **územní obvody** podřízených státních zastupitelství odpovídají sídlům a obvodům příslušných soudů. Sídla a územní příslušnost však neodpovídají územně správnímu členění země.

Státní zástupci vykonávají své povinnosti v rámci **služebního poměru**, který vzniká při jejich jmenování. Státní zástupci jsou jmenováni generálním prokurátorem do **funkcí státních zástupců na dobu neurčitou**. Státní zástupci musí při nástupu do funkce složit bezpodmínečný slib.

Kvalifikační předpoklady

Státní zástupci musí být **slovenskými státními příslušníky** a splňovat následující **podmínky**. Dále musí:

být v den jmenování alespoň ve věku 25 let;

mít magisterský titul v oboru právo získaný na právnické fakultě vysoké školy ve Slovenské republice nebo uznávané osvědčení vydané zahraniční vysokou školou a potvrzující magisterský titul v oboru právo; pokud státní zástupce nejprve získá bakalářský a poté magisterský titul, musí být oba tituly získány v oblasti práva;

mít plnou způsobilost k právním úkonům a být zdravotně způsobilý k výkonu funkce státního zástupce;

mít čistý trestní rejstřík a být bezúhonný, aby mohl řádně vykonávat svou funkci;

dokonale ovládat slovenštinu;

mít trvalý pobyt ve Slovenské republice;

nesmí být členem žádné politické strany nebo politického hnutí;

složit zkoušku státního zástupce;

úspěšně absolvovat výběrové řízení, pokud zákon nestanoví jinak;

pisemně souhlasit se jmenováním státním zástupcem na určitém státním zastupitelství.

Ke **zkoušce** státního zástupce se může přihlásit pouze **čekatel na výkon funkce státního zástupce**. Volná místa čekatelů na výkon funkce státního zástupce se obsazují prostřednictvím výběrové zkoušky.

Soudní znalecké zkoušky, advokátní zkoušky a notářské zkoušky rovněž splňují podmínky pro zkoušky státního zástupce podle tohoto zákona.

Povýšení do funkce vedoucího státního zástupce nebo do vyšší funkce je možné pouze na základě **výběrového řízení a po konzultaci s Radou státních zástupců**.

Dočasné přidělení státního zástupce k plnění úkolů v jiném státním zastupitelství podléhá jeho souhlasu. Bez tohoto souhlasu mohou být státní zástupci dočasně vysláni k plnění úkolů u jiného státního zastupitelství na dobu nejvýše 60 pracovních dnů v kalendářním roce, je-li to nezbytné k tomu, aby dané státní zastupitelství mohlo řádně plnit své úkoly.

Státní zástupce může být přeložen k jinému státnímu zastupitelství pouze v případě, že s přeložením souhlasí, požádá o přeložení nebo je přeložen z kárných důvodů.

Generální prokurátor může **pozastavit výkon funkce** státního zástupce, který je stíhán pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin spáchaný z nedbalosti při výkonu funkce státního zástupce nebo proti němuž je vedeno kárné řízení pro skutek, který by mohl vést k jeho odvolání z funkce státního zástupce.

Služební poměr státního zástupce lze **ukončit** pouze z důvodů stanovených zákonem.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce vykonává dozor nad dodržováním zákona před zahájením trestního stíhání i v průběhu přípravného řízení. Při výkonu svých dozorových povinností mají státní zástupci pravomoc:

vydávat závazné pokyny příslušníkům policie před zahájením trestního řízení a v průběhu vyšetřování a zkráceného vyšetřování trestných činů a ukládat lhůty pro vyřízení případu; všechny pokyny musí být součástí příslušného spisu;

vyžádat si spisy, dokumenty, materiály a zprávy o stavu policejního vyšetřování po zahájení trestního stíhání, aby bylo možné zjistit, zda policie zahájila trestní stíhání neprodleně a zda postupuje správně;

účastnit se policejních operací, provádět jednotlivé vyšetřovací úkony nebo vést celé vyšetřování či zkrácené vyšetřování a vydávat rozhodnutí týkající se jakékoli věci; státní zástupce přítom musí postupovat v souladu se zákonem; stížnosti proti rozhodnutím státních zástupců lze podávat stejným způsobem jako proti rozhodnutím policie;

vrátit případ policii s pokynem doplnit vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování a stanovit k tomu lhůtu; státní zástupce oznámí obviněnému i poškozenému, že věc byla vrácena zpět;

zrušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí policie a nahradit je vlastními rozhodnutími; státní zástupce může do 30 dnů rozhodnout o zastavení trestního stíhání nebo o postoupení věci jinam, pokud nahradí rozhodnutí policie svým vlastním rozhodnutím jinak než na základě stížnosti podané oprávněnou osobou; proti rozhodnutí státního zástupce a usnesení policie lze podat stížnost; státní zástupce může rovněž vydat závazný pokyn k zahájení vyšetřování a zkráceného vyšetřování.

odejmout věc policistovi a přijmout opatření k jejímu předání jinému policistovi (jiným policistům);

přijmout opatření k zajištění toho, aby vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování trestného činu spáchaného příslušníkem ozbrojených bezpečnostních sil prováděl policejní vyšetřovatel; před takovým opatřením si státní zástupci vyžádají stanovisko vedoucího úřadu inspekční služby; při vyšetřování nebo zkráceném vyšetřování trestných činů spáchaných celníky mohou státní zástupci postupovat obdobným způsobem.

Pouze **státní zástupce** má pravomoc:

podat obžalobu;

uzavřít s obviněným dohodu o vině a trestu a předložit soudu návrh na schválení této dohody;

přerušit trestní stíhání;

zastavit nebo předběžně zastavit trestní stíhání;

schválit smír nebo dohodu v přípravném řízení a zastavit trestní stíhání;

vydat příkaz k zajištění majetku obviněné osoby a určit, který majetek by neměl být zajištěn, nebo toto zajištění zrušit;

zajistit nárok poškozeného, zrušit jej nebo jej částečně zrušit nebo z něj vyloučit jednu z položek;

vydat příkaz k exhumaci mrtvého těla;

požádat o souhlas s trestním stíháním nebo vzetím do vazby ve věci, která vyžaduje souhlas Národní rady Slovenské republiky, Soudní rady Slovenské republiky, Ústavního soudu nebo Evropského parlamentu;

požádat soud o vzetí obviněného do vazby nebo o prodloužení doby vazby;

požádat o vydání příkazu k návratu obviněného ze zahraničí;

provádět předběžné vyšetřování v řízení o vydání, pokud zákon nestanoví jinak;

na základě žádosti příslušného zahraničního orgánu požádat o vydání soudního příkazu s cílem předběžně zajistit majetek osoby, proti níž je vedeno trestní stíhání v zahraničí, nebo část tohoto majetku, která se nachází na území Slovenské republiky.

Při výkonu **dozoru nad** dodržováním zákonnosti v **místech, kde jsou umístěny osoby, které byly zbaveny svobody** nebo jejichž svoboda byla omezena, musí státní zástupci dbát na to, aby tyto osoby byly v těchto místech zadržovány pouze na základě rozhodnutí soudu nebo jiného oprávněného státního orgánu a aby v těchto místech byly dodržovány zákony a jiné obecně závazné právní předpisy.

V občanskoprávním řízení má státní zástupce pravomoc:

podat návrh na zahájení občanskoprávního řízení za účelem:

uložení ochranné rehabilitace osobě ve věku od 12 do 14 let, pokud se dopustila trestného činu, který je podle trestního zákoníku trestán doživotním trestem;

prohlášení stávky nebo výluky za nezákonně;

prohlášení za neplatný převod majetku státu podle zákona o prokázání původu finančních prostředků v případě privatizace, zákona, kterým se stanoví podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo zákona o správě majetku státu;

přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu v případech, kdy námitce podané státním zástupcem nebylo vyhověno;

zrušení nezákonného rozhodnutí přijatého obcí, pokud obec své rozhodnutí nezrušila na základě námítky státního zástupce;

zasahovat do všech občanskoprávních nesporných řízení s výjimkou řízení o rozvodu manželství. Pokud je rozvodové řízení spojeno s řízením o určení styku manželů s jejich nezletilými dětmi po rozvodu, může do této části řízení zasáhnout státní zástupce.

V občanskoprávních sporných řízeních mohou státní zástupci:

podat žalobu v případech, kdy se stát domáhá vydání bezdůvodného obohacení, kdy je požadováno určení vlastnictví, kdy byla porušena ustanovení obecně závazného právního předpisu nebo kdy to stanoví zvláštní právní předpis;

vstupovat do otevřeného řízení v případech, kdy je jedním z účastníků řízení stát, právnická osoba zřízená státem, státní podnik, právnická osoba, v níž má stát majetkovou účast, obecní úřad nebo vyšší územní celek, nebo ve věcech týkajících se odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.

Při výkonu dozoru nad dodržováním zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů orgány veřejné správy je státní zástupce oprávněn **přezkoumávat zákonnost**:

obecně závazných právních předpisů vydaných orgány veřejné správy;

vnitřních správních předpisů vydaných orgány veřejné správy s cílem zajistit plnění úkolů veřejné správy;

rozhodnutí přijatých v jednotlivých případech v oblasti veřejné správy;

činnosti orgánů veřejné správy při vydávání předpisů a rozhodnutí v oblasti veřejné správy.

Soudci

Organizace

Zaměstnanci soudů

Hlavní správce-asistent (382 Kb)

Soudní tajemník (295 Kb)

Vyšší soudní úředník (460 Kb)

Asistent soudce nejvyššího soudu (291 Kb)

Právníci

Právní databáze

Další informace naleznete na [internetových stránkách](#) Slovenské advokátní komory.

Advokáti / právní poradci

Právní databáze

Další informace naleznete na [internetových stránkách](#) Slovenského centra právní pomoci.

Notáři

Notáři ve Slovenské republice musí mít **právníké vzdělání**.

Úkolem notáře je vykonávat preventivní soudnictví a vydávat ověřené úřední listiny.

Na notáře dohlíží ministerstvo spravedlnosti.

Notáři musí být členy **Notářské komory** Slovenské republiky.

Právní databáze

[Internetové stránky Notářské komory](#) poskytují notářům pouze intranetovou podporu. Přístup je **bezplatný**, ale počet informací, které lze vyhledávat, je omezený.

Databáze poskytuje přístup k:

veřejným rejstříkům,

seznamu notářů (kontaktní údaje, známé jazyky, otevírací doba),

legislativě.

Poslední aktualizace: 16/05/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Finsko

Tento oddíl nabízí přehled právních povolání ve Finsku.

Právníká povolání – úvod

Právníká povolání ve Finsku zahrnují soudce působící u soudů, státní zástupce, právní zástupce vykonávající veřejnou právní pomoc, advokáty, právní poradce s licenci, státní notáře a exekutory.

Státní zástupci

Organizace

Národní úřad státního zastupitelství zaměstnává kolem 550 osob. Zhruba 400 z nich jsou státní zástupci. Dalších asi 150 osob úřad zaměstnává na různých pomocných a odborných pozicích.

Národní úřad státního zastupitelství sestává z **vrchního státního zastupitelství**, které působí jako ústřední správní jednotka, a z **pěti okresních státních zastupitelství**: jižního Finska, západního Finska, severního Finska, východního Finska a Aland. V celém Finsku existuje 34 pracovišť.

Národní úřad státního zastupitelství vede **vrchní státní zástupce, jakožto nejvyšší státní zástupce v zemi**.

Vrchní státní zastupitelství odpovídá za ústřední správu a řízení Národního úřadu státního zastupitelství, dohled nad ním a za jeho celkové fungování.

Okresní státní zastupitelství provádějí vlastní činnost státních zástupců.

Národní úřad státního zastupitelství spadá pod organizační působnost ministerstva spravedlnosti.

Úkoly

Nezávislý Národní úřad státního zastupitelství je státním orgánem a součástí soudní moci. Jeho úkolem je zajistit existenci trestní odpovědnosti, tj. skutečnost, že trestný čin bude potrestán sankcí podle ustanovení zákona. Státní zástupci přijímají rozhodnutí v rámci své činnosti nezávisle a jsou nezávislí na orgánech soudní moci.

V trestních řízeních hrají státní zástupci z veřejnoprávních orgánů nejzásadnější roli, která v celém řetězci řízení sahá od šetření v přípravném řízení po řízení před soudem. Státní zástupce může rovněž ukládat pokuty za méně závažné trestné činy.

Povinnosti státního zástupce se týkají zejména **trestního stíhání a řízení před soudem**. V průběhu trestního stíhání státní zástupci rozhodují o tom, které případy na základě vznesených obvinění předloží soudu. V trestním řízení je povinností státního zástupce prokázat, že trestný čin, z něž je obžalovaný obviněn, byl spáchán.

Státní zástupce také zajistí, aby se šetření v přípravném řízení provádělo dostatečně důkladně. Státní zástupce se seznamuje se složitějšími trestními případy již na začátku šetření v přípravném řízení a může toto šetření na návrh osoby vedoucí dané šetření ukončit před stadiem řízení, v němž se projednává obžaloba.

Úloha státního zástupce v šetření v přípravném řízení je obzvláště důležitá, pokud je ze spáchání trestného činu podezřelý příslušník policie. V tomto případě státní zástupce šetření v přípravném řízení také povede.

Právní databáze

Další informace lze nalézt na internetových stránkách [Národního úřadu státního zastupitelství](#).

Soudci

Organizace

Ve Finsku činí většinu soudních rozhodnutí profesionální soudci. U okresních soudů působí také laičtí soudci. Soudci tvoří nezávislou soudní moc. Zastávají pozice na Nejvyšším soudě, odvolacích soudech a okresních soudech, Nejvyšším správním soudě a správních soudech, pojišťovacím soudě, pracovním soudě a obchodním soudě. Soudci jsou státními úředníky a nemohou být odvoláni. Soudce nelze zbavit funkce jinak než rozhodnutím soudu. Soudce navíc nemůže být přeložen na jiné působiště bez svého souhlasu.

Kapitola 12 **zákona o úředních osobách v ústředních vládních institucích** obsahuje samostatná ustanovení týkající se soudců jakožto úředníků. Podle tohoto zákona se ustanovení upravující dovolenou, kárné řízení, dočasné zaměstnávání a propouštění ostatních úředníků nevztahují na soudce. Soudci jsou podle zákona o úředních osobách v ústředních vládních institucích povinni na svůj úřad rezignovat, jakmile dosáhnou věku odchodu do důchodu stanoveného zákonem (u soudců věku 68 let) nebo se stanou trvale nezpůsobilými jej vykonávat.

Úkoly

Soudci

Osoba, která si přeje stát se soudcem, musí mít **vyšší vysokoškolské vzdělání v oboru právo** a musí absolvovat **roční praxi čekatele** u soudu první instance. Obvyklá cesta k povolání soudce vede přes pozici **soudního úředníka** (vyššího tajemníka) u odvolacího soudu a poté následuje jmenování soudcem okresního či odvolacího soudu. V budoucnu budou kandidáti procházet zvláštním odborným vzděláváním. Odvolací soud oznamuje volná místa a soudcovská jmenovací rada posuzuje vhodnost uchazečů. Soudce jmenuje prezident republiky.

Přisedlíci (laičtí soudci)

Okresní soudy mají laické členy neboli „laické soudce“, kteří se podílí na rozhodování v určitých případech. Laických soudců se zejména využívá v **trestněprávních případech**, avšak mohou jednat také v **občanskoprávních věcech a nájemních sporech**. U okresního soudu bude věc projednána jedním stálým soudcem, který jedná jako předseda, a třemi laickými soudci. Laičtí soudci mají nezávislou pravomoc a rozhodnutí se v nutných případech přijímá hlasováním; o verdiktu rozhoduje názor většiny. Dopadne-li hlasování v trestní věci nerozhodně, vítězí názor, který je nejméně výhodný pro obžalovaného; v občanskoprávní věci má rozhodující hlas předseda.

Městské rady jmenují laické soudce na čtyřleté období. Každé město musí mít nejméně dva laické soudce; velká města jich mají mnohem větší počet. Laičtí soudci by měli co nejvěrněji reprezentovat strukturu města z hlediska věku, pohlaví, zastoupení jazyků a povolání.

Laický soudce musí být **finský občan**. Laickými soudci nelze jmenovat osoby mladší 25 let a starší 63 let. Jako laičtí soudci nemohou působit osoby zastávající úřední pozice u soudů či trestních institucí ani osoby sloužící jako státní zástupci, advokáti či příslušníci policie. Laický soudce před převzetím funkce skládá soudcovskou přísahu nebo činí slavnostní prohlášení.

Cílem je, aby se každý laický soudce účastnil jednání přibližně jednou měsíčně nebo dvanáctkrát ročně. Okresní soud laickým soudcům vyplácí odměnu za jednání a náhradu ušlého příjmu.

Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc

Organizace

Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc jsou právníci či advokáti, které zaměstnávají státní úřady právní pomoci. Jde o státní úředníky, jež do úřadu jmenuje ministr spravedlnosti. Úřady právní pomoci řídí ministerstvo spravedlnosti.

Požadavky způsobilosti pro úřad právního zástupce vykonávajícího veřejnou právní pomoc jsou magisterský titul v oboru právo (*oikeustieteen kandidaatti* nebo *oikeustieteen maisteri*) a odpovídající zkušenosti z advokacie nebo soudnictví. Mnozí právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc jsou držiteli čestného titulu *varatuomari* (magistr práv se soudní praxí).

Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc jsou najímáni k zastupování u soudů. Při své činnosti jsou povinni dodržovat pravidla řádného výkonu povolání advokátů. V tomto ohledu podléhají disciplinární pravomoci Finské advokátní komory. Více než polovina právních zástupců vykonávajících veřejnou právní pomoc jsou členové advokátní komory. Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc jsou při výkonu svého závazku nezávislí na všech ostatních účastnících.

Advokáti

Používat profesní označení „**asianajaja**“, (švédsky) „**advokat**“, jsou oprávněni pouze členové Finské advokátní komory. Každý, kdo se uchází o členství ve **Finské advokátní komoře**, musí:

získat **titul magistr práv (LL.M.)**, který opravňuje k zastávání **povolání v oblasti soudnictví**
být bezúhonnou osobou

mít několik let praxe v tomto právnickém povolání a jiných činnostech v oblasti soudnictví
složit zvláštní zkoušku ze základů tohoto právního povolání a profesní etiky
být nezávislý a neovlivnitelný vládou a veškerými dalšími stranami, vyjma svého klienta
popřípadě splňovat různé další kvalifikace.

Povinnosti advokátů a dohled nad jejich činností

Z hlediska trestní či občanskoprávní odpovědnosti se odpovědnost advokáta v zásadě neliší od odpovědnosti jiných občanů. Každý advokát však musí mít uzavřeno pojištění odpovědnosti, které kryje škody vzniklé z jakékoli příčiny kromě úmyslného jednání nebo hrubé nedbalosti. Advokátní komora zřídila kompenzační fond k pokrytí náhrad škod vzešlých z jednání advokátů, které je trestným činem.

Advokát má dále profesní odpovědnost. Rada advokátní komory je povinna zajistit, že advokáti plní své povinnosti v souladu s profesní etikou. Pokud tomu tak není, advokátní komora zahájí disciplinární řízení, které nejčastěji začíná písemnou stížností nebo upozorněním. Ministr spravedlnosti je o rozhodnutích přijatých advokátní komorou informován a může proti nim podat odvolání k odvolacímu soudu v Helsinkách.

Finská advokátní komora je organizace regulovaná veřejným právem, která se řídí zákonem o advokátech z roku 1958. Této organizaci předcházela registrovaná asociace stejného názvu. Všichni členové obou organizací jsou a vždy byli advokáty.

Advokátní komora má okolo 1 850 členů, označovaných jako „advokáti“ (finsky *asianajaja*, švédsky *advokat*). Právnícké kanceláře zaměstnávají jako své společníky odhadem 600 právníků. Okolo 120 advokátů působí jako právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc. Úřady právní pomoci také zaměstnávají více než 100 právních zástupců vykonávajících právní pomoc, kteří nejsou členy advokátní komory.

Právníci, kteří byli z advokátní komory vyloučeni na základě disciplinárních opatření, mohou své povolání vykonávat i nadále pod jiným profesním označením. V tomto případě však právník vykonává činnost bez povinností advokáta a mimo dohled advokátní komory.

Občan Finska či jiného státu Evropského hospodářského prostoru, který dosáhl věku 25 let, se může stát advokátem, pokud je bezúhonný a vzhledem ke svým dalším vlastnostem a způsobu života je osobou vhodnou pro povolání advokáta. Musí splňovat akademické požadavky stanovené ve Finsku pro povolání v oblasti soudnictví, musí mít dovednosti pro výkon činnosti advokáta a pracovní zkušenosti v advokacii. Dále nesmí být v úpadku a musí být plně svéprávný.

V souladu s mezinárodními závazky, které ve Finsku vstoupily v platnost, se může osoba, která nespĺňuje akademické požadavky ani nezískala pracovní zkušenosti vyžadované ve Finsku – která však má odbornou kvalifikaci advokáta v některém ze států Evropského hospodářského prostoru – stát advokátem. V těchto případech musí uchazeč prostřednictvím zkoušky provedené advokátní komorou prokázat, že má dostatečné znalosti finského právního řádu a právní praxe ve Finsku.

Bez vykonání zkoušky se advokátem může dále stát osoba, která má odbornou kvalifikaci advokáta v členském státě Evropské unie. Přijetí advokáta, který nevykonával zkoušku, záleží na tom, zda byl uchazeč alespoň tři roky registrován v rejstříku advokátů spravovaném advokátní komorou na základě svého původního profesního označení a zda je kvalifikován k výkonu advokacie v jiném členském státě (rejstřík EU). Dále musí prokázat, že alespoň po tuto dobu pravidelně vykonával povolání advokáta ve Finsku.

Právní databáze

Další informace lze nalézt na internetových stránkách [Finské advokátní komory](#).

Právní poradce s licencí

Právní poradce s licenci je právník, který od Komory právních poradců získal licenci umožňující jednat jako právní poradce. Právní poradci s licenci jsou při jednání u soudu v pozici poradce či advokáta povinni dodržovat pravidla řádného výkonu povolání odpovídající kodexu chování. V tomto směru právní poradci s licenci podléhají dohledu prováděnému dohledovou komisí Finské advokátní komory, Komorou právních poradců a ministrem spravedlnosti.

Právní databáze

Další informace ohledně seznamu právních poradců jsou k dispozici na internetových stránkách [Finského Ministerstva spravedlnosti](#).

Notáři

Ve Finsku jsou úkoly státních notářů upraveny zákonem. Státní notáře zaměstnávají místní rejstříkové úřady a okresní úřady v oblasti působnosti soudu. Požadavkem způsobilosti pro úřad státního notáře je magisterský titul v oboru právo (oikeustieteen kandidaatti nebo oikeustieteen maisteri). Povinnosti státních notářů ve Finsku se přes mnoho podobností značně liší od povinností notářů ve zbytku Evropy i Spojených státech. Ve Finsku je státní notář vždy státním úředníkem. Pozice státního notáře však není činností na plný úvazek; většina úředníků vykonávajících úkoly státních notářů jsou úředníci okresních rejstříkových úřadů. Z důvodu doktríny smluvní volnosti v občanskoprávních věcech není ověření státním notářem ve Finsku předpokladem pro platnost smluv. Jedinou občanskoprávní smlouvou vyžadující ve Finsku notářské ověření je smlouva týkající se převodu majetku. Státní notáři provádějí ověření mimo jiné podpisů, kopií dokladů a pravosti životopisů. Státní notář může rovněž ověřovat listiny apostilou, tedy potvrzením, že osoba podepsaná na dané listině je v postavení, které tato listina uvádí, a že je oprávněna danou listinu vydat.

Ostatní právníká povolání

Orgány provádějící výkon rozhodnutí

Finský národní donucovací orgán je agentura podléhající ministerstvu spravedlnosti odpovědná za nezávislé provádění úkonů v oblasti výkonu rozhodnutí, které stanoví zákon. Výkon rozhodnutí je součástí systému soudnictví a zakládá se na právních předpisech. Mezi úkony výkonu rozhodnutí patří úhrada pohledávek, vyklizení a ochranná opatření. Donucovací orgán jedná nestranně a zohledňuje práva jak věřitele, tak dlužníka. **Síť 64 kancelářů** národního donucovacího orgánu **pokrývá celé Finsko**.

Exekutor či exekuční úředník je zastřešující termín pro vládní úředníky **provádějící úkony v rámci výkonu rozhodnutí**. Exekutor má nezávislou pravomoc vykonávat rozhodnutí.

Exekutoři podle právních předpisů:

jsou inspektory výkonu rozhodnutí v rámci jednotky pro základní výkon rozhodnutí,

jsou vyššími inspektory výkonu rozhodnutí v rámci jednotky pro rozšířený a zvláštní výkon rozhodnutí,

podávají zprávy vyšším exekučním úředníkům a

vrchním exekučním úředníkům,

v provincii Alandy jsou odpovídajícími funkcemi vyšší inspektor výkonu rozhodnutí a vyšší provinciální exekuční úředník.

Mezi exekutory podle právních předpisů patří také generální ředitel Finského národního donucovacího orgánu a náměstek ředitele.

V národním donucovacím orgánu existují také další právníké funkce, jako je ekonomický poradce, specialista, správní exekutor a vyšší správní exekutor.

Většina exekučních nároků se řeší pomocí elektronických nástrojů vymáhání **v rámci národní jednotky pro základní výkon rozhodnutí**, což nevyžaduje osobní kontakt s dlužníkem.

Pět regionálních jednotek pro rozšířený výkon rozhodnutí v každé z oblastí své místní působnosti odpovídá například za prodej zabaveného majetku a další náročnější úkony výkonu rozhodnutí.

Národní jednotka pro zvláštní výkon rozhodnutí provádí množství úkonů výkonu rozhodnutí jak spočívajících v šetření, tak časově náročných úkonů, a zapojuje se do spolupráce mezi agenturami a do boje proti šedé ekonomice a hospodářské trestné činnosti.

Ústřední správa národního donucovacího orgánu je zodpovědná za správní řízení a rozvoj služby výkonu rozhodnutí a za dohled nad ní. Ústřední správa také odpovídá za výkonnost a efektivitu orgánu jako celku.

Ústřední správa donucovacího orgánu se nezapojuje do jednotlivých úkonů výkonu rozhodnutí; všechny jednotky pro výkon rozhodnutí jednají nezávisle.

Jednotlivé případy výkonu rozhodnutí vždy patří do příslušnosti exekutora/exekučního úředníka odpovědného za daný případ a rozhodnutí přijatá v jednotlivých případech nemohou být například revidována ústřední správou.

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Finského národního donucovacího orgánu](#).

Poslední aktualizace: 19/05/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právníckých profesí - Švédsko

Na této stránce naleznete přehled právníckých povolání ve Švédsku.

Státní zástupci

Soudci

Advokáti

Notáři

Ostatní právníká povolání

Právníká povolání – úvod

Státní zástupci

Organizace

Činnosti státního zastupitelství zastávají [státní zastupitelství \(Åklagarmyndigheten\)](#) a dále také [Úřad pro potírání hospodářské kriminality \(Ekobrottsmyndigheten\)](#). Oba tyto úřady jsou přímo odpovědné vládě (ministerstvu spravedlnosti). V čele státního zastupitelství stojí nejvyšší státní zástupce (*riksåklagare*) a v čele úřadu pro potírání hospodářské kriminality stojí jeho generální ředitel (*generaldirektör*). **Nejvyšší státní zástupce** je nejvýše postaveným státním zástupcem v zemi, je pod dohledem vlády zodpovědný za veřejnou žalobu a zajišťuje činnost státního zastupitelství.

Nejvyšší státní zástupce odpovídá za rozvoj právního rámce, za aktivity u [Nejvyššího soudu \(Högsta domstolen\)](#) a za administrativní úkoly. Pod vedením nejvyššího státního zástupce jsou za jednotlivé oblasti v rámci státního zastupitelství odpovědní **vrchní státní zástupci (överåklagare)**. Státní zástupci (*allmänna åklagare*) jsou jmenováni nejvyšším státním zástupcem a jsou organizováni podle okresů, ve kterých působí **okresní státní zástupci (kammarråklagare)**. Někteří okresní státní zástupci se specializují na určitou právní oblast. Obecných okresních státních zastupitelství je 32. Dále existují tři mezinárodní a čtyři celostátní úřady státního zastupitelství, které se zabývají zvláštními druhy věcí. V čele okresního státního zastupitelství stojí **vedoucí státní zástupce (chefsåklagare)**.

Všichni státní zástupci v rámci státního zastupitelství jsou při rozhodování zcela nezávislí, což znamená, že služebně nadřízený státní zástupce nemůže rozhodovat o tom, jaká rozhodnutí má přijmout podřízený státní zástupce ve věcech, za které odpovídá. Státní zástupci musí mít švédské občanství. Dále

musí získat švédský diplom v oboru právo a dva roky působit jako soudní tajemník u okresního nebo krajského soudu. V některých případech lze za rovnocenné vzdělání považovat vzdělání získané v jiné severské zemi. Státní zástupci nejprve absolvují devítiměsíční období, kdy jsou jako **státní zástupci – čekatelé** zaškolení v práci školitelů. Pak následuje souběžně s běžnou prací státního zástupce dvouletý vzdělávací program a po jeho absolvování mohou být jmenováni okresním státním zástupcem.

Ve Stockholmu, Göteborgu a Malmö sídlí **specializovaná centra pro rozvoj**, v jejichž čele stojí vrchní státní zástupce. Hlavním úkolem těchto center je rozvíjet metodiku a právní znalosti v různých oblastech trestního práva a shromažďovat znalosti v rámci dané sféry působnosti. Mezi jejich další povinnosti patří navazující právní činnost a dohled. To ilustruje skutečnost, že centra pro rozvoj se zabývají všemi odvoláními proti rozhodnutím státních zástupců.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce má **tři hlavní povinnosti**:

vést vyšetřování trestných činů,
rozhodovat o zahájení soudního řízení,
vystupovat před soudem.

Státní zástupce vede vyšetřování v přípravném řízení týkajícím se trestných činů, které nejsou považovány za méně závažné, ohledně osob, jež jsou důvodně podezřelí ze spáchání trestného činu. Státní zástupce může vést vyšetřování v přípravném řízení i v jiných věcech, pokud k tomu jsou zvláštní důvody. Odpovědností státního zástupce, jakožto osoby, která vede přípravné řízení, je také zajistit, aby příslušné vyšetřování probíhalo řádným způsobem. U méně závažných trestných činů odpovídá za celé vyšetřování v přípravném řízení policie.

Pokud státní zástupce vede přípravné řízení, asistuje mu příslušný policejní orgán. Státní zástupce celé vyšetřování průběžně sleduje a vždy rozhoduje o tom, jaká opatření a rozhodnutí budou přijata. Po ukončení přípravného řízení státní zástupce rozhodne, zda bude podána obžaloba, či nikoli. Toto platí rovněž pro přípravné řízení, které provádí výlučně policie.

Další důležitou složkou práce státního zástupce je příprava případů a vystupování před soudem. Státní zástupce podává obžalobu a popisuje trestný čin, čímž vytváří rámec trestního řízení u soudu. Většina státních zástupců tráví u soudu alespoň jeden či dva dny v týdnu.

Nejvyšší státní zástupce je jako jediný státní zástupce oprávněn zahájit nebo vést řízení u Nejvyššího soudu. Může však pověřit svého náměstka nebo jiného státního zástupce, aby jej u Nejvyššího soudu zastupoval.

Právní databáze

Další informace o státních zástupcích jsou zveřejněny na [internetových stránkách státního zastupitelství](#).

Soudci

Organizace

Stálí soudci (*ordinarie domare*) jsou jmenováni vládou po konzultaci s nezávislou veřejnou komisí (*Domarnämnden*). Soudce v zásadě nemůže být odvolán ze svého úřadu, vyjma případů uvedených ve zvláštním právním nástroji (*regeringsformen*).

Soudci musí mít švédské občanství. Uchazeči, kteří se chtějí stát stálými soudci, musí získat švédský diplom v oboru právo. V některých případech lze za rovnocenné vzdělání považovat vzdělání získané v jiné severské zemi. Většina stálých soudců pracuje jako soudce u okresního soudu (*tingsrätt*) nebo správního soudu (*förvaltningsrätt*), případně u odvolacího soudu (*hovrätt*) nebo odvolacího správního soudu (*kammarrätt*). Odvolací soudy a odvolací správní soudy řídí předseda (*president*), zatímco okresní soudy a správní soudy řídí *lagman*. Soudci Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu se nazývají **soudní radové** (*justitieråd*).

Mnozí z těch, kteří byli jmenováni soudci, prošli tradiční profesní dráhou pro soudce. To znamená, že dva roky působili jako **soudní tajemníci** (*notarie*) u

okresního soudu (329 Kb) [SV](#) nebo **správního soudu** (281 Kb) [SV](#), a poté se ucházeli o místo pomocného soudce u odvolacího soudu či odvolacího správního soudu. Po nejméně roce stráveném u odvolacího soudu nebo odvolacího správního soudu musí **soudní čekatel** pracovat jako pomocný soudce u okresního soudu nebo správního soudu po dobu nejméně dvou let. Poté následuje nejméně rok práce pomocného soudního rady u odvolacího soudu (*hovrättsassessor*) nebo odvolacího správního soudu (*kammarrättsassessor*). Po úspěšném dokončení této přípravné praxe je soudní čekatel jmenován pomocným soudním radou u odvolacího soudu nebo odvolacího správního soudu. Pomocní soudci a pomocní soudní radové jsou příkladem **nestálých soudců soudu**, kteří se mohou účastnit soudních řízení. U soudů pracuje rovněž řada **právníků připravujících usnesení** (*beredningsjurister*) (280 Kb) [SV](#) a **zpravodajů** (281 Kb) [SV](#).

Každý okresní soud, odvolací soud, správní soud a odvolací správní soud má určitý počet **laických soudců** (*nämndemän*). Laičtí soudci jsou jmenováni na funkční období čtyř let:

obecní radou obcí, které leží v soudním obvodu okresního soudu,

orgánem krajského správního úřadu správní jednotky *län*, která se nachází v soudním obvodu správního soudu nebo správního odvolacího soudu nebo odvolacího soudu.

Každý laický soudce má při rozhodování soudu jeden hlas.

Právní databáze

Více informací o profesionálních či laických soudcích lze nalézt na internetových stránkách [švédské justice](#). Informace o profesionálních soudcích jsou rovněž k dispozici na internetových stránkách [sdružení švédských soudců](#).

Organizace právnických povolání: právníci

Advokáti

Podle švédského práva mohou profesní titul „**advokat**“ používat pouze členové [Švédské advokátní komory](#) (*Sveriges Advokatsamfund*). Podmínky členství jsou:

bydliště ve Švédsku nebo v jiné zemi Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo ve Švýcarsku,

vzdělání požadované pro funkci soudce: ve Švédsku titul „magistr práv“,

nejméně tři roky koncipientské praxe a aktivní výkon koncipientské praxe ke dni podání žádosti,

absolvování povinných školicích kurzů Švédské advokátní komory a složení advokátní zkoušky,

bezúhonnost a další vlastnosti nutné pro výkon advokacie.

Pro žadatele z jiných států EU a EHP a ze Švýcarska, kteří splňují kvalifikační požadavky k výkonu advokacie v zemích svého původu, platí zvláštní pravidla.

O přijetí nových členů rozhoduje rada Švédské advokátní komory.

Švédská advokátní komora byla založena roku 1887 na základě soukromé iniciativy a získala oficiální status v roce 1948 s účinností stávajícího občanského soudního řádu. Komora má dnes něco přes 4 700 členů.

Advokátní komora se řídí ustanoveními občanského soudního řádu a svými vlastními stanovami, které schválila vláda. Komora byla vytvořena podle soukromého práva a má tyto cíle:

zachovávat vysoký etický a profesionální standard tohoto právního povolání,

sledovat vývoj práva a snažit se zajistit, aby se při tvorbě práva využívalo zkušeností advokátní komory, bránit obecné profesní zájmy svých členů a podporovat ještě výraznější jednotnost a shodu mezi svými členy.

Advokátní komora také plní určité veřejnoprávní funkce. Občanským soudním řádem jí byly svěřeny určité správní úkoly, a funguje tedy jako veřejnoprávní orgán, především v oblasti disciplinárních sankcí.

Cílem komory při řízení profese advokáta, je zaručit klientům advokátů kvalitní služby právní podpory a poradenství. Podle občanského soudního řádu musí členové komory dodržovat profesní etické normy a při výkonu svého povolání podléhají řízení a dozoru advokátní komory a ministru spravedlnosti. Advokáti podléhají dozoru disciplinární rady advokátní komory. Pokud advokát podle zjištění disciplinární rady poruší kodex chování advokátní komory, může mu tato rada uložit příslušnou disciplinární sankci.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Švédské advokátní komory](#).

Komerční právníci / právní poradci

Právní zástupci nemusí být advokáty. Soudních řízení se však mohou účastnit pouze, pokud souhlasí daný soud. V zásadě však mohou jako obhájci vystupovat pouze advokáti.

Notáři

Organizace

Kromě **notáře** (*notarius publicus*, viz níže), neexistuje ve Švédsku žádný zvláštní notářský úřad tohoto druhu.

Notář je osoba jmenovaná [krajským správním úřadem](#) (*länsstyrelsen*). Notář musí mít vzdělání v oboru právo, musí umět švédsky a musí splňovat další požadavky.

Úloha a povinnosti

Právní databáze

Neexistuje žádný adresář a/nebo internetové stránky věnované tomuto povolání, které by byly k dispozici veřejnosti.

Více informací o notářích lze však získat na některých internetových stránkách krajských správních úřadů.

Úkolem notáře je pomáhat veřejnosti v různých záležitostech, jako například:

ověřovat podpisy, kopie, překlady a jiné údaje o obsahu dokumentů,

v určitých případech vystupovat u soudu jako svědek,

dohlížet na losování,

provádět jiný dozor či přezkoumání a vypracovávat na základě toho prohlášení o svých závěrech,

přijímat prohlášení o okolnostech právní nebo ekonomické povahy a doručovat tato prohlášení třetím stranám,

stvrzovat, že určitá instituce či osoba jsou oprávněny činit různá opatření,

vydávat osvědčení podle Haagské úmluvy ze dne 5. října 1961 o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin (o apostilaci).

Právní databáze

Neexistuje žádný adresář a/nebo internetové stránky věnované tomuto povolání, které by byly k dispozici veřejnosti.

Více informací o notářích lze však získat na některých internetových stránkách krajských správních úřadů.

Ostatní právní povolání

[Švédský donucovací orgán](#) (*Kronofogdemyndigheten*) odpovídá za výkon pohledávek a jiných povinností. **Exekutoři** (*kronofogde*) patří mezi jeho zaměstnance. Jejich úkolem je například zajistit, že výkon rozhodnutí probíhá v souladu s právními předpisy. Ve Švédsku lze získat kvalifikaci exekutora. Každý uchazeč o tuto profesi musí být švédským občanem, mít vysokoškolské právní nebo obdobné vzdělání a být kvalifikovaným soudním tajemníkem (notarie). Kvalifikaci soudního tajemníka lze také nahradit konkrétně stanovenou stáží nebo osvobozujícím postupem.

Poslední aktualizace: 09/11/2020

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Druhy právnických profesí - Anglie a Wales

Na této stránce naleznete přehled o některých z hlavních právnických povolání v jurisdikci Spojeného království pro Anglii a Wales. Obsahuje informace o soudcích, státních zástupcích a různých typech právníků.

Soustava soudů

V soudním systému v Anglii a Walesu zasedají u různých soudů a soudních tribunálů Anglie a Walesu soudci s odlišným soudním postavením, zastávající své funkce na plný nebo částečný úvazek. Informace o soudnictví v Anglii a Walesu lze nalézt na internetových stránkách [O soudnictví v Anglii a Walesu \(Judiciary of England and Wales\)](#).

Soudci na plný úvazek

Lord nejvyšší soudce (Lord Chief Justice) je hlavou soudní moci v Anglii a Walesu a prezidentem soudních dvorů v Anglii a Walesu. Posledně uvedená funkce vznikla dne 3. dubna 2006, kdy na základě zákona o reformě Ústavy z roku 2005 (Constitutional Reform Act 2005) přešly soudní pravomoci Lorda kancléře (Lord Chancellor) na Lorda nejvyššího soudce. Lord nejvyšší soudce je také hlavou trestního soudnictví.

Vedoucí soudních oddělení (Heads of division) – čtyři vyšší soudci stojí v čele ostatních jurisdikcí: předseda civilního senátu odvolacího soudu (Master of the Rolls (Civil)), předseda oddělení královniny lavice (Queen's Bench Division), předseda rodinného oddělení (Family Division) a kancléř (Chancellor) Vrchního soudu. Další informace na internetových stránkách [O soudnictví v Anglii a Walesu \(Judiciary of England and Wales\)](#).

Lordi soudci odvolacího soudu (Lords Justices of Appeal) zasedají u odvolacího soudu (Court of Appeal), který se zabývá trestními i občanskoprávními věcmi.

Soudci Vrchního soudu (High Court Judges) zasedají u Vrchního soudu, kde jsou projednávány složité občanskoprávní případy. Dále projednávají nejzávažnější a nejcitlivější trestní věci u Korunního soudu (například vraždy).

Obvodní soudci (Circuit Judges) obvykle projednávají trestní věci, občanskoprávní pře a rodinné věci.

Okresní soudci (District Judges) se zabývají občanskoprávními případy. Většina jejich práce se odehrává za zavřenými dveřmi (nikoli při veřejném soudním líčení). Mají také pravomoc projednávat veškeré žaloby u soudů hrabství, kde mohou ukládat tresty do určité finanční hranice (která je příležitostně přezkoumávána): věci nad tuto hranici obvykle projednává obvodní soudce. Okresní soudci projednávají více než 80 procent všech sporných občanskoprávních soudních sporů v Anglii a Walesu.

Okresní soudci (magistrátní soudy (Magistrates' Courts)) zasedají u magistrátních soudů a projednávají stejné typy věcí, které projednávají magistrátní soudci (viz níže). Asistují však zejména při projednávání zdlouhavějších a složitějších záležitostí.

Masters a Registrars u Vrchního soudu (High Court Masters a Registrars) jsou soudci rozhodující procesní otázky, kteří se zabývají většinou z občanskoprávních případů soudu kancléřského oddělení a oddělení královny lavice Vrchního soudu (Chancery a Queen's Bench divisions of the High Court).

Soudci na částečný úvazek

Soudci na částečný úvazek jsou obvykle jmenováni na dobu nejméně pěti let v závislosti na příslušné horní věkové hranici. Hlavní typy soudců na částečný úvazek jsou:

Zástupci soudců Vrchního soudu (Deputy High Court Judges), kteří zasedají u jednoho nebo více oddělení Vrchního soudu.

Recorders, kteří mají podobnou soudní pravomoc jako obvodní soudci, ačkoliv obvykle projednávají méně složité nebo méně závažné věci, které se dostanou k soudu.

Zástupci okresních soudců (Deputy District Judges), kteří zasedají u soudů hrabství a na okresních úřadech Vrchního soudu. Zabývají se nejméně složitými případy, které spadají do soudní pravomoci okresních soudců.

Zástupci okresních soudců u magistrátních soudů (Deputy District Judges (Magistrates' Courts)) se zabývají podobnou prací jako jejich kolegové, kteří vykonávají funkci na plný úvazek.

Zástupci Masters a Registrars u Vrchního soudu (Deputy High Court Masters a Registrars), kteří se zabývají podobnou prací jako jejich kolegové pracující u Vrchního soudu na plný úvazek.

Soudci tribunálů (Tribunal Judges)

Tribunály se každý rok zabývají téměř 800 000 případy, jde např. o daně, starobní důchody nebo přistěhovalectví.

Tribunály obvykle zasedají v senátu, který tvoří právně kvalifikovaný předseda senátu nebo soudce a doplňují jej laičtí členové senátu, kteří jsou odborníky v určité oblasti. Poroty zde neexistují a soudce tribunálu nemá pravomoc ukládat trest odnětí svobody. Jejich hlavním úkolem je pokusit se dosáhnout úspěšného vyřešení sporu a v některých případech rozhodnout o výši náhrady škody nebo zadostiučinění, které bude přiznáno úspěšné straně.

Magistrátní soudci (Magistrates)

Soudci magistrátního soudu, známí také jako smírčí soudci („Justices of the Peace“), projednávají více než 95 procent trestních věcí v Anglii a Walesu. Svě povinnosti místně vykonává více než 30 000 magistrátních soudců a obvykle zasedají alespoň 26 půldní v roce. Nemusejí mít právní vzdělání a nejsou placeni.

Zasedají obvykle v trojčlenném senátu, v němž jeden člen má odborné vzdělání pro funkci předsedy, pomáhá senátu s jeho prací a hovoří za něj. Senátu vždy pomáhá soudní úředník s právním vzděláním, který mu radí v právních a procesních otázkách.

Soudci magistrátního soudu se zabývají poměrně méně závažnými trestními věcmi. Jedná se o drobné krádeže, poškozování cizí věci, rušení veřejného pořádku a dopravní delikty. Projednávají také řadu záležitostí v oblasti rodinného práva a rovněž žádosti o licence.

Státní zástupci (Prosecutors)

Uspořádání

 Královské státní zastupitelství (Crown Prosecution Servis – CPS) je nezávislý orgán, který je po policejním šetření zodpovědný za stíhání trestních věcí v Anglii a Walesu. Dohlíží na něj nejvyšší státní zástupce, který za úřad zodpovídá parlamentu. CPS v Anglii a Walesu se člení na 42 oblastí, z nichž každá má v čele hlavního žalobce. Dále jsou zde čtyři specializované celostátní úseky: organizovaný zločin, speciální zločiny, boj proti terorismu a služba pro stíhání hospodářské trestné činnosti. Telefonická služba CPS Direct poskytuje mimo úřední hodiny poradenství policistům v celé Anglii a Walesu. Vedoucím CPS je ředitel (Director of Public Prosecutions), který rozhoduje o nejsložitějších a nejcitlivějších věcech a radí policii v trestních záležitostech.

Ředitel CPS nese veškerou odpovědnost za obžaloby a trestní stíhání vedené CPS a je podřízen nejvyššímu státnímu zástupci.

CPS zaměstnává státní žalobce a pomocné státní žalobce, jakož i pracovníky pověřené vyřizováním věcí (caseworkers) a správní úředníky. Státními žalobci jsou zkušení advokáti nebo právníci, kteří zodpovídají za stíhání trestních věcí jménem Koruny. Pomocní státní žalobci přezkoumávají a předkládají v omezeném rozsahu věci u nižších soudů.

Úlohy a povinnosti

Zaměstnanci CPS:

poskytovat právní poradenství policii a přezkoumávat důkazy v případech pro případné trestní stíhání

rozhodovat o podání obžaloby (až na méně závažné případy), bylo-li rozhodnuto o trestním stíhání

připravovat obžalobu a předkládat ji soudu

Státní žalobci spadají do skupiny státních úředníků a jsou přijímáni na základě výběrového řízení. Pro splnění kvalifikačních předpokladů pro zaměstnání musí být uchazeč:

právním zástupcem (Solicitor) uznávaným v Anglii a Walesu s úplným aktuálním osvědčením povolujícím vykonávat praxi právního zástupce

advokátem (Barrister), kterému byl v Anglii udělen titul advokáta a který absolvoval koncipientskou praxi pro výkon funkce advokáta

občanem státu Evropského hospodářského prostoru nebo Britského společenství národů Právníci, kteří získali kvalifikaci mimo Anglii a Wales, musí před nástupem vykonat a složit právníkou vyrovnávací zkoušku.

Uspořádání právníků profesí: Právníci

Obhájci/advokáti (Barristers/Advocates)

 Advokátní komora (Bar Council) je řídicím orgánem všech advokátů v Anglii a Walesu. Byla zřízena, aby zastupovala zájmy profese a aby formulovala a implementovala hlavní koncepční iniciativy a zachovávala kvalitu, čest a nezávislost advokacie. V souladu se zákonem o právních službách z roku 2007 (Legal Services Act 2007) přenesla úkol provést regulaci profese na nezávislou a „uzavřenou“ Radu pro standardy advokacie (Bar Standards Board). Mezi advokáty patří jednotliví specializovaní právní poradci a advokáti vystupující v soudních síních. Obecně řečeno jde o osoby samostatně výdělečně činné, které pracují ve skupinách v kancelářích známých jako kancelář advokátů, kde jednotliví advokáti jsou „nájemci“ kanceláře advokátů. Advokáti jsou odborně vzděláni zejména v advokacii; jinými slovy jsou odborně vyškoleni k tomu, aby zastupovali klienty u vyšších soudů. Advokáti stráví také mnoho času poradenstvím pro klienty a zkoumáním případů, jakož i zkoumáním a doplňováním odborných znalostí ve svém oboru. Přibližně 10 procent advokátů vykonávajících svou praxi jsou královští radové (Queen's Counsel neboli QCs), kteří se zabývají těmi nejdůležitějšími a nejsložitějšími případy.

Právní zástupci (Solicitors)

Práci právního zástupce je poskytovat klientům (veřejnosti, podnikům, dobrovolnickým a charitativním organizacím atd.) kvalifikované právní poradenství a zastoupení, včetně zastupování u soudu. Jejich práce se značně liší. Většina právních zástupců pracuje v soukromé praxi, zejména v tzv. partnerství právních zástupců, jehož prostřednictvím nabízejí služby klientům. Mohou vykonávat obecnou praxi, která pokrývá mnoho oblastí práva, nebo se specializovat na konkrétní obor. Někteří právní zástupci pracují jako zaměstnanci v orgánech ústřední státní správy nebo jako zaměstnanci místní samosprávy, Královského státního zastupitelství (CPC), magistrátních soudů, obchodních nebo průmyslových organizací a jiných subjektů. Právní zástupci si mohou zvolit oblast působnosti, která jim nejvíce vyhovuje.

Právní zástupci obecně poskytují právní poradenství klientům. Jestliže pak tito klienti požadují zastoupení u vyšších soudů v Anglii a Walesu, dá právní zástupce pokyn advokátovi, aby věc zastupoval u soudu. Ne vždy je však vyžadován advokát, jelikož vhodně kvalifikovaní právní zástupci mají právo na slyšení (tj. mají nárok zastupovat klienty) u vyšších soudů.

☞ **Law Society** zastupuje právní zástupce v Anglii a Walesu. Mezi povinnosti této organizace patří jednat s regulačními orgány profese, vládou a jinými subjekty, a organizovat nabídky školení a poradenství. Tato organizace vznikla proto, aby pomáhala, chránila a podporovala právní zástupce (solicitors) v celé Anglii a Walesu.

☞ **Regulační orgán právních zástupců (Solicitors Regulation Authority – SRA)** se zabývá veškerými regulačními a disciplinárními záležitostmi a určuje, sleduje a prosazuje standardy pro právní zástupce v celé Anglii a Walesu. SRA, který byl dříve znám jako Law Society Regulation Board, jedná výlučně ve veřejném zájmu.

☞ **Úřad pro právní stížnosti (Office for Legal Complaints)** vyřizuje stížnosti osob na právního zástupce (solicitor). Úřad měl dříve název Legal Complaints Service a je nezávislým a nestranným subjektem, který svěřené věci řeší rychle a efektivně.

Notáři (Notaries)

Notáři tvoří třetí a nejstarší odvětví právnických profesí v Anglii a Walesu. Notářům povoluje vykonávat praxi a uděluje jim oprávnění (oprávnění vykonávat praxi) ☞ **úřad pro oprávnění Faculty Office** (první oprávnění bylo uděleno arcibiskupem Canterburským v roce 1279). Notáři podléhají regulaci soudu pro oprávnění (Court of Faculties). Notáři překlenují mezeru mezi občanským právem a obyčejovým právem.

Všichni notáři mají právní vzdělání, a ačkoli většina z nich může být také právními zástupci, je kvalifikace notáře získávána prostřednictvím nezávislých a samostatných zkoušek. Aby splnili kvalifikační podmínky, musí notáři dodržet stejný postup: povinným je úspěšné absolvování ☞ **přípravného kurzu notářské praxe na University College v Londýně**. Po získání kvalifikace mohou notáři vykonávat praxi kdekoli v Anglii a Walesu a všichni mají v zásadě stejné pravomoci. Kromě toho, že připravují a vystavují notářské úkony a listiny, se mohou notáři také věnovat poradenství, pokud jde o sepisování závětí, dědické záležitosti, správu majetku a převody majetku.

Úkony notáře jsou již po staletí uznávány po celém světě, což usnadňuje občanům a podnikům volně cirkulovat. Notáři tímto způsobem napomáhají obchodu a usnadňují život běžným občanům, jelikož umožňují realizovat běžné úkony každodenního života a podnikat svobodně za přiměřenou cenu a bez zbytečných překážek.

Notář má úřední pečeť a notářské úkony v Anglii a Walesu mají průkaznou hodnotu. Notářské úkony mají buď soukromou, nebo veřejnou formu; veřejná forma je také známa jako notářský úkon v autentické formě („notarial acts in authentic form“). Notářské úkony opatřené podpisem a úřední pečeti notáře jsou uznávány jako důkaz příslušného soudního úředníka ve všech zemích světa.

Notáři podléhají podobným profesním pravidlům jako právní zástupci a osvědčení o vykonávání praxe si musí každoročně obnovovat. Notáři musí mít uzavřeno pojištění odpovědnosti při výkonu povolání a pojištění pro případ zneužití. Zachování osvědčení je vázáno na dodržování pravidel. Notářské pověření je osobní pověření, kterým je pověřen každý jednotlivý notář. ☞ **Sdružení notářů (Notaries Society)** je členská organizace, která zastupuje přibližně 800 notářů. ☞ **Sdružení veřejných notářů (Society of Scrivener Notaries)** zastupuje zhruba 30 veřejných notářů působících zejména v centrálním Londýně, které jmenuje starodávná komora ☞ **Scriveners Company**.

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky

Patentoví zástupci (Patent Attorneys) a právní zástupci pro ochranné známky (Trade Mark Attorneys) jsou erudovaní odborníci v oblasti duševního vlastnictví. Poskytují svým klientům právní poradenství v této oblasti, zejména v souvislosti s patenty, ochrannými známkami, užitnými vzory a autorskými právy. Své klienty také zastupují před specializovanými soudy pro věci duševního vlastnictví (někteří nabudou dalších práv po získání oprávnění zastupovat ve sporném řízení – litigator’s qualification). Většina patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky má soukromou praxi. Mnoho z nich pracuje ve specializovaných kancelářích, avšak někteří ve sdružení s právními zástupci (solicitors). Dále je řada z nich zaměstnána přímo v podnicích. Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky s oprávněním vést spory mohou zastupovat své klienty u soudu ve věcech duševního vlastnictví, a to stejným způsobem jako právní zástupci, a mohou rovněž pověřit advokáta (barrister) věcí. ☞ **Chartered Institute of Patent Attorneys (Institut patentových zástupců) (CIPA)** zastupuje patentové zástupce v celém Spojeném království. Účastní se přípravy vládních návrhů právních předpisů upravujících práva duševního vlastnictví, poskytuje odborné vzdělávání patentovým zástupcům a koncipientům a spolupracuje s profesními regulátory. CIPA usiluje o propagaci práv duševního vlastnictví a právních profesí působících v této oblasti. ☞ **Institute of Trade Mark Attorneys (Institut právních zástupců pro ochranné známky) (ITMA)** zastupuje právní zástupce pro ochranné známky a danou profesi v celém Spojeném království. Mezi její povinnosti patří vyjednávání a lobování u vládních orgánů, nezávislého regulátora (IPReg) a dalších příslušných organizací. Poskytuje odborné vzdělávání a poradenství právním zástupcům pro ochranné známky a odpovídá za propagaci příslušné profese a práv duševního vlastnictví. ☞ **Intellectual Property Regulation Board (Úřad průmyslového vlastnictví) (IPReg)** se zabývá regulací a disciplinárními záležitostmi a stanovuje zásady chování patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, dohlíží na jejich dodržování a vymáhá je napříč Spojeným královstvím. Jedná ve veřejném zájmu a vede zákonné rejstříky patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, a to vykonávajících praxi individuálně i v rámci sdružení či společností.

Další právní profese

Kromě úředníků pracujících u magistrátních soudů nemusí mít soudní úředníci a zaměstnanci většiny soudů v Anglii a Walesu právní vzdělání. Jedná se o státní úředníky, kteří se zabývají administrativními záležitostmi a pomáhají soudcům. Nesmějí poskytovat právní poradenství. Veškerý soudní personál je zaměstnáván ☞ **Soudní službou Jeho Veličenstva (Her Majesty’s Courts and Tribunals Service)**.

Více informací o kategoriích soudního personálu lze nalézt [zde](#) (456 kB) [en](#).

Úloha úředníků u soudu je jiná u magistrátních soudů. Magistrátní soudci nemají právní vzdělání a spoléhají na rady úředníků s odborným právnickým vzděláním, a to dvou druhů: **soudní úředníci (justices’ clerks)** a **právní poradci (legal advisers** nebo **court clerks**).

Justices’ clerks jsou hlavní právní poradci magistrátních soudců. Jsou to právníci (advokáti nebo právní zástupci), kteří mají alespoň pětiletou příslušnou kvalifikaci. Radí magistrátním soudcům ve věcech právních a procesních u soudu i mimo něj. Jsou také zodpovědní za řízení a odborné vzdělávání právních poradců, za kvalitu poskytovaných právnických služeb a za poskytování konzistentního právního poradenství v celé jejich správní oblasti.

Legal advisers zasedají u soudu a radí magistrátním soudcům v otázkách týkajících se práva, právní praxe a procesních záležitostí. Mají také právníckou kvalifikaci (obvykle jako právní zástupci (solicitors) nebo advokáti (barristers)).

Soudní příkazy Vrchního soudu jsou v současné době vykonávány **soudními vykonavateli Vrchního soudu (High court enforcement officers)**, kteří jsou jmenováni a přidělováni do okresů Lordem kancléřem (Lord Chancellor) nebo jeho zástupcem. Do jejich pravomoci spadá výkon soudních příkazů, a to

vymáháním peněžitých pohledávek vyplývajících z rozsudků Vrchního soudu nebo z rozsudků soudu hrabství, které byly postoupeny Vrchnímu soudu. Mohou zabavovat a prodávat majetek za účelem úhrady dlužné pohledávky. Mohou také realizovat nabytí držby majetku a jeho restituci a dohled nad těmito činnostmi.

Soudní vykonavatelé soudů hrabství (County court bailiffs) jsou státní úředníci zaměstnaní Soudní službou Jejicho Veličenstva, kteří se zabývají výkonem rozhodnutí a/nebo příkazů vydaných a evidovaných u soudů hrabství. Jedná se o státní úředníky, kteří vykonávají exekuční příkazy, realizují nabytí držby pozemků s příkazy k držbě a vymáhají majetek podle soudních příkazů k restituci majetku. Právní úprava pro soudní vykonavatele, kteří vykonávají soudní příkazy, je stanovena v článcích 85–111 zákona o soudech hrabství z roku 1984 (County Courts Act 1984). Postupy pro výkon jsou stanoveny v pravidlech občanského práva procesního. Kromě toho soudní vykonavatelé soudů hrabství plní jiné povinnosti, do kterých patří osobní doručování písemností a příkazů k vzetí do vazby. Právní úprava pro vzetí do vazby je stanovena v článcích 118–122 zákona o soudech hrabství.

Soudní exekutoři s osvědčením (Certificated bailiffs) jsou soukromí soudní exekutoři, kteří mají podle právní úpravy oprávnění zabavovat věci v souvislosti s nájemním vztahem. Soudní exekutoři schvaluje obvodní soudce, který zasedá u soudu hrabství. Zabavením u nájemní smlouvy se rozumí zabavení majetku nájemce pronajímatelem na zajištění platby dlužné částky nájemného bez zásahu soudu. Podle řady jiných zákonů mohou soudní exekutoři s osvědčením vymáhat i jiné specifické dluhy, např. obecní daň a jiné poplatky.

Související odkazy

- [Královské státní zastupitelství \(Crown Prosecution Service\)](#)
- [Úřad pro oprávnění Faculty Office](#)
- [Sdružení notářů \(Notaries Society\)](#)
- [O soudnictví v Anglii a Walesu \(Judiciary of England and Wales\)](#)
- [Law Society](#)
- [Regulační orgán právních zástupců \(Solicitors Regulation Authority\)](#)
- [Úřad pro právní stížnosti \(Office for Legal Complaints\)](#)
- [Komise pro právní služby \(Legal Services Commission\)](#)
- [Institut patentových zástupců \(Chartered Institute of Patent Attorneys\)](#)
- [Institut právních zástupců pro ochranné známky \(Institute of Trade Mark Attorneys\)](#)
- [Úřad průmyslového vlastnictví \(Intellectual Property Regulation Board\)](#)
- [Soudní služba Jejicho Veličenstva \(Her Majesty's Courts and Tribunals Service\)](#)

Poslední aktualizace: 30/06/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady: [en](#)

Druhy právnických profesí - Severní Irsko

Na této stránce naleznete přehled právnických profesí v jurisdikci Spojeného království Severní Irsko.

Právnícké profese – úvod

Mezi právnícké profese v Severním Irsku patří:

- Soudci
- Státní zástupci (Prosecutors)
- Barristers
- Solicitors

Organizace právnických profesí: Soudci

V jurisdikci Severního Irsku se vyskytují v oblasti soudnictví následující funkce:

- Lord kancléř (Lord Chief Justice) – nejvýše postavená osoba v soudnictví
- Odvolací soudci (Lord justices of appeal)
- Soudci vrchního soudu (High court judges)
- Soudci nejvyššího soudu (Masters of the Supreme Court)
- Soudci soudů hrabství (County Court Judges)
- Oblastní soudci (soudy hrabství) (District Judges (county court))
- Oblastní soudci (nižší soudy) (District Judges (magistrates court))
- Laičtí soudci (Lay Magistrates)
- Soudci koronerských soudů (Coroners)

Organizace právnických profesí: Státní zástupci

Organizace

Hlavním orgánem pověřeným stíháním v Severním Irsku je Úřad státního zástupce pro Severní Irsko (Public Prosecution Service for Northern Ireland (PPS)). Vedle rozhodnutí souvisejících se stíháním v případech, které vyšetřuje policie v Severním Irsku, řeší rovněž případy, jimiž se zabývají jiné statutární orgány jako daňová a celní správa (HM Revenue and Customs).

V čele tohoto orgánu stojí ředitel úřadu státního zástupce pro Severní Irsko. Rovněž zde působí zástupce ředitele tohoto úřadu. Zástupce ředitele má všechny pravomoci jako ředitel, ale musí je vykonávat pod vedením či řízením ředitele. Do obou funkcí je jmenuje generální prokurátor (Attorney General) Severního Irsku.

PPS je jiným než ministerským úřadem vlády. V souladu se zákonem o soudnictví Severního Irsku (Justice (Northern Ireland) Act) z roku 2002 jsou funkce ředitele vykonávány nezávisle na jakékoli jiné osobě. Zákon z roku 2002 stanoví, že ředitel a generální prokurátor spolu mohou z času na čas konzultovat

jakékoli záležitosti, za které nese odpovědnost vůči Shromáždění Severního Irsku (Northern Ireland Assembly) nejvyšší státní zástupce. V současné době je řada záležitostí souvisejících s trestním stíháním vyhrazena parlamentu ve Westminsteru. Povinnosti týkající se těchto záležitostí vykonává generální advokát (Advocate General) pro Severní Irsko.

Úloha a povinnosti

Primární úlohou PPS je rozhodovat o stíhání či nestíhání osob za spáchání trestných činů a o přiměřenosti trestů.

Tento úřad je rovněž odpovědný za podávání a zastupování obžaloby před soudem. Státní zástupce předkládá soudy jménem Koruny důkazy. Státní zástupci předvolávají a vyšetřují korunní svědky a činí křížový výslech svědků obhajoby. Při uzavírání případu shrnují před soudem jménem Koruny důkazy.

Organizace právnických profesí: Právníci

Barristers (Advocates)

V Severním Irsku se tzv. barristers rozdělují na senior counsel (známí také jako Queen's Counsel) a junior counsel. Advokátní komora je orgán specializovaných advokátů zkušených v oblasti soudních sporů, ke kterým má veřejnost přístup prostřednictvím tzv. solicitors a za omezených okolností přímým přístupem pro odborníky (direct professional access).

[Adwokátní komora Severního Irsku \(The Bar of Northern Ireland\)](#) je sdružením nezávislých barristerů se sídlem v Bar Library v Belfastu. K 1. září 2012 sdružovala téměř 600 barristerů, kteří provozovali soukromou praxi.

Solicitors (legal advisers)

Regulačním úřadem, který řídí vzdělávání, účetnictví, disciplínu a profesionální chování solicitorů je v Severním Irsku [Právníká společnost \(Law Society\)](#). Jejím úkolem je dohlížet na nezávislost, etické normy, profesionální dovednosti a kvalitu služeb nabízených veřejnosti. Solicitors se mohou specializovat na konkrétní oblast nebo vést obecnou praxi.

Notáři

V Severním Irsku jsou všichni solicitors pod přísahou. To znamená, že mohou ověřovat úřední dokumenty (které nevyhotovili oni sami nebo jejich protistrana ve věci).

Navíc jsou někteří solicitors veřejnými notáři, což znamená, že mohou ověřovat dokumenty, aby mohly být použity v zahraničí. Příslušné informace naleznete na internetových stránkách [Právníké společnosti \(Law Society Northern Ireland\)](#).

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky

Patentoví zástupci (Patent Attorneys) a právní zástupci pro ochranné známky (Trade Mark Attorneys) jsou erudovaní odborníci v oblasti duševního vlastnictví. Poskytují svým klientům právní poradenství v této oblasti, zejména v souvislosti s patenty, ochrannými známkami, užitnými vzory a autorskými právy. Zastupují své klienty před specializovanými soudy pro věci duševního vlastnictví (někteří nabudou dalších práv po získání oprávnění zastupovat ve sporném řízení – litigator's qualification).

Většina patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky má soukromou praxi. Mnoho z nich pracuje ve specializovaných kancelářích, avšak někteří ve sdružení s právními zástupci (solicitors). Dále je řada z nich zaměstnána přímo v podnicích.

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky s oprávněním vést spory mohou zastupovat své klienty u soudu ve věcech duševního vlastnictví, a to stejným způsobem jako právní zástupci, včetně možnost pověřit advokáta (barrister) věci.

[Chartered Institute of Patent Attorneys \(Institut patentových zástupců\)](#) (CIPA) zastupuje patentové zástupce a danou profesi v celém Spojeném království. Hraje roli při přípravě vládních návrhů právních předpisů upravujících práva duševního vlastnictví, poskytuje odborné vzdělávání patentovým zástupcům a jejich asistentům a spolupracuje s regulátory. CIPA usiluje o propagaci práv duševního vlastnictví a právních profesí působících v této oblasti.

[Institute of Trade Mark Attorneys \(Institut právních zástupců pro ochranné známky\)](#) (ITMA) zastupuje právní zástupce pro ochranné známky a danou profesi v celé Spojeném království. Hraje roli při přípravě vládních návrhů. Mezi její povinnosti patří vyjednávání a lobování u vládních orgánů, nezávislého regulátora (IPReg) a dalších příslušných organizací. Poskytuje odborné vzdělávání a poradenství právními zástupcům pro ochranné známky a odpovídá za propagaci příslušné profese a práv duševního vlastnictví.

[Intellectual Property Regulation Board \(Úřad průmyslového vlastnictví\)](#) (IPReg) se zabývá regulací a disciplinárními záležitostmi, a stanovuje zásady chování patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, dohlíží na jejich dodržování a vymáhá je napříč Spojeným královstvím. Jedná ve veřejném zájmu a vede zákonné rejstříky patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, a to vykonávajících praxi individuálně i v rámci sdružení či společností.

Ostatní právní profese

Úředníci soudů (Court Clerks)

Úředníci a jiní zaměstnanci soudů Severního Irsku jsou státními zaměstnanci, kteří nejsou odborníci v oboru právo a zabývají se administrativními záležitostmi.

Úředníci soudů (Court Clerks) zajišťují, měli soudci připraveny dokumenty, které potřebují, aby mohli předsedat soudnímu jednání. Zaznamenávají rozhodnutí soudců ve věcech a poskytují jim veškerou další potřebnou administrativní podporu. Úředníci soudů vám mohou poskytnout radu týkající se soudního řízení, nemohou však poskytovat právní poradenství, ani nemohou dávat účastníkům soudního řízení doporučení ohledně postupu. Všichni úředníci soudů jsou státními zaměstnanci [Soudní služby Severního Irsku \(Northern Ireland Courts and Tribunals Service\)](#), což je agentura spadající pod Ministerstvo spravedlnosti Severního Irsku.

Úředníci donucovacích orgánů (Enforcement officers)

Úředníci donucovacích orgánů jsou státními zaměstnanci Soudní služby Severního Irsku (Northern Ireland Court and Tribunals Service). Zabývají se výkonem rozsudků v občanskoprávních sporech prostřednictvím Kanceláře pro výkon rozsudků (Enforcement of Judgements Office). Tento úřad vykonává rozsudky v občanskoprávních sporech nižších soudů a soudů hrabství (magistrates' and county courts) (včetně soudů řešících malé nároky), jakož i vrchního soudu (High Court). Právní předpisy, kterými se výkon řídí stanoví Řád pro výkon rozsudků (Severní Irsko) z roku 1981 (Judgements Enforcement (Northern Ireland) Order 1981) a Pravidla pro výkon rozsudků (Severní Irsko) z roku 1981 (Judgement Enforcement Rules (Northern Ireland) 1981), v posledním platném znění.

Související internetové odkazy

[Služba státního zástupce \(Public Prosecution Service\)](#)

[Adwokátní komora Severního Irsku \(Bar of Northern Ireland\)](#)

[Právní společnost \(Law Society\)](#)

[Soudní služba Severního Irsku \(Northern Ireland Courts and Tribunals Service\)](#)

Poslední aktualizace: 03/10/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [en](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Druhy právnických profesí - Skotsko

Na této stránce naleznete přehled o hlavních právnických povoláních ve skotské jurisdikci v rámci Spojeného království. Obsahuje informace o soudcích, státních zástupcích a právnících.

Soudci

Ve Skotsku neexistuje samostatné povolání soudce jako takové. Soudci se mohou stát pouze **zkušení právní zástupci** (solicitors) a **advokáti** (advocates). Soudcovskou funkci ve skotské jurisdikci vykonávají:

předseda Nejvyššího civilního soudu (The Lord President of the Court of Session),

soudce úředník (The Lord Justice Clerk),

nejvyšší soudci hrabství (Sheriff Principals) stojící v čele šesti skotských správních oblastí

při výkonu funkce u Nejvyššího civilního soudu (Court of Session) jsou soudci nazýváni senátory soudního kolegia (Senators of the College of Justice),

při výkonu funkce u Nejvyššího trestního soudu (High Court of Justiciary) jsou soudci nazýváni lordy trestními komisaři (Lords Commissioners of Justiciary), soudci hrabství (Sheriffs),

nestálí soudci hrabství jsou běžně užíváni při zastupování stálých soudců hrabství,

smírčí soudci (Justices of Peace) jsou laičtí soudci, kteří působí jako samosoudci nebo ve tříčlenných senátech u smírčích soudů (Justice in Peace courts), přičemž je jim k dispozici soudní úředník s právnickým vzděláním nebo právní poradce.

Státní zástupci

Organizace

Za veškeré trestní stíhání ve Skotsku je odpovědné [☒](#) **administrativní oddělení Korunního soudu a útvar státního zastupitelství (Crown Office and Procurator Fiscal Service – COPFS)**. V čele útvaru stojí **Lord Advocate**, který je rovněž ministrem skotské vlády, a jeho zástupcem je Solicitor General.

Ve vylučné působnosti COPFS je **stíhání** v trestních věcech, **vyšetřování** náhlých nebo podezřelých úmrtí a prošetřování **stížností** na policii.

Zákon o Skotsku z roku 1998 (Scotland Act 1998, článek 48) stanoví, že jakékoli rozhodnutí Lorda Advocate (jednajícího v rámci své působnosti hlavy systému trestního stíhání a vyšetřování úmrtí ve Skotsku) musí být učiněno jím samotným, a to nezávisle na jakékoli jiné osobě.

Státními zástupci se mohou stát pouze kvalifikovaní právníci nebo advokáti.

Úloha a povinnosti

Počáteční vyšetřování trestného činu provádí policie (nebo jiné specializované zpravodajské orgány, jako například Královský finanční a celní úřad (HM Revenue and Customs), které následně podávají zprávu místnímu státnímu zástupci (Procurator Fiscal). Státní zástupce tuto zprávu prozkoumá a rozhodne, zda bude zahájeno trestní řízení ve veřejném zájmu. Při tomto rozhodování státní zástupce posoudí, zda je dostatek důkazního materiálu, a pokud ano, jaký druh úkonu bude učiněn: tj. zda podat obžalobu, přistoupit k přímému opatření (např. uložení pokuty), nebo neprovádět žádný úkon. Ve věcech, o nichž rozhoduje porota, pak státní zástupce, dříve než rozhodne o případné obžalobě, vyslechne svědky a zajistí a vyhodnotí forenzní a jiné důkazy. Následně podá zprávu korunnímu právnímu zástupci (Crown Counsel), který rozhodne, zda bude podána obžaloba.

Organizační struktura právnických povolání: právníci

Advokáti (Barristers)

Advokáti jsou členy **Skotské advokátní komory (Scottish Bar)**. Mají právo vystupovat před všemi skotskými soudy, ovšem většina jejich práce spočívá v zastupování klientů před soudy vyšších instancí (Court of Session a High Court of Justiciary) a zpracovávání znaleckých posudků v oblasti práva.

Nejzkušenější advokáti tvoří tzv. Sbor královských zástupců (Queen's Counsel). Všichni advokáti jsou členy [☒](#) **Fakulty advokátů (Faculty of Advocates)**.

Právní zástupci (Solicitors)

Právní zástupci jsou nejpočetnější skupinou právnických profesí. Mohou poskytovat právní rady ve všech oblastech práva a zastupovat klienty u soudu.

Všichni právní zástupci jsou členy [☒](#) **Skotské právní společnosti (Law Society of Scotland)**, která hájí jejich zájmy a zájmy veřejnosti ve věcech souvisejících s právními zástupci.

Existují rovněž právní zástupci advokáti, kteří jsou rovněž členy **Skotské právní společnosti**. Stejně jako advokáti (viz výše) mohou vystupovat před nejvyššími soudy (Court of Session a High Court of Justiciary).

Notáři

Jako notáři jednají právní zástupci (solicitors), kteří provádějí zápisy určitých právních úkonů a podepisují přesně stanovené právní listiny. Netvoří samostatnou právní profesí.

Patentovní zástupci a právní zástupci pro ochranné známky

Patentovní zástupci (Patent Attorneys) a právní zástupci pro ochranné známky (Trade Mark Attorneys) jsou erudovaní odborníci v oblasti práva duševního vlastnictví. Poskytují svým klientům právní poradenství v této oblasti, zejména v souvislosti s registrací patentů a žalobami s nimi spojenými, s ochrannými známkami a uživatelskými vzory a s dalšími aspekty práva duševního vlastnictví včetně ochrany autorských práv. Na rozdíl od obecného civilního nebo trestního práva se hmotné právo duševního vlastnictví uplatňuje po celém Spojeném království. Spory v oblasti práva duševního vlastnictví se obvykle musí zabývat nejvyšší soud (Court of Session), který má výlučnou příslušnost pro věci související s patenty a většinu ostatních práv registrovaného duševního vlastnictví (zejména ochranná známka Společenství a registrované průmyslové vzory Společenství). Tento soud má také řadu specializovaných soudců pro oblast práv duševního vlastnictví a zvláštní pravidla pro vyřizování věcí z této oblasti. Patentovní zástupci a právní zástupci pro ochranné známky mohou své klienty zastupovat přímo u patentového soudu hrabství (Patents County Court) a na vyžádání úřadu Spojeného království pro duševní vlastnictví (UK Intellectual Property Office) u patentového soudu Nejvyššího soudu Anglie a Walesu (Patents Court of the High Court in England and Wales). Patentovní zástupci s kvalifikací advokáta (litigator) mohou rovněž zastupovat ve sporech u Nejvyššího soudu v Londýně (High Court in London), ale v současné době nemají patentovní zástupci a právní zástupci pro ochranné známky právo zastupovat klienty ve sporech týkajících se práv duševního vlastnictví projednávaných skotskými soudy. Spory v oblasti práva duševního vlastnictví se tedy ve Skotsku v současnosti zabývají právníci specializovaní na oblast práva duševního vlastnictví, kteří často spolupracují s patentovými zástupci a právními zástupci pro ochranné známky.

Většina patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky ve Skotsku pracuje jako odborníci ve specializovaných firmách, někteří však jsou zaměstnáni v průmyslových podnicích.

[Chartered Institute of Patent Attorneys \(CIPA – Institut patentových zástupců\)](#) zastupuje patentové zástupce v celém Spojeném království. Účastní se přípravy vládních návrhů právních předpisů upravujících práva duševního vlastnictví, poskytuje odborné vzdělávání patentovým zástupcům a jejich asistentům a spolupracuje s regulátory. CIPA usiluje o propagaci práv duševního vlastnictví a právních profesí působících v této oblasti.

[Institute of Trade Mark Attorneys \(ITMA – Institut právních zástupců pro ochranné známky\)](#) zastupuje právní zástupce pro ochranné známky a danou profesi v celém Spojeném království. Mezi jeho povinnosti patří vyjednávání a lobbování u vládních orgánů, nezávislého regulátora (IPReg) a dalších příslušných organizací. Poskytuje odborné vzdělávání a poradenství právními zástupcům pro ochranné známky a odpovídá za propagaci příslušné profese a práv duševního vlastnictví.

[Intellectual Property Regulation Board \(IPReg – Úřad průmyslového vlastnictví\)](#) se zabývá regulací a disciplinárními záležitostmi a stanovuje zásady chování patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, dohlíží na jejich dodržování a vymáhá je napříč Spojeným královstvím. Jedná ve veřejném zájmu a vede zákonné rejstříky patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, kteří vykonávají praxi individuálně i v rámci sdružení či společností.

Další právníká povolání

Referenti soudce hrabství (Sheriff Officers) a doručovatelé (Messengers-at-Arms) jsou soudní tajemníci odpovědní za doručování listin a výkon soudních rozhodnutí ve Skotsku. Ozbrojené kurýry i referenti soudce hrabství si najímají soukromé subjekty a platí jim odměny stanovené v odvozených právních předpisech.

Ustanovení § 60 skotského zákona o konkursu a náležitě péči z roku 2007 (Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act 2007) funkci ozbrojeného kurýra a referenta soudce hrabství ruší a nahrazuje je novou funkcí **soudního tajemníka (Judicial officer)**. Soudní tajemníci budou jmenováni předsedou Nejvyššího civilního soudu na doporučení nové Skotské komise pro výkon občanskoprávních rozhodnutí (Scottish Civil Enforcement Commission).

Související odkazy

[Crown Office and Procurator Fiscal Service](#), [Faculty of Advocates](#), [Law Society of Scotland](#), [Scottish Association of Law Centres](#), [CIPA](#), [ITMA](#), [IPReg](#)

Poslední aktualizace: 07/10/2014

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.